

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SUSAN SIZEMORE

SECKİN
VAMPİRLER

KAN
YANGINI

SUSAN SIZEMORE KAN YANGINI

"Seçkinler yetişkin erkek vampirlerdir. Gururlu, buyurgan, sahiplenici, güçlü, yoğun derecede çekici, inatçı, kibirli ve yakışıklıdırlar. Durumuna göre dünyadaki en harika erkek ya da aşağılığın teki olabilirler. Seçkinler bazen insan kadınları arzularlar. Bazen bu ilişkiler uzun süreli romantik ilişkilere döner. Ve bazen de bir Seçkin'le dışı insan arasında, bir vampir erkeğiyle dışısı arasındaki gibi ömür boyu süren bir tür ruh bağlanması oluşur."

***Tutku dolu bu vampir hikâyesiyle
karanlığa kucak açın...***

Alec Reynard, o bir Seçkin... O ve türü için, dünya büyük tehlikelerle dolu bir yer. Ruhunun karanlık kuyuları Alec'i ezmeye çalışırken o, yakalandığı hastalıktan kurtulmak ve günışığında yaşayabilmek için gizli tıbbi tedaviler görüyor.

Domini Lancer, vampirlere inanmayan bir ölümlü... Onun için vampirler sadece dedesinin anlattığı gece masallarında geçen, gerçekte var olmayan yaratıklar. Oysa dedesinin ona vampir hikâyeleri anlatmasının bir nedeni var.

Alec ve Domini'yi bir araya getiren şey ise zihinlerinden geçen düşünceler...
Bu düşünceleri takip ederek birbirlerinin hayatlarına giren Alec ve Domini'nin tutku ve macera dolu hikâyesi bu kitapta sizleri bekliyor.

18 ₺

ISBN: 978-605-5395-61-2

9 786055 395612

Domini gözlerine inanamadı.

İki vampir barın önündeki dar alanda birbirlerinin etrafında dönüyordu. Biri beyaz gömlek diğeri siyah deri kıyafet giymiş dövüşçüler, kasları, keskin dişleri ve pençeleriyle birbirlerine ölümcül bir zarafetle saldırıyorlardı.

Sonunda kazanan çömeldiği yerden sıçrayarak Domini'nin yanına geldi. Kuzgun kanadından da koyu saçları, keskin çenesi, zümrüt gibi parıldayan yeşil gözleri vardı. Dağ gibi geniş omuzları, çelik gibi ölümcül elleri...

"Alec," diye fısıldadı Domini.

Alec onu kollarına alırken Domini baş döndürücü bir girdabın içinde buldu kendini. Baş adamın göğsüne düştü ve her şey karardı.

"Kadınımsın." Adamın sesi tutku ve acı dolu bir inleme gibiydi.

“Şeytani bir şehvet.”

Christina Dodd

“Ateşli, macera dolu bir roman.”

Romantic Times

“Heyecan ve tutku yüklü.”

Booklist

“Harikulade, zekice”

The Romantic Reader

“Sizemore gerçekçi vampirleri yazma işini biliyor.”

All About Romance Review

*Constance Howard Brockway, bunların hepsi senin suçun!
Teşekkürler.*

*Bana teknik destek vermek için bütün gece uykusuz kalan
Winifred Halsey'e teşekkürler.*

BİRİNCİ BÖLÜM

Geceyle birlikte açlık da artıyordu.

Gündüz gezmenin mümkün ve eğlenceli olmasını sağlayan yeni gelişmelere rağmen Alexander Reynard onu takip eden karanlığa dönmeyi özlüyordu. Özellikle şimdi, sabah trafiğinde film kaplı ön camına ve koyu güneş gözlüklerine rağmen parlak gündüz güneşi başını ağrıtıyordu. Eski den şafağı ve aydınlık saatleri selamlama armağanını severdi, ama son zamanlarda ışık canını yakıyordu. Ve eski haline dönmekten korkuyordu.

Hâlâ bunu yapabildiğini kanıtlamak için inatçı bir azimle önceki gece kendini uyumaya zorlamıştı. Doğanın, iradesini ele geçirmesine izin vermeyecekti. Belki de hata edip uyuyakalmıştı; çünkü rüyasında yatağına bir kadın gelmişti.

Hoş kokulu bir pus içinde duyularında süzülüyordu kadın. Teni sıcak ve ıslaktı, eti sıkı ve saten gibi kaygandı. Terden sıırıslıklam olan çarşaflara dolanmış halde, ateşli ve sertleşmiş olarak uyanmıştı. Dudaklarında kan, damarlarında sıvılaşmış bir açlık vardı.

Başını geriye atıp karanlığa inledi. Rüya da olsa kadın gerçektir; bundan emindi. Tek yapması gereken onu bulmak-

tı. Ve ona sahip olmak. Onu sarmalayan geceye koşup kadını aramaya başlamak için tüm iradesini kullandı.

Şimdi bunu istemiyordu. Bir arayışa başlamak için ne iyi bir zaman ne de iyi bir yerdi.

Büyük Central Market yakınındaki Hill Caddesi'nde park yeri bulduğunda Alec'in başı güneşten zonkliyordu. Gideceği yere varmak için en azından üç sokak boyunca daha parlak günışığında yürümesi gerekiyordu; pazar yerine girerse bir süre güneşten uzak durabilirdi.

Domini Lancer melekler, şeftaliler ve sevişmeler gördüğü şaşırtıcı rüyalarından uyandı. Uyandığında canı şeftali çekiyordu. Zihninden rüyayı silip atmak için aldığı sıcak, uzun duşta bile şeftali kokusu alıyordu. Ama ne rüyayı ne de iş giderken şeftali alma arzusunu unutamadı. Bu saçma isteği görmezden gelmeye çalışmıştı; ama Central Market'teydi, tam da önsezisinin talep ettiği yerde. Bir rüyaya böyle mutlak bir şekilde uyma ihtiyacını daha önce hiç hissetmemişti ve biraz korkuyordu. Belki de çıldırdığından korkuyordu. Olmak üzere olan her neyse, ondan daha da fazla korkuyordu. Hiç böyle güçlü bir önsezi yaşamamıştı. Görülerinde yaşadığı her zamanki önemsiz saçmalıklardan biri olursa gerçekten çok kızacaktı.

Geç kalacağını söylediği patronu da öyle.

Babalık Lancer, Domini'nin torunu olmasını hiç dikkate almazdı. "Tamam," deyip telefonu kapadığındaki derin, homurtulu sesi sinirli geliyordu. Çocukken rüyaları gerçek çıktığında onu hep rahatlatmış olmasına rağmen yetişkinliğinde onunla hiç ilgilenmemişti. Domini de psişik olma mevzuunu artık açmıyordu. Belki de ikisi de böyle olmamış olmasını istediğindendi bu durum.

Domini müzik sesi duyup etrafına bakındı. Karanlık pazar yerinde neredeyse kendi ışıklarını saçan, önünde sabah gneşı renginde piramitler halinde dizilmiş şeftalilerin olduğu meyve tezgâhının radyosundan Melissa Etheridge'in "Angels Would Fall" şarkısı çalıyordu. Bir adım yaklaşmaktan kendini alamadı. Acıyan saklı tutkularla dolu, canlı, ısıltılı müzik etrafını sardı.

Domini müziğe doğru sürüklenerek yığının en üstündeki şeftaliyi aldı. Kadifemsi tüyünün avucunda bıraktığı his, Havva'nın elmasından daha cezbediciydi. Sanki bir ısırtığı onu Uyuyan Güzel uykusuna gönderecek veya âşık edecek gibi geliyordu.

Dudaklarına götürdü şeftaliyi.

"nce parasını verecek misin?" diye sordu satıcı.

Arka plandaki müzik sustu ve gerçeklik kendini gösterdi.

Domini gözlerini kırptı. Özür dilercesine gülümseyip hemen satıcının uzattığı eline meyveyi bıraktı. "On iki tane alayım," dedi ve satıcıya on bir şeftali daha verdi.

Parayı ödeyip plastik poşetteki meyveleri aldıktan sonra en yakın çıkışa yöneldi, onu böyle anlamsız bir önseziyle lanetlediği için evrene çok kızgındı. Tanrı aşkına -neydi bu?

Tek yapması gereken radyoda bir şarkı dinlemekse Central Market'e gitmesi neden böylesine önemliydi?

"Evde kalıp yapabilirdim de bunu," diye homurdandı.

"Hep kendi kendine mi konuşursun?" diye sordu yumuşak ama kendine güvenen, okşayıcı bir erkek sesi.

Domini konuşan adamı görmek için döndü. Başıını evirdiğinde meltem gibi yumuşak, öpücük gibi yakın bir şey ensesine dokundu. Omurgasını korkudan titretip kanını ısıttı. Bu karışım, şeftalili konyak gibi baş dndrcuydu.

Pazar yerinin kalabalık olmasına rağmen aniden ayda tek başına gibi hissetti kendini.

Ama biri onu izliyordu.

Domini yavaşça etrafına bakındı; her tehdide, her olağandışı olaya karşı tetikteydi. Etrafı gözleriyle tarayarak sakinleşti.

Pazar yeri büyük, açık, gürültülü bir alandı; tezgâhlarda alışveriş yapan ve büfelerde kahvaltı eden insanlar telaşla koşuşturuyordu. Tepe ışıklarına, neon tabelalara ve dört yandan birden girişlere akan günışığına rağmen depo benzeri bina gölgeliydi.

Hiçbir terslik yoktu. Normal bir sabahtı; insanlar işlerini yapıyor, mekânın manzarasının ve seslerinin tadını çıkarıyordu. Bir tehdit yoktu.

Domini girişe doğru çevirdi başını ve hemen onu gördü, Angels' Flight tabelasının karşısındaki sokakta, girişte duruyordu. Güneş gözlüğü takmasına rağmen bu koyu camlارın ardındaki gözlerin ona odaklandığını biliyordu. Cesurca o da gözlerini dikti.

Uzun, geniş omuzlu silüeti Kaliforniya güneşiyle halelenmişti. Indiana Jones'u andıran şapkası yüz hatlarını gölgelendirmişti. Tüm seçebildiği, koyu sakalla kaplı köşeli ve ayırık çenesiydi.

Ama pazar yerinin öbür ucundayken nasıl onunla konuşan kişi o olabilirdi? Yoksa...

Siniri bozulmuş bir şekilde Domini dönüp telaşla ters yöndeki çıkışa gitti. Tüm bunlardan ne anlam çıkaracağını bilmiyordu; tek bildiği hemen şimdi buradan gitmesi gerektiğiydi. Koşmamak veya takip etmediğinden emin olmak için başını çevirip bakmadan tek yapabildiği buydu.

Alec bu uzun boylu güzelin gidişini izledi. Uzun, koyu renk saçları, geniş, dolgun dudakları, uzun bacakları ve esnek hareketleri hatırasında kaldı. Domini kaçarken Alec tüm iradesiyle onu takip etme arzusuyla savaştı. Kadının kafasının karışıklığı ve korkusu onu çekiyordu. Acı içinde kabarıırken kendini sakın olmaya zorluyordu, onu tüm ruhuyla istiyor ve kadın onunla ilgili hiçbir şey istemediği için içten içe kanıyordu. Kaçmakta haklı olduğunu söyledi kendine, kaçıp gitmesine vereceği ilk tepkinin ona hükmetmesine izin vermedi. Nefes almakta güçlük çekmesine ve tüm kaslarının taş kesilmesine rağmen kendini zapt etti.

Bırak gitsin. Her şey yoluna girecek.

Kendine bunu söylerken bile içinde bir parça, kaçtığı için ondan nefret ediyordu –bu yaratık ilk bakışta ruhların bağlandığı tutkuya inanıyordu. Ama Alec Reynard bundan daha medeniydi. Dahası kendinden çok kadının iyiliği için buna inanmalıydı.

Domini başına gelenlerin farkında değildi. Şu anda Alec de pek farkında değildi. Şimdi birbirlerine dokunmaları acı verici ve sert olurdu.

Alec onu bu kadar çabuk bulmayı beklemiyordu ve bir anda kaybetmek de ruhunu sızlatmıştı. Dün gece yaptığı gibi başını geriye atıp inlemek istiyordu. Ama şimdilik bu kayıpla yaşayacaktı, birbirlerinin zihinlerine kısaca dokunmalarının getirdiği uyarılmayı dizginleyecekti. Ya da en azından onun karşısına bir canavar yerine bir erkek sunabileceği zamana kadar bununla yaşayacaktı.

Onu kolayca takip edebilirdi. Kokusu havaya sınırmıştı. ruh gölgesi kalabalığın içindeki yaşam izlerinin karmaşıklığında bile kolayca fark edilen bir alan yaratmıştı. Fakat ka

sıtlı olarak bu yola sırtını döndü. Birkaç dakika sonra yakındaki gizli bir mekânda randevusu vardı; Los Angeles'a gelmesinin asıl amacı olan bir randevu. Bu amaca bağlı kalacak ve başına geleni çekecekti.

Alec sıkıdığı yumruklarını gevşetti; sonra pazar yerinden diğer tarafa doğru yürüdü, ilk başta planladığı gibi.

İKİNCİ BÖLÜM

Birçok şehrin ve tüm büyük şehirlerin dünyadaki ayırık insanlar için bir buluşma yeri vardı. Chicago'da bir butik otel. New York'ta bir kitapçı. New Orleans'da kahvesi ve çörekleriyle meşhur bir kafe. Burada, Los Angeles'daki buluşma yeri şehir merkezinin yoksul kesimindeki bir bardı. Pespaye, döküntü görünümü nüfusun çoğu olan müşteri kesimini kasıtlı olarak itiyordu. Barın müşterileri mahremiyetleri için çok iyi para ödüyor ve alingan mekân sahibinin pisliği ve kokusundan şikâyet etmiyorlardı.

Mekândaki tek müşteri Alec'di. Odanın ortasındaki ufak, yıpranmış bir masaya oturdu ve biraya benzeyen ama bira olmayan içeceğini içti.

Bekletilmekten nefret ediyordu, giderek sınırla keskinleşen bakışlarını ikide bir kapiya çevirdi.

Sonunda Alec kendini kapiya bakmamaya zorladı ve tekrar bardağına uzandı. Koyu renkli içecek görüntü olarak ağır bir biraya benziyordu ama tadı şeye benzeyen bitkisel bir karışımdı -*hayır, tadının neye benzediğini düşünmek istemiyordu*. Eğer şanslıysa bir gün tekrar bira içebilecekti, ama yakın gelecekte tıbbi nedenlerden ötürü bundan uzak durması söylenmişti.

İşler yolunda gitmezse –en kötüsü olursa ve yabanileşirse– canının çekeceği şey alkol olmayacaktı.

Beyaz gömleğinin kollarını sıvadı, sol bileğinin iç tarafındaki küçük tilki dövmesine baktı. Soluyordu, bu iyiye işaret değildi.

Sonra kapı açıldı, ardından küt diye kapandı. Tüylü Harper masaya gelip karşısındaki sandalyeye oturuverdi.

“Selam!” Tüylü’nün tok sesi bütün gölge alanları doldurarak mekânda gürlledi. “Uzun zaman oldu.”

Alec öylesine irkilmmişti ki, neredeyse Tüylü’ye hırlıyacaktı; ikisi de düşünmeden ilkel içgüdüyle tepki vereceğinden bu durum, eski dostların buluşmasını kan banyosuna çevirebilirdi. Alec tepkisini bastırırken ağzı ve parmakları acıdı. Zoraki gülümsedi. “Uzun zaman oldu,” dedi. “Çok kıllı olmuşsun.”

Tüylü başını geriye itti, gürültülü bir kahkaha patlattı. “Sen de bok gibi görünüyorsun.”

“Öyle de hissediyorum,” dedi Alec.

Âni bir hareketle Tüylü, koca elini Alec’in sol koluna doladı. Dokunuşu şaşırtıcı bir şekilde yumuşaktı. Tüylü dövmesini incelerken Alec çok sakın durdu.

“Mürekkep soluyor,” diye yorum yaptı sonunda Tüylü. “Kahretsin.”

“Evet.”

Tüylü elini bıraktı, kollarını geniş göğsünde kavuşturarak arkasına yaslandı. Kurt adamların çoğu kalıplaşmış örneklere rağmen motorsikletçi değildi. Tüylü Harper ise motorsikletçi bir kurt adamdı. İri yarı, sakallı biriydi, uzun grili saçlarını kırmızı bir bandanayla arkada toplamıştı. Deri, kot

ve eski bir siyah tişört giyiyordu. Baygın kokusu masanın karşısından Alec'in hassas koku duyusuna dokunuyordu.

Tüylü akıllı, anlayışı kuvvetli ve etrafındaki her şeye burununu sokan biriydi. Los Angeles'a doğaüstü varlıklardan bir şeye ihtiyaç duyan birilerinin yolu düşerse Tüylü bu işi hallederdi. Tabii eğer yasalsa.

"Sen tedavi için mi geldin buraya?" diye sordu Tüylü barmen ona gerçekten bira olan bir bira getirdikten sonra. Soğuk birasından bir yudum alıp "Klinikteki doktorlar gerçekten iyi çalışıyor," diye ekledi. "İyi olacaksın."

Alec'in anlayış gösteren telkinlere hiç sabrı yoktu ama sadece soğuk bir bakışla karşılık verdi. Sinirleri çok gergindi, böyle diken üstünde davranmasının tek bahanesi buydu. Ya da daha doğrusu, diken gibi.

Tüylü'ye bir içki daha getirmesi için barmene işaret etti. sonra kendi içtiği bardağı bitirdi.

"Bugün klinikte randevum var. Tedaviyi almanın bazı koşulları var."

"Evet, evet," dedi Tüylü. "Sizin milletin olayını biliyorum. On iki adımınızdan biri de insanlığa hizmet eden bir işinizin olması."

Alec bu gelişigüzel yorumu öfkelen-di. "Reynard Klanı'nın Seçkin'iyim," diye sertçe uyardı onlarca yıl önce büyükelçilik rehinelerini kurtarma görevinde tanıştığı kurt adamı. "Klanlar hizmet eder. Bir koruyucuyuz, muhafızlarız," dedi gururla.

"Ve de alıngansınız," diye ekledi Tüylü. "Bir vampir gibi hızlı sinirlenen kimseyi tanımıyorum. Teşekkürler," dedi masaya bir bira getiren barmene. Biradan bir yudum aldı, elinin tersiyle ağzını sildi. "Senin ısmarladığın ne oldu Alec -"

“Bana Albay diyordun eskiden.”

“Evet, ama bu sen Delta’ya katılıp resmiyeti bırakmadan önceydi.”

Ordunun seçkin üyelerinin gizli savaşçılarınin genelde sivil-
viller gibi çalıştığı ve rütbenin bir mesele olmadığı doğruy-
du. Yine de... “Transfer olduğumu bildiğini bilmiyordum.”

“Öyle aniden ortadan kaybolunca tahmin ettim.” Tüylü
omuzlarını silktilti. “Şimdi ikimiz de siviliz. Sen gerçekten ay-
rıldın mı?”

“Ne yazık ki.” Belirtiler başlayınca Alec istemeden ko-
misyonundan istifa etmişti. Gün ışığında dolaşmasını sağ-
layan ilaçlar etkisini yitirmeye başlayınca Delta Gücü bir
vampir için uygun bir yer değildi.

“İşe ihtiyacın var mı?”

Alec ensesini ovdu, başını sağa sola salladı. Kaslarında-
ki gerginliğin birazını geçirdikten sonra “İşe ihtiyacım var,”
diye cevapladı. Kadınını pazar yerinde gördüğü an gözünde
canlandı bir anlığına, ama bunu bastırdı. “Çok fena işe ih-
tiyacım var.”

“Sanırım sana uygun bir şeyim olabilir,” dedi Tüylü. Yaş-
lı Lancer’ın ekibine yeni birini baktığını duydum. Özgeçmi-
şin kontrol edilebilir mi?”

“Tabii ki,” diye cevapladı Alec. “Ne çeşit bir ekipten bah-
sediyoruz?”

“Kişisel koruma.”

“Bodyguard.”

“Aynen. Zengin ve ünlüler için. Bir film yıldızını koru-
mak Klan üyesi bir oğlan için yeterince onurlu bir iştir de-
ğil mi?”

Alec bir Seçkin'in *oglan* olmadığını söylemek için hırlamak istedi ama bu sadece ilacının ayarlanması gerektiğinden oluyordu. "Film yıldızına bağlı," diyebilirdi zorla espri yaparak.

"Lancer'la bir görüşme ayarlaması için arkadaşımın arkadaşına haber veririm," dedi Tüylü. "Belki bugün bile olabilir. Senin için uygun mu?"

"Çok iyi olur." Kısa bir an kurt adamın gözlerine baktı, meydan okumaktan ziyade bir türün alfa erkeğinden, başka bir türün alfa erkeğine olan saygıyla.

Tüylü kafasını salladı. "Bir şey öğrendiğimde seni ararım."

Alec gündemindeki işlerden birini yoluna koymaktan rahatlık duydu. Şu çok özel tıbbi kuruluştaki ilk görüşmesini de neredeyse sabırsızlıkla bekliyordu, bu da ikinci adımdı. Fiziksel ve psişik duyuları acı verici bir şekilde hassaslaşıyordu. Mesela kurt adamın yükselen feromon seviyesinin rahatsız edici bir şekilde farkındaydı.

Tüylü huzursuzca etrafa göz gezdirip saatine baktı. "Burada takılıp eski zamanlardan konuşacak zamanım yok." Sırıtarak ayağa kalktı. "Eve gitmem lazım. Hatunumun çiftleşme dönemi, biz de gençleşmiyoruz artık."

Feromonların nedeni anlaşılmıştı, ama aynı zamanda Alec'e kurt adamların ilkel hayatlarıyla ilgili bulmek istediğinden fazlasını da açıkladı. O da ayağa kalktı. "Benim de gitmem lazım. Seninle tekrar görüştüğümüze sevindim."

"Seni ararım." Tüylü el sallayıp içeri girdiğinden daha hızlı bir şekilde dışarı çıktı.

Güneşiğine çıkmadan önce Alec ceketini giydi, sürüş eldivenini, güneş gözlüğünü ve şapkasını taktı. Çok kısa bir

süre öncesine kadar güneşe çıkabilmek için tüm bu teçhizata gerek duymuyordu. Kendini sakat gibi hissediyordu ve klinikteki doktorların onu normal hayatına döndürebileceğini umut ediyordu.

Sonra *onu* bulabilirdi.

“Bak şu işe, Domini Dominatrix nihayet avare avare dolaşıyor.”

“Hayatımda hiç avare avare dolaşmadım,” dedi Domini ön salondaki Nancy’nin resepsiyon masasında aylaklık eden Andy Maxwell’a.

Görev dışında olduğu her zamanki gibi Andy, ona yapmacık bir şehvetle baktı. Seksist birinden ziyade çarpık espri anlayışı olan iyi bir arkadaşı.

Domini sert bir şekilde beyaz mermer zemini gösterdi. “Benimle konuşurken diz çök, köle.”

Andy hemen itaat etti, sonra emir bekler halde ona baktı.

Domini kahkaha attı; bu aptallık kendini normal hissettirdi.

Nancy gözlüğünün üzerinden baktı. “Siz ikiniz bırakın şunu.”

İkisi de şirketteki asıl Dominatrix’in kim olduğunu biliyordu. “Emredersiniz,” diye cevapladılar birlikte. Andy ayağa kalktı, tekrar masaya doğru eğildi.

“Büyükbaban seni görmek istiyor,” dedi Nancy Domini’ye.

“Şimdi mi?”

“Asansörden gelişini görünce hemen ona haber verdim.”

Lancer Hizmetler Ofisi’nin geniş cam duvarı ve kapısı

Nancy'nin, asansörlerin parıldayan bakır kapılarına açılan uzun koridoru çok iyi görmesini sağlıyordu. "Bana tekrar çıkma teklif ettiğini ona söylemeden yerine dönsen iyi olur," dedi Nancy Andy'ye.

Domini resepsiyon bölümünden ayrılırken "Zimba almak için çıkmıştım," diye karşı çıktı Andy. "Bir de azıcık flört etmek için."

Domini uzaklaşırken eğlenerek başını salladı. Andy tam bir flört düşkünüydü evet, ama yaşlı adamın çalışanlar arasındaki ilişkileri yasaklayan kuralını çiğnemeyecek kadar çok seviyordu işini. *İşine odaklan yoksa bas git*, Büyükbaba'nın felsefesi buydu.

Domini'nin genelde işine odaklanma sorunu yoktu, ama onu izleyen adamın görüntüsünü aklından çıkarmakta sorun yaşıyordu.

Kapıyı çalıp büyükbabasının ofisine girdi. Babalık telefonla konuşuyordu, Domini küçük buzdolabından su aldı, masasının önündeki derin kahverengi deri koltuğa oturdu ve pervasızca Benjamin Lancer'ın telefon konuşmasını dinledi.

"Deltacı yeni çıkmış öyle mi? Ne kadar medenileşmiş? PPA eğitimi var mı? İyi. Hızlı bir şekilde onu cıcalarız. Takım elbise giyebilir mi? Tamam. Gönderin buraya."

Büyükbabası telefonu kapadıktan sonra "Hancock'un yerine birini mi buldun?" diye sordu Domini.

Geniş, modernist, cam bir masası vardı; birkaç yıl önce memnun bir şirket müşterisi hediye etmişti. Babahk'in zevkine göre değildi ama ofisin geri kalan dekoruyla birlikte otçülü fakat pahalı bir hava katarak şirketin müşterilerini etkiliyordu. Masanın bir tarafında yeni, zarif, duz ekran bulg-

sayarla telefon duruyordu. Babalık genellikle etrafta müşteri olmadığında masanın diğer tarafına ayaklarını uzatıyordu. Müşteri toplantılarından önce masanın temiz ve pırıl pırıl olmasından Nancy sorumluydu.

Ayaklarını masaya kaldırdı. “Öyle görünüyor,” diye sertçe cevap verdi.

“İyi olmuş. Takım lideri türünde biri mi?”

“Onu görmeden nereden bileyim?”

Domini hak vererek omuz silkti.

Bu meslekte çok insan gelip gidiyordu. Lancer sadece en iyilerine iş verirdi; ve en iyiler de sonunda serbest çalışmaya karar vererek kendi ajanslarını açarlardı. Tommy Hancock yakın zamanda Gizli Servis’den iş teklifi almıştı, bu yüzden işten ayrılmasına kimse gücenmemişti; hatta bu gurur kaynağı olmuştu. Ama onun ayarında birinin yerine adam bulmak her zamankinden daha zordu. Babalık’ın artık genel anlamda canı sıkılmaya başlamıştı. Gerçi o an canı sıkkın görünmüyordu, Domini ise pek çok açıdan bundan memnundu. Stres altındayken daha başarılı olmasına rağmen keşke hayatı daha az ciddiye alsaydı. Yine de bu fikri öneri olarak bile ağzına alamazdı.

Altmış yaşından bir gün bile yaşlı gözükmemesine rağmen Babalık Lancer seksenlerindeydi. Saç ve sakalının çoğu ağarmıştı. Bronz teninde görünen tek kırışıklık, şaşırtıcı derecede mavi olan gözlerinin kenarındaki derin çizgilerdi. Birinin, Ben Lancer’ın gözlerini neon mavisini olarak tarif ettiğini duymuştu; ayrıca kendi gözlerini de ondan almıştı. Sesinde yaşlılıktan ziyade olgunluk vardı. Derin, koyu ses tonunun sert bir tınısı vardı; iyi viskinin tadı gibi. Senede bir gün, Domini’nin büyükannesinin ölüm yıldönümünde çok fazla viski içerdi.

O güne daha çok olduğu için Domini, Babalık'ın aklında bir de bu sorunun olmamasına sevindi. Özellikle de kendisi ona bir yenisini vermek üzereyken.

Onu çağıran kendisi olduğu için hemen sordu. "Ne oldu?"

"Holly Ashe aradı," diye yanıtladı.

Domini gülümsedi. "Evi mi aradı? Bir yıldan fazladır görüşmememize rağmen cep telefonumu biliyor ve artık ayrı yaşadığımı da tabii."

Holly anaokulundan liseye kadar en yakın arkadaşıydı. Domini üniversiteye gitti; Holly yolculuğa çıktı. İletişim kurmayı bırakmadılar, fakat Holly'nin şarkıcılık kariyeri alevlendiğinden beri daha az görüşür olmuşlardı. Holly Avrupa turnesindeyken uzun süredir birlikte olduğu sevgilisinden ayrıldığında pek çok kereler telefonla ve e-postayla görüşmüşlerdi, ama bu bir yıl önceydi.

"Peki niye aradı seni?"

"Menajeri güvenliğini güçlendirmek istiyor. Eski arkadaşının aile işi aklına gelmiş, senin koruması olmanı istiyor."

Domini şişenin yarısını içti. "Bu işlerin tam olarak öyle yürümediğini söylemişsindir ona."

Ben başını salladı. "Bu işi aldım. Ayrıntılar için onun adamlarıyla görüşürsün."

Domini neredeyse elinden şişeyi düşürecekti. "Bir arkadaşım için takım mı kurmamı istiyorsun?"

O keskin mavi gözleri kısıldı. "Ekibin hazırlığını ve briefingini yapmanı istiyorum. Anlaştık mı?"

Benjamin Lancer bu şekilde bir soru sorduğunda sadece tek bir cevap beklerdi. "Evet efendim. Ekip kaç kişi olacak? Anlaşmanın süresi nedir? Kilit adamanız kim?"

Yıpranmış yüzünde hafif bir gülümseme belirdi. “Ekipte olup olmayacağını sormuyorsun.”

Domini de gülümsedi. “Holly’nin benim ekipte olmamda ısrar ettiğini tahmin ettim.”

Ben kafasını salladı. “Aferin sana.”

Domini bu nadir gelen övgünün tadını çıkardı biraz. Ayrıca rahatlamıştı. Zemin hazırlama işi çoğu günlerini ofiste geçirmesi demekti. Son birkaç saatin tuhaflığını atlatmak için yeterince zamanı olacaktı. Sahadayken çok dikkatli, odaklanmış ve her şeyden önce normal bir insan gibi olmalıydı. İnsanların güvenliği ona bağlıydı.

Artık önemsiz görüldüğünden, bir anlığına, büyükbabasına sabahki olaydan bahsetmekte kararsız kaldı. Ama bu meslekte dürüstlük gerekiyordu ve büyükbabası da ondan dürüst olmasını beklerdi. Onu o şekilde büyütmişti.

Domini boğazını temizledi. “Sana bir şey söylemem lazım.”

“Yapacak işlerimiz varken hâlâ kışının sandalyede olduğunu görüyorum.”

Domini hınzır bir şekilde sırttı. “Sabah sabah benim güzel yüzümü görmek istemiyor musun dedeciğim?”

Ben saatine baktı. “Pek de sabah sayılmaz, değil mi? Ne söylemek istiyorsun kızım?”

“Dün gece bir rüya gördüm. Normal bir rüya değildi. Bir önseziydi-”

“Artık onları görmediğini sanıyordum.”

“Bunun hakkında konuşmuyorum sadece, aynı şey değil.”

Ben Lancer ona öfkeli bir şekilde baktı, bakışı öyle kes-

kindi ki, bir bıçak markasının logosu konabilirdi üzerine.
“Hımm. Devam et.”

“Bu rüya daha önce gördüklerimden çok farklı. Şey...”
Erotik kelimesini kullanmak istemiyordu, çünkü onu ezen duyulara yetecek kadar büyük bir kelime olduğundan emin değildi. “Rahatsız ediciydi. Çok şiddetli bir arzuyla uyan-
dım.”

Büyükbabası ayağa kalkarken botları yere gürültüyle vurdu. O açık mavi gözleri lazer yoğunluğuyla ona bakıyordu. “Zorunluluk mu?” diye sordu. “Belirli bir zamanda, ol-
man gereken bir yer gibi?”

Domini onu bu kadar iyi tanımasaydı, sesinde korku duyduğuna emin olabilirdi. Ses tonu onu endişelendirdi.
“Evet. Nereden bildin?”

“Şimdi nasıl hissediyorsun?”

Domini omzunu silkti. “Daha iyiyim. Yattım. Ama pa-
zar yerinden çıkana kadar gerçekten allak bullaktım. Nor-
malde çok düşük seviyede önseziler görürüm. Gerçekleş-
meden önce önemli olayları *gördüğüm* yoktur-”

“Üç yaşındayken bir keresinde görmüştün. Çılgık atarak
herkesi uyandırdın. “Sallanacak, sallanacak!” Deprem evi
yerle bir etmeden evden zor attık kendimizi dışarı.”

Domini şaşkına döndü. “Bunu hatırlamıyorum.”

“Ama oldu, hatırlasan da hatırlamasan da. Pazar yeri mi
dedin?”

Domini derin bir nefes alarak devam etti. “Central Mar-
ket. Oraya gitmek zorunda hissediyordum. Taze seftalı al-
mam gerekiyordu.”

“Meyve almak için mi işe geç kaldın?” Memnuniyetsiz

ği çok belliydi. Koltuğuna yaslandı. “Oraya biriyle buluşmak için gitmek zorunda olduğunu sanmışım.”

Domini yine şaşırdı. “Bir adam vardı.” Onun hakkında konuşmak bile içini titretti. “Nereden bildin?”

Elleri kalın cam masanın üzerinde tekrar öne uzanmış, kasıtlı olarak onu inceliyordu. “Onu anlat bana. Nasıl bir tipi vardı? Sana yaklaştı mı? Seninle konuştu mu?”

Domini şimdi büsbütün sarsıldı. “Boş ver. Bundan bahsetmek istemiyorum.” Ayağa kalkıp kapıya yöneldi.

“Dur-”

Domini kapıdan çıktı.

“Tam da bu lazımdı şimdi,” diye mırıldandı Domini kendi masasına telaşla giderken. “Bu aileye bir tane çatlak psik yeterince fazla.”

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

“Efendim?” Domini dâhili telefona cevap verdi.

“Buraya gel,” dedi Babalık.

“Hemen geliyorum.” Çabucak telefonu kapayıp patronunun ofisine yöneldi.

Babalık yalnız değildi.

Kapıyı açtığında masanın yanında duran bir adam ona doğru döndü. Oda apaydınlık olsa da ilk bakışta tek görebildiği, doğal olmayan bir şekilde durgun olan ve yine de zarafet, kuvvet ve dayanıklılık yayan uzun, geniş omuzlu bir adamın silüeti idi. Domini gözlerini kırıp ona odaklanabildi, ama tehlike hissi uzaklaşmadı.

Gördüğü en yakışıklı adam değildi ama en –bir şeydi. Aklına gelen kelime ‘güçlü’ydü, hem sadece fiziksel anlamda da değil. Yüz hatları öylesine keskin bir şekilde behrindi ki, sanki köşeli çenesi ve çıkık elmacık kemikleri kalemle çizilmiş gibiydi. Çenesinde derin bir yarık vardı, çok doğrudan bakamadığı gözleri yeşildi. Öyle doğrudan bakmak bu alta erkeğe meydan okuma gibi görünebilirdi.

“Domini, gözünü dikmiş bakıyorsun,” dedi buvükbabası.

“Ee, neden bakmayayım?” diye mırıldandığını duydu.

Alfa hafifçe gülümsedi, bu aniden onu kendine getirdi. Bugün hiç normal hareket etmiyordu.

Normal nedir ki?

Bu düşüncesini aklından savdı. “Beni görmek istemiştiniz efendim?”

“Öyle olmasa içeri girmeni söyler miydim?”

Domini, büyükbabasının huysuz kabalığından bu yabancıнын müşteri olmadığını anladı. Bunu zaten fark etmişti. Onun asla korumaya ihtiyacı olamazdı. Yüzünde büsbütün nötr bir ifadeyle mükemmel derecede sakin duran bu adam odadaki en tehlikeli kişiydi –ne kendisi ne de büyükbabası uslu kedi yavruları olmadığından bu çok şey ifade ediyordu.

Demek, Deltacı buydu.

“Alexander Reynard,” diyerek kendini tanıttı. “İlginç bir adın var Domini.”

Konuşması yumuşaktı, sesinin kadifemsi bir tınısı vardı. İnsanı ona yaklaşmaya iten, cezbeden, okşayıcı türden bir sestti.

“Eski bir İskoç adı,” diye cevapladı Domini. “Okul öğretmeni için kullanılan bir terim.”

“Öyle mi? Ben ‘sevgili’ demek olan Domanae’dan türediğini sanıyordum.”

Domini, Andy Maxwell’le yaptığı şakalaşmayı hatırlayarak kızardı. Bu yeni adam çalışanlarla sohbet etmeye bile başlamış mıydı yoksa?

“Babasının ona verdiği adı boş verin,” Babalık araya girdi. “Domini, Bay Reynard’a etrafı gezdir. Yarın sabah başlayacak bir haftalık oryantasyonundan sen sorumlusun.”

Alec, Domini’nin şaşkınlık ve rahatsızlıkla kıvrınması-

nı izledi. İşleri vardı. Onu rahatsız ediyordu. Etrafını saran boğucu sisi aşmak, onu okumak için çok çaba harcamıştı. Enerjisini koruması daha iyi olacaktı, bu nedenle birkaç dakika sonra teması kesti.

Domini Alec'e kısaca bakıp tekrar gözünü kaçırdı. "Peki efendim," diye cevapladı büyükbabasını.

Gerçekten sevgili, diye düşündü Alec. *O bir ödül. Benim ödülüm.*

Bir an aklına bir görüntü geldi. Kadim zamanlarda kendi türü, yaptıkları iyilikler karşılığında dünyadaki en güzel kadınların bedenleriyle ödüllendirilirdi. Bu kadını kendisinden başka kimse yatağına alamayacaktı. Ama keşke şimdi burada olmasaydı.

Ama onu burada bulduğuna pek şaşırmamıştı da; kader zalim şakalar yapmayı severdi. Çok yakın olup da çok uzak olmak... Ona dokunmaya, onun tadına bakmaya veya ona sahip olmaya cesaret edemezdi. Şu haliyle olmazdı.

Sisteminde akıp giden ilaç kokteyli sayesinde şimdi-lik iyiydi. Doktorlar görüşmeyi ve bütün günü atlatabilmesi için ona geçici bir tedavi uygulamıştı, ama ilaçlar yüzünden kaderinde yazılı olan kadının hislerine dokunamıyordu. Öte yandan bir şekilde buna minnettardı; *zorla* ilaçlanarak zapt edilmesini gerektirecek çılgınlıktan onu sadece bu ilaçlar koruyordu. Vampir usulü bir ikilemin içindeydi.

Domini büyükbabasıyla konuşurken Alec ona, aynı onun da kendisine baktığı gibi gözlerini dikip baktı. Babalık Alec'e bakmasına gerek olmadan bunu fark etti. Alec Lancer'in koruma içgüdüsüne gülümsemekten kaçındı, bunu yapacak olursa sonuçları fena olacaktı.

Domini'yi pazar yerinde gördüğünde fiziksel görünü-

şünden ziyade ruhu dikkatini çekmişti. Sonra uzun boyuyla koyu saçlarını gördü. Ona bu kadar yakinken uzun bacaklı sportif vücuduna hayranlıkla bakabiliyordu, ama fiziğinin tüm kıvrım ve çizgilerini çok fazla incelemesi ilaçlarla uyuşmuş haldeyken bile şimdi akıllıca olmazdı. Sonra onu yavaşça çıırılçıplak soyup bakacak vakti olduğunda tatmin olacağı kadar okşayıp tadına bakabilirdi. Şimdilik Alec Domini'nin yüzüne odaklanmıştı.

Klasik olarak ve de kesinlikle Hollywood tarzında bir güzel değildi ve buna şükreliyordu. Sarışın değildi, sıfır beden değildi; doğanın verdiği mükemmel incelik ve kıvrımları yapay bir mükemmelliğe dönüştürmeye çalışan cerrahi müdahaleler veya katkıları yoktu. Sıkı bir vücudu vardı, bunun için çok çalışmış, kendini adanmış ve ter dökmüştü. Buna hayran oluyor, bunu takdir ediyor ve istiyordu.

Yüzü. Azıp delirmeden, yanlış bir şey yapmadan yüzüne odaklan.

Domini'nin gözleri hayranlık vericiydi. Parlak mavi gözlerinin etrafı kalın koyu kirpiklerle çevrelenmişti. Çenesi keskin ve inatçıydı. Alt dudağının sağ tarafındaki bir ben haricinde cildi soluk ve kusursuzdu. Beni halihazırda hayranlık verici olan dudaklarına hafif bir kusurluluk havası katıyordu. O olgun, iri dudaklar saatlerce öpülmek için yaratılmıştı. Bir erkek bu yumuşak, tutkulu ağzına tapınmakla geçirebilirdi tüm zamanını.

"Gel, sana bir masa bulalım da etrafı gezdireyim," dedi Domini onu gerçekliğe sürükleyerek.

"Teşekkür ederim." Alec'le Ben Lancer uzun süre baktılar. Lancer'ın bakışı çalışanlar arasında ilişkilerin yasak olduğuna dair bir uyarı taşıyordu; özellikle de kendi torunuy-

la. Alec buna uyacağını belirtmekten çok kuralı çiğnemenin riskini kabul ederek kafasını salladı.

Domini'ye, ofis bölmelerine uzanan koridora olan yürüyüş hiç bu kadar uzun gelmemişti. Gizlice izleniyor, hatta takip ediliyormuş gibi hissediyordu. Belki de arkasındayken onu duymadığı için ondan rahatsız oluyordu. Koridorda halı yoktu, Alec'in ayağındakiler yumuşak tabanlı ayakkabı da değildi, peki niye ayak sesleri çıkmıyordu hiç? Ve neden nefes alıp verişini duymıyordu? Kendisi çok iyiydi; Delta Gücü emeklisi biri ondan da mı iyiydi yani?

Aptalca bir soruydu bu –tabii ki daha iyiydi, yoksa orada olduğunu bilirdi.

Eli omzuna dokunduğunda Domini tam anlamıyla şok geçirdi. Elektrik şoku gibi bir duyu her yerini yaktı. Ona bakmak için dönerken boğazını bir şey tuttu, kendini savunmak için ellerini kaldırdı. Ama karşısında gördüğü hafiften şaşırmış, çok yakışıklı, ona “Pardon,” diyen bir adamdı.

Özür dilemesi gereken kendisiydi ama kendini aptal gibi hissediyordu ve korkmuştu. Başka bir şeyler de hissediyordu, kalbinin kulaklarında gümbürdemesini ve kanının damarlarında cızırdamasını sağlayan bir şey. Ne olduğunu bilmiyordu, ama Alexander Reynard'ın buna neden olduğunu biliyordu.

“Dilini kedi mi yuttu?” diye sordu aralarındaki sessizlik gerginleşince.

Sakin sesini duyduğunda içi titredi. Ona bakmak dizlerini güçsüzleştiriyordu. Ve ona tekrar dokunmasını istiyordu.

Domini arkasına döndü. “Gidelim.” Sesinin titrememesi bir zaferdi.

Birkaç adım sonra on iki alçak duvarlı açık ofis bölmele-
rine ayrılmış büyük bir odaya vardılar. Burada kendini daha
güvenli hissediyordu. Burada adama söyleyecek gerçekten
mantıklı bir şeyler bulabilirdi.

Onlar geçerken birkaç kişi telefonlarını ve bilgisayar ek-
ranlarını bırakıp onlara döndü, Domini her seferinde du-
rup Reynard'ı tanıttı. Ofis alanının çoğu boştu, bu yüzden
Reynard'ın gelecekteki çalışma yerine giden yolculuk çok
uzun sürmedi.

Bölmede iki bilgisayarlı çalışma köşesi, telefonlar ve dos-
ya çekmeceleri vardı. İki tane çok rahat sandalye zeminin
tamamını kaplıyordu.

Domini Alec'e oturması için işaret yaptı. Girişe yaslandı,
kollarını kavuşturarak açıklamaya başladı. "Ajanlar bölme-
leri paylaşır. Ofiste fazla durmayız, bu yüzden ofis çalışması
yaparken yanında nadiren birileri olur."

Soldaki çalışma köşesini gösterdi. "Burası senin yerin.
Nancy sana malzemeleri, şifreleri ve güvenli alanlar için ge-
reken kartları verecek. Senin için sakıncası yoksa eğlenceli
kısma yarın bakarız." Saatine baktı. "Bir saat sonra bir ran-
devum var."

Alec kafasını salladı. "Peki. Eğlenceli kısım derken?"

"Donanımlar, izleme ekipmanları. Eminim senin alışkın
olduğun havalı şeylere hiç benzemiyordur."

İçtenlikle gülümsedi Alec. Gamzesi vardı. "Alışkın oldu-
ğum şeylerden bahsedemem."

Eski özel birim ajanları hep böyle şifreli laflar ederd, özellikle yaptıkları işle ilgili nadiren bir şey söylediklerin-
de... Doğal olarak bu, merakını kışkırtmıştı, ama Domini
verilmeyecek bilgiyi ısrarla almak istemedi. Bu adamın üs-

tünlük duygusunu güçlendirmekten başka bir işe yaramazdı. Zaten adamın kendine güveni öyle fazlaydı ki, bir de egosunu sıvazlamak istemezdi.

Peki neyi sıvazlamak isterdin?

Bu düşünce de nereden gelmişti?

Domini işe döndü. “Bu binanın iki katı bize ait. Ofisler burada, eğlenceli kısım bir alt katta. Alt katta iyi bir egzersiz odamız var, ama çalışanların çoğu aynı zamanda çeşitli dövüş sporu kurslarına da gidiyor. Koruma görevlerimizde silah taşımamak da Pherson poligonundan sana indirim alabiliriz; ayrıca Delano Savunma Sürücü Kursu’yla da anlaşmamız var. Oryantasyonun süresince sürücü kursuna da gönderileceksin. Bakalım, başka ne vardı?”

“Kılık kıyafete önem veren, çok üst düzey müşterileri olan bir şirketiz, bu yüzden gardırobun onların yaşam tarzlarını yansıtmalı. Dolgun bir yıllık kıyafet tahsisatın olacak. Nancy’de tavsiye edilen mağazaların ve terzilerin bir listesi var.”

Onunla göz göze gelmemeye çalışsa da, pek başarılı olmadan Reynard’ın takım elbisesini inceledi. “Nancy’nin tavsiyesine ihtiyacın olduğunu sanmıyorum gerçi. Armani mi?”

Kaliteli, koyu renk takımın ceketine parmağını dokundurdu. “Rodeo Drive’dan aldım bunu. Muhtemel işvereni mi etkilemek istedim.”

Bu da çoktan düşünmüş olması gereken başka bir soruyu getirdi. “Babalık’ı nasıl etkiledin? Yeni birini işe almadan önce iki hafta araştırır genelde.”

Alec bölmenin diğer sandalyesini eliyle gösterdi ve Domini’nin oturmasını izledi. Babalık üzerinde zihinsel bir

baskı yapabilmişti, ama sadece işe girmesini kolaylaştırmaya yetecek kadar. Yetenekleri hakkında yalan söylememişti. Lancer normal geçmiş kontrolünü yapmaması için telepatik olarak etki altına alınmış olsa bile Alec'in işe aldığı konuda başarılı olacağına güvenebilirdi.

“Büyükbaban beni tavsiye eden ortak bir arkadaşımıza güveniyor,” dedi besbelli şüpheli olan Domini'ye. “Eminim çok fazla insana güvenmediğini söyleyeceksin.”

Domini olağandışı mavi gözlerini kıstı. “Aklımı mı okuyorsun?”

“İyi bir tahminde bulundum.”

Alex ayağa kalktı, Domini de yüzü ona dönük olarak ayağa kalktı. Alex ona elini uzatmıştı, ama fark etmemiş gibi davrandı. Çok kötü oldu bu; tekrar ona dokunmayı çok fazla istiyordu. *Buna ihtiyacı vardı* ve buna niyetliydi. Şimdilik okşayan elleri arasında sıcak ve saten gibi yumuşak cildinin sadece düşüncesiyle yetindi.

Domini'nin gözleri genişledi, böylece onun bilinçsizce de olsa, arzusuna karşılık verdiğini anladı Alec. Alec ona uzanma arzusuna karşı koyarken Domini gözlerini kırptı, dikkatle yanından geçti. Bunun ilaçların zaferi mi yoksa kendi otokontrolü mü olduğunu bilmiyordu.

“Yardımin için teşekkür ederim,” dedi Alec. “Oryantasyona yarın sabah devam edeceğiz öyleyse?”

Domini kafasını salladı. “Çıkmadan önce bazı formlar doldurman ve kimlik fotoğrafı çektirmen lazım. Nancy'ye bununla ilgilenmesini söyleyeceğim. Ona iyi davran,” diye ekledi. “Buradaki asıl patron odur.”

Elini kalbine götürdü. “Sevimliliğin en güzel örneği olacağım.”

“Bu Nancy’de işe yaramaz.” Domini ofislere doğru önde giderken omzunun üzerinden konuştu. “Rüşveti dene. Sekreterler Haftası’nda çok para kazanır.”

“Gül ve çikolata o zaman.” Alec, Domini yürürken manzaranın tam olarak tadını çıkarabilmek için birkaç adım geri çekildi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

“Bu acıtıyor mu?”

“Bir daha bunu sorarsan boğazını deşerim.” Alec vampirler için özel yapılmış bir laboratuvar masasında çıplak bir halde bağlanmıştı, ama bu, tehdidi azaltmıyordu.

İlaçların etkisi geçmişti ve Alec gerçekten çok hırçın hissediyordu. Keskin dişleri alt dudağına değiyor, pençeleri metal masayı çiziyordu. İçinden öfke akıyordu, kendi üzerindeki kontrolü yok denecek kadar azdı.

“Bunu evet olarak kabul ediyorum,” diye yanıtladı Dr. Casmerek sakince. “Bu testler gerekli,” diye ekledi. “Ne tür düzeltmeler yapmamız gerektiğini tam olarak bulamazsak sonuçları çok daha rahatsız edici olacak.”

Asistanlar Alec’in hassaslaşmış etine daha fazla iğne batırıp başıyla bedeninin her bölümüne monitörler bağlarken doktor da proteinler ve alerjik tepkilerden bahsediyordu. Alec karşı koymamaya çalışarak gözlerini kapadı. Bağlanmaktan nefret ederdi. Bunun kendi iyiliği için olduğunu bilmesine rağmen kendini mahkûm gibi hissediyordu. Daha kötüsü çaresiz ve savunmasızdı; hiçbir Seçkin’in uzun süre dayanabileceği bir şey değildi bu. İçgüdüğü aklıyla sa-

vaşıyordu ve bu savaş onu nefes nefese ve ter içinde bırakmıştı.

Bu konuda çok uzmanlaşmış olan doktora Klanlar tamamıyla güveniyordu. Kendini hastalarına yardım etmeye adanmıştı, buna rağmen şimdi Alec tüm gücüyle Casmerek'ten nefret ediyordu. Alec güçsüzdü ve Casmerek kontrolü elinde tutuyordu. Alec'in kendi özgür iradesiyle teslim olmuş olması bir yana, bir ölümlünün yardımına *ihtiyacı vardı*. Böyle olmaması gerekiyordu.

Belki de eski düzene dönmek daha iyi olabilirdi. Pek çok Klan bu modern çözümün yanlış ve doğaya aykırı olduğunu düşünüyordu. Pek çoğu günışığında yaşamalarını sağlayan, onları gümüş, sarımsak ve güçlerini kısıtlayan diğer alerjenlerden koruyan ilaçlardan aşırı derecede nefret ediyorlardı. Binlerce yıldır Seçkinler, saygıdeğer Atalar, Leydiler Hanesi, Maderşahi ve korunma altındaki gençler karanlıkta yaşamış, zihin ve irade gücü ve göreve bağlılıkla susuzluklarını kontrol etmişlerdi. Modern bilimin gelişikle çok şey değişmiş, ama irade hiç değişmemişti; kan ihtiyacını ve zihindeki yangını dizginlemek için hâlâ zihinsel disiplin uygulanabilirdi.

Casmerek "Biyokimyan dengeye girene kadar Seçkinler'in bildiği tüm zihinsel disiplinlere tutunman gerekecek. Son birkaç haftadır dayanmanı sağlayan şey bu zihinsel disiplin ve muhtemelen katı inadıydı. Keşke buraya daha önce gelseydin," dediğinde Alec sayıkladığını, hatta yüksek sesle konuştuğunu fark etti.

"Ama geledim." Alec hırladı. "Özbekistandaydım."

"Eminim bilmemem gereken bir şeydir." Alec'in çıptak omuzlarını sıvazlama cüretinde bulunurken, onun bu ra

hatlatma jestine karşı tehditkâr bir şekilde keskin dişlerini göstermesini görmezden geldi. “Burada sır tutmaya alışkı- nız, endişen olmasın Albay.”

“Bana öyle deme.”

Bu unvanı hak etmiyordu. Adamlarını, görevini sade- ce bencilce bir amaç için bırakmak zorunda kaldığından beri...

“Bunu yapmaya mecburdun. Hayat kurtarıırken hizmeti bıraktın. Kendini daha iyi hissettiğinde bunu anlayacaksın. Nasıl gidiyoruz?” diye sordu doktor teknisyenlere.

“Hazırız,” diye cevapladı biri.

“İyi.” Casmerek Alec’e döndü ve tekrar omzunu hafifçe okşadı. “Şimdi ışıkları kapayıp seni burada bırakacağız. Tek yapman gereken uyumak. Gözlerini kapa. Dinlen. Rüya gör. Makineler gerisini halledecek.”

Alec teknisyenlerin odadan çıktığını duydu, Casmerek uzaklaşırken sesi de azaldı. “Sabah tüm temel testleri bitir- miş olacağız, oradan işimize devam edeceğiz. Şimdi uyu,” diye teşvik etti nazik sesiyle.

Işıklar sönünce Alec gözlerini kapadı, aniden karanlıkta tek başına kalmıştı. Her nerede olması gerekiyorsa gereksin; şimdi buradaydı ve bu canavar halinden çok korkuyordu.

Tapınağın avlusunun her köşesine kaba, taş kolonlara asıl- mış, yanan meşaleler serpiştirilmişti. Çöl gecesinin serin ha- vasında zift ve yanan saman kokusunu duyuyordu. Sütunla- rın arkasındaki derin giriş geceden daha karanlıktı. Ayın, yıl- dızların ve nehir sisi gibi kıvrılan gri dumanına rağmen me- şalelerin ışığı avluya vuruyordu. Burası karanlık bir gizem ye- riydi, kopuk bir yerdi, bir Tanrı’nın yürüyebileceği, istediğini yapabileceği bir yerdi.

Kadın kimseyi görmediği halde yalnız olmadığını biliyordu. Derin korku ve heyecan ürpertisi karışımı bir titreme yayıldı içinde. O seçilmiş kişiydi. Bunun sonu olacağını bile bile –bir Tanrı tarafından dokunulan biri nasıl yaşayabilirdi ki?– kralın kızı olmanın gururuyla, kaderiyle yüzleşti.

Avluda sessizce daireler çizerek kutsal yerin ortasına konmuş sunağa yaklaştı. Sonra kurban yerinin aslında kralın sarayındaki tüm yatak başlıklarından daha işlemeli ve daha parıltılı bir yatak olduğunu fark etti. Yatak örtüsü görkemli bir şekilde nakışlarla bezenmiş, kalın yatağın üzeri yastıklarla döşenmişti.

Karyola direğindeki bir yontmaya uzanırken bir şeyin hareket ettiğini hissetti. Hiçbir şey görmüyor, duymuyordu; yine de Karanlıklar Lordu’nu görmek için ne yöne döneğini biliyordu. Her yerini saran bir pelerinle başlık giyen uzun boylu, geniş yapılı bir silüetle karşılaştı. Diz çöktü ama başım eğmedi, saygı gösteriyor fakat boyun eğmiyordu.

Pelerinli kişi avlanan bir kedinin zarafetiyle sessizce ona yaklaştı. “Buraya kendi seçiminle mi geldin?” Sesi yumuşak, derin, dikkatli ve cevap talep eden türdendi.

“Geldim,” diye cevapladı. “Bilmen gereken bu.”

Karanlıklar Lordu şehri geceleri öldüren şeytani varlıklardan kurtarmıştı. Ödül olarak bir kadın istemişti. Böyle büyük bir hizmet için kral şehrin kurtarıcısına kızını vermeyi uygun görmüştü.

Kadınlar aralarında kura çektiler. Kralın altı evlenmemiş kızı beş siyah taşın arasında bir beyaz taşın olduğu kavanozdan sırayla bir taş aldılar. O üçüncü sıradaydı ve beyaz taşı almıştı. Bu nedenle düğününe hazırlanmış gibi mücevherlerini takmış, en güzel elbisesini giymiş, uzun siyah saçları-

nı taramıştı. Ağlamak istemedi, kimseyle vedalaşmadı, onu buraya getirip Tanrı'nın iradesine bırakan pederlerle sessizce yürüdü.

Ve Tanrı buradaydı.

Alçakgönüllü ve sessiz kalması gerekiyordu. Ama konuştu: "Benimle ne yapmak istiyorsun?"

Elini yatağa uzatarak cevap verdi. Sonra pelerinini çıkardı. Hem ay ışığı hem meşalelerin ışığında onun çıplak olduğunu gördü.

Süt gibi solgun ve mükemmeldi.

Güzel bir yüzü vardı, keskin hatları taştan oyulmuş gibiydi. Ağırbaşlı, haşin ve çok mutsuz bir ifadesi vardı. Yüzüne çok uzun süre bakmadı, ama nefes alıp vermeyi isteyerek bırakamayacağı gibi, gözlerini de ondan ayıramıyordu. Bir Tanrı'nın olması gerektiği gibi, ölümlü bir insandan daha uzundu. Daha uzun ve her şeyiyle fazlaydı.

Hayat bulmuş bir heykel gibiydi. Dalgalı göğüs, bacak ve kol kaslarından durdurulmaz bir şekilde dikkatini çeken şaha kalkmış erkeklik organına kadar her şeyi keskin bir şekilde çizilmişti.

Hiç tahrik olma duygusunu yaşamamıştı hayatında, ama içinde büyüyen bu ağır, ateşli ağrının o olduğundan kesinlikle emindi. Karanlıklar Lordu'nun yumuşak kıkırdaması kulaklarına dokunana kadar yaptığı hareketin farkında olmadan dudaklarını yaladı.

"Bir Tanrı gülebilir mi?"

"Bir Tanrı canı ne isterse yapabilir." Kedi zarafeti ve Tanrı hızıyla hareket ederek birden önüne geliverdi. Yumuşaklığıyla onu şaşırtan bir dokunuşla kollarından tuttu, bedenini kendi

bedenine yaklaştırarak onu ayağa kaldırdı. Teni sıcaktı ve hiç de taştan yapılmamıştı.

Parmakları becerikli ve çabuktu. Birkaç dakika içinde en güzel elbisesi ayaklarının altına düşmüştü. Bir anda onu kucasına alıp yatağa götürdü. Ellerini tutup önce bir avcunu sonra diğerini öptü. Hafif dokunuşu, içine bir arzu alevi gönderdi.

Sonra başını kaldırdı ve dudaklarını dudaklarına götürdü. Birbirine dokunan dudakların, iç içe geçmiş dillerin getirebileceği derin, ateşli zevki bilmiyordu. Öpücük su katılmamış şaraptan daha heyecan verici, zengin bir duyu ziyafetiydi.

Karanlıklar Lordu'nun keskin dişleri ve pençeleri olduğu söylenirdi, bu yüzden keskin dişlerini dudaklarında hissettiğinde şaşırmadı; sadece biraz korktu. Dokunuşunun heyecanı korkusuna ağır bastı. Belki de korku heyecanını güçlendirmişti. Tek bildiği şey, Karanlıklar Lordu dudaklarını onunkilerden çektiğinde eksiklik hissederek inlediğiydi.

“Hayır-!”

“Sakin ol,” diye fısıldadı. Adam gözlerine bakması için yüzünü ellerinin arasına aldı. Her gece yaratığında olduğu gibi gözleri ay ışığında hafifçe parıldıyordu. “Bu gece benimisin, canımın istediğini yapacağım seninle.”

Bu gözlerdeki bakışlar bir cevap, bir onay talep ediyordu. Kızın bedeni onun dokunuşu için yalvarıyordu. Kralın şımarık kızıydı o; onunla sevişmesini buyurmak istiyordu. Burada olma nedenini hatırlayarak zorla yutkunup aklını başına topladı. “Seninim,” dedi ona. “Tanrı'ya bir armağanım.”

“Beni istiyor musun? Bedeninim bedenini sarmasını istiyor musun? Beni içinde istiyor musun? Senin rızam istiyorum.”

Adam onu tahrik etmek için yoldan çıkmıştı, şimdi bir de ona mı soruyordu? “Saçmalama.” Kız adamın koyu, siyah saçlarını parmaklarına sarıp dudaklarını kendine doğru çekti.

Bu ikinci öpücük de aynı derecede yoğundu, ama adam uzun sürmesine izin vermedi. “Gece daha yeni başlıyor,” diye fısıldadı kızın dudaklarına.

Elleri kızın üzerinde gezindi, boynunu ve göğüslerinin arasını öpüp, meme uçlarını emdi, sonra karnına ve bacaklarına doğru devam etti. Dokunduğu her yerde, ardında alevler bırakıyordu. Karnının aşağısına sıcaklık dolmuş, ısrarlı bir şekilde daha fazlası için yalvararak kalçasını sıkıp kendini ona itmesine neden olmuştu. Arada bir keskin dişleri tenini delerken hafif bir iğne batması hissediyordu, canını yakmaktan ziyade zevk veren bir acıydı bu. Her öpücüğünde bir iki damla kanını emse, verdiği ışıltılı haz coşkusu karşılığında yapacağı ufak bir fedakârlık olarak görürdü bunu. Parmakları bacaklarında geziniyor, okşuyor ve artık kız içindeki gerginlikten öleceğini düşünene kadar onunla oynuyordu.

Onu arzudan çıldırtıyordu. Sonunda kız bacaklarını açıp kalçasını kaldırdı. Kızın bacakları önünde diz çöktü ve aşağı baktı. Kız yalvararak kollarını uzatmış, bakışını yakalayabilmek için uzunca onu izliyordu.

Fakat güneş gözlüğü taktığından gözlerini göremedi. Adam gülümserken yüz hatları değişti ve keskin dişlerinde ay ışığının parıltısını gördü.

“Reynard,” diye sordu öfkeyle. “Benim rüyamda ne işin var?”

“Senin rüyan mı?” diye cevapladı. “Bunun benim rüyam olduğunu sanıyordum.”

Domini sarsılmış bir şekilde ve ter içinde yatakta doğruldu. “Neydi bu şimdi?” diye mırıldandı yüzündeki saçları iterken. Isırık izleri var mı diye kendini yoklarken sadece rüya gördüğünü ama tam olarak da uyanamamış olduğunu fark etti.

İki gece peş peşe tuhaflıklar silsilesi. Nesi vardı?

Domini yataktan kalktığı anda, ayakta duramayacak kadar çok sarsıldığını gördü. Dizleri pelte gibi olmuş, göğüsleri ağırlaşmış ve hassaslaşmıştı; içleri de zonkluyordu. Kırışmış yatağın kenarına oturmuş karanlığa bakarken dumanlı tapınak avlusunun görüntüsü gölgeli yatak odasını kaplıyordu.

“Demek erotik rüyalar böyle oluyormuş.”

Sinirli, bitkin ve tükenmiş hissediyordu. Uyarılma, yerini yanıp kül olmuş bir arzuya bırakırken içinde büyük bir hayal kırıklığı vardı.

“Sadece rüyaymış.” Çılgın, deli dolu bir şeydi, ama *-sadece bir rüyaydı*. Daha yeni tanıştığı bir adamın vampire dönüştüğü ve onunla seviştiği bir rüyaydı. Hâlâ öyle canlıydı ki, vampirin öpücüklerinin tatlı batışlarını neredeyse hissedebiliyordu.

Neden bir vampiri görmüştü rüyasında? Annesinin büyükbabasına, yatmadan önce ona korku hikâveleri anlatmamasını söylediği küçüklüğünden beri, rüyasında vampirleri görmemişti. Belki de vampirlerle ilgili bir film afişi veya televizyonda film reklâmı görmüştü. Belki de yeddiği bir şey dokunmuştu. Ya da Reynard’ın ürkütücü tipi yüzündendi.

“Çıplak hali gerçekten o kadar iyi görünüyor mudur acaba?...” Sertçe kafasını salladı Domini. “Kes şunu.”

Tuhaftı, kesinlikle her zaman gördüğü türden ruhalardan değildi, ama önceki gece gördüğü rahatsız edici onsezi gibi

de değildi. Bu seferki daha ziyade zihninin depolarında bir sürü egzotik şeyin kabarması ve bilinçaltının şehvetle coşmasıydı.

Şimdi yarın sabah ofiste Reynard'ın yüzüne nasıl bakacaktı?

Sakin ol. Sadece rüya gördün. Reynard gecenin bir vaktinde onun zihninde olup biteni bilecek değildi ya.

Alec zincirlenmiş halde uyandı.

Umutsuz bir öfke içinde hırlayıp uluyarak zincirlerle savaştı. Ona gitmek zorundaydı. Ne cüretle ona gitmesine engel oluyorlardı!

O çırpınırken insanlar etrafını sardı. Eller onu bastırıyordu. Tenine batan iğneler önce kor gibi yakan acılar verip sonra onu sakinleştirdi, huzur verdi ve sonunda kendine gelmesini sağladı.

“Bir rüya gördüm,” dedi bu insanların kim olduğunu, nerede olduğunu ve neden bağlanmış olduğunu hatırlayınca. “İyiym şimdi,” diye ekledi endişeli yüzlere bakarken. Ona yardım etmek için gelmişlerdi ama onlardan nefret ediyordu –çünkü ona ulaşmasını engelliyorlardı. “Sadece rüyaydı.”

Biri çıplak omzuna dokundu. Rahatlatmak için uzatılan bu ele ulaşabilse ısıırıp koparabilirdi. Bu insanlar Seçkin olmanın ve bağlanmış olmanın ne olduğunu bilmiyorlardı.

İlaçlar yavaşça onu tekrar yarı uyku haline sürükledi. Monitör ve alarmlar yanıp sönmeyi ve ötmeyi bıraktı. Tıbbi personel teker teker çıktı.

Alec gülümsedi. Rühayı tek başına görmemişti. Rüyanın nereden geldiğini biliyordu. Kadim gelenekleri düşün-

müş, kendini Domini Lancer ile birlikte hayal etmişti ve uyuşturulmuş bilinçaltı cinsel bir fantezi kurmuştu. Rüyasında Domini'ye atalarının ölümlü kadınlara sahip olduğu gibi sahip olmuştu; onun tadına bakmıştı, ona zevk vermişti ve Domini rüya gördüğünü anladığında neredeyse işini tamamlamak üzereydi.

Domini uyandığında, delirten bir sertlikle, neredeyse aklını oynatmasına neden olarak onu bırakmıştı.

Ama rüyasını paylaşması varlığının en derin bilinçaltı düzeylerinde bile olsa aralarındaki bağın farkında olması demekti.

“İyi.” Daha bu kelimeyi mırıldanırken derin uykulara daldı.

BEŞİNCİ BÖLÜM

“Günaydın,” dedi bir ses.

“Git burdan,” diye hırladı Alec.

“Vampirlerin gündüz insanı olmadığını biliyorum ama şimdi uyanman lazım Alec.”

Gözlerini açtı. Dr. Casmerek elinde bir dosyayla yatağının yanında duruyordu. Casmerek’in geniş yapılı vücuduna arkadan bakarken Alec iki teknisyenin bütün sondaları, monitörleri ve zincirleri çözmesine memnundu. Saatlerce üzerine yatmış olmasına rağmen metal masa çıplak tenine hâlâ soğuk geliyordu. En azından ışık çok kısıktı da gözlerini acıtmıyordu.

“Şimdi gidebilir miyim?”

“Şimdi değil.” Casmerek saatine baktı. “Saat beş buçuk. Seni böyle erken kaldırdığım için üzgünüm ama gitmeden önce seninle konuşmak istedim. Şimdi kalkabilirsin,” diye ekledi teknisyenler odadan çıkarken.

Alec oturdu, kollarının içine baktı. Damarlarına girmiş iğnelerin izleri, koluna bakarken iyileşti; sol bileğindeki Klan işaretinin daha da solmuş olduğunu mutsuzluk-

la fark etti. Bileğini doktora gösterdi. “Bunu ne zaman yeniden yaptırabilirim?”

“Belki bir iki hafta içinde. Daha fazla solup solmayacağını kontrol edebilmemiz için dosyada bir fotoğrafı var.” Casmerek Alec’e, içinde çeşitli boy, renk ve biçimde yarım düzine hapin olduğu bardağı uzattı. Alec ilaçları yutarken Casmerek odanın öbür tarafındaki girişi gösterdi. “Duş al, giyin. Sonra ofisime gidelim.”

Kısa süre sonra Alec soluk yeşil ve mavinin sakinleştirici tonlarıyla dekore edilmiş bir odada masanın karşısında oturuyordu. Casmerek’in ofisinde hiç pencere yoktu ama günışığı manzarası yoksunluğunu gideren, güzel manzara tabloları vardı duvarlarda.

“Yaşayacak mıyım?” diye sordu Alec.

“Birkaç yüzyıl daha,” diye cevapladı Casmerek, “ilaçlara bile gerek olmadan. Ama bu süre içinde günışığında yaşamak için” – Alec’e masanın üzerinden metal bir çanta uzattı – “bunları çok dikkatli kullanmalı, şu talimatlara uymalısın.”

Alec özenle hazırlanmış çantanın içindekilere bakmak için çantayı açtı. “Haplar, kapsüller, şırıngalar, göz damlaları, cilt kremi.”

“Tıbbi hayvansal protein takviyesi–”

“Bizim orada ona kan derler,” dedi Alec donuk bir şekilde.

“Haftada iki gün evine teslim edilecek.”

“İlaçları ne zaman bırakabilirim?”

“Ön test sonuçlarına bakıp ona göre hareket etmemiz gerekiyor. Vampir fizyolojisi bulduğu her fırsatta kendini yeniden güçlendirmek için elinden geleni yapar. Mitokond-

riyal DNA takibi ve gen haritalaması üzerinde çalışıyoruz, bunun için gelecekte çok umut var ama şimdilik her bireysel vaka için bir tedavi geliştirmekle sınırlıyız.

“Tamamıyla ne zaman iyileşeceğine dair kesin bir tarih veremem. Adım adım ilerlemekten başka bir şey gelmez elimizden. Şimdi, dün gece hakkında konuşalım.” Parmaklarını kavuşturup Alec’e baktı.

“Uyku döngünü gözlemliyorduk. Hızlı göz hareketi uykusu okumaların birkaç dakikalığına öyle çılgına döndü ki, sanki birden fazla insanın beyin dalgalarını kaydediyorduk.” Casmerek merakla ona baktı.

“İlginç,” dedi Alec.

“Şiddetli bir erotik rüya görüyordun,” Casmerek devam etti. “Tabii ki bir Seçkin için gayet normal.”

“Bir Seçkinden daha kıızıymış biri olamaz,” diye onayladı Alec.

“Rüyan belirli biriyle mi ilgiliydi? Tanıdığın biri miydi?”

Seçkinlerin cinsel istekleri fazla olabilirdi, ama en sıradan sevgililerini bile korurlardı. Çiftlerini ölümüne savunurlardı.

“Seni ilgilendirmez,” dedi Alec doktora.

“Tedavini etkileyecekse ilgilendirir.”

Bağlanma Seçkin olmanın önemli bir parçasıydı. Bir vampiri vampir yapan şeyin ta kendisiydi. Bağ kutsalı; gece kadar vazgeçilmez bir şeydi.

Domini’yi pazar yerinde gördükten sonra Alec eşini kendi doğasının karanlık yüzünden koruyacağına, onun peşine düşmeden önce tamamen kendini kontrol edebilir hale gelene kadar bekleyeceğine dair kendine söz vermişti.

Ama onunla bu kadar çabuk yüz yüze karşılaşmayı beklemiyordu. Onun yanında durmayı, onunla konuşmayı, kokusunu iine çekmeyi ve tenine dokunmayı beklemiyordu. Onunla rüya görmeyi beklemiyordu. Belki iftleşme dürtüsünü kontrol edemeyebilirdi.

Tek yapabileceği denemektir. O bir Seçkin'dir. Domini onun kadınıydı. Onu korumak için ne gerekiyorsa yapabiliirdi.

Dr. Casmerek bir konuyu ne zaman kapatması gerektiğini bilecek kadar uzun süredir Seçkinler'le çalışıyordu. Kafasını sallayıp devam etti. "ocukken öğrendiğin meditasyon becerileri de tedavin için çok önemli."

"Yapmayı hiç bırakmadım zaten."

"Bundan eminim, ama yine de bir kdemliyle sana tazeleme eğitimi ayarladık."

Casmerek onu dikkatle izliyordu, bu yüzden Alec çekincesini belli etmedi. "Hangi klandan?" diye sordu sakince.

"akal Klanı'nın Saygıdeğer bir Ata'sı."

Alec rahatladı. "akallar herkese karşı iyidir."

"Terapistin olacak olan Maderşah da akal Klanı'ndan. Başımı koparacak gibi bakma bana Reynard. Bir ölümlüyle konuşarak çözüm bulmanın sana hiçbir faydası olmaz. Sandalyeye oturup ona öfkeyle baksan da umrumda değil, ama onunla grşeceksin."

"Bir Maderşah'a öfkeyle bakmayacak kadar büyüktür saygım."

"Tüm bu önlemlerin aşırıda kaçtığını düşünebilirsin, ama inan bana sandığından daha fazla sınıra yaklaştın. Sana yardım etmek için ne gerektiğini biliyoruz."

“İyi.” Alec ayağa kalkarken çantanın plastik tutacağını öyle sertçe tuttu ki, çatırdadığını hissedebiliyordu. Bir gün için yeteri kadar tedavi almıştı. “Şimdi işe gitmem lazım.”

Domini kahve kokusunu takip ederek elinde beyaz kâğıt bir poşetle mutfağa girdi. Dikkat çekmek için kâğıdı hışırdattı. “Merhaba dedeciğim, çörek getirdim.”

Ben Lancer’ın üzerinde beyaz bornozu vardı. Yalınayak duruyordu; gri saçları, yeni duş aldığından hâlâ ıslaktı. Domini içeri girdiğinde mutfak penceresinden okyanusu izliyordu.

“Kapı çalmayı bilmez misin?” diye sordu ona dönüp.

Her geldiğinde, yani haftanın neredeyse her günü, bunu söylerdi. Bir iş üzerinde olmadıklarında genelde birlikte kahvaltı eder veya akşam yemeği yerlerdi. Domini huysuz ihtiyarın onu ziyaret etmesini hevesle beklediğini bilmesine rağmen dedesi onu her gördüğünde şaşırmış gibi davranırdı. Uzun zamandır devam eden bir satranç oyunu vardı, bazen tek kelime etmeden direkt oyuna dalarlardı. Dedesi onu Everquest’e de alıştırmıştı, ikisinden biri şehir dışındayken diz üstü bilgisayarlarıyla internetten bu rol oynama oyununu oynarlardı birlikte.

“Anahtarım varken neden kapıyı çalayım?” dedi Domini her seferinde olduğu gibi. Ayrıca Malibu’daki bu mülkün etrafındaki diğer güvenlik sistemlerinin şifrelerini de biliyordu.

“Ya yanımda bir bayan arkadaşım olsaydı?”

“O zaman her ikimiz de buna çok şaşırdık.”

“Anlaşıldı.” Domini’ye kahve koyup mutfak adasında

karşısına oturdu. “Neli çörek aldın?” Paketi açıp klasik çikolata lı bir çörek aldı. En sevdiği, Domini’nin iyi bildiği gibi. “Hiç yemek yapmayı öğrenmeyecek misin?” diye sordu birkaç ısırik aldıktan sonra.

“Ben hizmet için değil hız için yaratılmışım.”

“Ev işlerindeki beceriksizliğinin sorumlusunun ben olduğumu söyleme şekli mi bu?”

“Aynen.”

“E, en azından silah tutmayı biliyorsun.”

Domini ve büyükbabası sessizce çörek ve kahvelerine odaklandılar. Dedesi çok güzel kahve yapardı. Uzakta kumsala vuran dalgalar ve martıların seslerinin tadını çıkardı. Terasa açılan kapılardan ve pencerelerden gelen meltemin ferah tuzlu kokusunu seviyordu. Bu evi seviyordu. Okyanus önündeki bu lüks emlak dizisindeki diğer mini saraylara kıyasla çok büyük değildi. Hayatının çoğunu burada geçirmişti, kendi küçük evinden çok burayı evi gibi hissediyordu.

Her zaman burada kendini güvende hissedirdi, fakat şimdi kendini güvende hissetmiyordu. Bıçak sırtında yürüyor gibiydi, başı dönüyordu. Bir o yana bir bu yana düşecek gibiydi ve aşağıda onu neyin beklediğine dair hiçbir fikri yoktu. Neden böyle hissettiğini bilmek istiyordu: o zaman bir çözüm arayabilirdi.

Yaşlı adam fincanını bıraktı, onu baştan aşağı süzerek satine baktı. “Pek işe gidecek gibi giyinmemişsin.”

“Orada üstümü değiştireceğim. Spor vapmam lazım.”

Üstünde şort, tişört ve spor ayakkabı vardı. Büyükbabasının tekmeler savururken bile onu kadınsı kıyafetlerle görmek istediğinden şüphelendi. Böyle düşünmesi ne tatlıydı.

Parmaklarındaki pudra şekerini silkeleyip arkasına yaslandı. "İşten laf açılmışken Reynard'la ilgili bir sorum var."

"Yanlış bir şey mi yaptı?" diye sordu, başka kimsenin saldırıya geçmesine izin vermezdi.

"Bir hatasını görecektir kadar fazla zaman geçirmedim." Rüyasında onu çıplak görmesini saymazsa *tabii orada Alexander Reynard'ın hiçbir yanlış hareketi yoktu kesinlikle. Çıplakken öyle yakışıklı olması hariç; ama büyükbabasının kasettiği de bu değildi.*

"Yüzün kızardı."

"Şeker yüzünden," diye karşı çıktı. "Bu yeni adamın oryantasyonunu Andy veya Castlereigh'ye bıraksam olur mu? Ashe göreviyle meşgulüm."

Büyükbabası ona en sert bakışını fırlattı. "Bu adam seni rahatsız mı ediyor?"

Kafasında rüyasından sahneler dolaşıyordu, kalp atışı yükseldi. Rahatsız? Ah, evet. Kesinlikle evet.

"Onun eğitimi Holly'nin koruma işini bölüyor. Bugün kontrol etmem gereken en az üç mekân var."

"Öyleyse onu da yanında götür."

Domini iç çekti. "Bunu diyeceğini tahmin etmeliydim."

"Bunu kendin düşünmeliydin."

"Düşündüm."

"Öyleyse gerçekten onun yanında olmaktan rahatsız oluyorsun."

Domini teslimiyet içinde ellerini kaldırdı. "Tamam. Peki. Onun yanında rahatsız oluyorum."

"Bunu duyduğuma sevindim."

Babalık'a şüpheyle baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Yanı ben de onun yanında kendimi rahatsız hissediyorum. Bu çocuk görüldüğü gibi değil, tehlikeli, kontrolü elinde tutan biri gibi görünmeye çalışıyor. İçimde bir his sadece tehlikeliden çok daha fazlası olduğunu söylüyor. Gözünün üzerinde olmasını istiyorum."

Domini afallamıştı. "Ben mi? Yalan söylediğini düşünüyorsen neden onu işe aldın?"

"Ben de neden onu öyle çabuk işe aldığımı merak ediyorum. Ani bir hisle hareket ettim, bunu yapmak için çok yaşıyım."

"Tam bir özgeçmiş kontrolü yapmak için beklemen gerekiyordu. Hiç de söylediği gibi biri olmayabilir."

"Ya da söylediğinden fazlası olabilir. Yalan söylediğini sanmıyorum; ama bütün gerçeği söylemiyordu. Bu illa da kötü bir şey olmayabilir, ama neden iyi bir arkadaşımın onu böyle kısa sürede bir iş için tavsiye ettiğini anlamak istiyorum. Referansları doğru çıkana kadar Reynard'a tam olarak güvenmeyeceğim."

"Bunu duyduğuma sevindim." Zehir gibi kavrak zekalı büyükbabasının kendi hükmünü sorgulaması onu endişelendirdi. Büyükbabasının bu sorun için böyle çabuk bir şeyler yapmasıyla da rahatlamıştı öte yandan.

"O zamana kadar sahada gözünün üzerinde olmasını istiyorum. Sana tam olarak güveniyorum." Çörek paketi durttu. "Daha çikolatalı kaldı mı?"

"Sana üç tane getirdim, iki tane yemiştin galiba. Sen bir tane daha yiyeceksen ben de ahırımı bir tane."

Seksi ve sinir bozucu Reynard'la baş başa kalmayı erteleyecekse birkaç yüz kalorinin lafı mı olurdu?

ALTINCI BÖLÜM

Egzersiz odasındaki testosteron öyle yoğunlu ki, Domini neredeyse onu çiğneyebilirdi. Çalışma arkadaşları yerde minderlerin üzerinde birbirlerini savurup duruyordu. Dövüş sporları yapmak hiç görülmemiş bir şey değildi ama şu anda mekân bir Jackie Chan filminin setine benziyordu. Dövüşün ortasında biri vardı, etrafında en az altı adam, en az altı farklı dövüş sporu stiliyle her yönden ona saldırıyordu. Ortadaki adam yetenekli koruma ajanlarını saman kuklalar gibi etrafa savuruyordu. Haykırış, ıslık ve kahkahalarından, dayak yiyen adamların çok eğlendiği belliydi.

Erkeklerin bu huyu komikti.

Domini etkilendi, alfa bir kurda saldırmaya çalışan bir grup maço köpek yavrusu görüntüsüne gülmekten kendini alamadı. Dedesinin en iyi adamlarını paçavraya çevirenin Alexander Reynard olduğunu görünce gülümsemesi söndü.

Kollarını kavuşturup izleyerek girişte bekledi. Yapabileceği başka bir şey yoktu. Minderler, yedek kıyafetlerinin koyduğu kadınlara ait soyunma odasına açılan kapının önündeydi. Soyunma odasına gitmek için erkeklerin hücumundan geçmesi gerekiyordu; bu durumda erkekler onun

da dövüşe katılmasını isterlerdi. Erkek ajanlarla çalışmayı severdi ama Reynard ile dövüşmeye hazır değildi.

Domini gözlerini ondan alamıyordu. Sanki odada başkası yokmuş gibiydi. Üstünde sadece eski gri bir eşofman altı vardı ve vücudu neredeyse tam olarak rüyasında gördüğü gibiydi -*ama o kadar solgun değildi ve hatta daha kaslıydı*. Rüyasındaki sevgilisi yakışıklıydı ama bu savaşçı göz kamaştırıcıydı!

Kaplan zarafetiyle hareket ederken her hareketi ölümcül derecede şiirseldi. Koyu saçları kalemle çizilmiş yüzünün arkasında toplanmıştı. Reynard'ın yüz hatları heykel gibi durgundu ve o odaklanmıştı. Gözleri hiçbir şeyi ele vermiyor, sonraki hareketine dair hiçbir ipucu vermiyordu. Yumruk atıp eğilirken, tekme ve vuruşlarla üstüne gelen herkesi yere sererken uzun, ince ayakları ve uzun parmaklı elleri ölümcül bir ışık hızıyla hareket ediyordu. Havadında gördüğü en tehlikeli ve en dayanılmaz şeydi. Dövüş stilini anlamamıştı ama ölümcül bir savaşçı olduğu besbelliydi.

Ve hiç böyle hızlı hareket eden birini görmemişti.

"Bu gerçek ötesi."

Duyulacak kadar yüksek sesle konuştuğunu sanmıyordu ama Reynard aniden dönüp ona baktı, "Krav Maga."

Derinliklerinde alevler olan yosun gibi yeşil gözleri onu delip geçti. Zen tarzı dünyadan kopmuş dövüşü bir maskedi ve bu ateş Domini'yi kendine çekiyordu. Hareket ettiğini fark ettiğinde koyu mavi minderlerin kenarına varmıştı bile.

"Krav Maga," dediğini duydu havranlık içinde. "Vay canına."

"İ-vet." Andy Maxwell ona vaklasıp hak verdi. Çok terle

mıştı. Domini, Andy'nin ensesi ve sağ bileğinin morarmaya başladığını gördü. Andy de aynen kendisi kadar hayran olmuş görünüyordu. "Ne zamandır bu şeyin gerçekte nasıl olduğunu görmek istiyordum." Enselerini ovarken Reynard'a doğru kafasını salladı. "Bu herif çok sağlam."

Odanın her yanından erkeklerin hak veren mırıldanmaları duyuldu.

Reynard sadece Domini'ye bakıyordu. "Denemek ister misin?"

Domini kafasını salladı. "Hayır."

"Pes mi ediyorsun Dominatriks?" diye sordu Andy. "Sana yakışmıyor."

"Hadi Domini," Joe Minke teşvik etmeye çalıştı. "Bir denesene." Eliyle kaburgasını tutuyordu.

"Alec'e yeni bir kurban lazım," dedi Connor Marsh. "He-pimizi bitirdi bile."

Hiçbirinin sesinde şirketin en yeni üyesi tarafından alt edilmiş ve kaybetmiş olmaya karşı en ufak bir kızgınlık duyulmuyordu. Lancer'da çalışan profesyonellerin saygısını kazanmak kolay değildi, ama görüneneye göre Alec daha işteki ilk gününde bunun üstesinden gelmişti.

Reynard tekrar ona baktı, bu yüzden Domini çıplak göğsü ve kaslı karnından gözlerini çekti. Ona böyle yakın dururken vücudunun sıcak kokusunu duyabiliyordu; bilinçaltında rüyasının sahneleri canlanıyordu. Bir anlığına Alec'in gözlerindeki eğlenceyi gördü ve tam olarak ne düşündüğüne dair korkunç bir his duydu.

Bir parçası kaçmak istiyordu. Diğer parçası da *Saçmalama!* diyor ve onu kalın mindere sürüklemek istiyordu. Ama

rüyanın konuşmasıydı bu, eğitim odasındaki tartışma ise savaşmakla ilgiliydi, sevişmekle değil.

“Krav Maga?” aklını gerçeklikte tutmaya çalışarak tekrarladı. “Bunu nerede öğrendin?”

“Orduda.”

İsrail’de geliştirilen bu silahsız dövüş stili ölümcüldü. Krav Maga eğitimi dünyanın her yerinde özel kuvvetler ve gizli operasyonların sevdiği özel beceri paketinin bir parçasıydı. Delta Gücü gibi seçkin bir birlik de onsuz yapamazdı.

Alexander Reynard’ın karşılaştığı diğer insanlardan çok, çok daha tehlikeli biri olduğunun başka bir kanıtıydı bu. Bu bilgi içine öyle bir duygusal akış gönderdi ki, bir parçası temel bir korku yaşıyor, bir parçası da ilkelce “Senin bebeklerini doğurmak istiyorum,” diyordu.

Alec Lancer ofise geldiğinde canı dövüşmek istiyordu. Gerginliğini biraz atmak için egzersiz odasına geldiğinde ona göz atmak için bekleyen bazı ajanlarla karşılaştı. Kendisi de Delta birimine transfer olmuş yeni bir adama veya Klan’a kabul edilmek isteyen başka bir Seçkin’e aynısını yapardı. Diğer adamlara gülümseyerek meydan okumalarını kabul etti. Kibir yapmadan eğlenerek dövüştü onlarla, hiç kimseyi çok kötü yaralamadı ve meydan okuma yavaşça bir eğitim oturumu haline geldi.

Şimdi ne zamandır bu anın gelmesini beklediğini anladı. Domini Lancer’in içeri gelip onu çok iyi olduğu bu iş üzerindeyken görmesini istemişti. Eşi için gösteriş yapmıyordu. Dışı çiltleşmek için kendisini seçsin diye becerilerini sergileyen yeni yetme, genç bir Seçkin gibi hissetti. Aynı zamanda kadınına onu koruyabileceğini gösteriyordu. Ya da ona sahip olabileceğini.

Domini'nin bunu fark edip etmediğini merak etti.

Emin olmak için Alec Domini'yi mindere çağırdı.

Reynard bacaklarını açmış, dizlerini bükmüş bir halde onu çağırırken Domini içinde dolaşan ateşle ayak parmaklarının kıvrandığını hissetti.

Bakışları bütün grubu geçip ona dönmüşken gülümsemesi elmas kesecek kadar keskindi. Diğer adamlar geri çekildi.

Alec yine ona baktı. "Saldır bana."

Domini başını salladı. "Olmaz."

"Tavuk," dedi Andy.

"Sessiz ol köle," diye sertçe karşılık verdi otomatik olarak, Reynard'a odaklanmıştı. Ona dokunursa ne yapardı?

"Atla!" dedi sertçe kendi kendine ve mindere çıktı. Bu bir dövüş egzersiziydi, onun stili de aikidoydu.

Aikido defansif bir spordu; hedef saldırıyı savuşturmak için saldıranın kendi enerjisini kullanmaktı. Aikidoda iki kara kuşak sahibiydi.

Reynard hamle yaptığında "Öleceğim," dedi cılız bir sesle.

Bunca yıllık eğitim ve pratikten sonra tepkisi içgüdüsel-di. Alec'in uzattığı kolunu bileğinden tutup düşerek karşılık verdi.

Ya da oyle yapmış olması gerekiyordu.

Domini baktığında gördü ki, Reynard sağ kolunu sırtına doğru bükmüş, başparmağını kısı kıvrak yakalamıştı. Alec'in göğsü kendi göğsüne dayanmıştı, ona doğru bakıyor ve gülümsüyordu. Canını yakmıyordu ama tehdit altındaydı. Alec istediğini yapabilirdi ve ikisi de bunu biliyordu.

Ayak bileğini onunkine dolayarak karşılık verdi ama bu işleri iyice kötüleştirdi. Alec sırtüstü düştü ve Domini de onun üstüne düşmüştü. Alec bir nebze bile tutuşunu gevşetmemişti. Gülümsemesi vahşi bir sırıtmaya döndü. Dışleri çok keskindi. Birbirlerinin gözlerine baktılar. Alkışlar koptu, kimileri ıslık çaldı.

Alec onu bıraktı sonunda. Ayağa kalktığı anda Domini'nin yüzü hayatında hiç olmadığı kadar kızarıyordu. Reynard onu tutarken birkaç saniyeliğine odada onlardan başkalarının da olduğunu unutmuştu.

Yüzündeki saçları düzeltti, zoraki bir ağırbaşlılıkla "Şimdi iş için üstümü değiştirmem lazım," dedi. Odadaki erkeklerin sırıtan yüzlerine baktı. "Sizin işiniz gücünüz yok mu?"

"İşin uzun sürdü."

Domini'nin sinirden patlamamasının tek sebebi Reynard'ın esprili ses tonuydu. Normalde kolayca şaşırmazdı. Soyunma odası girişine doğru ters ters ona baktı. "Ne işin var burada?"

Sıradan bir havayla tek omzunu silkti. Bay Reynard hareketlerinde pek hesaplıydı. "Seni bekliyorum."

Çıplak göğüslü sokak savaşçısıyla Bowflex makinasına yaslanmış geleneksel giyimli adamın arasındaki zıtlık çarpıcıydı.

Ama kıyafetlerinin altında çıplak göğsü var. Domini içinden düşündüğü bu şeyin, Reynard'ın pis pis kahkaha atmasına neden olduğuna yemin edebilirdi, ama Reynard hiç ses çıkarmamıştı.

Alec onu tepeden tırnağa, yavaş, yoğun bir şekilde suzer

ken Domini ayak parmaklarının sandaletlerinde kıvrandığını hissetti ve üstüne daha fazla kıyafet giymiş olmayı istedi.

Ya da daha az.

Soyunma odasında hazırlanıp makyaj yapmak için epey vakit harcamış, sonunda her zaman dolabında bulundurduğu takımının kuru temizlemede olduğunu görünce küfretmişti. Kısa, askılı, beyaz pembe baskılı, üstüne oturan bir elbise giymek zorunda kaldı. Alışverişe giderken bir müşterisine eşlik etmek için uygun olurdu, ama bugünkü görev için daha ciddi bir şey giymeyi tercih ederdi. Önümüzdeki birkaç gün Holly'nin programında yer alan bazı mekânları gözden geçirip değerlendirme yapacaklardı.

Reynard'ın karşısına çıkarken de daha ciddi bir şeyler giymesi iyi olurdu, ama yüzündeki bakıştan gördüğü çıplak kolları, bacakları ve boynunu beğenip beğenmediğini anlamadı. Endamına ağzının suyu akararak gözünü dikmesinden bile daha sinir bozucuydu bu.

Hem neden burada öylece durup bunu yapmasına izin veriyordu?

Alec elini kaldırdı. Bunda tehditkâr bir şey olmasa da Domini huzursuz oldu. "Bugün olan şeyle ilgili... konuşmamız lazım."

Domini Reynard'ın ne konuşmak istediğinden tam olarak emin değildi. İhtiyatla omuz silkti. "Neyle ilgili?"

"Dövüşürken olan şey."

"Sen kazandın. Konuşacak bir şey yok."

"Bununla ilgili bir sıkıntım var."

"O be, ne istiyordu ondan? Ne kadar harika olduğunu ka-

bul etmesini mi? "Neden? Beni yenmen sorun değil. Hayır, sorun aslında," diye ekledi Alec ona bir kaşını kaldırıncı. "Ama şey değilim -"

"Korktun." Bir adım öne yaklaştı. "Korkmuş halde dövüşmeye başladın, baştan kaybedeceğini düşünüyordun."

"Kaybedeceğimi biliyordum. Ayrıca bu bir egzersizdi," diye hatırlattı ona. "Gerçek dövüş değildi."

Alec daha da yaklaştı, ilgi çekici yeşil gözlerindeki bakışları daha da odaklanmıştı. Domini sanki aklının, ruhunun içini görmeye çalıştığını hissetti. Geri adım atma dürtüsüne karşı koydu.

"Benden korkman için hiçbir neden yok. Hiçbir zaman benden korkmayacaksın."

Domini bunu düşündü ve Reynard'ı. Reynard uzun boylu, karanlık ve aşırı tehlikeli biriydi. Onu tanımıyordu. henüz ona güvenmek için hiçbir nedeni yoktu. En kötüsü hiç kimsenin yapmadığı bir şekilde onu rahatsız ediyordu.

"Nasıl hissedeceğimi söylemek sana düşmez. Şimdi işimin başına geçmem lazım."

Alec'in gözleri kıvılcım saçtı, çenesi gerildi, ama ona kaba başını salladı. "Hadi gidelim."

"Tamam." Domini'yi egzersiz odasından koridora doğru sessizce takip etti. "Ürktücüsün," dedi Domini asansöre girdiklerinde. "Nasıl böyle sessiz hareket edebiliyorsun?"

Alec hafifçe güldü. "Belki bir gün sana öğreteyim"

Domini'ye çok yakın duruyordu ve ona fırsat vermeden garaj katı duğmesine bastı. Tepe aydınlatması Domini'ye çok parlak, mekân da çok küçük geliyordu. Kontrolü eline alan erkeklere alışkındı; normalde bundan rahatsız olmazdı. Ama Reynard söz konuşuyken bu bir şekilde

Reynard onu sindirmeye mi çalışıyordu? Etkilemeye mi? Bunu yaptığının bile farkında mıydı? Yoksa sadece kendi hayal gücü müydü? Onunla tanıştığından beri hayal gücü fazla çalışıyordu.

Asansör aşağı inerken sessiz durdular. Ona bakmıyordu, ama Reynard'ın varlığını hissediyordu. Sadece onun yanında olmakla bile içinde yayılan sıcaklıkla, sanki ellerini üzerinde gezdirmiş gibiydi. Bir parçası onun dokunuşunu istiyordu. Dövüşürken olmasına rağmen dokunuşunun nasıl bir his verdiğini hatırlamaktan kendini alıkoyamıyordu. Onunla atışmak sadece egzersizden çok fazlasıydı.

Alec içinde tuhaf, yeni hisleri harekete geçirmişti oysa Domini, şimdi dikkatinin dağılmasına izin veremezdi. Binçaltının derinliklerinde böylesine kabaran bir farkındalığı uyandırmışken ondan neden korkmayacaktı ki?

Müşterilerini korumak takım çalışması, saygı ve en önemlisi mutlak güven gerektiriyordu.

Reynard'a döndü, kendini zorlayarak cana yakın bir şekilde gülümsedi. Sorumluluk onda olduğundan bu işin yürümesi ona bağlıydı. "Ee, Alexander, nereli olduğunu sorabilir miyim?" Ona özel operasyon saçmalıklarından bahsetmemesini umdu.

"Benim klanım aslen Fransa'dan gelmiş, ama Idaho'ya yerleştik."

"Idaho? Patatesiyle ünlü Idaho mu?"

Kafasını salladı. "Orası eyaletin güney kısmı. Ben kuzeydenim, Kanada sınırı yakınında."

"Ülkenin birçok yerine gittim, yabancı ülkelerde koruma görevlerine de tabii, ama Idaho'ya hiç gitmedim. Ben se

yahat etsem bile gezme işini müşteriler yapıyor; ben sadece onlara dikkatimi veriyorum.”

“Nasıl hissettiğini biliyorum,” dedi Reynard. “Bilirsin, orduya katıl, egzotik yerleri gör, ilginç yeni insanlarla tanış ve onları vur. Turistçilik oynamaya pek fırsatım olmadı.”

Alec Domini’nin, medeni, yüzeysel bir şekilde sohbet etme çabasını takdir edeceğini umdu. Konuşulacak çok şey vardı, ama gerçekten ne olduklarını ve birbirleri için ne anlam taşıdıklarını konuşmak için çok erkendi. Sonsuzluğa kadar tutkuyla birbirine bağlı olan ruhları, kalpleri ve bedenleri hakkında konuşmak için çok erkendi. İlk randevuları için biraz ağır kaçırdı bu.

Ayrıca ona henüz sunacak bir şeyi yoktu. Vahşileşme riski varken olmazdı. İçinde disiplinine ve ilaçlara karşı direnen, yüzeye çıkmak için savaşıyor, hapsolmuş bir hayvan vardı. Hayvan serbest kalırsa Alec’in aklının ışığını bulması yıllar alırdı. Canavar gibi Domini’nin üstüne atlayamazdı.

“Hey, Reynard, orada mısın?”

Yüzünün önünde bir el sallanınca Alec gözünü kırptı. “Tahmin ettiğinden de fazla.” Nazikçe Domini’nin bileğini tuttu, ama Domini kolaylıkla daire çizip elini çekti. Aikido çok zarif bir sanattı.

Alec elini cebine soktu, güneş gözlüğüyle araba anahtarlarını çıkardı. Koyu camlı bordo jaguar’a doğru işaret etti. “Ben kullanırım.”

Domini kaşlarını çatı. “Şirket arabasını alabiliydik.”

Alec’in tek cevabı anahtarlarını tekrar sallamak oldu.

Domini’nin içine sinir dalgaları yayıldı. Hiçbir durumda ona kontrolü bırakmak istemiyor, inisiyatif almasını sevmi-

yordu. Ama Alec için araba kullanırken onu koruması daha kolaydı. Kenara kaymayacaktı ve neyse ki Domini böyle ufak bir meseleyi uzatmadı. Alec Domini'nin sinirinden dişlerini gıcırdattığını duyabiliyordu ama medeni bir şekilde en ufak bir kendini beğenmişlik göstermedi. Araba kilitini açan düğmeye bastı.

"Güneş koruma kremimi unutmuşum, bu iyi oldu," dedi koyu ön camı gördüğünde.

Alec solgun kollarına, bacaklarına ve boynuna baktı. "Çabuk mu yanarsın?"

Domini suratını buruşturdu. "Çölde doğdum büyüdüm; ama 45 koruma faktöründen az bir şeyle dışarı adımımı atsam istakoz gibi oluyorum."

Alec homurdandı. "Al benden de o kadar." Elini ceketinin iç cebine uzatıp metal bir tüp çıkardı. Domini'ye uzattı. "Bu güneş koruma kremi dene. Kendi özel markam."

Sürücü koltuğuna otururken çok keskin gülümsemesini sakladı, ortak bir ciddi güneş yanığı sorunları olmasına çok sevinmişti.

YEDİNCİ BÖLÜM

Reynard bir Japon restoranının önüne park ederken “Hayır, burada durma,” dedi Domini. “Wasabi’leri kalmadı. Wasabi’siz suşi yiyemem.”

“Peki o zaman,” diyerek adım adım ilerleyen gün ortası trafiğine girdi.

Domini iki sokak aşağıda başka bir suşi restoranı gördü. İşaret etti. “Burayı deneyelim.”

“Park edecek yer yok.”

“Tamam. Paket almak ister misin?”

“Sen ne istersen vermekten mutlu olurum.”

Reynard’ın tuhaf kelime seçimine yan yan baktı Domini. Keskin elmacık kemiklerinin profilini gördü, yüzünü saran güneş gözlüğü heykel gibi yüzüne gizemli bir hava vermişti. “Eve giderken paket bir şeyler alabilirim. Şimdi düzgün bir yemek yiyip yola koyulmamız lazım. Kodak Merkezi’ne uğrayıp görev brifingini almamız lazım ki bu akşam görev dağılımına başlayalım. Ne yemek istersin?”

Seni. Alec’in canı kan istiyordu, dilinin altındaki yumuşak deriden içine çektiği sıcak, tatlı birkaç damla. Susuzluk uzun yıllardır onu böyle kötü yapmamıştı. Domini’nin uze-

rinde ellerini gezdirmek, bedenini altına almak, zevk inlemelerini kulağında duymak, tuzlu, bakırlı, bal gibi tadını istiyordu.

“Hamburger olabilir,” diye cevapladı elleri direksiyonda kenetlenmiş halde.

Yanında oturan kadın saatli bir bombaydı ve bundan haberi yoktu. Ama Alec yıllarca çok iyi oyunculuk yapmıştı. Vahşi adamları kimse tehlikeli, gizli görevlere göndermez, hele bu görevlere liderlik etmesine hiç izin vermezdi.

İçinde çocuksu, huysuz bir parça Domini'nin, çektiği açlığı *bilmesi* gerektiğini söylüyordu. Kaderindeki eşi değil miydi?

Domini menüde yoktu, Alec içindeki canavarı sertçe uyardı. Şu haliyle onunla sevişmeye kalksa Domini dehşete düşer ve daha baştan ilişkileri zedelenirdi. Güçlü psişik özellikleriyle kalbine ve zihnine Alec'in asla kıramayacağı zihinsel kalkanlar koyabilirdi. Alec denemekten vazgeçmezdi ama bu ikisini de yok ederdi.

Bu yüzden kendine hâkim ol, dedi kendine. Gözünü yoldan ayırma. Dikiz aynasından ve bizi takip eden mavi RAV-4'ten gözünü ayırma. Elini uzatıp çıplak kollarında parmaklarını gezdirmeme. Kışkırtıcı derecede kısa eteğinin altından görünen bacaklarına dokunma. Saçlarında ve o dayanılmaz dudaklarında ellerini gezdirmeme.

“Çok fena soğuk bir şeyler almam lazım.” *Kasıklarım dökmek için.*

“Susadın mı?”

“Hem de nasıl.”

Domini bir yandan araba servisi olan bir restoran arar-

ken bir yandan da Reynard'ın suşi mekânıyla ilgili yorumunu sorgulamamış olmasını düşünüyordu; kendisi psişik olduğunu bildiği halde ona bile tuhaf gelmişti. Belki de sadece patronun torununun kaprislerine boyun eğiyordu, ama yine de söylediği şeyin biraz tuhaf olduğunu hiç fark etmiş gibi görünmemişti. O da kendi gibi deli miydi yoksa?

Reynard'ın bütün tuhafıkları heyecan verici olsa da şimdilik bunu düşünmeyi ertelemeye karar verdi. çünkü sağ koltuğun aynasından onları takip eden araba dikkatini çekti. Reynard her şerit değiştirdiğinde ve köşeden döndüğünde gözüne ilişıyordu. Domini takip edildiklerini anlamaya başladı ve bunun hayal gücünden kaynaklanmadığını biliyordu.

“Arkamızda bir Toyota RAV-4 var. Yaklaşık üç araba geride...”

“Bir süredir takip ediyor,” diye cevap verdi Alec.

Gizemli Bay Reynard'a merakla baktı. “Karanlık geçmişinden biri mi takip ediyor seni?”

“Neden böyle düşündün?”

“Senin araban.”

“Hmm, ama Holly Ashe'in yardım işini yaptığı Westwood'daki kulüpten ayrıldığımızda peşimize takıldılar. Venedik'teki şov mekânından ayrıldığımızda yine onları fark ettim. Aynı aracı her iki mekânda da görmek büyük tesadüf. Bayan Ashe'in konser programına herkes ulaşabilir. Kendi web sitesinden baktım.”

Alec'in sakince bunları anlatmasını dinlerken sinirinden köpürüyordu Domini. “Takip edildığımızı daha önce söyleyebilirdin.”

“Eninde sonunda fark edeceğini sandım.”

“İşimde iyi olsaydım yani.”

“Bunu kastetmedim.”

“Ben seni sınıyorum Reynard. Sen beni değil.”

Alec onunla kavga etmek için yanıyordu. Domini’nin mavi gözleri öfkeyle parlıyor, zorlukla zapt ettiği duyguları köpürüyordu. Buz gibi soğuk sesinin içinde ateşler vardı. Bu ateşi körüklemeyip kaçınılmaz son noktasına çıkarmak istiyordu.

Bunun yerine sakince konuştu Alec. “Yetenekli bir profesyonel koruma ajanısın Bayan Lancer. Ben seninkinden çok daha tehlikeli, hatta daha paranoyak, uzmanlaşmış bir dünyadan geliyorum. Sen insanlarla ilgileniyorsun ama kimsenin peşinden gelmesini beklemiyorsun. Ben hep insanların peşinden gelmesini bekliyorum.”

“Neden biri senin peşinden–” Öfkeli laflarını yarıda kesip bir elini kaldırdı. “Bekle.”

Alec, söylediklerini analiz ederken Domini’nin yüzünde çabucak beliren düşünceleri ve ani duygu değişimlerini görmeyi seviyordu.

“Holly’nin daha iyi bir güvenlik almaya karar vermesine neden olan nefret mektubunu okumuştum. Uzaklaşma emri olan bir manyak var, ama ona göre Holly’dan kendi kadar nefret eden bir sürü arkadaşı olduğunu iddia ediyor. Bunu uydurduğunu sanmıyorum. Bence bu mektuplar farklı birkaç kişiden geldi ve bana birlikte çalıştıklarını düşündüren bir düzen var. Başka bir düzen de onu yalnızken yakalama konusu. İlk CD’sinde ‘Seni Yalnız Yakalamak İstiyorum’ diye bir şarkı var ve mektuplarda birkaç kez buna değinilmiş. Yani –bu insanlar başka bir fırsat bulamazlarsa–”

“Holly’ye halkın arasındayken yaklaşma derdinde değiller,” diye araya girdi Alec.

Domini kafasını salladı. “Evet. Nerede kaldığını öğrenmek istiyorlar. Kendini emniyette sandığı bir yerde onu yakalamak istiyorlar.”

“Bu nedenle gideceği yerleri, güvenlik ekibinin kontrol edeceği yerleri-”

“-gözetim altında tutuyorlar. Ve bizim arabamız da bu yerlerden birkaçında fark edilince-”

“- bizi yakaladılar.”

Domini kafasını salladı. Birbirlerinin cümlelerini tamamlamaları ya aynı zihni paylaştıklarının ya da iyi bir ekip olduklarının işaretiydi. Domini hangisinin daha ürkütücü olduğundan emin değildi. “Onları kaybetsek iyi olur,” diye önerdi.

Alec gülümsedi. “Onları harcasaydık?”

Ses tonundaki heves bulaşıcıydı, ama Domini bir Delta Gücü askerinin gerçekte nasıl çalıştığını şiddetle görme istediğini bastırdı.

“Bence plakalarını alana kadar bizi takip etmelerine izin verelim sonra da izimizi kaybettirelim. Ofise kadar bizi takip etmesinler.” El bilgisayarına koyu kırmızı Jaguar gibi şüpheli bir arabanın Holly Ashe’in yakınına gelmesine izin vermemekle ilgili bir not ekledi. “Takipten kurtulmayı biliyorsun değil mi?” diye sordu.

Reynard güneş gözlüğünün üstünden ona şüpheli baktı. “Sen plakasını alınca haber ver,” dedi ve güneş gözlüğünü tekrar kaldırdı.

Alec, Domini’nin arkayı daha iyi görmesi için sürücü ta-

rafındaki aynayı ayarladı. Domini görevine odaklanarak ateşe hazır halde el bilgisayarını tuttu. RAV-4 üç araba gerideydi, bu yüzden Alec frene basıp birinci vitesine geçti. Yavaş gitmesinden kurtulmak için şüpheli arabanın önündeki iki araba şerit değiştirdi. Şüpheli araç ise onların peşinde kalmak için yavaşladı; onları takip eden kişi trafik akışında göze çarpmadan hareket edecek kadar dencyimli değildi.

“Aldım,” dedi Domini.

Bunu duyduğu an Alec vites yükseltip gaza basarak ve şerit değiştirdi. Sonra ipek gibi kaygan hareketlere tekrar şerit değiştirdi, trafik ışığına rağmen çarpışmaktan sakınmak için savrulan arabalar, fren sesleri ve kornalar eşliğinde aniden sola döndü. RAV-4 takip etmeye çalıştı ama kullandığı araba Jaguar değildi hem de sürücü onun yanından bile geçemezdi.

“Tam ‘Starsky ve Hutch’ gibi,” diye yorum yaptı Domini hızla uzaklaşırlarken.

Alec sırtarak ilk sağa döndü. Birkaç dakikalık aksiyon, sakinleşmesini sağlamıştı. “Eğlenceliydi.”

“Kesinlikle izimizi kaybettiler. Oryantasyonun parçası olan o kaçmaya yarayan sürücü kursuna ihtiyacın olduğunu sanmıyorum,” derken ses tonu eğlenceliydi.

“Bunu duyduğuma sevindim. Şimdi, öğle yemeğiyle ilgili,” dedi Alec kırmızı ışıktaki sakince arabayı durdurunca. “Wasabisi olan bir suşi restoranı bulabilecek misin bize?”

SEKİZİNCİ BÖLÜM

“Manzarayı nasıl buldun?” diye sordu Domini.

“Ne manzarası?” Holly karşılık verdi.

Domini küçük fakat lüks döşenmiş evin oturma odasından görünen manzaraya işaret ederken Alec onu izledi. “Holly, duvarda asılı şu kumaşlar var ya, onlara perde denir. Perdeyi açarsan aşağıdaki vadinin parıldayan ışıklarını görebilirsin.”

“Hadi canım!” Holly Ashe koyu gri halıya neredeyse bileklerine kadar gömülmüş halde odanın ortasında duruyor, bir yandan da tırnağını yiyordu. “Perdeleri filan açmak için para ödediğim adamlarım yok mu?”

“Benden bunu bekleme,” diye yanıtladı Domini. “Hâlâ liseden bana yemek parası borcun var.”

Holly ellerini çıplak kalçasına koydu. “Hep cimritydın zaten.”

Ashe’in üzerinde neredeyse incecik yıpranmış kot şortla payetli bir sutyen ve bol miktarda takı ve dövme vardı. Domini ise bol keten pantolonla kısa kollu dantelli bir bluz giyerek Alec’i hayal kırıklığına uğratmıştı.

"Sen kendine bak," dedi arkadaşına Domini. "Sokak kadını gibi görünmek için bir servet ödemişsindir sanırım."

"Sokak kadını ha?" Şarkıcı kahkaha attı.

"Şarkıcı sürtük desem bana vururdun."

"Şansımı denerim. Britney Spears'a benzemiş miyim?"

"Bu haldeyken evet."

"Kovuldun."

"Bizi menajerin tuttu. Ayrıca cimri de değildi."

"Büyükbabanın dediği gibi ucuz etin yahnisi pahalı olur. Ayrıca sana yemek parası değil uyuşturucu parası borcum vardı."

Domini düşünceli bir şekilde elini yanağına koyup sonra şarkıcıya döndü. "Aa evet doğru."

Sonra ikisi de aralarındaki bu eski şakaya kahkahalarla güldüler.

Odada olanları iyi görebildiği bir köşeye sırtını vermiş sessizce duran Alec, bu saçmalığa içinden gülüyordu.

Holly Ashe, otelin koruma altındaki arka kapısından hızla çıkarılarak Domini'nin içeride beklediği limuzine götürüldüğünden beri iki kadın kıkırdayan ergenler gibi atışarak çok eğleniyordu.

Dışarıdan Holly'yle Domini çok farklı gözükseler de, belli ki yıllarca görüşmeyip aynı rahatlık ve kolaylıkla kaldıkları yerden devam ettirebildikleri türden bir dostlukları vardı. Alece şirin geldi bu, özellikle Domini'nin daha eğlenceli tarafını görmek. Resmi olarak görevde olsaydı tabii ki daha farklı davranırdı.

Brifingde görev dağılımlarını Domini düzenledi. Babalık Lancer toplantıya başkanlık etmiş, tüm nihai kararları al

mişti ama hepsi Domini'nin değerlendirmelerine göre alındı. Müşterilerinin karşılaştığı tehdit seviyesini yüksek bulduklarından onu son moda gözetleme teknolojisiyle donatılmış bir korunma evinde kalmaya ikna etmişlerdi. Bayan Ashe'in yanında her an en az iki ajanla bir şoför bulunacaktı. Komuta merkezi olarak ayrılmış bir odada da güvenlik ekipmanlarını gözlemleyecek bir ajan olacaktı. Andrew Maxwell ekip lideri seçildi.

Andy o anda dışarıda çevre taraması yapıyordu. Castlereigh komuta merkezinde kamera, ses kayıt ve kızıl ötesi ekipmanları gözlüyordu. Alec, Ashe'in şoförü olarak tayin edilmişti ama gece yarısına kadar içerideki işlerle ilgileniyordu. İşteki ikinci gününde bir görev aldığına şaşırıyordu ama Domini onunla tartışmak için fırsat kolluyor gibi görünse de kimse Ben Lancer'la tartışamazdı. Alec Domini'den daha çabuk anladı: Lancer yeni çalışanına Domini'nin göz kulak olmasını istiyordu. Ashe görevinde Domini çalıştığından, Reynard'ı Domini'nin yanına vermek mantıklıydı.

Domini "Siz şaklabanlara alışana kadar arkadaşımla takılıp onu olabildiğince rahat ettirmek için" gelmişti.

Şimdilik bu yaklaşım işe yarıyordu.

"E, manzaraya bakmak istiyor musun?" diye sordu Domini Holly'ye.

"Hayır," diye Ashe cevap verdi

"Mutfaktan istediğin bir şey var mı?"

"Hayır."

"Seni güvende tutmamızın tek yolunun buraya gelmek olduğuna karar verdikten sonra aniden somurtkanlık yapmaya mı karar verdin?"

“Evet.” Ashe şimdi daha inatçı görünüyordu.

“Neden?”

“Çünkü hayatımın kontrolümde olmamasından nefret ediyorum.”

Domini arkadaşının önüne geçti. “Bu insanlardan korkuyor musun?”

“Hayır! Menajerim saçmalıyor.”

Domini ellerini Holly’nin omuzlarına koydu. “Eğer korkmuyorsan korkmalısın.”

“Bundan bahsetmek istemiyorum.”

Ashe göz ucuyla Alec’e baktı.

Domini ve Reynard bakışıp, durumla ilgili kafa bile salamadan sessiz bir karar aldılar. Domini elini Holly’nin omuzuna koyup onu oturma odasının sağ tarafına açılan koridora çevirdi. “Hadi yatak odana bakalım.”

Holly kahkaha attı. “Ne zamandır bunu söylemeni-”

“Kes şunu!” diyerek salondan geniş yatak odasına doğru arkadaşını sürükleyip arkalarından kapıyı kapattı. Yatağının üzerinde iki valizle bir gitar duruyordu. “Yerleşmen için yardım edeyim mi?”

Holly etrafa bakınıp yapmacık bir havayla ürperdi. “Her şey bej.”

“Dekoratör *ekru* ve *şampanya* gibi terimler söyledi. Rahatlatıcıymış.” Bu oda evin en büyük odasıydı, aydınlık bir şekilde ışıklandırılmış, yatak odasında hiç pencere olmamasını gizlemek ve müşteriyi sakinleştirmek amaçlı döşenmişti. Domini solundaki girişi gösterdi. “Gardırop odası, diğer tarafta da büyük bir banyo var. Banyoyu mavi yapmışlar.”

“Emlak bilgine hayran kaldım.”

“Şirketin evi. En iyi kısmı son moda komuta merkezi.”

“Orayı gezebilir miyim?”

“Hayır. Yerleşmene yardım edeyim mi?”

“Tatlım ben valizlerle yaşamaya alışkınım. Hem burada kalmayacağım.”

Holly gitar çantasını alıp kapıya yöneldi. Domini yolunu kesip Holly’den çantayı aldı ve yere koydu. “Önümüzdeki üç gece burada kalacaksın.”

Holly bu ses tonuna karşı gelmek istemedi, bunun yerine Domini’ye kirpiklerini kırıştırdı. “Tek başıma mı?”

“Salonun karşısındaki yatak odasında kalacağım bu gece.”

Holly yatağa geri dönüp gerginlikten kaskatı hareketlerle çantaları kaldırdı. “Böyle yaşamaktan nefret ediyorum,” diye mırıldandı.

Büyük boy yatağın ortasında bağdaş kurup yoga pozisyonu alarak gözlerini kapadı. Domini, Holly’nin kaslarının rahatlayıp yüz ifadesinin sakinleşmesini izledi.

Kendi sinirleri de yay gibi gergin olduğundan *belki ben de bir ara yoga yapmayı denemeliyim* diye düşündü. *Hiçbir şey olmadı*, diye kendine hatırlattı. *Hiçbir şey olmayacak. Buna izin vermeyeceksin.* Büyük yatağın ortasında Holly çok küçük ve çok kırılgan duruyordu.

Domini her zaman dürüstlüğü, kendi başına dünyayı dolması ve hayatındaki her şeye tutkuyla sarılması yüzünden Holly’nin kendinden daha cesur olduğunu düşünmüştü. Domini’nin koruma kalkanlarına ihtiyaç duyduğu konularda Holly, neredeyse timsah gibi derisiyle hayatın getireceği her neşeye, acıya ve kedere kaygısız bir şekilde açık-

tı. Bu cesurluktu. Domini'nin aklına gelebilecek her şeyden daha aptalcaydı ama cesurluktu aynı zamanda.

Domini sevgiyle gülümseyip yatağın ayak ucuna yan olarak uzandı. Dirseğini uzatıp bir elini başının altına koydu. Rahat görünse de müşterisiyle kapının arasında duruyordu. Domini görevde değildi ve bir şey olacağını düşünmüyordu, ama başka bir insanın güvenliği söz konusuysen neden işi şansa bırakacaktı ki?

Holly sonunda gözlerini açıp yüzünde muzip bir ifadeyle öne eğildi. "O da seninle olacak mı?"

"Ne?"

"Diğer yatak odasında diyorum. O da seninle kalacak mı?"

Domini büsbütün afallamıştı. "Kim? Ne?"

Holly kahkaha attı. "Hâlâ anlamamış olamazsın! Kimi kastettiğimi biliyorsun; ön taraftaki şu azgını diyorum."

"Azgın?"

"Oturma odasının duvarında asılı olan."

"Reynard mı?" Domini boğazını temizledi. Reynard'ın dikkatini dağıtmaması gerekiyordu ama Domini Holly'ye odaklanmak için çok uğraşsa da Reynard'ın farkındaydı. İç çekti.

"Duydum."

"Holly- "

"Nasıl bir adam bu böyle? Çok erkeksi. Üç testisi filan mı var nedir?"

Domini bu görüntü karşısında rahatsızlıktan kıvrandı. "Yapma Holly," dedi. "Erkeklerle senin gibi bakmadığımı biliyorsun."

“Kadınlara da bakmıyorsun. Hiç kimseye bakmıyorsun.” Holly parmağını salladı. “Ama bu adama bakıyorsun.”

“Onunla birlikte çalışıyoruz. Arada sırada birbirimize bakmak zorundayız.”

“Ona bedenininle bakıyorsun. Seni suçlamıyorum,” diye devam etti Holly Domini ayağına vurunca. “Hem bakmıyormuş gibi yapsa da dikkatini çeken ben değilim. Senin için yanıyor.”

Domini sırttan arkadaşına kızgınlıkla baktı, derin bir nefes alarak tekrar ağırbaşlı bir şekilde oturdu. “Kendi sorunlarından kafanı uzaklaştırmak için numara yapıyorsun.”

“Yoga işe yaramadı, ama numara filan yapmıyorum.” Holly oturup tam istediği hale getirene kadar dekoratif yastıkları yatak başına yığıdı, sonra arkasına yaslandı. Kollarını yastıklara uzatarak “Hadi benden konuşalım,” dedi.

“Hep ilginç bir konudur bu,” diye onaylayıp satenler üzerinde yerleşti Domini.

“Bunun üstünde çıplak olmak yakışır sana,” diye yorum yaptı Holly.

Domini şampanya rengi saten kumaşın üzerinde elini gezdirdi. Dokunuşu çok güzeldi. “Hayır, ben çok solgunum. Daha canlı renklerle çıplak olmalıyım. Ee, senden bahsedecektik?”

“Bunun üstünde çıplak olmak yakışır bana.”

“Ne hakkında konuşmak istediğini *kastetmiştim*.”

“İnsanları takipçilerinden koruma işindesin. Bu insanlar neden benim peşimde? Daha önce hiçbir sıkıntı yaşamadım.”

“Sıran şimdi geldi. Ünlüler manyakları çeker, şimdiye ka-

dar şanslıydın. Uzun bir süre özel hayatını gizli tutabildin, ama Jo'yla ayrılmanız aylarca bütün magazinlerde manşet oldu. Senden izinsiz yazılan biyografiyi hatırlıyor musun?"

"Okumadım ki."

"Ben okudum. Yazıdan çok resim var içinde, ta bebekliğine kadar gidiyor. Benim on altıncı doğum günü partimde yanımda durduğun bir resmin var. Lise yıllığımızdan resimler bile var. Mezuniyet balosunda olanları hatırlıyor musun?"

"Gerçek hayatım mı var bu biyografide?"

"Çarpıtılmış, yalan dolan bir şekilde evet. Asıl önemlisi, yüzüne kamerayı dayayan her medya elemanına Jo'nun sana yaptığı kötülükleri anlatman hiç iyi olmadı."

"Senin tavsiyenin aksine," diye ekledi Holly. "itiraf ediyorum, çıldırmıştım o aralar. Tutku insana neler yaptırıyor..."

"Tutku seni çıldırtıyorsa bunu hissetmesen daha iyi. Ayrılıkla ilgili yazdığın şarkıları söylemekten alıkoyan bir uzaklaşma emri olarak döndü sana bu tutku."

"Avukatlarını onu kaldırdı. Bu sorunlar da album satışlarına iyi geldi," dedi Holly. "Ama sanırım beni takip eden orospu çocuklarının dikkatini de çekti." Bir an düşünceli baktı. "Jo'nun bu işte parmağı var mıdır sence?"

"Hayır. Jo'yu kontrol ettik," diye yanıtladı Domini. "Senin parmağın var mı peki -Jo'nun dikkatini çekmek için?"

"Hayır! Nasıl bunu düşünebilirsin?"

Holly'nin öfkesi Domini'nin yüzüne tokat gibi çarptı. Arkadaşının böyle ihanete uğramış gibi bakmasından nefret etse de sakın bir şekilde cevap verdi. "Ben böyle düşünmüyorum. Ama Lancer şirketi işini tam yapar. Bir müşterinin

işini aldığımızda bütün olasılıkları gözden geçiririz. Seni korumak için buradayız -gerekirse kendinden bile.”

“Öyle mi ya, sağ ol. Etkilendim.” Holly başını sağa sola salladı. “Ama iffetsiz bir melun olduğumu ve türümün dünyanın yüzeyinden silinmesi gerektiğini bağırıp çağırarak dolanacak değilim. İffetsiz olmak umrumda olduğundan değil de,” diye ekledi. “Ara sıra sen de denemelisin bunu.”

“Denedim. Sıkıcı.”

“Uç Testisli Bey’le iffetsizlik yapmayı dene.”

“I ancer şirketinde ilişki kurma yasağı var.”

“Buyukbabana soylemem.”

“Buyukbabamı bilirsin, o bir şekilde anlar.” Domini saatine bakıp ayağa kalktı. Gece yarısını geçmişti. Vardiya değişmişti, göreve gelen yeni adamlarla konuşmak istiyordu. “Yatma vaktim geldi. Senin de,” diye tavsiye etti.

Domini odadan çıkıp Holly’nin tahmininin aksine Reynard’ın oturma odasında beklemediğini görünce çok mutlu oldu. Yarın bu soruyu aklından çıkarabilecekti. Bay Reynard’ın üreme ekipmanı kimseyi ilgilendirmiyordu.

DOKUZUNCU BÖLÜM

“Biriyle yatsan fena olmaz.”

Alec ilaçlarını yutmak için kafasına dıktığı suyu neredeyse tükürecekti. Büyüğünün önerisine mi yoksa klanlarının saygıdeğer bir büyüğünün böyle konuşmasına mı daha çok şaşırdığını bilemedi.

“Öyle şaşkın bakma,” dedi Alec’in oturma odasında büyüğünün yanında oturan Maderşah. “İkimiz de ihtivacını hissediyoruz. Seks sana iyi gelir.”

“Bir Seçkin’in gerginliğini atmasının en iyi yoludur,” diye hatırlattı büyük. “Bende hâlâ işe yarıyor,” diye ekledi yanındaki kadına sevgiyle bakarak. Çift el ele tutuşuyordu. “Tabii ki illa bir şey öldürmeyi tercih edersen bunu ayarlayabiliriz.” Büyük Barak sanki Alec’in öldürme ihtiyacını seçmesini umuyormuş gibi görünüyordu.

“Seks daha kolay,” dedi Maderşah Serisa.

Alec eve geldikten biraz sonra kapısına gelmişlerdi. Asil ve sakin olan bu kadının varlığı, onunla ilk defa karşılaşan iki erkeğin gerginliğini hafifletmişti. Alec kısa bir süre hırlamaktan ve keskin dişlerini göstermekten kendini alıkoymadı ama Maderşah yanağına dokunup onu yatıştır-

miş, zihnine sakinleştirici, iyi düşünceler göndermişti. Kadının yaşını ve bilgeliğini bu temasla anlayarak büyülenmişti -öyle büyülenmişti ki geri adım atıp onları evine buyur etmişti.

Her ikisi de siyahlar giyinmişti; büyük koyu renk gözleri ve koyu kıvrıkcık saçları olan zarif bir çiftti, adamın kadından daha fazla gri saçı vardı. Kadın Mısır tanrısı Anubis şeklinde bir kolye ucuyla, sol elinde aynı işlemeli akik bir yüzük takıyordu. Kendilerini Çakal Klanı'ndan Barak ve Serisa olarak tanıtip klinikteki ölümlülerin toplantıyı ayarlamasını beklememelerinin daha iyi olduğuna karar verdiklerini söylediler. Bu iyi niyetli insanlara gözlenmesi gereken bazı utak ayrıntıların olduğunu anlatamamışlardı bir türlü .

"Birbirimizle rahat olabilmemiz için," diye belirtti Serisa incelikle.

"Birbirimizin boğazına sarılmamamız için," diye ekledi daha dobra olan Barak.

Alec sığınağına girmelerine izin vermiş olsa da, hoş geldin hediyesi olarak klinikten bir kavanoz taze kan getirmiş olmalarına rağmen hayatındaki görüntülerinden rahatsız oluyordu. Sadece kendilerini tanıtip gitmelerini ve ona Çakal Klanı'nın diplomatik tarzıyla konuşma fikrine alışması için zaman vermelerini ummuştu.

Ama hayır, yarım saat sonra hâlâ oradaydılar. Bazı yönlerden onların varlığı sızlayan duyularını sakinleştirdi. Yıllardır kendi türünün etrafında vakit geçirmemişti. Vampir toplumunun alışkanlık ve adetlerinin üstünlük kurmak ve sahip olmak isteyen içgüdüleri medenileştirdiğini unutmuştu.

Maderşah Serisa kan şarabı ve su ikram etmekte ısrar etti. Kurabiye de getirmişti. Etrafındaki yeni vampirlerle tanışma âdetinin usulüne göre şarapla su içip ekmek ve meyve yemeleri gerekirken Maderşah canının bademli kurabiye çektiğini söyledi. Bir Maderşah'ın arzusuna kim karşı çıkabilirdi ki?

"Sizinle bir nevi terapi oturumları yapıp meditasyon yapacağımızı sanıyordum," dedi Alec.

Serisa'nın büyük koyu renk gözleri kahkahalarla kıpırdadı. "Biz vampiriz Alexander. Eylem bizim *terapiimizdir*. Seks de bir gerekliliktir."

"Açlık çekeriz," dedi Barak. "Beslenmeye ihtiyacımız var."

"Şu anda öldürmeden beslenebileceğimden emin değilim," diye itiraf etti Alec. "Sevişmeye gelince..." Başını salladı. "Onu da kontrol altında tutabileceğimi sanmıyorum."

"Ölümlü bir kadınla tutamayabilirsin," dedi Serisa. "Ama bizden biriyle-" Zarifçe omzunu silkerek erotik bir hava veren bir hareketle elini eteğinde gezdirdi. "Bir dişi Seçkin'e kendini teslim ettiğinde karşılıklı çok fazla zevkler yaşanabilir."

Boyle vahşi bir birleşme sahnesi Alec'in zihninden direkt kasıklarına geçti, ama her sert ve hükmeden hamlesinin altında çırpındığını gördüğü kadın dişi bir vampir değildi. Elleriyle yüzünü ovuşturdu. "Keşke bunu söylemeseydin."

Serisa adı ve ayartıcı bir şekilde kahkaha attı. Zarif bir şekilde ayağa kalkıp Alec'e doğru yaklaştı. Ona doğru eğilip bacakları Alec'in baldırlarına değerken eline bir kibrit kutusu verdi. Kutunun içinde bir telefon numarası yazılıydı. Serisa geri çekilirken Alec özenle yazılmış numaraya baktı. "Bu ne?"

“Caeg Ailesi’nden genç bir bayanın cep telefonu. Bazı işleri için buralardaymış,” dedi Serisa. “Bu akşam dışarıda takılacak.”

Üç vampir milleti vardı: koruyucu olarak insanlar arasında yaşayan Klanlar; tüketip acı verebildikleri haricinde her türlü ölümlüyü hor gören Kabileler; ve eski, gölgeli ve fırsatçı bir yaşam tarzı seçen Aileler. Klanlar anayoldan giderken Kabileler memnuniyetle karanlıkta geziniyordu. Ailelerse kimseye dost olmayıp herkesle muttetik olarak huzursuzca arada dolaşıyordu.

Alec Sarisa’ya öfkeli bir şekilde baktı. Bir Madersahın hak ettiği saygıyı unutarak sert bir şekilde sordu: “Beni neden Caeg’lerden bir kadınla çiftleştirmek istiyorsun?”

“Sence neden?” diye yanıtladı Barak. “Buna ihtiyacın var. Caeg ailesi de soy içi üreme tehlikesi altında. Şansın yaver gidebilir.” Alec daha ağzını açmadan Barak elini kaldırıp karşı çıkmasına engel oldu. “Klanların dışından çocuk yapmak hiç duyulmamış bir şey değil.”

“Ölümlü bir kadınla belki ama-”

“Aklında ölümlü biri mi var?” diye lafını kesti Serisa. Tepkisini sezip ona parmağını salladı. “Dr. Casmerek de bundan şüphelendi. Bunu yasaklıyorum. Senin Madersahın yerindeyim, onun adına böyle tehlikeli bir zamanda ölümlü bir kadına dokunmanı yasaklıyorum.

“Bunu yasaklamana gerek yok,” diye tersledi Alec. “Ona sahip olamayacağımı biliyorum.”

Buna rağmen içten içe, Domini’nin hayrına olacak şeyle istediği şey arasında bir savaş hiddetlenmeye başlıyordu. Bu savaşta ehedi bir bağın umudunu ilan eden sirenler çalıyor, çalıyordu...

Belki de bu klan atalarının bilge tavsiyelerine uymalıydı. Caeg kadını gönüllüydü, ayrıca çocuk sahibi olmak nadir yaşanan, harikulade bir şeydi. En azından kadınla tanışabilirdi. Gece henüz yeni başlıyordu.

“Tamam,” dedi Çakal Klanı çiftine kapıya doğru eşlik ederken. “Onu arayacağım.”

Domini'nin kalbi korkuyla deli gibi atıyor, elleri terliyor, başı şiddetle ağrıyordu ve zihni tamamen boşluktaıdı. *Peki. Ne cehennemdeyim?* Daha önemlisi, neden buradaydı? Ve buraya nasıl gelmişti?

‘Nasıl’ kısmı biraz belliydi. Şirket arabalarının birinin direksiyonunda oturuyordu. Araba park halindeydi ve motor susmuştu; Los Angeles şehir merkezinin ortasında bir ara yolda park etmişti. Yakın mesafede gördüğü otellerden ve Finans Bölgesi'nin uzun, şık kulelerinin ofislerinden yaklaşık olarak nerede olduğunu biliyordu. Göstergedeki saat geçen bir yarısı olduğunu söylüyordu.

Bu, iki gece önce onu uykusundan sürükleyen mecburiyetten ve geçen geceki erotik rüyadan çok, çok, çok daha kötüydü.

Hiçbir şey hatırlamıyorum. Tırnaklarını yumuşak deri döşemeye batırıp öfke ve hayal kırıklığını kontrol altına alana kadar gösterge panelini yumrukladı. Neden hatırlayamıyorum?

Tamam. Adım adım ilerle. En son neyi hatırlıyorsun?

Banyoya gidip dişlerini fırçaladığını hatırlıyordu. Aynaya bakmıştı ve-

Aynada Reynard'ın başka bir kadınla öpüştüğünü görmüştü.

Çifte yüzünü dönmeye çalıştı ve-
İşte buradaydı.

Tamam. Geri al. Banyo neredeydi?

Korunma evinde. Holly'nin odasından çıkıp kendi yatak odasına gitmişti. Kolundan çıkarırken saatine baktığını ve komodine koyduğu hatırladı. Saat 01.44 idi. Domini şimdi koluna baktı. Saatini takmıyordu. Ayakkabılarını çıkardığını, ayaklarının altındaki yumuşak halının konforlu hissini hatırlıyordu. Domini ayaklarına bakıp çıplak ayak parmaklarını oynattı. Peki, saatim yok, ayaklarım çıplak. Şimdiki gerçeklikle hafızası uyumluydu. Banyoya doğru yürüdüğünü, ışığı açtığını, dolaptan diş macununu aldığını hatırladı. Dolabın kapağını kapamış ve aynaya bakmıştı.

Ve lav gibi sıcak, kor halde öfke her yerine sıçramıştı.

Tutku buysa, hoşuna gitmemişti. Gördüğü şeyi unutmaya çalıştı, ama dudaklarının öfkeyle kıvrıldığını, kızgınlığın kanını kaydattığını hissetti.

Domini başını arkaya yaslayıp uzun, derin nefesler alarak rahatlamaya çalışarak dünyayı anlamayı istedi. Bu egzersiz sakinleşmesini sağladı ama dünya anlaşılmamakta direniyordu. Hafızası hâlâ silik bir halde, şehrin, sokak lambalarını tamir etmenin pek de öncelik sayılmadığı bir kısmında duruyordu.

Soğuk bir bira fikri aniden ağzını sulandırınca arabadan çıkıp bu arzunun peşinden gitti.

Bu karanlık sokakta yalın ayak dolaşmak pek güvenli değildi. Serin, çakıllı sertlik üzerinde birkaç adım atmak ayaklarına iyi geldi ama sonra kırık bir cama bastı.

Domini acı içinde en yakındaki duvara kendini atıp dök. katli olmadığı için, ve özellikle de orada olduğu için kendine küfretti. Duvara yaslanıp ayağını kaldırdı. Şanslıydı; başparmağı biraz kanıyordu ama kesige cam girmemişti. Kana durana kadar birkaç dakika bekleyip çok daha dikkatli bir şekilde tekrar ilerledi. Nereye gittiğini bilmiyordu ama oraya vardığında neresi olacağını biliyordu.

Cam bira istediğine göre aradığı yerin bir bar olduğunu düşündü. Araba anahtarının yanında, cebinde birkaç dolar olduğunu fark edince sevindi. Kimliği yoktu ama şehrin bu kesiminde, bu saatte açık olan bir yer de kimlik soracak değildi zaten.

Domini boş bir sokaktan karşıya geçip yan sokağın ortasında doğru olduğunu bildiği yeri bulana kadar topallayarak yürüdü. Alçak tuğla binanın hiçbir özelliği yoktu, ne olduğunu söyleyen bir tabela da yoktu. Pejmürde kelimesi yetersiz kalırdı. Kalın bir perde, tek geniş pencereden dışarıya hiç ışık vermiyordu. Kapı yıpranmıştı; boyaya ihtiyacı vardı ama pirinç kapı kolu kullanılmaktan aşınarak parlamış ve pürüzsüzleşmişti. İçeriden gelen boğuk ve silik sesleri duyuyordu. Sanki gözlem deliğinden biri çıkıp parola soracakmış gibi hissetti. Çıplak ayaklarına baktı. Böyle bir yerin “düzgün kıyafetsiz müşteriye servis yok” kuralı olabilir miydi? Kapıyı açıp içeri girdi.

Mekânın az ışıklı ve dumanlı olacağını tahmin etmişti ama neredeyse tamamen karanlık bir yer bulmayı ve kapı ardından kapanırken aldığı ilk nefesle boğulmayı beklemiyordu. Cığerlerine çektiği dumanın hepsi tütün değildi. Alçak tavanın her yerine yükselen zehirli pusun içindeki otların kimini biliyor kimini bilmiyordu; bir de daha yoğun

bitkisel kokuların arasında mum dumanıyla tütüs izleri de vardı. Domini'nin ayakları altındaki yer yapış yapıştı, neyle yapış yapış olduğunu bilmek istemedi. Sesler yavaşça kesilip içerideki tüm gözler ona dönünce gerginlikten elleri terlemiş, sıırıslıklam olmuştu. Etrafını dumandan çok tehlike sarmıştı. Ona bakan gözlerin bazısı aç bir hayvanlıkla parıldıyordu. Gölgede parıldayan keskin dişler gördü. Oda nın her yerinden toplu nefes gibi bir ses duyunca Domini hemen içerideki avc ıların taze kan ın kokusunu ald ığını anladı.

Şimdi arkasını dönüp kaçsa peşinden geleceklerdi.

Kalbi kulaklarında gümbürdeyip beyninin ilkel bir kısm ı can ını kurtarmak için kaçmasını bağıırırken bile 'bunu sen uyduruyorsun' dedi kendine. Kimıldayan pusudan bir şeyler görmeye çalışırken arkasını kapıya döndü. Mantıklı bir açıklaması olmalıydı. Belki de bir Gotik mekânına veya makyaj sanatçıların ın partisine gelmişti.

Ya da bir vampir barına.

Bu bir şekilde mantıklı bir açıklamaydı, ama makul değildi. Zaten bu yerde arabasını park etmiş bir halde uyanması da ne mantıklıydı ne de makul. Hem aklı başına gelir gelmez arabayı geri çevirip gitmek de akıllıca bir şey olurdu değil mi? Ama havır, ruhunun derinliklerinde hep Reynard'ın suçu olduğunu düşündüğü aptal bir durtunun peşinden gitmek zorundaydı ve-

Reynard'ın burada olduğunu biliyordu. Ve de bir kad ınla olduğunu. Otkeden deliriyordu

Ayrıca bu neden onun sorunu ydu?

Domini mantıksız kıskançlığını ve gördüğünü sandığını şeyi görmezden gelmeye karar verdi. Yapılması gereken şey hemen basıp gitmekti

Ama arkasını döndüğünde arkasında biri vardı. Uzun boylu, koyu saçlı, yakışıklı bir adam. Bir elinde boş bir içki bardağıyla ona sanki günün yemeğiymiş gibi tepeden tırnağa baktı. Bir sürü deri kıyafet vardı üzerinde.

“Selam Karakuş,” dedi. “Uzun zaman oldu.”

“Pardon,” deyip yanından geçmeyi denedi Domini. Odaya sırtını dönmüş olmasına rağmen hâlâ ona baktıklarını biliyordu. Bu ilginin verdiği enerji teninde statik elektrik etkisi yaptı.

Adam da onunla hareket edip çıkmasına engel oldu. Boştaki elini ona uzatıp dokunmaya çalıştı. “Beni tanımadın mı? Anthony? San Francisco? 1969?”

Domini kafasını salladı. “Oraya hiç gitmedim. O zaman daha doğmamıştım bile.” Adamı süzdü. “Sen de öyle Tony.”

Anthony boş bardağını en yakındaki masaya fırlatıp iki elini de Domini’ye uzattı. “Sarhoş muyum Karakuş?”

“Yolumdan çekilir misin?”

Adam çekilmek yerine daha da yaklaşp dikkatle ona bakarken dudaklarını açıp onu kokladı. Domini köpek dişlerinin uzayıp keskin dişlere dönüştüğünü gördü. Dumanın derinliklerine doğru geri çekildi.

Kalabalık bölünürken keskin dişlinin şaşkın gülümsemesi bir yırtıcının gülümsemesine dönüştü. “Kuş yuvaya düşmüş,” diyerek kahkaha attı.

Kahkahasının sesi Domini’nin kulaklarını tırmaladı. Adamın değişimi de özel efekt hilesi değildi. Bir adım daha attığında bara dayandı. Vampir de ilerleyip elini beline dolayarak Domini’yi kendine çekti. Bedeni katı, elleri güçlüydü; Domini’nin hareket edecek alanı kalmamıştı.

Kendini kurtarmak için yana eğildiğinde kıvrılan dumanın arasından fırlayan gölgeyi göremedi. Domini arkaya savruldu Anthony de yere düştü.

Domini bara çarptığında nefesi kesildi. Bir anlığına tek görebildiği şey, tavanda dönen duman oldu. Bilmediği bir dilde bağışmalar, havyan hırlamaları, kırılan mobilya sesleri ve acı dolu bir uluma duydu. Oturmak için doğrulmaya çalıştığı sırada arkasından eller onu yakalayarak barın üstüne kaldırdı. Kurtarıcısı onu şiddetli bir güçle kaldırmıştı ama en azından kavgayı görebiliyordu şimdi.

İki vampir çabucak boşalan barın önündeki dar alanda birbirlerinin etrafında dönüyordu. Kavgacıların arkasında, hevesle onları izleyen kalabalığın aç gözleri gece dışarı çıkmış bir kurt sürüsününki gibi parlıyordu.

Domini'yle kalabalık arasında birbirine dalmış biri beyaz gömlek diğer siyah deri giyinmiş kaslı, keskin dişli ve pençeli iki aşırı erkeksi kavgacı, ölümcül bir zarafetle birbirine saldırıyordu.

Domini'nin ayrıntılarını anlamadığı kadar hızlı bir şekilde siyah beyaz -ve kırmızı- kıpırtılar oldu. Az ışıklı mekân ve kıvrılan duman da işi zorlaştırıyordu. Birden açılan bir perde gibi duman çekildi. Kavgacılar durgunlaşıp birbirine bakan çömelmiş iki heykel gibi durdular. Domini siyahlar içindeki Anthony'nin önünde onlarca kalp atışının hızlandığını duydu. İnce bir kesik yanağını delmişti. Gülümsediğinden acı içinde gibi görünmüyordu; keskin dişleri göstermeyen alaylı bir gülümsemeydi bu.

Anthony beyazlar içindeki vampire hafifçe başını eğdi. "Kutlarım." Sonra kalabalığın ve karanlığın arasına karıştı.

Anthony gittiği an kazanan ayağa kalkıp doğrudan

Domini'ye doğru geldi. Hızın etkisiyle Domini parça parça detaylar seçebildi. Bembeyaz gömleği küçük kırmızı bir gül gibi lekeleyen kan damlası... Kuzgun kanadından daha koyu saçlar, keskin bir çene, spot ışıklarının altında zümrüt gibi parıldayan yeşil gözler. Dağ gibi geniş omuzlar, çelik gibi ölümcül, kuvvetli eller. Sonra bu görüntüler tanıdığı bir biçime dönüştü.

"Reynard."

Domini şaşırمامıştı hiç.

Reynard onu kollarına alırken Domini baş döndürücü bir girdabın içine sürüklendi. Başı Alec'in göğsüne düştü ve her şey karardı.

ONUNCU BÖLÜM

“Kadınım.”

Acı ve zevkle birlikte sertçe söylendi bu söz.

Alec, bedeni onunkine dayanarak karanlık arka sokaktaki tuğla duvarda Domini’yi tutuyordu. Çöp ve evsizlerin pis kokusuyla dolu bu arka sokak sevişecek bir yer değildi, ama istediği sert, çabuk seks için işini görürdü.

“Kadınım.” Domini’nin bunu onaylamasını istiyordu. “Uyan,” dedi Alec zihninin tüm gücünü kullanarak. Bu, sadece hafif bir inlemeyle kirpiklerinin kırılmasına neden oldu.

Kadını... Onu kanla kazanmıştı; kanla sahip olacaktı.

Alec bir eliyle Domini’nin ince bileklerini tutup kollarını başının üzerine kaldırarak ödülünü sıkıca tuttu.

Diğer eliyle giysilerini çekip karnını ve beviz kadife gibi yumuşak göğüslerini ortaya çıkardı. Kıvrak, sıcak ve yumuşak bedeni kavranmayı, doldurulmayı ve sahip olunmayı bekliyordu. Eli özgürce üzerinde dolaştı, dudakları bızır ve sabit atan nabzının olduğu boynunu okşadı. Eyle göğüslerini okşarken ağzı bu noktada ovalanıp kokusunu içine çekerek ruhunun tadını alıyordu; sonra parmakları baldırla

rını açıp bacaklarının arasına kayana kadar dolanmaya devam etti.

Yumuşak, hassas etini okşayıp onu azdırırken Domini şaşkın bir halde nefes nefese uyandı. Domini sıçradı ama Alec avcuyla onu tutmaya devam ederek, parmaklarıyla içine girip ona zevk vermeye başladı.

Zevki ben vereceğim. Ben alacağım.

Alec Domini'nin tepki verdiğini duyunca başını kaldırıp gözlerine, ruhunun derinliklerine, düşüncelerine baktı.

Benim kadını. Sadece benim. Sonsuza dek.

Domini'nin dünyasında tek hissedebildiği şey içinde dolanan sıcaklık, yeşil ateşlerle onu dağlayan gözler, ellerini bağlayan çelik gibi tutuş, baskı kuran, onaylama ve itaat bekleyen bir sestti. Ağır, sıcak bir yük üzerini kaplıyor, göğüslerine ve karnına bastırıyordu. Ve-

İçine girdi.

Dudağı sert ve ezici bir öpüşle sarıldı. Keskin bir acı dudığına dokundu. Dilinde bir bakır tadı kayıp gitti.

Kana kan, diye fısıldadı Domini'nin zihninde bir ses. *Da-ima.*

Bunun kendi kanı olmadığını anladı Domini. Alec'in kanıydı. Acı da Alec'in acısıydı ama bunu Domini'yle paylaşmıştı. Onu öpmeden kendi önce dudağını ısırılmıştı Alec.

İçini yalayan ateş ve şaşkınlık hissi birbiriyle savaşıyordu. Çaresizdi, tamamen kontrolünü kaybetmişti; yükselmiş duyularında korku dolaşıyordu. Ama dili Alec'in diliyle dans ediyor, kalçası Alec'in parmaklarının içinde çaldığı müzikle dalgalanıyordu. Kendine engel olamıyordu. Kontrolünü kaybetmenin böyle olacağını hiç bilmiyordu.

Böyle heyecan verici?

Zihnindeki kendinden emin ses kadife kaplı çelik gibiydi. Kınında duran, güzel ama şiddet potansiyeli olan bir bıçak.

Heyecan verici?

Doğruyu inkâr etmenin, bu farkı anlamamanın imkânı yoktu.

Evet!

Sana heyecan veriyorum. Hiç kimsenin vermediği ve vermeyeceği gibi. Gerçek bu.

Alec Domini'nin ruhunu mikroskop altına almıştı. Onun baskın iradesinden kaçmanın yolu yoktu. Gerçekten başka bir şey söyleyemezdi.

Evet.

Güzel.

Alec'in ipeksi, kendinden memnun zevki Domini'yi kızdırdı. Öfke, büyüünün bozulmasına neden olup Domini'yi kendine getirdi. Dünyası Alec değildi.

Ben senin dünyamı.

Saçmalık.

Alec şaşkına dönüp Domini'yi öpmeyi bıraktı. "Ne?"

Bunu yapması bir hataydı. Onunla paylaştığı zihinden çıkıp gerçekliğe yaklaşmasına neden olmuştu. Bakışları kilitlendiğinde Alec artık Domini'nin gözlerinde sadece kendi yansımasını görmüyordu.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Domini.

"Seni beceriyorum."

"Hayır becermiyorsun."

“Aksini gösteren kanıtlara rağmen mi...?”

Sesinde koyu bir mizahla, daha koyu bir kararlılık vardı. Gözlerinde büyü vardı. Domini kıvranan yeşil derinliklerine bakma arzusuyla savaştı. Eğer bakarsa, Alec ona istediği her şeyi yaptırabilirdi.

Gözlerini sıkıca kapayıp bağırdı. “Kalk üstümden. Bırak beni.” Şiddetle kendini ondan kurtulmuş olarak hayal etti; bunu istedi. Eğer Alec’in büyüğü gerçekse Domini’nin de bu gücü olmalıydı.

“Bu gerçek.”

Alec ona dokunmaya devam ederken Domini onu uzak bir mesafedeymiş gibi hayal etti. Duyularını engellemeye çalıştı, ama zevk dalgaları içinde yuvarlanmaya devam ederek ona...

“Dur. Dur. Dur!”

Durmadı. Daha da ileri gitti. Daha iyiye doğru.

Alec Domini’ye zorla zevk verme ustalığını sevmiştii, ama kendi ihtiyacı onu pençeliyordu. Yeteri kadar oynamıştı onunla; artık kendi zevkini alma zamanı gelmişti.

Pantolonunun fermuarına uzandığında bir anlığına ellerini Domini’den çekti. Domini hâlâ sert bir şekilde durvara doğru bastırılmıştı ama ellerini hemen aşağı indirdi. Alec’in refleksleri bir ölümlüden daha hızlı olmasaydı şakağına yumruğunu indirecekti.

Alec Domini’yi omuzlarından kavradı. “Bana saldırmaya çalışma.”

“Bana tecavüz etmeye çalışma,” diye tersledi Domini.

Tecavüz mü? Bu tecavüz değildi ki -onu kazanmıştı- Domini onundu.

“Annen buna ne derdi?”

Yumrukları başarısız olsa da sözleri kulaklarına darbe yi indirdi. Tam da doğru soruyu sormayı nasıl da biliyordu?

“Lanet olsun!” Alec hırlayarak kızışmış bir Seçkin gibi davranmayı bıraktı güçlkle.

Ne yapıyordu? Aklından ne geçmişti böyle? Ölümlü bir kadına bu şekilde sahip olduğu için Maderşah’ı onu sürebilir hatta daha kötüsünü de yapabiliirdi. Evet, Domini onun-
du, ama ona zorla sahip olmayacağına yemin etmişti. Bu yeminini ne çabuk unutmuştu.

Her ne kadar kışkırtılmış olsa da.

Domini’yi omuzlarından tutup salladı. “Tony Crowe’la ne işin vardı?”

“Senin o kadınla ne işin vardı?” diye bağırdı. “O barda ne işim vardı benim?”

“Hangi kadın?”

“O kadın –o kadın–” Domini gözlerini kırıştıtırıp kafasını salladı. “Seni birlikte gördüğüm kadın.”

“Beni bir kadınla görmedin.”

Maia Cage, Domini gelmeden çok önce gitmişti. Bir kere öpüşüklerinde bu buluşmadan bir şey çıkmayacağını ikisi de anlamış, bu olay yükselen hayal kırıklığına katkıda bulunmaktan başka bir şeye yaramamıştı. Hiç de iyiye gitmeyen bir hayal kırıklığına.

“Aynada,” diye yanıtladı Domini. “Sizi aynada gördüm.” Sözlerinin anlamsız olduğunu biliyordu. Hiçbir şeyin anlamı yoktu. Zihni ve bedeni diri diri, içten bir yangınla tutuşuyordu; nerede olduğunu bilmiyordu ama neredeyse çıplaktı ve bunun nedeni saçmaydı. “Neden senin kimi öptüğün umurumda olsun?” diye ekledi atallamış halde.

Alec Domini'nin tarafındaki bağlantının şimdiden böyle kuvvetli olmasına çok şaşırdı. Bağlanmaya hiç yakın bile değillerdi ama buna rağmen Domini başka bir kadınla olduğunu hissetmiş ve buna göre hareket etmişti. Domini'nin akıl sağlığı için çok tehlikeli olmasa, buna ukalaca memnun olabilirdi. Alec'in durumuna bakılırsa bu şüphesiz onun hatasıydı. Her ikisinin de zihnini bulandıran bir çeşit psişik sızıntı olmalıydı. Bu Alec için iyi değildi; Domini içinse kesinlikle hiç iyi değildi.

Ama Domini henüz bunun açıklanmasına hazır değildi. Domini'ye çıldırmak üzere olan ve vahşi dürtüleriyle savaşmaya çalışan bir vampire çaresizce bulaştığını söylemeye hazır değildi. Alec bıçak sırtında yürüyor, Domini'yi de peşinden sürüklüyordu. Bu hadiselerin devam etmesine izin veremezdi.

Onu koruma ihtiyacı nefes almaktan veya kan ihtiyacından da daha gerekti. Bu yüzden bununla başa çıkacaktı. Bir şekilde günlük hayatlarında mesafesini koruyup sakin olacaktı.

Ama önce, onu kendi gerçek dünyasına düzgün bir şekilde götürebilmeli, bu arka sokaktan çıkıp Domini'nin gerçek dünya sanması gereken şeye gitmeliydi.

Alec ellerini omuzlarında tutarak giysilerini toparlamasına yetecek kadar çekildi. Teması kesmemesi gerekiyordu; ona dokunması -bir yandan, kaçmasına engel olması da gerekiyordu. İş bittiğinde Alec Domini'yi kaldırıp arka sokaktan uzaklaştırdı. Ana caddeye ulaştığında sola dondu.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu Domini.

"Arabana."

Domini inanılmaz ötesi bıtkındı; öyle bıtkındı ki korkuyu unuttu. Uzunları ve göz kapakları giderek ağırlaşıyordu.

Azalan adrenalinin etkisinden olabilirdi. Reynard yüzünden olduğundan şüphelendi.

"Aklımla oynuyorsun."

"Şu anda değil."

"Öyleyse neden böyle uykuluyum?"

"Uzun bir gün geçirdin." Daha doğrusu belki de sakinleşmesi için ona zihinsel bir egzersiz uyguluyor ve Domini de buna tepki veriyordu.

Ya da -Alec umutla bu fikre gülümsedi- artık Alec'i aklına takmadığına göre belki de duman başına vurmaya başlamıştı. Barda bir süre kalmış, uyusturucu dumanını içine çekmişti. Bu mekânda sürekli ölümlüleri etkileyen uyusturucu pompalanmasının bir nedeni vardı: olur da birileri buraya uğrayacak aptallığı gösterirse, insanları gördüklerini söyledikleri şeylerin sadece hayal olduklarına inandırmak.

"Kafa oldun," dedi Domini'ye "Bu ikimiz için de çok iyi."

"Bir dakika önce kafa değildim." Sesi kayıyor ama kızgınlığı gayet net çıkıyordu. "Ben uyusturucu kullanmam... tamam lisede bir kere hap almış olabilirim, ama âlem yapıyoruz ve Holly'den adet sancısı için bir hap istediğimde bana ne verdiğini bilmiyordum... Hem sana bilmeni gerekenden fazlasını anlattım değil mi?"

"Hiç de değil. Geldik işte." Kokusunu takip edip arabasını park ettiği yeri buldu. "Anahtarlar."

Domini tepki vermeyince yavaşça onu oturtup cebinden anahtarlarını bulmak için arabaya yastandı. Anahtarları bulunca kapıyı açıp Domini'yi sürücü koltuğuna oturttı. Kendisi de yolcu koltuğuna oturduğunda Domini'nin karnına başı, direksiyonda duruyordu.

“Şimdi uyuyamazsın,” dedi Alec onu kaldırarak. Dinlenmesine izin vermeden önce zihnine yerleştirmesi gereken düşünce ve anılar vardı. Domini’nin çenesini tutup başını kendine çevirdi. “Gözlerini aç. Bana bak.”

Domini birkaç kez gözlerini kırıştırıp sabit bir şekilde ona baktı.

Alec keskin dişlerinin görünmemesine dikkat ederek ona gülümsedi. Uyuşturucunun etkisiyle bile düşüncelerine girmek kolay olmayacaktı, ama bunu yapmak zorundaydı. Domini’nin normal zihinsel bariyerlerine düzenli, hafif bir baskı kurarak göz bebekleri tamamen büyüyüp nefes alışması yavaş, derin ve sabit bir hal alana kadar bekledi. Sonra konuştu: “Korunma evindeydin. Çıkarken ne dedin onlara?”

Sesinde hiçbir ifade olmadan yavaşça cevapladı. “Hiçbir şey.”

“Emin misin? Kimse sana bir şey sormadı mı?”

“Evden çıktım. Kimseyle konuşmadım.”

İyi. Temiz bir sayfayla başlıyoruz. Domini geri döndüğünde koruma ekibi illa ki ona soru soracaktı. “Video kaydedicini ayarlamak için evine gidiyorsun. Kaydetmek istediğin bir şey olduğunu unuttuğunu söyle onlara.”

“Neyi?”

Alec sadece komutuna uymasını umuyordu ama Domini neden işini kolaylaştırsındı ki?

“Basketbol maçı,” dedi ona. “Ekip liderine bu hafta görevdeyken Sparks maçını kaçıracağını hatırlayıp video kaydedicini bütün maçları kaydetmesi için ayarlamak istediğini söyle.”

“Ben Sparks’ı tutmuyorum. Clippers taraftarıyım.”

“Artık Sparks’i tutuyorsun. WNBA’i seviyorsun.”

“Kadın basketbolunu seviyorum.”

“Öyleyse kaydedicini ayarla bunun için.”

“Benim video kaydedicim yok.”

“Herkesin video kaydedicisi vardır.”

“Bende TiVo var.”

“İyi, o zaman onu ayarla.”

Alec avlanma güdüsünü bastırmak için kullandığı meditasyon tekniklerinin aynısını kullanarak sabırsızlıkla savaşıyordu. Sabırlı, nazik, ısrarlı ve ikna edici olmalıydı. Domini’nin direnciyle gurur duyup ayrıntılara gösterdiği dikkate sinir olmamalıydı. Tanrı detaylarda gizliydi değil mi? Başarılı beyin yıkama da öyleydi. Ne kadar uzun sürerse sürsün bunu tamamlayacaklardı.

“TiVo’yu ayarladıktan sonra,” diye ekledi, “şunları yapacaksın...”

ON BİRİNCİ BÖLÜM

“Ne işin var burada?” diye sordu Ben Lancer.

Bu aralarında bir şaka olmasına rağmen bu sabah Domini büyükbabasının kaba huylarını kaldıracak halde değildi. “Sadece bir kez olsun beni görmekten mutlu olduğunu göstersen ya.”

Lancer mutfak tezgâhından dönüp kısık gözlerle baktı. “Kahvaltı için ne getirdin?”

Domini’nin elinde iki beyaz kâğıt paket vardı. “Simit, krem peynir ve füme somon.”

Ben üstünkörü başını salladı. “Öyleyse seni gördüğüme sevindim. Bok gibi görünüyorsun –ayrıca bu sabah korunma evinde olman gerekiyordu.”

Domini paketleri koyup tabak ve bıçak aldı. “Holly öğleden sonraya kadar kalkmaz. Bana ihtiyacı olduğunda orada olacağım.” Mutfak masasında oturup simitleri kesmeye başladı.

Büyükbabasının rahatlatıcı kollarına koşup bu rüyaları durdurmasını isteyecekti. Sorunun ne olduğunu bilmiyordu ama belki dedesi bunu düzeltebilirdi. Ya da belki de, artık bir yetişkin olduğuna göre sorunlarını kendisi çözme-

liydi. Her iki şekilde de bu sabah onun yanında olup huzur bulmak istiyordu. Tek ailesi, sallantılı bir dünyada ke-sin olan tek şey oydu ve dünyası gittikçe daha sallantılı hale geliyordu.

Sorun sadece tuhaf görümler ve acayip rüyalarından ibaret değildi. Havada bir şey vardı, dünyasının sonsuza dek değışe-ceğini söyleyen bir şey. Uçurumdan aşağı düşecekmiş gibi bir hissi vardı -ya çarpıp yanacak ya da çok sevdiği akbaba-lar gibi süzülerek yükselmenin yolunu bulacaktı. Anne ba-bası araba kazasında yanmıştı- neden bunun olacağını gö-remediğini hiçbir zaman bilemedi. Önünde olanı göremi-yor, ama *bir şey* hissedebiliyordu.

Ya da belki de sadece aşırı hareketli hayal gücünün bir eseri-ydi bu. Her neyse sakın, düzenli, kontrollü yaşam bi-çimini seviyordu. Anne babasının ölümünden beri büyük-babası dünyasını güvenli olmasa da istikrarlı ve planlı kı-lmıştı. Asla dünyanın güvenli bir yer olduğunu düşünmesine izin vermezdi. Büyükbabası zorlamamış olsa evden bile ta-şınmamış olurdu. Bağımsızlığı takdir etmeyi öğrenmiş olsa da şiddetli değışikliklerden korkuyordu. Tamam, belki bü-yümekten korkuyordu ve bu aptalcaydı. Bu dedesine ihtivaç duyduğu gerçeğini değıştirmezdi.

Babalık'ın Domini'nin ona ihtivaç duymasıyla ilgili bir sorunu yoktu da, sadece ona karşı aşırı duygusalılaşmasını istemiyordu. I ancerlar çıldırdıklarını düşünürken bile sağ-lam kalabilirlerdi.

Aslında bu sabah çıldırma konusunda kendini daha ıvı hissediyordu. Belki dünya dengesizdi, belki de kafası ka-rışmış nedensiz bir kedere tutulmuştu ama kafasının ın-de derin bir yerden bir ses aklını vıturmediğini hissediyor-

du. Yine başka uzun, karışık bir erotik rüya görmüş olsa bile sanki dün gece üstünden ağır bir yük kalkmıştı. Vampirlerle ilgili bir rüya daha görmüştü.

Cinsel kısmını saymasa bile rüyanın canlılığı eski görüntüleri, eski anılarını karıştırmıştı. Duyduğu öykülerden parçalar mıydı bunlar? Kulak mısafiri olduğu konuşmalar mıydı?

“Büyükbaba?” diye sordu büyükbabası önüne kahve fincanını koyarken. Ağlamaklı bir çocuk gibi geldi sesi. Ben karşısına otururken bir kaşını kaldırdı.

“Ne var?” Kahvesinden bir yudum, simitten de bir ısıklık aldı.

“Dün gece yine bir rüya gördüm. Önsezi ya da durtu gibi değildi, sadece bir rüyaydı.” Basketbol maçını kaydetmek için koşarak eve gitme ihtiyacı duymuştu ama sadece önceden yapmayı unuttuğu için. İşini hallettikten sonra Holly’nin yanına geri dönmesi gerekirdi oysa Domini, koltuğunda uyuymuştu. Neyse ki Holly sağ salımdı; Domini arayıp kontrol etmişti. Hafif bir sorumsuzluk duygusu hissediyor ama olması gerektiği gibi suçlu hissetmiyordu. İşte can sıkıcı olan da buydu.

“Eğer sıradan bir rüyaysa neden yüzünde bu endişeli bakışla boşluğa bakıyorsun? Ve bununla ilgili benimle neden konuşmak istiyorsun?” diye sordu büyükbabası.

Domini büyükbabasının enfes kahvesini içerken neden oyalandığından emin değildi. Neyi bilmek istediğinden veya neden ona sorması gerektiğinden de pek emin değildi. Onu incitmekten korkuyordu. Büyükbabası çetin cevizdi fakat aynı zamanda bazı şeylerle ilgili kırılğan, yaşlı bir adam da olabiliyordu.

Domini kahvesini bitirip fincanı tezgâha koydu. "Kara kuş sana bir şey ifade ediyor mu?" Bir rüyadan hatırladığı konuşmadan aklında kalan garip bir soruydu, ama çok garip bir şekilde tanıdık ve-

"Tabii ki bana bir şey ifade ediyor." Yaşlı adamın sesi durgunken canlı mavi gözlerinde acılı gölgeler vardı. "Bunu biliyorsun."

Evet biliyordu. Bu kelimeyi yıllardır duymamış olmasına rağmen şimdi hatırladı. Domini bir anlığına gözlerini kapayıp kendine lanet etti. Büyükbabasını incitmişti. Buna hiç hakkı yoktu.

"Nedir bu mesele?" diye sordu büyükbabası ısrarla.

Domini elini kaldırıp kafasını salladı. "Yok bir şey. Bir rüya gördüğümü söyledim ya."

"Önzezi."

"Hayır. Sanırım çocukluğumdan hatırladığım şeyler. Yetişkin olaylarıyla karışmış." Aklına aniden bir açıklama gelince kahkaha attı. "Eminim Holly'yle tekrar görüştüğüm için olmuştur. Onun yanında olmak bana tekrar çocuk gibi hissettiriyor. Bazı şeyleri hatırlatıyor."

Domini Alexander Reynard'ın dün gece ve bir önceki geceki rüyada oynadığı rolden bahsetmedi. İnsanın hayattaki tek erkek akrabasıyla paylaşamayacağı bazı şeyler vardı. Aslına bakılacak olursa başka hiç kimseyle paylaşamazdı. Reynard'ı dövüşçülerin keskin dişleri ve pençeleri olan bir kavgada gördüğünü bir psikiyatra bile anlattığını hayal edemiyordu. Sonrasında yaşadıkları sert seks de...

Sadece bir rüya görmüştü. Öyle canlı bir rüyaydı ki hâlâ bedenini kullanılmış ama tatmin edilmemiş hissediyordu.

Sert, bakırımsı, ateşli öpüşmelerin tadı hâlâ ağzındaydı. Dudakları hassastı ve—

Bileklerindeki morluklara baktı.

“Neye bakıyorsun öyle?” diye sordu büyükbabası.

Ona göstermek için bileklerini kaldırdı. “Aikido dojo’sunda hep bir yerlerim morarır, ama bunların ne zaman olduğunu hatırlamıyorum.” Birinin onu sert bir şekilde kavrayıp bir süre tuttuğu besbelliydi. Parmak izleri neredeyse damga gibi geldi ona. Neyse ki çabuk iyileşirdi. “Bu akşama kadar geçmezse kelepçe bileziklerimden takarım.”

“Bu akşamki seremoni için mi?”

Başını salladı Domini. “Mekânın iç güvenliği sıkı, ama biz yine de kırmızı halıda üç adam bulunduracağız. Andy Maxwell ekibi yönetiyor. Reynard trafiği idare edecek.”

Her zamanki çatık kaşları derinleşti. “Bu görevi kim verdi? İşe başlayalı daha bir hafta olmadı.”

“Andy’nin kararı. Reynard’a güveniyor.”

Parlak gözleri lazer gibiydi. “Sen güveniyor musun ona?”

Domini’nin Reynard’a tepkisi tamamen karmakarışık. Sanki Kaliforniya havasında gerçekten aklını netleştirmeye yetecek oksijen varmış gibi derin bir nefes aldı. “Mesleki uzmanlığına güveniyorum.”

Reynard’ın iş üstünde neredeyse ürkütücü bir şekilde sakin ve tetikte oluşunu anımsadı. Korunma evinin oturma odasında gözle görünür bir şekilde rahat, dikkat çekmeden duruşunu hatırladı. Buna rağmen ondan öyle yoğun korumacılık hissi geliyordu ki, Holly’nin bile dikkatini çekmişti. Holly onun yoğun bir dikkatle tetikte oluşunu maço bir şey gibi yorumladı ama Domini hiç kimse ve hiçbir şeyin

onu yenemeyeceğini bilmesinden kaynaklanan kendinden eminlik olarak gördü bunu.

Reynard'ın olağanüstü Delta Gücü haşmetine karşı düşündükleri kafa karıştırıcıydı ve de patronuyla, işle ilgili bir tartışmanın konusu değildi. "İşi yapmak için yetkin biri."

"İyi o zaman." Ben ekip liderinin tayinini onayladı. "Bu akşam nerede olacaksın?"

"Ben kanattayım."

Babalık homurdandı. "Yani ilkemiz gereği güzel bir elbise giyip kırmızı halıda yürüyeceksin."

"Herhalde kimse Reynard'ın, Holly'nin eşi olduğunu düşünmez değil mi?"

"Anlaşıldı. Senin için sakıncası yok ya?"

"Neden olsun ki? Unuttun mu mezuniyet balosuna birlikte gitmiştik."

"Ama eş olarak değil," diye hatırlattı keskin bir şekilde.

Domini gülümsemesini gizledi. Ben Lancer dar görüşlü değildi ama bazen kuşaksal önyargıları kendini belli ediyordu.

"Eş olarak değil," diye kabul etti. "Ama ikimizde lisedeki çocuklardan kimseyle ilgilenmiyorduk."

"En azından Holly bir kişiye ilgi duydu," dedi. "Ya sen-"

"Büyükbaba."

"Torunum olsa fena olmazdı."

"Hâlâ zamanım var bunun için." Kafasında aniden Reynard'ın görüntüsü belirdi. Bunu hemen kafasından sil-di. "Sperm sağlayıcısıyla çok fazla kişisel etkileşim yapmadan da bebek sahibi olmanın birçok yolu var."

“Ben bir bebek daha büyötmek istemiyorum,” diye cevap verdi Ben. “Buna yardım edecek bir adama ihtiyacın olacak.”

Domini bu konuşmayı yapmak istemedi. Simidinin son lokmasını bitirip ayağı kalktı. “Korunma evine gitmem lazim. Holly öğleden önce uyanacaktır; bana ihtiyacı olabilir.”

Domini giderken suçluluk duyuyordu. Büyökbabasının huzurunu kaçırdığı için, kendi huzurunu kaçırdığı için ve gitme bahanesinde de doğruyu söylemediği için.

Korunma evine daha sonra gidecekti fakat şimdi doğru-
dan aikido dojo'suna gitmeyi planlıyordu. Belki bir saat dövüş sporunu yapmak, dengesi bozulmuş ruhunun merkezini bulmasına ve bedeninin huzursuz patirtısına iyi gelirdi.

Yola çıktığında gördüğü ilk arabanın mavi bir Toyota RAV-4 olduğunu görmek ruh haline iyi gelmedi. Geçenlerde birlikte yola çıktıklarında Reynard'ın Jaguar'ını izleyen arabayla aynı olduğunu düşünmek büsbütün paranoyaydı ama bu dikiz aynasından arabayı takip etmekten alıkovmadı onu. Yoğun trafik yüzünden plakasını seçemedi. Biraz sonra RAV-4 gözden kaybolsa da takip edilmediğinden emin olana kadar rahatlamayacaktı.

“Dün gece bir randevun olduğunu duydum.”

Alec kendine hâkim olarak Dr. Casmerek'e sabit, direkt bir bakış attı. Klinikteki muayene odalarından birinde, masada, gömleğini çıkarmış oturuyordu, doktor acı verici üç iğneden ikincisini henüz bitirmişti.

Saat sabah altı buçuktu ve hiç uyumamıştı. Bu ölümlünün, işine burnunu sokmasından hoşlanmıyordu. Bir yandan da Casmerek'in bu konuyu laf olsun diye açmayacağı-
nı biliyordu.

"Caeg kadını, başarıya ulaşmadım eğer bilmek istediğin buysa."

"Hm," diye yanıtladı doktor üçüncü iğneyi alırken. "Barak ve Serisa'nın sana birini ayarlamaya çalışacağından şüphelenmiştim. Bahsini ettiğim işbirliği bu değildi."

Alec doktorun neden bahsettiğini sormadı. Karmaşık ilaç rejimi neredeyse eski hali gibi hissettiriyordu, ama eski hali bile kişisel hayatının soruşturulmasını hafife almazdı.

Klinik çalışanları test sonuçlarını inceledikten sonra formüle edilen bir serum olan son iğne için kolunu uzattı. Alec bu formülün işe yaramasını umdu yoksa geçmişteki vampirler gibi gün ışığının kurbanı olacaktı.

Kurban değil, diye düzeltti kendini sert bir şekilde. Vampir olmak bir zayıflık değildi. Güneşiği bir rahatsızlıktan ibaretti. Binlerce yıl boyunca onsuz yaşamışlardı.

Işık olmadan yaşayabilirim; kendime bunları çektirmek zorunda değilim. Ama o zaman olmak istediğim adam olmam. Klanıma ettiğim yemini bütünüyle yerine getiremem.

"Tony büyük bir parti olduğunu söyledi bana." Casmerek iğneyi saplarken Alec'in düşüncelerini böldü.

Alec basit bir ölümlüye diz çöktürecek parıldayan, kırmızı gözülü, doğa ötesi bir şekilde ona öfkeyle baktı.

Casmerek Alec'e bakmadı bile. Şırınganın pompasını iterken gözleri yaptığı işe odaklanmıştı.

Alec doktorun titiz özenine memnun olduğunu düşündü. "Tony hastan mı?"

"Hayır." Casmerek iğne yapmayı bitirince kullandığı şırıngayı keskin aletler çöpüne attı. "Ama senin hastam olduğunu biliyor." Alec bir soru patlatamadan bir elini kaldırdı. "Anthony Crowe bir polis dedektifidi-"

“Dedektifiydi derken?”

“Şimdi kendi özel dedektiflik işi var ve buranın güvenliğini idare ediyor. Hâlâ bir polis gibi düşünüp hareket ediyor. Tony Seçkinler’in ne zaman ve neden şehirde olduğunu bilmeyi iş edindi kendine. Ona bir eş için meydan okumayı beklemiyordu. Ölümlü bir eş,” diye ekledi Casmerek anlamlı bir bakışla.

“Düşündüğün gibi değil.” Neyse ki Casmerek’in sandığı gibi bir seks cümbüşü değildi. “Tony’yi yanlış bir yerde kendini bulan ölümlü bir kadına asılırken gördüm. Kadının ilgilenmemesini umursamadı. Biz tilkiler kargalardan daha şövalye ruhluyuzdur. Kadını oradan çıkarıp onu hipnotize ederek her şeyin bir rüya olduğuna inandırdım ve evine bıraktım.”

“Seks yapmadınız mı?” Casmerek’in sesi derinden ve şüpheli geliyordu.

Alec kafasını salladı. Azgın yeni yetme bir oğlanın Maderşah’ına yaptığı gibi kendini açıklamak zorunda olmaktan nefret ediyordu ama Casmerek’in yardımına ihtiyacı vardı. “Doktorumun emirlerine uydum.” Sınıra çok yaklaşmış olsa da emirlerin ötesine geçmemişti.

“Öyleyse neden Tony’ye şey dedin–”

“Maço Seçkin meselesi.”

“Hmmm.” Casmerek geri adım attı. “Şimdi giyinebilirsin.”

“Alec masadan kalktı. “Nasılım?”

“Seni haberdar ederim.”

“Ne demek oluyor bu?”

“Şu demek oluyor, şimdiki ilaç kullanımına devam ede-

ceksin ve iki gün sonra sana verdiğim kokteylin bir etkisi var mı diye görmek için test yapacağız.”

Alec, Casmerek’in ona artık iyileştiğini, tüm alerjisinin -ya da bir vampiri kırılğan yapan bu şeye ne deniyorsa- kontrol altında olduğunu söylemesini istiyordu.

Gömleğini giymeden önce Alec bileğindeki dövmeye baktı. “Mürekkep daha fazla solmamış sanırım.”

“Öyle görünüyor,” diye hak verdi Casmerek. “Sabırsızlık yapma Alexander,” diye onu uyardı. “Yavaş ilerliyor olabilir ama işe yarıyor.”

Sabırsız olmayacaktı da ne yapacaktı? Tüm uzun yetişkin hayatı boyunca beklediği eş, eliyle tutabileceği yakınlıktaydı ama ona dokunamıyordu. Ona dokunmamalıydı.

Yine de bir şekilde ona dokunacaktı.

Sıcak, yumuşak etine dokunmanın anısıyla yumrukları sızlayıp sıkıca kapandı.

“Unut bunu,” diye mırıldandı. “Gidiyorum şimdi,” dedi Alec doktor ona endişeyle bakınca.

Alec binadan ayrıldıktan sonra güneş gözlüğünün yardımını olmadan doğudaki çorak tepeleri kaplayan güneşe bakmaya zorladı kendini. Birkaç saniyeden uzun süre bakamıyordu ama bunu başarmış olmasını bile katıksız inadının bir zaferi olarak gördü. Sonra güneş gözlüğünü takıp arabasına gitti. Jaguar’ının kapısında dururken izlendiği duygusuna kapıldı. Olduğu yerde donakalarak tüm fiziksel ve zihinsel duyularını saldı. Sistemindeki tüm ilaçlar yüzünden normalde olduğu gibi hassas değildiler ama algıları herhangi bir ölümlününkinden çok daha kuvvetliydi. Gece görüşüyle kıyaslanamaz olsa da günışığında bile görüşü mükemmeldi. İştmesi haykuşlara eşti ve koku almaya gelince kurtlar

la kardeşlik ediyordu. Refleksleri Deja 'Thoris'le* kıyaslanamazdı. Bunun üstüne güçlü bir telepati, biraz zihin kontrolü ve arada sırada ikinci bir görüşle donanmıştı.

Ayrıca kliniğin kendi güvenliği var diye hatırlattı kendine. Vampirler tarafından yönetildiğinden, dünyanın en iyisiydi. Hepsinin duyuları şimdiki halinden daha kuvvetliydi.

Bunu bilmesine rağmen Alec ellerini Jaguar'ın üstüne koyup olabildiğince durgun bir şekilde bekleyip kulak kesildi. Bir iki dakika sonra bu uyarı hissinin muhtemelen sistemindeki yeni ilaçların yan etkisi olduğuna karar verdi.

Biri mezarımda dans ediyor. Öğleden sonraya kadar işe gitmesi gerekmediğinden arabasına binip eve gitti. Biraz 0 (+) içip uyumak için zamanım var.

* Deja Thoris. Bir kurgu karakteri (Ç. N.)

ON İKİNCİ BÖLÜM

“Ayaklarımı çok ağrıyor,” diye şikayet ediyordu Domini elinde ordövr tepsisiyle geçen garsona yol vermek için Holly’yle kenara çekilirken. Yemekler harika görünüyordu ama sadece birazını yiyordu insanlar. Ah Hollywood’un şu sıfır beden saplantısı.

“Bak şu işe, sen neler giymişsin öyle,” dedi Holly. Yüksek konuşma seslerinin arasında birbirlerini duyabilmek için başlarını yakınlaştırmışlardı. Plak şirketi yöneticisinin malikânesindeki medya odası çok büyük ve kalabalıktı. Her yeri keskin açılar ve planlı bir soğuklukla kaplı oda siyah mermer, gri granit ve paslanmaz çelikle dekore edilmişti.

Domini Holly’nin gözlerini takip edip ayakkabılarına baktı. Mini, siyah dantel elbisesi ve takım bolero ceketıyla uyan bilekten bağlamalı yüksek topuklu ayakkabılar giüyordu. Holly imaj danışmanının seçtiği rahat bir tarzda giyinmişti, ama ikisi de bu medya kalabalığı ve plak şirketi çalışanları arasında dikkat çekmiyordu.

“Sen rock and roll sürtükləri gibi taşlı alçak ayakkabılar giyebilirsin,” diye belirtti Domini. “Ben Prada giyiyorum. Ama ayaklarımın ağrımamasının sebebi ayakkabılar değil; ayak başparmağımnda bir kesik var.”

“Öpüp iyileştirsin diye Bay Testis’i aramamı ister misin?”

Domini, Reynard’ın durduğu açık teras kapılarının ora-
va doğru bakmamak için zor tuttu kendini. Reynard genel
olarak odaya odaklanırken Domini dikkatini Holly’ye yak-
laşan insanlara vermişti. Bir saldırı beklemiyorlardı; sade-
ce Holly’yi sosyal ortamlarda etrafında bir ekiple dolaşma-
ya alıştırmak istiyorlardı. Bu, gecenin ilerleyen saatlerinde
medya kalabalığı ve hayranlarının hücumuyla karşılaşmış-
ta kendini rahat ve güvende hissetmesini sağlayacaktı.

“Şimdi görevde; kimseyi öpemez,” diye cevap verdi
Holly’ye.

“Bize bakıyor.”

“Senin kıcını kolluyor.”

“Seninkine dokunmayı tercih eder. Bana bakmadığı za-
man sana bakıyor,” diye devam etti Holly. “Hem bana baktı-
ğından çok daha farklı bakıyor.”

Domini bu sefer Reynard’a bakma isteğine engel olamadı.

Holly kahkaha attı. “Ona bakmanı sağladım.”

Alexander Reynard her ikisi de orada yokmuş gibi dav-
ranıyordu, aynen yapması gerektiği gibi. Smokin giymişti;
bir elinde de şampanya kadehinde zencefilli gazoz tutuyor-
du. Gevşek bir şekilde durmuş, sırt dekoltesi kırmızı elbise
giyen kıvrımlı, minyon, sarışın bir kadını dinliyormuş gibi
görünüyordu.

Dürüst olmak gerekirse adam film yıldızı gibi görünü-
yordu. Onu farklı kılan sadece iyi görünümü değildi. Bura-
da çok fazla yakışıklı adam vardı, ama Reynard’ın tanımla-
namaz bir karızması vardı. Hiçbir şey yapmıyordu, ama si-
lik de durmuyordu. Tam bir güven ve serinkanlılıkla ken-

dini taşıyordu. Bu çoğunlukla dışilerin dikkatini çekiyordu. Domini, Reynard'ın havasının bu tür işlerin ashında gizli askeri operasyonlara kıyasla ne kadar aptalca olduğunu bilmekten kaynaklandığını düşündü.

Domini zencefilli gazozundan bir yudum aldı. Birbirleriyle uyumlu dövme ve vücut piercingleri olan bir çift Holly'ye yaklaşırken dikkatini onlara çevirdi.

Bu çift albüm yapımcısıydı ve Holly onları gördüğüne çok sevindi. Üçlü, dikkatini verip dinlemesi durumunda onu sıkacak teknik bir tartışmaya girince Domini geri çekildi.

Birkaç dakika sonra yapımcılar uzaklaşınca Holly tekrar Domini'ye döndü. "Ee, nihayet birine abayı yaktın mı?"

Domini iç çekti. "Hiç acıman yok mu?"

Holly kahkaha attı. "Tabii ki hayır. Senin gibi tutsak bir dinleyicim varken..."

Kahkaha sırası Domini'deydi. "Tutsak mı? Saatime kaç para ödediğini biliyor musun?" Yanından geçen bir televizyon ünüsü durup Domini'ye ilgiyle baktı. Domini ters bakınca adam yoluna devam etti.

Holly güldü. "Üneme ne yaptığına bak."

"Benimle uğraştığın için hak ettin."

"Uğraşmıyorum, ben... seninle ilgileniyorum."

"İşime burnunu sokuyorsun. Arkadaşlar arasındayken hep aşk hayatıma burnunu sokuyorsun."

Holly bir elini Domini'nin omzuna koydu. "Mutlu olmanı istiyorum."

Domini ona uzanıp kısık sesle konuştu. "Mutluluk seks gerekli değildir."

"Bunu daha önce de tartışmıştık." Yavaş, çarpık bir gülümseme belirdi Holly'nin yüzünde. Keskin gülümsemesi ve yanan karizmasıyla bu ufak tefek kadın binlerce kişiyi büyüleyebiliirdi. "Bu sefer," diye ekledi kendinden emin bir şekilde, "bu sefer, anlamsız yere şehvete ilgisiz kalıyorsun arkadaşım." Odanın diğer tarafını işaret etti. "Onu istiyorsun." Holly parmak uçlarıyla Domini'nin kolunu okşadı. "Onu düşünmek bile seni ateşlendiriyor."

Domini Holly'nin dokunuşundan geri çekildi. "Kes şunu."

Kesme, diye düşündü Alec içi ısınarak. Gerçekten çok iyi bir noktaya gelmişken durma.

Domini'yle Holly'nin konuşmasına kulak misafirliği yapmak için psişik yeteneğiyle keskin duyularını kullanmaktan hiç utanmıyordu. Ashe'in güvenliği onun görevi, Domini de onun kadınıydı. Bu iki canı aklından çıkaramazdı, biri şu an için, diğeri ise sonsuza kadar onunlaydı. Tüm benliğini, bedenini, zihnini ve ruhunu onlara adamıştı. İzlemeyi sürdürürken konuşmalarına odaklanmakta hiç sakınca gormedi.

Dinlemeye başladığında konuşmanın gidişatına -*Bay Testis?*- şaşırmış ve biraz pohpohlandığını hissetmişti. Domini'nin onunla ilgili ne düşündüğünü öğrenmekten kendini nasıl alıkoyabiliirdi?

Holly'nin karizma ve empati karışımının nasıl gizli bir güç olduğuyla ilgili bir fikri olup olmadığını merak etti. Domini ve Holly'nin arkadaşlıklarının onları normal dünyadan ayıran yeteneklerinden kaynaklandığını tahmin ediyordu. Ergenliklerinde diğerlerine göre tuhaf ve uyumsuz olmalarının yanı sıra kuğuya dönüşen çirkin ördek yavrusuy-

dular. En azından Domini için geçerliydi bu; Ashe daha zıvade cennet kuşuydu.

Tam olarak bu iki genç kadının anladığı gibi olmasa da farklı olmayı anlıyordu. Kıymetli, ender ve sevilen genç bir vampirken ölümlü dünyayla herhangi bir temastan korunmuştu. Genç bir yetiskinken dünyaya açılmış ve insanların koruduğu bu ölümlülerle birlikte olmayı sevdiğine karar vermişti. Bir vampirin güneşli hayatını getiren ilaçlara ihtiyacı yoktu, ama onun gibi daha fazla şeyler yapmak, daha fazla deneyim yaşamak isteyenler için bu ilaçlar gerekliydi. Sadece ilaçların sunabildiği o tam yaşamı umutsuzca ısıtıyordu. Sevgili güneşini ve mum ışığını ve başka şeyleri görmeyi ısıtıyordu.

Domini'nin Holly Ashe'e verdiği cevabı dinlerken odayı ızlemeye ve ona asılan genç kadınla flört etmeye devam etti.

"Onu ısıtıyorsun değil mi?" diye fısıldadı Holly arkadaşına.

Domini'nin aklında kararsızlık dolaşıyordu. "Bilmiyorum Reynard'la ilgili ne düşündüğümü-"

"Hissettiğini."

"Reynard'la ilgili ne hissettiğimi. Adamı tanımıyorum ki. İşinde iyi ama ne onun geçmişiyle ne de nelerden hoşlandığıyla ilgili hiçbir fikrim yok."

"Biriyle sevişmek için onu tanımana gerek yok. Şehvet özgeçmiş istemez."

"Onunla ilgili erotik rüyalar gördüğümü itiraf ediyorum. Bu ilk defa başıma geldi."

Alec Domini'nin ona bakmamak için kendiyi savaştığını görmekten mutluydu.

"Kötü bir başlangıç değil," dedi Holly. "Üstüne atlayacak mısın?"

“Tabii ki hayır.”

“Neden yahu?”

Holly’nin kızgınlığı Alec’in duyularını gıcıklayınca gülümsemeden duramadı.

“Çünkü işimi kaybetmek gibi bir niyetim yok,” oldu Domini’nin cevabı. *“Lancer Hizmetler’e harcadığım çok fazla zaman, eğitim ve bağlılığım var. Reynard’la oynadığımı görse büyükbabam hemen beni kapı dışarı koyar.”*

“Başka bir iş bulursun.”

“Ama başka bir büyükbaba bulamam. Ben Lancer’in güvenine asla ihanet edemem. Ayrıca, Reynard bana hiç ilgi göstermiyor.”

“Ama göstermesini istiyorsun. Bay Testis’in türünün seçkin bir örneği olduğunu ben bile anladım.”

Alec gülümsedi. *Tam üstüne bastın küçük dostum.*

Ev sahipleri Emmet ve Joni Brakie Ashe’e yaklaşıp onunla özel olarak konuşmak isteyince konuşma yarıda kaldı. Ashe kafasını salladı. Bu nüfuzlu çift Ashe’i sürüklerken Domini de adımını atınca ona kaşlarını çattılar ama Domini onlara sertçe, saçmalamayın der gibi bir bakış atınca kaş çatmaktan fazlasına cüret edemediler.

*İşte benim kadını*m, diye düşündü Alec ve süratle kalabalık arasından onları takip etti.

Emmett özel bir odanın kapısını açarken Domini gözünün kenarıyla anlık bir hareket yakaladı. Çabuk bir taramayla orada bir şey olmadığını gördü ama teni uyarıyla gerildi. Odaya giren son kişi olana kadar bekleyip kabarık mavi, Çinli desenli geniş halının üzerinden geçerek

Holly'nin yanına gitmeden önce kapıyı sıkıca kapadı. Medya merkezinin ihtiyatlı, modern dekorunun tam tersine bu oda eski moda lüks eşyalarla doluydu. Uzun pencerelerden mavi kadife perdeler sarkıyor, uzun kristal vazolarda beyaz zambaklar havaya hoş bir koku yayıyordu.

Holly doğruca parlak bebek mavisi büyük piyanoya yönelip hemen Chopin'den bir şeyler çalmaya başladı. Birkaç saniye sonra durup ev sahibine suçlayan bir bakış attı. "Brakie en son ne zaman akort ettirmiştin bu şeyi?"

Emmett Brakie omzunu silkti. "Buraya çok sık gelmiyorum." Alçak beyaz mermer bir masanın etrafında karşılıklı duran mavi kabartma kumaşlı koltuklardan birine davet etti onu. "Gel bir şey içelim."

Joni Brakie odanın uzak bir köşesindeki barın arkasındaydı. "Şarap?" diye sordu.

"Su alırım." Holly Domini'ye bakıp mırıldandı. "Köpek-balığı havuzunda başımı dik tutmalıyım."

Domini hafifçe başını sallayıp Holly'yi takip etti.

"Düşünüyorduk da," diye lafa girdi Joni Brakie Holly'nin yanındaki uzun kanepeye otururken.

"Turne programıyla ilgili," dedi Emmett. Diğer koltuğa oturup geniş masanın üstünden eğildi. "Birkaç tarih eklemen gerektiğini düşünüyoruz."

"Yeni single'ını desteklemek için."

Emmett topu karısından aldı. "Airplay istediğimiz kadar güçlü değil."

"Belki biraz daha meydanda görünebilirsin," diye ekledi Joni. "Yaklaşmakta olan bazı yardım etkinlikleri var."

"Burada, Los Angeles'da," dedi Emmett.

“Bu hafta.”

“Programının zaten yoğun olduğunu biliyoruz, ama-”

“Durun,” sonunda araya girdi Holly, Domini buna çok rahatladı.

Domini Brakieler’in planının sebep olduğu güvenlik sorunları yüzünden itiraz etmeye hazırlanmıştı ama kendi fikrini dile getirmeden önce müşterisinin fikrini bilmesi gerekiyordu.

“İlgilenmiyorum.” Holly ellerini kaldırdı. “Hem bunu konuşacağınız kişi de ben değilim.”

“Bu kararları senin vermen lazım,” diye ısrar etti Joni. Samimiyetle Holly’nin eline dokundu. “Kariyerinin ivmesini kaybetmesini istemezsin değil mi?”

“Sana destek olmak, seni spot ışıklarının altına itmek istiyoruz.”

“Programına ara vermenin hiç zamanı değil şimdi,” dedi Joni. “Kurduğun cesur, gözü pek imaja uymuyor.”

“Müzik dünyasına takdim edilişim cesur ve-”

“Ben hiç buna dâhil olmadım.” Holly bir kez daha Emmett’in lafını böldü. “Beni öldürmekle tehdit ediyorlar,” diye hatırlattı albüm şirketinin sahiplerine.

“Beni her zaman öldürmekle tehdit ediyorlar.” Emmett, Holly’nin itirazına karşı çıktı. “Delilerle uğraşmak ünlü olmanın bedelidir. Bunu bir iltifat olarak düşün.”

Domini fikrini söyledi. “Biz bunu bir tehdit olarak görmeyi tercih ediyoruz.”

“Daha fazla güvenlik sağlarız,” dedi Joni Holly’ye.

Domini bunun Brakieler’in başka sanatçılara da verdiği bir söz olduğunu ve hiç de devamının gelmediğini bili-

yordu. Holly'nin menajerinin Lancer Hizmetler'i aramasının nedenlerinden biri de buydu.

"Sana hep iyi davranmadık mı?" diye sordu Emmett sesinde kırgınlık belirtisiyle.

Holly bu ses tonu karşısında biraz geri çekildi. "Evet. Biliorum."

"Sana iyi bakacağız," diye söz verdi Joni.

"Bayan Ashe, gitme zamanı."

Reynard'ın sakin, buyurgan sesi Domini'nin tüm bedene bir şok gönderdi, ona bakmak için arkasını döndü. Ne cehennemden gelmişti ki? İçeri girdiğini duymamıştı.

Reynard yerinden kalkmış olan Emmett Brakie'ye yaklaşırken Domini omurgasında bir ürperti hissederek sessizce izledi.

"Konuşmamız bitmemişti—"

Ama Reynard müzik zengininin gözlerine derinden baktı ve Brakie sessizleşti. Joni Brakie kocasının koluna dokunmak için ayağa kalktı ama o da Reynard'ın buz gibi yeşil bakışına yakalandı.

"Bayan Ashe ile işiniz bitti."

Reynard'a baktılar. Joni Reynard'ın keskin hatlarını beğeniyormuş gibi hafifçe gülümsedi. Emmett'in ifadesi sanki nihai gücü ele geçirmenin sırrını öğrenmek üzereymiş gibi kendinden geçmişti.

"Holly'nin şimdiki programına yapılacak herhangi bir müdahale güvenliğini tehlikeye atabilir. Bunu istemezsiniz."

"Bunu istemeyiz," dedi Joni.

"Bunu istemeyiz," diye tekrarladı Emmett.

Reynard hafifçe başını salladı. “Güzel.” Sonra Holly’ye dönüp elini uzattı. “Gidelim.”

Holly neredeyse hipnotize olmuş gibi bakıyordu, ama rahatlamıştı. “Seve seve,” dedi.

Joni ve Emmett Brakie büyük mavi koltuklarına geri oturdular. El ele tutuşuyorlardı.

“Neydi bu şimdi?” diye mırıldandı Domini. “Ne yaptın sen?”

Reynard Holly’yi dışarı çıkarırken omzunun üzerinden kısa bir bakış fırlattı. O bakıştaki güç yakıcıydı. O gözlerdeki ateşten başını çevirmek için savaştık zorundaydı, bu gücün zihninde kurduğu baskıya karşı savaştık zorundaydı.

“Gitme vakti.” Alec’in sesi yumuşak, ikna edici ve güven doluydu.

Domini ona tokat atmak istedi.

“Nereden geldin?” diye sordu Domini Holly’yle birlikte kalabalık malikânede onun arkasından yürürken. “Ben girdikten sonra odaya kimse girmedi. Kapiya bakıyordum.”

“Ben girdim.”

Hisleri isyanlardaydı. Bunu bilirdi. Görürdü. Sıra dışı hissettiği tek şey hafif bir rüzgârdı. Yarı yarıya buna inanmasına rağmen, kimsenin göremeyeceği kadar hızla hareket eden bu şey o olamazdı.

“O insanlara ne yaptın öyle?”

“Bir ara anlatırım.”

Ön kapiya ilerlerken etraflarındaki parti devam ediyordu. Kimseyi kenara itmese de Reynard Kızıl Deniz’i ayıran Musa gibi Holly’nin geçmesi için insanları uzaklaştırdı. Domini, müzik odasında olanlara öyle atıllamamış olsa buna hayran kalabilirdi.

“Ters bir şey olmadı,” dedi Reynard dışarı çıkıp Holly’nin limuzinin gelmesini beklerlerken. Ona bakmıyordu ama Brakieler’le konuşurken kullandığı aynı ses tonuyla konuşuyordu –sanki tek yapması gerekeni yapmış gibi. “Bir şeyler yapmak gerekiyordu. Sen de o salakları durdurmakta pek aceleci değildin.”

İşini düzgün yapmadığı imasını duyunca tüyleri diken diken olsa da bunun dikkatini dağıtmasına izin vermedi Domini. “Delta Gücü’nde hipnotizma öğrendiğini söyleme bana.”

“Tabii ki değil. Sadece onlara karşı kararlı davrandım. Brakieler gibi olanlar, emir almaya alışkın değildirler. Bu yöntem arada bir işe yarar.”

“İçeri girmeden önce kapıyı çalmalıydın.” Bu itirazı Domini’ye bile saçma geldi ama bundan rahatsız olmuş, hatta korkmuştu. Reynard’ın davranışında çok ters bir şeyler vardı. Belki bir açıklaması olabilirdi, ama...

Geniş tuğla çıkışta, hareket eden arabalardan gözünü bir anlığına Domini’ye gülümsemek için çevirdi. “Görevdeviz.” diye hatırlattı Reynard ona. “Tartışacak zaman değil.”

İşte bununla tartışamazdı. Kahretsin.

Domini iğneleyici ama tartışmacı olmavan bir şeyler düşünmeye çalışırken arabaları geldi ve Reynard Holly’yi limuzine oturttu.

Holly’nin peşinden limuzine binerken “Sonra.” diye bormurdandı Domini Reynard’a.

“Eminim.” Alec kapıyı kapayıp baştaki arabedeki Andy Maxwell’a katılmak üzere avrıldı.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Alec gösteriş yapıyordu, bir vampirin yapmaması gereken bir şeydi bu. Alec bunun kısmen kız arkadaşını etkilemeye çalışmak için olduğunu itiraf etti, ama tamamen değil. Bir kenarda durup Holly Ashe'in dışarıdan biri gibi içtenden biri tarafından tehlikeye atılmasını izlemeye dayanamazdı. Holly'nin sözde arkadaşları onun iyiliğiyle, canını tehdit eden yabancılardan daha fazla ilgilenmiyorlardı. Domini'nin giderek endişelendiğini görmüş, bir şey söylemesini beklemişti. O bir şey söylemeyince dürtü ve içgüdüyle hareket etmişti. Bunu yaptığına memnundu.

Dr. Casmerek'in bunu onaylayacağından şüpheliydi.

Güçlerinin kontrolünde olan her Seçkin'in bildiği gibi hayatta kalmanın anahtarı incelikteydi. Dedikleri gibi: *Işıktayürü, Karanlıkta Çalış.*

Ama arada bir gösteriş yapamayacaksan vampir olmanın ne eğlencesi vardı?

"Neye gülüyorsun?" Alec'in kulağındaki alıcıdan Andy Maxwell'in sesi duyuldu.

"İşimi seviyorum," diye cevapladı kulaklığın mikrofonundan.

Geçidin karşı yanlarında, yıldızların kırmızı halıya ayak bastığı büyüğü alanı işaretleyen siyah kadife halatın içinde duruyorlardı. Gürültülü hayran kalabalığı arkalarında. Medya sunucuları, kamera ekipleri, paparazzi ve gazetecilerden oluşan bir insan bariyeri güvenlik personelinin önünde duruyor, ünlüler de yavaşça oditoryum girişine doğru yürüyordu. Alec ve Maxwell halatların dışındaki karşılıklı iki tarafı gözlüyor, arada birbirlerine bakıyordu.

“Neden sadece güzellere bakmıyorsun?”

“Buradan zor görüyorum onları. Bizim kızlar geliyor,” dedi Alec Domini’yle Holly’yi fark edince.

Holly röportaj verirken Domini geri çekilmiş izliyordu. Bir sorun olduğunda onunla iletişim kurabilsinler diye Domini büyük kehribar boncuklu küpesine kurnazca gizlenmiş bir kulaklık takıyordu. Aşırı kalabalık halının üstünde çok güzel kadınlardan oluşan bir sürü vardı ama Alec’e göre hiçbirisi Domini Lancer kadar güzel değildi. Bunların çoğunun sadece stili varken Domini bir cevherdi, hırstan çok bir amaçtı. Bir de onun sarması için var olan o uzun, seksi bacaklar, o kuğu boynu ve kendinden geçiren o dudaklar.

“Bir erkeğe neler yaptığının farkında mı?”

“Hiç değil,” diye cevapladı Maxwell.

Alec’in, Andy Maxwell’in Domini’den bahsettiğini bildiğinden hiç şüphesi yoktu. “İyi.” Maxwell’in uyarısını aldığına emindi.

“Ona tutulma,” diye uyardı Maxwell. “Canını yakar.”

Çok geç, diye düşündü Alec. “Bunu aklımda tutarım.”

Tüm dikkatini kadife halatların diğer tarafında sıkıca yığılmış bedenlere çevirdi. Maxwell’le konuşurken görsel tara-

maya devam etmiş, şimdi zihnini de açmıştı. Düşüncelere odaklanmaya uğraşmadı ama ateşli dalgalara atlayan bir yüzücü gibi duygu gürültülerine daldı. Bir anlığına dünya beyaza döndü, sonra Alec kör edici ses karmaşasından kurtulup akıntının üzerinde yüzmeye başladı.

Aşırı ısınmış özlem, şehvet ve hayranlığın içinde lav damarları gibi dolaşan öfke, nefret, kıskançlık ve hırs şaşırtıcıydı. Hayranlar ünlülerini hem seviyordu hem de eşit derecede onları diri diri yemeye heveslilerdi. Hayran olmak ve hayran olunan objeyi kurban etme dürtüsü insan ruhu için yeni bir şey değildi. Alec bunun çoğunluğunu ateşleyen şeyin kişisel düşmanlık olmadığını biliyordu. Gerçek tehditleri arıyor, nefreti özel olarak birini hedef almış kişilere odaklanmaya çalışıyordu.

Değişen tutku seviyelerini birkaç kez taradıktan sonra öyle ham ve öfkeli bir hiddet alevine rastladı ki, içine bir bulantı dalgası yayıldı.

Alec zihnini geri çekip hemen zihinsel kalkanlarını açtı. Tamamıyla kendi içinde olunca kalkanları biraz indirip bu hiddete yaklaştı. Bu sefer kaynağını bulmak için zihninin yanı sıra gözlerini de kullandı.

Kaynağı bulduğunda hiç de beklediği gibi çıkmadı.

Yaşlı kadın öyle eğik ve yıpranmıştı ki, yüz yaşında olabilirdi. En yaşlı Maderşahlar'ın bazıları kadar yaşlı görünüyordu, aynı zamanda Klan Anaları gibi inatçı bir güç ve kudrete de sahipti. Canlılıkla hayattaydı, psişik gözleri olan herkes onu ayakta tutanın bu nefret olduğunu görebilirdi. Bu yaşlı kadının büyü yeteneği olmasa da yeterince çok kötülüğü vardı.

Etrafında çok daha genç üç adam vardı. Belli ki onun is-

tediğini yapmak üzere oradaydılar ve Alec'e vahşi tasmalı köpekleri andırıyordardı. Hiçbiri Ashe'i tehdit eden adamın resmine benzemiyordu. Lancer güvenlik ekibinin Ashe'e gösterdiği korumacılıkla, tazıların gözleri kalabalığı tarıyordu.

Yaşının sert bakışları lazer ışını gibi sıcak ve doğrudandı. Alec kadının kasıtlı bakışını takip edince gözlerinin baktığı yeri görmek sürpriz olmadı-

Ashe'e değil.

Domini'ye.

"Nasıl ya -" Alec hareket ederken mırıldandı.

"Bir sorun mu var?" diye sordu kulaklarında Maxwell'in sesi.

"Birine yakından bakmaya gidiyorum," diye cevap verdi sakın bir şekilde. Alec içgüdüsunü takip etse de eski alışkanlıklarıyla ölümlülerin kitabına göre prosedürleri takip ettiğini düşünmesini sağlıyordu. Ölümlüler ve siviller dünyada mantığın olduğunu düşünmeyi severdi.

"Önemli bir şey değil," diye ekledi kırmızı balıyla kadife halat arasındaki alanı dolduran gazeteci, muhabir ve kamera ekiplerinin arasından fark ettirmeden geçip gizlice yaklaşırken.

Ünlülerle yakın mesafe röportaj yapmak için kurulmuş ışıkların orası çok sıcaktı. Isı onu çok sert vurdu, ışıkların darbesi ise daha da sertti. Yapay ışığın kafatasına acı bir darbe vurmaması gerekiyordu ama acı veriyordu, dikkatini dağıtıyor neredeyse kör ediyordu.

İşinin arasında ilaçlarından birini almayı unutmuş olmalıydı. Küfredip güneş gözlüğünü takarak yola devam etti.

Kötü bir şey Domini'nin ensesine dokunup tüylerini ürpertti. Omzuna tuhaf bir pençe dokunuyormuş gibi bir his-ti. Bu hisle hemen Holly'nin yanından uzaklaşıp arkasındaki tehlikeye bakmak için döndü.

Döndüğünde ilk gördüğü, ışıkların altında yontulmuş mermer gibi solgun, Armani giyip pahalı güneş gözlüğü takmış Rat Pack grubu üyesi gibi sakin duran Reynard'dı. Bir an röportaj alanının köşesinde, hemen sonra da birkaç adım önündeydi. Bunun uyuşmazlığını sonraya bırakıp arkasını döndü. Ona karşı her neyse de, Holly için hiçbir tehdit unsuru taşımıyordu.

Domini gürültülü kalabalığa döndü. Parlak ışıkların ötesini görmek güçtü. Sıkış tıksık bedenler, uzanan eller, yüzler seçebildi. Oditoryum güvenliği tetikte ama tehlike sinyali göstermeden çevrede devriye geziyordu. Görünen fiziksel bir tehdit yoktu; sadece bir his vardı.

Gözlerini kısıp bu çirkin, tehlikeli hissi takip ederek cırcır böceği gibi pörsümüş ve eski deri kadar sert, ufak tetek yaşlı bir kadına odaklandı. Domini kadını net olarak göremiyordu ama aldığı izlenim bu oldu.

"Kalbinde nefret ve kanında zehir," diye mırıldandı Domini.

"Ne?" diye sordu Holly muhabirden başını çevirerek.

"Yok bir şey. Şimdi içeri girmeliyiz," diye cevapladı Domini sakın bir şekilde aldığı psişik veriyi kapatmaya çalışarak.

MELUN!

Kelime koyu, kaynayan ve hasta edici bir mermi gücüyle zihninde patladı. Domini acıdan kör olmuş bir halde sendeledi ve ipekle sarılı kaya gibi sert bir et duvarına çarptı.

Kuvvetli kollar onu sardı. "Yanımdayım. Güvendesin," diye fısıldadı bir ses.

Görüşündeki karanlık uzaklaştı; acı, günışığındaki sis gibi buharlaştı. Reynard'ın kokusunun farkındaydı. Kolu arkasından ona dolanmış, tetikte, korumacı ve yüzeyin altındaki dizginlenmiş öfkesiyle varlığını hissediyordu. Alec'in onunla saldıran ses arasına bir koruma koyan zihinsel bariyerleri olduğunu fark etti.

Bu izlenimler deliceydi. Kucağına dönüp başını Alec'in kalbine yaslama dürtüsü de öyle...

Domini nefes alıp gözlerini açtı. Tüm bu delilik kimse- nin anlayamayacağı kadar kısa sürede bitti. Muhtemelen Domini sendelemiş, Alec de onu tutmuş gibi görünmüştü ki asıl olan da tam olarak buydu. Yıldız olan Holly'ydi ve tüm gözler ona dönüktü, ne yanındaki kadına ne de kadının arkasından gelen adama bakılıyordu.

Domini Reynard'dan uzaklaştı ve Holly kahkaha atıp bir soruya daha cevap verirken ikisi de bir adım geri gittiler.

"Bir şey gördüm sandım," dedi Alec Domini'nin sorgulayan bakışlarına. "Hiçbir şey değilmiş," diye ekledi kalabalığı hızla taradıktan sonra.

Doğruydu. Bölgede görünen bir tehdit unsuru yoktu. *Fiziksel bir şey yok* diye düşündü Domini.

Ne kadar çirkin olsa da kötü tavırlı yaşlı bir kadından başka bir şey değildi olan. Ama Reynard biliyordu. Görünmez tehlikeyi hissetmişti.

Rüzgâr gibi hareket etmiş, Domini'nin zihninden onunla konuşmuştu. Domini için olduğu kadar Alec için de gerçektir bu kadın.

Ya da belki de Domini'nin ürkütüğünü veya yüz ifadesinin değiştiğini görmüş ve buna tepki vermişti -ama Domini bir an bile buna inanmadı. Ona sertçe bakarak fısıldadı, "Nesin sen?"

Alec'in bedeni sabit, yüz ifadesi boştu, güneş gözlüğü arındaki gözleri okunmuyordu. Belki de ona tüm bunların onun hayal gücü olduğunu söyleyeceğine güveniyordu.

"Bayan Ashe'i içeri götürmenin zamanı geldi." Alec geri adım attı. "Şovdan sonra prosedür gereği araba bekliyor olacak."

Domini katı bir şekilde kafasını salladı. Alec'in uyulması gereken bir rutinleri, takip edilmesi gereken bir programları ve korunması gereken bir müşterileri olduğunu hatırlatmasına hem sinir olmuş hem de mutlu olmuştu. Yalnız kalamaya kadar buna tutunması gerekiyordu.

Domini Holly'yi dirseğinden tuttu. "Şov zamanı," dedi arkadaşını son muhabirden uzaklaştırırken. "Gidelim."

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Domini nihayet işini bitirip, elinde şarap kadehi, üstünde pijamalarıyla evinde oturduğunda saat sabahın ikisiydi.

MELUN.

Bu kelime hâlâ Domini'nin zihninde yankılanıyor, korkunç baş ağrısını kötüleştiriyor ve kafasını karıştırıyordu. Aspirin almayı denedi, meditasyon yapmayı denedi: şimdi terastaki salıncağa kıvrılmış bir kadeh merlot içerek güney Kaliforniya yıldızlarını saklayan ışık kirliliğine bakıyordu. On iki saat izni vardı ve bunun tadını çıkarmak istiyordu.

MELUN.

Kelime beyrinde ağrıyan bir nokta gibi onu düşünmesini isteyerek yuvarlanıp duruyordu. Neden böyle önemli bir bilmece olması gerektiğini bilmiyordu. Çoğu zaman psikik yeteneği gelecekte bir iki ses kırıntısı ile kendini belli ederdi. Son birkaç gündür tuhaf zihinsel melekeleri düzgün çalışmıyordu. Bu yüzden Holly Ashe'in yaşam tarzını onaylayamayan yaşlı bir bayandan güçlü bir duygu yakalamıştı. Telepatiye ve diğer psikik olaylara inanan insanlar için veterance basit ve dobra bir açıklamaydı bu.

Ama yaşlı kadındaki bu kurgunluğun hedefi Holly'ye gelmemişti Domini'ye.

Kendi kalbine bıçak saplanmış gibi gelmişti daha ziyade. Damgalanmış gibi. İşaretlenmiş gibi.

Domini ürperdi, ama kendiyle alay ederek güldü. “Tabii canım.”

Bir çakal uludu, Domini kuru çalılıkların arasından yürüdüğünü duydu. Şarabından bir yudum alıp gözlerini kapayarak serin gece havasını içine çekmeye çalıştı. Bu oldukça kuytu kanyon sessizdi.

Uyumak çok iyi gelecekti ama gözlerini kapadığında bu geceki görevin görüntüleri kafasında oynamaya başladı. Yaptığı her hareketin, baktığı her yerin, her düşünce ve kararın merkezinde Reynard belirdi. Bir de o kahrolası kelime hâlâ içten içe şiddetle vızıldıyordu.

Teknik olarak bu geceki görev mükemmel gitmişti. Holly partide ve ödül şovunda hiç olaysız bulunmuştu. Şimdi yanında ona gizlice eşlik eden yeni bir koruma ekibiyle şehrin en moda kulübünde idi. Domini’nin arkadaşı olarak onunla gelmesini istemişti ama Domini eve gitmek istedi. Yarın sabah neredeyse kusursuz prosedüre uygun eylemlerinin raporunu yazabilirdi. Bir de büyükbabasıyla, Reynard’la ilgili konuşsa mıydı?

“Bu arada dedeciğim, bu adam ürkütücü olmakla kalmıyor, hayaletin teki.” Aptal olmanın yanı sıra ciddiyetsiz de geldi bu cümleler kulağına –ayrıca gizli operasyon komando tipleri hayalet casuslarla aynı değil miydi?

Şarabı bitirince nihayet baş ağrısının geçtiğini fark etti.

Melun.

“Ben değilim bayan,” diye mırıldandı. “Ben sadece geçinip gitmeye çalışan bir kızım.”

Neyse ki bağırış yerine sinsi bir fısıltı olarak çıkmıştı bu sözler ağzından. Zaten yirmi birinci yüzyıl için aptakca bir kelimeydi melun. Şeytani izleriyle ateş ve kükürt kokuyordu. Çok kıyametimsi. Çok melodramatik.

Biraz düşününce hatırladı ki, Holly'ye gönderilen nefret mektuplarının çoğunda görmüştü bu kelimeyi.

Ama yaşlı kadının gerçekte kelimeyi hiç söylemediğini anımsadı Domini. Aleni bir tehdit oluşmamıştı.

Hayal gücün değildi bu.

Kahretsın Reynard, çık-

Düşüncesini savıp ayağa kalktı. Sadece bir kadeh şarap içmişti değil mi? Derin, rahatlatıcı nefesler alıp etrafındaki geceye kulak verdi. Çakal çalılıklarda bir kez daha inledi, sonra sessizlik nazikçe bahçeyi sardı. Domini sessizlikten ısıllanarak gerildi. Sonra ayağa kalkıp eve girdi.

Alec elini yalayan pasaklı yaratığı okşamak istemiyor, çok hareketsiz duruyordu. *Gecenin çocukları, kaybolun.* diye düşündü çakala bakarak; ama çakal ona dikkatini vermedi. Toprağında bir Seçkin olmasını korkutucu değil ilginç bulan yaratık şimdiden yarı evcil hale gelmişti.

Alec Domini'nin ne yapacağını görmek için çatlığın derin gölgesinde tek dızı üzerinde bekliyordu. Evde hiç ışık yanmadı. Birkaç dakika sonra, uyumus olmasını ummaya başladı. Domini uyursa Alec'in ortalığı gezmesi kolaylaşardı.

Alec ayağa kalktı ve bir an sonra arka kapı açıldı. Domini elinde bir nesneyle dışarı çıktı. Elindeki nesneyi gözleri ne doğru kaldırıncı Alec bunun gece görüşlü durbun olduğunu anladı.

Alec saklanmaya fırsat bulamadan Domini bahçeyi taradı.

“Yakalandık,” dedi çakala ve Domini onu iyi görebilsin diye bahçenin ortasına yürüdü. Hayvan da peşinden gelip ağırlığını Alec’in bacağına yaslayarak ayaklarının dibine oturdu.

“İyi akşamlar,” dedi Alec Domini’ye. “Evin ne güzelmiş. Glock da güzel,” diye ekledi belindeki 9 mm’lik tabancayı görünce.

“Ne işin var burada?”

Bir adım öne yaklaştı. “İş için geldim. Konuşmamız lazım.”

“Gecenin bir yarısında mı? Arka bahçemde?”

“Senin peşindeler, arkadaşının değil.” Alec sakın bir şekilde konuşuyordu ama Domini’nin dehşet içindeki yanıtı onu sarstı. Dehşet içindeydi, evet, ama şaşırmamıştı, en azından yüzeysel bir seviyenin ötesinde değil. “Bahçede olduğumu nereden bildin?”

“Çakalın moralinin bozuk olduğunu anladım. Mağarası var-” Alec’e ve yanındaki hayvana dikkatle baktı. “Bu hayvanla ne yapıyorsun? Uzaklaş ondan, vahşidir.”

“Hiç de değil. Onu sen besliyor olmalısın, değil mi?”

“Yavruları var. Ne yapayım, Bayan Gregory’nin kedilerini mi yesin? O kediler Bayan Gregory’nin tüm dünyası. Ama bebeklerin de bir şekilde yemek yemesi lazım, bu yüzden-”

“Sen de yırtıcının tarafını tutuyorsun.” Alec Domini’nin tavrının şirin olduğunu düşündü. Öyleyse yırtıcı da böyle düşünürdü.

“Çakal değil de vahşi köpek olsalar ve evcil yaratıkların peşine düşselerdi onları vururdum. Vahşi hayvanlar delidir ve kafaları karışıktır. Neler olduğunu bilmezler.”

Alec bunu anlayabiliyordu. “Bu da onları gerçekten vahşi olan bir şeyden daha tehlikeli yapar.”

“Evet. Nasıl bu konuşmayla dikkatimi dağıttın?”

“Emin değilim,” diye itiraf etti. “Ama seninle ilgili bir şeyler öğrenmeyi seviyorum.” Hayvanı uzaklaştırıp terasa bir adım daha yaklaştı. “Birlikte çalışan insanların arkadaş olması gerekir.” Konuşurken yaklaşmaya devam etti.

“Sadece Sitcom Dünyası’nda,” diye cevap verdi Domini. “Burası Yeryüzü Gezegeni.”

“Burası Los Angeles,” diye karşı çıktı Alec. “Pek aynı şey değil. Tabii ki çalışma arkadaşlarıyla günde on iki saat geçirincede neden çoğuyla mesafeni korumak istediğini anlayabiliyorum.”

“Çoğu mu? Hepsi desek?”

Alec gülümsedi. “Benle mesafeyi korumak istemiyorsun.”

Sesi yumuşak, ikna edici ama güvenden uzaktı.

“Beni delirtiyorsun Reynard.”

“Lancer, ben daha ağzımı bile açmadım.”

Domini belki de şarap yüzünden böyle olduğunu düşündü. Bir kadehten fazla içmiş olmalıydı; yoksa neden burada durup anlamsız bir konuşmayı sürdürsünü ki?

Belki de şarap yüzünden değildi. Belki de Reynard yüzündendi. Ona bir şeyler yapıyordu.

Aniden önünde durarak “Ne gibi şeyler?” diye sordu Alec kadifemsi bir fısıltıyla. Glock’u elinden alırken hiç zorlanmadı. “Bunun gibi mi?”

Alec dünyada düz arazide yüzleşmesi gereken tek kişiye karşı adil oynamadığını biliyordu ama oyun çok uzun süredir devam ediyordu. Ayrıca Alec silahı alırken Domini'nin korkudan titremesi tahrik ediciydi.

Bir elini omzuna koyup geri adım atmasını engelledi. Domini'nin teni esnek kasları üzerine yayılmış yumuşak saten gibiydi. Başparmağıyla Domini'nin boynunda hızla atan nabzını bulup okşadı. Domini parlak gözlerinde öfkeyle karışık bir panikle bakışlarını ona çevirdi. Heyecan, tüm diğer tepkilerini de bir duman bulutu gibi sarmıştı. Kırılmalı bir an, içinde acımasızca bastırılmıştı; ama Alec'in içindeki yırtıcı bundan karanlık bir zevk alıyordu.

Alec tutuşundan uzaklaşmasına izin verip silahı tekrar ona uzatınca Domini birkaç adım uzaklaşıp ona yüzünü döndü. "Sana benden korkman için hiçbir neden olmadığını söylememiş miydim?"

Domini bunu ilk söylediğinde ona inanmamıştı. Şimdiyse kesinlikle ona inanmak istemiyordu. Ama...

Domini silahı kavradı. Emniyetin açık olduğunu kontrol edip salıncaktaki dürbünün yanına koydu. Alec'in ona dokunduğu yerde hâlâ ılık bir karıncalanma duyuyordu. Yakışıklı haliyle yüzünde yarım bir gülümsemeyle orada duran Reynard'a bakarken Domini ona tekrar dokunmasını istediğinin farkındaydı. Hiç kimsenin ellerini böylesine istememişti. Ellerini arkasında kavuşturup yapmak istediği diğer şeyi inkâr etti: ona dokunmak.

Alec arka kapısına doğru elini uzattı. "İçeri girelim."

Neydi bu şimdi? Reynard kendisi gitmek istemedikçe onu gönderemeyeceği belli olmuştu. Aslında tam aksini istiyor olması gerekiyordu belki ama, Domini'nin de onun git-

mesini istemediği belliydi. Muhtemelen Reynard da bunu biliyordu.

“İçeri gel.” Domini arkasını dönüp eşyalarını alarak kapıyı açtı. “Şarap ister misin?” diye sordu omzunun üzerinden.

“Ben şarap içmem,” diye cevapladı Reynard, Domini’yi çok yakından takip ederek. “Ama bira içebilirim.”

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Domini'nin ona uzattığı birayı alırken bir saat içinde *Drakula*'ya iki kez gönderme yaptı diye suçladı kendini Alec. *Bu kesinlikle haftalık vampir klişesi limitimi doldurdu.*

"Neye gülüyorsun öyle?" diye sordu Domini.

"Kendi kendime kötü bir espri yapıyordum." Bira şişesi-
nin etiketine bakınca kayısı birası olduğunu gördü. "Kız bi-
rası," diye şikâyet etti.

"Budweiser istiyorsan o bara gitmen--"

Alec Domini'nin gözlerinin şaşkınlıkla doluşunu izle-
di. Hafızasının neredeyse su üstüne çıktığını gördü. "Efen-
dim?"

Domini kafasını sallarken koyu saçları solgun yüzünde
dalgalandı. "Yok bir şey."

"Emin misin?"

Alec yarı yarıya Domini'nin bunu hatırlamasını, rüya
görmediğini, kendisinin değil dünyanın çıldırmış olduğunu
bilmesini istedi. Ve ellerini ona sürdüğünü, neredeyse ona
sahip olduğunu da... Kahretsin, bu ne iyi olurdu.

Yanlış, ama iyi.

Bileğindeki morluğu fark ettiğinden olsa gerek, bu gece o seksi siyah dantel elbiseyle gümüş bir bilezik taktığını hatırladı. Onda bıraktığı izi kapatmıştı, Alec suçluluk duydu. Domini'nin bilinçaltında, Reynard'ın bileziğe dokunamadığını bilip bilmediğini merak etti. Şimdiki tedavi gerektiren rahatsızlığı yüzünden gümüşe olan alerjisi tüm gücüyle etkiliydi.

"Oturma odası bu tarafta," dedi Domini uzayan bir sessizlikten sonra.

Odadaki tek sandalyeye oturup kanepeyi ona bıraktı. Alec otururken etrafına kısaca göz gezdirdi.

Mobilyalar açık kahverengi deriydi, orta sehpayla kenar sehpalarsa yontulmuş çam ağacındandı. Duvarın birinde çelik raf üzerinde düz ekran bir televizyonla başka elektronik aletler vardı. Başka bir duvarda da bilgisayarla bir çalışma masası ve diğer ofis ekipmanları duruyordu. Çalışma masasının yanında, üzerinde çerçeveli fotoğraflarla iki tane cam üfleme kâğıt ağırlığı olan kitaplık vardı. Büyükbaşısıyla Holly Ashe'in ve Domini'nin, anne babası olduğunu sandığı iki kişinin fotoğrafları vardı. Sade bej duvarlar canlı Navajo duvar süsleriyle ve çöl kanyonunda süzülen akbaba tablolarıyla dekore edilmişti. İspanyol fayansların ortasında başka bir parlak kilim seriliydi. Domini Alec'e çok parlak gelen halojen yer aydınlatmasını yaktı. Bu gece gözleri ona gerçekten çok sıkıntı yaşıyordu.

"İyi misin?"

"İyiyim." Alec zorla, gözlerini kısmayı bırakıp dikkatini Domini'ye verdi.

Domini onun yorgun göründüğünü düşündü. O da kendi kadar uzun süredir ayakta idi ve gözlerinde bitkinlikle

huysuzluk vardı. Koyu sakal yığını köşeli ve yarık çenesi-
ni gölgeliyordu. Üzerine oturan tişörtü sıkı kaslarını, koyu
renk kotu da baldırlarını sarmalamıştı. Reynard'ın kuvvet-
li bedeninden bakışlarını güçlkle çektiğinde Reynard'ın da
ona aynı şekilde baktığını fark edip ne giydiğini hatırladı.

Kırmızı beyaz puanlı pamuklu pijaması Alec'in hoşuna
gitmişti. Üstü ince kurdele askılı, alçak yakalı, altı da gerçek-
ten çok kısaydı. Domini'nin solgun yanakları ve uzun boy-
nunun yavaşça kızarmasını zevkle izledi. Yumuşak teninin
hemen altındaki kan ona tatlı bir davet sunuyordu. Duda-
ğını yalamamak ve dahası üstüne atlamamak için çok çaba
sarf etti.

"Seni puanlı bir tip olarak hiç düşünmemiştim," dedi ko-
lunu koltuğun arkasına uzatırken.

Domini dik oturunca pijamasının üstü göğüslerine doğ-
ru açıldı. "Benimle ilgili bilmediğin çok şey var." Ona yine-
lenmiş bir düşmanlıkla baktı. "Ben seninle ilgili hiçbir şey
bilmiyorum."

"Bilmek istediğin ne varsa söylerim," diye cevapladı Alec
içtenlikle.

Henüz ona söylememesi gereken çok şey vardı ama on-
dan gerçekleri öğrenmek istiyorsa bunu yapacaktı. Alec bir
şey söylemeye gönüllü değildi tabii ki. Fakat o soru sor-
duğunda Alec cevaplayacaktı. Domini cevaplarına inan-
sa da inanmasa da... Alec'e düşen, hakikati sunmaktı.
Domini'ninkiyse inanmak. Eninde sonunda inanmak zo-
runda kalacaktı. Ama Alec tekrar kendini tamamen kontrol
edebildiğinde ikisinin buna birlikte ulaşması daha iyi olur-
du.

Bu gece Alec içinde, pençeleriyle dışarı çıkmak isteyen

bir hayvan var gibi hissetti. Gün içinde almış olması gereken ilacı almayı unuttuğu için Domini'nin evinde devriyeye çıkmadan önce iki doz birden almak iyi bir fikir olmamıştı. O formundayken Domini onun varlığını hissedemezdi.

Ve şimdi burada elinde birasıyla oturmuş, sadece ona bakmanın verdiği şehvet coşkusunun tadını çıkarıyor olmazdı da.

"Ne bilmek istiyorsun?" diye sordu Alec.

"Ne arıyorsun burada?"

"Güvende olduğundan emin olmak istedim."

Domini ona aşırı bir şaşkınlıkla baktı. Aynı zamanda etkilenmiş görünüyordu. Gözleri, omuzlarının gerginliği ve başını eğişi yumuşadı. O bunu fark etmese de Alec fark etti ve bundan, olabileceğini sandığından çok daha fazla mutlu oldu.

Tabii ki bu yumuşaklık çabucak yerini modern bir kadının *'kendi başımın çaresine bakarım, teşekkürler'* sinirine bıraktı. Rol model olarak Lara Croft, Kaptan Janeway ve Savaşçı Prenses Zeyna'yla büyüyen kızlar cesur, kaslı erkekler tarafından kurtarılmış fikrini pek sevmezdi. Bu tavır bir erkeğin, özellikle de yirminci yüzyıla girerken doğan bir erkeğin egosuna ağır gelirdi.

"Şövalyelik öldü mü?" Alec birasından bir vudum aldı.

Domini hemen ne demek istediğini anladı. "Erkeklerin benim için kapı açmasında filan sakınca görmüyorum."

"Ama kargaşa halindeyken yolundan çekilmeli."

"Kesinlikle."

Alec ayağa kalktı. "Anlaşılan gelmemeliydim."

Domini aynen beklediği gibi hareket ederek gözlerinde

hayal kırıklığıyla ayağa sıçradı. Kararlı bir şekilde konuşmaya çalıştı. "Hayır gelmemeliydin. Ama burada olduğuna göre konuşmamız bitene kadar gitmeyeceksin."

Alec gülümsedi. "Gitmemi istemiyorsun." Domini'den yayılan öfke tüm duyularına enerji verdi. "Tamam, sana oyun oynadım," dedi ona, özür de dilemedi. Bunun yerine Domini'nin sinirini ateşlendirerek gülümsedi. Bu da Alec'i ateşlendirdi. Kadın onu azdırıyordu. "İşte buradasın, puanlı pijamasıyla hiddet abidesi. Belki pek abide değilsin," diye düzeltti yaklaşırken. "Abidelerin böyle güzel çıkıntıları... ve kıvrımları olmaz."

Domini Reynard'ın gözlerinde sanki parıldayan vahşi bir şey gördü. Ona bakışı, içine yıldırım etkisi yapıyordu. Gülümsemesi keskin ve yırtıcıydı. Domini sanki onu yemek üzereymiş gibi hissetti.

Tilki, kurnaz, zeki, güzel ve tehlikeli Reynard'dı o. Tehli-ke başka hiçbir şeyin yapmadığı gibi çekiyordu onu.

Reynard'ın içindeki vahşilik onu ayartırken Domini duyularının kıpırdandığını hissetti. Şu anda hayatı buna bağlı olsa bile ondan kaçamazdı.

Gözleri Alec'in gözlerine bakarken bir elini uzatsa dokunmak, parmak uçlarını boğazında gezdirmek için yeterince yakın olduğunu gördü. Sakalı elini gıcıklayıp içine ısı dalgaları yaydı. Teninin dokusu ve kokusu içini gıcırdattı. Alec'in bakışı ona odaklanmıştı. Yeşil derinliklerde kendi yansımasını görebiliyordu. Ve daha derinlerde de alevler vardı.

Domini ona dokunurken Reynard gözlerini kapayıp hafifçe inledi. Bu ses Domini'nin elini bırakıp bir adım geri atmasına yetecek kadar bir sürede göz temasını ve büyüü kopardı.

Domini öyle şiddetle titriyordu ki, az kalsın sandalyenin derinliklerine düşüverecekti ama bunu bilerek yapmış gibi göründü. Neden Alec'i koltuğa atıp ona istediğini yapmıyordu? Çalkantının belli olmaması için savaşıırken göğsünde, kalbi küt küt atıyor ve içi kaynıyordu.

"Otur. Konuşalım," dedi güçlkle.

Reynard sanki hiç imalı laflar etmemiş ya da ona dokunmamış gibi aniden sakın ve ilgisiz görünerek zarifçe omzunu silkti.

Tamam, dokunan Alec değil Domini'ydi. Ama Alec de ona dokunmayı çok istemişti. Şirket kuralını kırmaya çok yaklaşmıştı.

Alec otururken ellerini kavuşturarak sakladı. Çok acımasına rağmen keskin dişlerini de geri çekmeyi başardı. Ama Domini'ye hemen oracıkta sahip olma ihtiyacıyla savaşıırken pençeleri karşı konulmaz bir şekilde sıkıdığı yumruğunun içine gömülüydü. Domini'nin tek bir dokunuşu neredeyse çıldırmanın eşiğine gelmesine yetmişti. Kontrolünü kaybediyor, bedeni ve ruhu ona tamamen sahip olmak isteyerek onun tadını arzuluyordu. Ama bunun belli olmasına izin veremez, bunun için harekete geçemezdi.

Neden olmasın? diye sordu içindeki iblis yumuşak ve baştan çıkarıcı bir şekilde. O bana ait. Beni istiyor. Alec iç çekti. Gerçek bu onu dehşete düşürür. Ellerimde kendi kanım ve onun tenine girmek için çıkmaya çabalayan keskin dişlerimle oturmuş bekliyorum. Şimdi tek istediğim sert bir seks ve sıcak kan. Bir vampirin sevgilisini baştan çıkarması, güvenini kazanması, korkusunu sakınleştirmesi gerekir; tutkusunu paylaşmalı ve ona zevk vermeliyim. Oysa ben onu damgalamak, ona sahip olmak istiyorum-

“Reynard? İyi misin?”

Alec dikkatini odaklamaya çalışarak bakışını Domini'ye kaydırıldı. “Hayır.”

Bira içmemeliydi. Dr. Casmerek ona içmemesini söylememiş miydi? Doktorun sayısız talimatlarının hiçbirini hatırlayamıyordu şimdi. Tedavinin işe yaramadığını düşünüyordu. Alec sol bileğini çevirip tilki dövmesine baktı. Hâlâ soluyor muydu?

“Yorgunum,” dedi Domini'ye bakmadan önce.

“Uzun bir gündü,” diye hak verdi Domini. Sonra göz kırptı ve boğazı düğümlendi.

“Ne oldu?” diye sordu Alec.

“Yok bir şey,” diye güçlkle yanıtladı Domini.

Az önce bir önsezi yaşamıştı. Görüşünde Reynard'ın cep telefonunu açtığını, hattın ucundaki sesin ona “Klinikteki randevunuzu değiştirmemiz gerekiyor. Serum formülünün düzeltilmesi gerek,” dediğini gördü.

Ne kliniği? diye merak etti. Ne serumu?

Bir şekilde bunu sormanın tehlikeli olacağını düşündü.

“Psişik olduğunu ne zamandır biliyorsun?” diye sordu Alec aralarındaki sessizlik uzayınca.

Domini kaskatı kesildi. Parmaklarını koltuğa batırdı. “Nereden biliyorsun?”

“Suşi olayı ilk ipucuydu.”

Bir süre Domini neden bahsettiğini hatırlamaya çalıştı. “Ah, evet,” dedi sonunda. “Mekânda wasabi bitmişti.” Çok şükür Alec ve tıbbi sorunlarıyla ilgili görüşüne takılmadı. Normal davranmaya çalışarak bir elini salladı; ama hareketin kendisi gergin ve asabiydi. “Muhtemelen sadece hayal gücümdür. Çok aktif bir hayal gücüm var.”

“Benim de,” diye karşılık verdi Alec. Aşırı keskin dişlerini göstermeden gülümsemeye çalıştı. “Bir gün hayal gücümüzü birbirimiz üzerinde deneriz.”

Domini bu lafa şaşırırken içinde dolaşan hafif kızgınlık Alec’in hoşuna gitti. “Bana asılıyor musun?”

“Niyetimi ifade ettim,” dedi Alec. “Şimdi yapmamız gereken konuşmaya odaklanalım yoksa işe gidene kadar hiç dinlenemeyeceğiz.”

Domini bir süre parmaklarını şakaklarına bastırdı. “Nihayet hak verdiğim bir şey söyledin. Psişik olduğumu ne zamandır biliyorum? Tüm hayatım boyunca. Çok büyük bir şey değil, çok çaba gerektiren bir yetenek değil. Televizyonda para karşılığı ölümlerle konuşacağım bir iş bulacak türden değil.”

“Ben daha çok *Animal Planet*’taki hayvanlarla konuşan kadının hayranıyım.”

“Ben de,” diye itiraf etti. “Çocukken onu yapabiliyordum.”

“Hâlâ yapabildiğine bahse girerim,” dedi Alec çakallarla olan ilişkisini anımsayarak. “Ama bilinçli olarak değil.”

“Tabii.”

“Şüphecilğin, sevimli bir şekilde postmodern ama psişik gelişimine engel oluyor.”

Domini öğürme sesi çıkardı. “Reynard üstüne kusturtma beni şimdi.”

“Böyle menfur bir öneride bulunacağına yeteneklerini takdir etmemden mutlu olmalısın.”

Domini gülümsemekten kendini alıkoyamadı. “Mentur? Ne eski moda bir kelime.”

Alec aptalca gülümsedi. "Delta Gücü askerlerinin büyük kelime hazineleri olduğunu bilmiyor muydun?"

"Büyük egonuza uygun olarak mı?"

"Deltacılar'ın her şeyleri büyüktür."

Holly'nin, Reynard'ın testisleriyle ilgili söylediklerini hatırlayan Domini bakışlarını Alec'in kasıklarından çevirdi. "Benim psişik olmamın neyle alakası var?" diye sordu.

"Holly Ashe'in peşindekilerle ne alakası mı var demek istiyorsun? Ashe senin psişik olduğunu biliyor mu?"

"Birlikte büyüdük."

"O zaman belki de seni bulmak için onu kullandılar."

"Onlar? Kim?"

"Henüz bilmiyorum," dedi Alec. "Ama yaşlı kadında tanıdık bir şeyler vardı."

Yaşadığı heyecanın coşkusuyla öne eğildi Domini. "Onu gördün mü? Onu duydun mu?"

"Onu gördüm. Onu duyan sensin. Sana yönlendirilmişti, sana sıkı bir tokat atmış gibi sendeledin. Aranızda telepatik bir iletişim oldu."

Domini kafasını salladı. "Aramızda değil. Sadece onda vardı. Nefret ediyordu."

"Bu barizdi. Ne duydun?"

Domini sandalyesine yaslandı. "Melun." Kelime hâlâ zihninde kötü bir tat bırakıyordu. "Bana *melun* dedi."

"Çirkin bir kelime. Neden *melun*?"

"Anlaşılan benim Holly'nin kız arkadaşı olduğumu düşündü."

Alec kafasını salladı. "Hayır. Nefret ettiği bir yaşam biçimi değil *sendin*." Alec bakışları ona dönük halde öne eğildi. "Neden?"

Bir parçası Alec'in fikrinin saçmalık olduğunu iddia etmek istese de "Kahretsin bilmiyorum," verebildiği tek cevap oldu. Belki de Reynard psikişik olmasını acayip karşılamadığından -bu kendi içinde yeterince acayıptı- bir yanı bu fikrin saçma olduğuna inanıyordu. Bir elyle alını ovdu. "Kafam çok karışık."

Reynard ayağa kalktı.

Domini neredeyse Alec hareket ederken sütu, yapılı kaslarının yumuşak oynayışına hayran olamayacak kadar bükildi. Ama sadece uykusu vardı, ölü değildi ve ona bakmak şu anda sessizce de olsa bir zevkti.

"Uygun geldi," dedi Alec.

Domini esneyip ona parmağını salladı. "Beni hipnotize etmeye mi çalışıyorsun? İşe yaramaz."

Alec'in gülümsemesinde gizli bir şeyler bilen bir ifade vardı. "Seni şaşırtabilirim."

"Şaşırmak istemiyorum." Domini yine esnedi. "Uyumak istiyorum şimdi."

"Bölgeyi tararken kimseyi görmedim. Bu gecelik güvendesin," dedi Alec.

Domini tartışmakla uğraşmadı. "İyi geceler Reynard."

"Beni uğurlamayacak mısın?"

"Hayır."

"İyi geceler öpücüğü de mi yok?" Domini buna cevap vermedi, Alec de kapıya yürüdü. Orada durakladı. "Çakallara gelince -vahşi köpeklerle ilgilenen bir tanıdığım var. Onları daha güvenli bir yaşam alanına götürür. Adı Tüvh. Seni aramasını söylerim."

Reynard'ın hayvanlara olan ilgisinden etkilenen Domini giderken ona gülümsedi. "Olur."

ON ALTINCI BÖLÜM

“Çakalı okşuyordu. Bu ne tuhaf bir şey Holly?”

Domini terasın ve havuzun ötesindeki şehre, canlı turuncu çiçekleri olan gülhatmi çalısına bakarak portakal suyundan bir yudum aldı. Sadece hafif bir sabah sisi görüntüyü bulandırıyordu.

Holly kızarmış ekmeğinden bir lokma yuttu. “Belki de çakal onun alfa erkeği olduğunu anladı.”

“Belki de.” Reynard’ın erkeklik aurasını inkâr edemedi. “Ama daha bile tuhaf olanı bunu o zaman fark etmemem. Bu sabah uyanıp olanları hatırlayana kadar bana garip gelmedi.”

“İyi misin diye gelip bakması ilginç bence.”

“Romantik olduğunu söylemek istiyorsun ama korkarım bunu yaparsan seni döverim.”

Holly saçını yüzünden uzaklaştırırken küpeleri tıngırdı. “Bana vuramazsın. Etrafım korumalarla sarılı.”

Holly kahvesinden bir yudum alırken Domini arkadaşının uzun kırmızı tırnaklarına baktı. “Böyle pençeleri olan hiç kimseye saldıramam. Canım acır.”

Holly ona doğru tırnaklarını uzattı. "Bu akşamki gösteri için bu tırnakları çıkarmak zorunda olmam ne kötü. Bu takmalarla gitar çalamam." Fincanını alıp Domini'nin şaşkınlığına dikkatini çevirdi. "Çakal olduğuna emin misin? Başıboş bir köpek filan olmasın?"

"Eminim. Vahşi hayvanların insanlara yaklaşmadığından da eminim. Benim evin oradaki yaratıklar ancak ben uzaklaştıktan sonra koyduğum yemekleri yiyor. Temkinliler. Vahşi bir hayvanı kendine çekecek nesi var Reynard'ın?"

Holly homurdandı. "Sanırım bu meseleyi tartışmıştık."

Domini yeşil metal, teras sandalyesine yaslandı. Bir çift kuğu, havuzun kenarındaki mavi sarı Fas çinilerinin üstünde duruyordu. Yiyecek arayarak gezinmelerini izlerken neden burada Holly'yle bu konuşmayı yaptığını merak etti. Nedenini biliyordu tabii ki ama kendi korkaklığıyla yüzleşmek hoşuna gitmedi.

Dün gece olanları öğrense büyükbabası ne derdi? Teknik olarak Reynard'la arasında cinsel bir şey geçmemiştir. Ama Domini bunu istemiştir. Bunu düşünmek de şirket politikasına aykırı mıydı? Kendini suçlu hissettirip kafasını karıştırdığı kesindi.

"Peki ya şehvet bundan sayılır mı?" diye mırıldandı.

Holly bunu duydu. "Normalde evet derdim, ama şimdi neden bahsettiğinle ilgili hiçbir fikrim yok. Bay Üçlü T. haricinde."

Domini keyifsiz bir kahkaha attı. "Gerçekten üç testisi varsa buna hiç şaşırırmam. Adam çok tuhaf."

"Nasıl tuhaf?"

"Öyle tuhaf ki psişik yeteneklerim olduğunu bilmesine otomatik olarak kabul ediyorum."

“Ben de biliyorum bunu.”

“Sen beni anaokulundan beri tanıyorsun. Reynard bir yabancı. Tuhaf bir yabancı.”

“Yeteneklerini kabul eden ve seni merak eden yakışıklı, ehli bir şekilde tehlikeli bir erkeğin nesini tuhaf bulabiliyor sun? Ne varmış vahşi hayvanları okşuyorsa onları etkileyen sadece testosteron değil mi?”

“Feromon demek istedin sanırım.”

“İşte bu yüzden ikimizin kimya ödevlerini sen yapıyor-
dun. Hem kimyadan bahsetmişken söylemeliyim ki...”

Holly konuştuğu gibi alaycı görünmüyordu. “Ne?” diye sordu Domini, sonra soruyu kendi cevapladı. “Jo’yla barışı-
yorsunuz.”

“Dün gece ortak bir arkadaşımıza rastladım. Aslında artık ortak arkadaşımız değil Jo’nun tarafını tuttu.” dedi Holly. “Bu yüzden gece kulübünde yanıma geldiğinde hoş bir şeyler olmasını beklemiyordum, ama kimin umrunda, yanımda korumam vardı. Konuşmasına izin verdim. Ama kız bana dostça davranıyordu. Ve sonunda Jo’yla ilgili konuşmaya başladık ve bazen Jo’yu ne kadar özlediğimi ağ-
zımdan kaçırdım ve- ve o bana Jo’nun da beni özlediğini söyledi. Jo bu tehditler yüzünden benimle ilgili endişeliymiş. Ve bu arkadaşım bana Jo’nun telefon numarasını verdi. Ben de ona verdim numaramı. Belki ararım.”

Holly bu önemli değilmiş gibi göstermek için omuz sil-
se de gözleri umutla parıltıyordu. “Ya da belki Jo beni arar Belki de aptallığımızdan izin verdik bu ünlü olma saçmalığı-
nın aramıza girmesine. Jo ünlü bir sanatçı. ben de ünlü bir sanatçıyım, ama farklı dünyalardan geliyoruz. Ben Malibu-
luyum, o Hamptons’da büyümüş, ama Doğu yakası zengili-

niyle sorl   kız zengini hassasiyetleri pek aynı Şeyler değil. Ama belki olgunlaŐmıŐızdır ve -"

"Jo'yla tekrar birlikte olacaksınız." Domini kelimeleri ya vaŐa ve tane tane soyledi. Holly'yi bileklerinden tuttu; arka daŐının, y  zune bakmasını sağlayarak tekrar tane tane soy ledi. "Jo'yla tekrar birlikte olacaksınız."

"Nereden biliyor -" Holly'nin gözleri çılgına dondu. "Aa! Bunu gordun m   yoksa?" dedi gulumseyerek

Domini başını salladı. "Az   nce." Rahatlamayla i  çekti. "Bu da artık benim aşk hayatımdaki eksiklikle ilgili dirdir etmeyi keseceğin anlamına geliyor."

"Senin eksikliğin yok artık."

"Ben -" Reynard'ın düşüncesi beyin hücrelerine sıcaklık akmasına sebep olurken itirazı dudadığında soldu. Holly eğle nerek onu izlerken Domini, "Tamam, ona karşı Şehvet duy duğumu itiraf ediyorum. Bu hoşuma g  tmiyor, ama bunun la baş etmenin bir yolunu bulacağım," dedi.

"Seks işe yarar."

Domini kafasını salladı. "Herif tuhaf biri."

Holly ciddiyle yanıtladı. "Güvende olup olmadığını kontrol etmek için evine gelecek kadar umursuyor sent. Bu guzel bir Şey."

Domini bu konuda tartıŐmamayı tercih etti. Reynard, Holly'yi korumakla sorumlu kiŐilerden biriydi ve profesyonel tavrın dışına çıkacak bir Şey yapmamıŐı

Evet, Domini'ye göre çok hızlı hareket ediyor, gözleri çok Şey görüyordu. Sanki adamın super güçleri vardı - ve buna Delta Gücü eğitimi demek onun aklına yatmıyordu. Ama Domini'nin bir müşterisiyle, birlikte iş yaptığı bir Latwer

çalışanı hakkında fazla konuşmaması gerekirdi. Holly'nin, Reynard'ın yeterliliğiyle ilgili güvenini zayıflatmamalıydı. Sırf adamın şey... olduğundan şüphelendiği için.

Sorun da buydu işte. Adamın ne olduğunu bilmiyordu. Aklını kemiren kim olduğu değil ne olduğuydu.

"Dojo'ya gitmem lazım. Zihnimi açmak için aikido der-si gibisi yok," dedi Domini sağ bileğindeki solan morlukla-ra bakarak.

Sol bileğindeki izler geçmişti, ama sağ kolundaki parmak izleri soluk sarı olsa da hâlâ belliydi. Neyse ki dün gece bileziği çıkarınca gümüşün yaptığı hafif kızarıklık geçmişti. Onu uzun zamandır rahatsız etmeyen alerjisinin tekrar belirmesi garıptı.

Domini gitmek için ayağa kalktı. "Araştırma yapmam lazım. Ofis kâğıt işleri de var," diye ekledi iç çekerek.

Domini'nin ilk durağı resepsiyon bölümündeki Nancy'nin masası oldu.

"Merhaba." Yüksek bankonun üzerine kollarını yasladı. "Ne yıldızlı bir geceydi dün."

Ünlü dedikodusu duyacağına sevinen Nancy gülümseyerek başını kaldırdı. "Kimleri gördün? Ne giyiyorlardı?"

Domini birkaç dakika ünlü ve zenginlerden bahsedip "Babalık burada mı?" diye sordu.

Nancy başını salladı. "Bugün bir sürü ofis dışı toplantısı var."

Domini hayal kırıklığına uğradı. "Çok kötü. Onu görmek istiyordum. Geldiği zaman bana haber verir misin?"

"Tabii."

“Onu görür görmez beni cebimden ara. Bugün ofisin her yerinde işim var.”

“Tamamdır.”

Aldığı destekle Domini resepsiyon bölümünden ayrılıp doğrudan, kullanmak istediği bilgisayarın bulunduğu Benjamin Lancer’ın ofisine gitti. Neyse ki büyükbabasının ofisinin kapısı kilitli değildi de Domini içeri sızdıktan daha kötü bir şeyler yapmak zorunda kalmamıştı. İşinin uzun sürmeyeceğini umdu.

Reynard’ın arkasından iş çevirdiği için kendini suçlu hissetmesi gerektiğini düşündü ama hissetmedi. Onunla ilgili daha çok şey bilmesi lazımdı. Belki Reynard’ın oryantasyonuyla ilgileniyormuş numarasıyla Nancy’den onun evraklarını alabilirdi ama Nancy kesinlikle Domini’nin isteğini dedesine söylerdi. Ve dedesi ondan gözünü ayırmamasını istemiş olsa bile, onunla Reynard hakkında konuşmaya hazır değildi.

Bunun sebebi daha çok, ondan hoşlandığını ağızdan kaçıracağından korkmasıydı. Ben Lancer’la yapılacak böyle bir konuşmanın nereye varacağından emin değildi. “Çalışanlarımın ilişki kurması yasak” konusuna takılıp kızabilirdi. Belki de yumuşayıp duygusallaşarak torunları olmasını istediğini hatırlatabilirdi. Her iki olasılıkta da birilerinin kovulma ihtimali vardı. Bunun kendisi olmasını istemiyordu. Ve bunun Reynard olması gerektiğine dair bir kanıtı da yoktu.

“Henüz,” diye mırıldanıp şifre korumalı personel dosyalarına girmeye çalıştı. Büyükbabasının şifresinin Domini olduğunu üç denemede buldu. bu onu suçluluk duygusundan kıvrandırsa da kendini durdurmadı.

Dosyasında Alexander Reynard ile ilgili temel bilgiler vardı. Çok temel. İkinci bir adı yoktu; son işvereni ABD Ordusu; rütbe, emekli albay. Tabii ki Özel Birlik'ten veya Delta Gücü'nden bahsetmiyordu. Doğum tarihi 14 Temmuz 1968, Coeur D'Alene, Idaho. Adresi, ev ve cep telefonu. Yazılı bir referans yoktu. Acil durumda aranacak kimse yazılmamıştı. Şirketin rutin uyuşturucu testi sonuçları dâhil sağlık kayıtları boştu.

Sadece birkaç gündür şirkette çalıştığından sağlık kontrolü ve test sonuçlarının henüz hazır olmadığını varsayabildi. Ama yapmadı. Bu sonuçlar sisteme girilmeden sahada olamazdı.

Veriler hazır olsa Nancy hemen sisteme girerdi. Büyükbabası, Andy Maxwell ya da kendisi ise, doğru düzgün bir şekilde çalışanın geçmişiyle ilgili evrakları incelemekten işe alım yapmazlardı. Neden ordudan ayrılmıştı? Referansları kimdi?

Hepsine ne olmuştu böyle?

Bir çeşit vudu muydu? Toplu hipnoz? Reynard'ın nesi vardı?

Büsbütün hoşnutsuz olan Domini bilgisayarı kapayıp kendi çalışma alanına gitti. E-postalarını ve sesli mesajlarını kontrol edip Ashe görevindeki son vardiyasını kayıtlara yazdı. Andy Maxwell'm kayıtlarını okuyup Reynard'ın düzgün bir form doldurmak yerine sadece ev bilgisayarından kısa bir e-posta göndermiş olmasına kızdı.

"Şirket politikası bu değil Deltacı," diye mırıldandı hain bir neşeyle. Ama bu görevin ekip lideri Andy'ydi; personel sorunlarıyla uğraşmak onun işiydi.

Holly'yi korumak için yaptığı eylemleri rapor halinde

yazarken, Reynard'ın tavrını tehdit edici bulduğunu ifade eden hiçbir cümle kuramamış olmak onda hayal kırıklığı yaratmıştı.

Zaten neden onun başına dert açmak istiyorum ki? diye sordu kendine. *Çünkü beni korkutuyor* diye de itiraf etti.

Onda -doğal olmayan- bir şeyler vardı. Ve o, Domini'nin bunu bilmesini istiyordu; Domini bundan emindi. Alexander Reynard buradan gitse, gölgeli kalbinde yatan şeyi öğrenmek için duyduğu merakın ve büyüünün cazibesini takip etmek zorunda olmazdı.

Şimdi, bu melodramatik bir düşünceydi -yine de Domini buna gülemedi. Reynard rahatsız ediciydi. Dikkat dağıtıcıydı. Çok seksiydi.

Belki de bu kendi korkusunun kara kalbiydi. Alec rahat olduğu, hoşnut bir şekilde sürdürdüğü hayatına girmiş ve onu paramparça etmişti.

Ve daha hiçbir şey yapmamışlardı bile. Morarmış bileğini ovarak, öpüşseler nasıl olurdu diye merak etti.

Domini kafasını sallayıp işine odaklamaya zorladı kendini. Holly'nin dosyasını çıkarıp Reynard'ın, Holly'nin asıl kastedilen kurban olmadığı teorisine uyabilecek bir kanıt ya da kalıp bulmaya odaklanarak tehdit mektuplarını, polis raporlarını ve psikolojik karakter tehdit değerlendirmelerini yeniden okudu. Birilerinin Holly'yi ona ulaşmak için maşa gibi kullandığını düşünmek tabii ki gülünçtü.

O çirkin ses hâlâ zihninde zonkluyordu. Yaşlı kadının korkunç bakışı ruhunu deliyordu. Urperen Domini, telefon çalınca sıçradı.

"Lancer. Ne var?"

“İyi misin Dominatriks?” diye sordu Andy Maxwell. Telefonu cevap verdiğinde sesi sarsılmış gibi çıkmıştı demek.

Domini derin bir nefes alıp sakin bir şekilde konuştu. “Holly’ye gönderilen o sinir mektupları okuyordum. Canımı sıktı.”

“Haklısın. Benim de hâlâ trafik şubeden gelecek olan, Reynard’la seni takip eden arabanın ruhsat bilgilerini beklemekten canım sıkkın.”

Beni mi takip etti? Bu düşünce içini ürpertti. Yoksa Reynard’ı mı takip etti?

“Plaka numarasını verdik onlara, Holly Ashe’in peşindekilerle ilgili her türlü bilgiyi bize vermeye söz verdiler,” diye ekledi Andy. “Onlara bir gün daha vereceğim, sonra Babalık’a LAPD’yi aramasını söyleyeceğim.”

“Bu gecenin göreviyle ilgili öğleden sonra brifing yapıyor muyuz?”

“Olay yeri brifingi yedide. Ben de bunu söylemek için aramıştım,” diye cevap verdi Andy. “Alec bugün ofise gelemiyor.”

“Gelemiyor mu?” Konuşmasından alay damlıyordu. “Bu görevde sorumluluk kimde Andy? Dinle beni, Reynard-”

Reynard’ın ağzı sıkıca Domini’nin dudaklarına yaslandı. Fıldışı hançerler gibi keskin dişleri Domini’nin dudaklarını sıyırdı. Sözleri zihnini işgal ederken dili de ağzını işgal etti.

Kadınım! Kadınım! Kadınım!

Hayır! Domini’nin itirazları giderek zayıflıyor, yaradan akan kan gibi iradesi onu terk ediyordu. Lütfen!

Yalvarışı sadece Alec’i daha da azdırdı. Zorlu bastırıldığı bakırımsı, kan tadındaki öpüşü haşin ve talepkardı. Yenilgi

tadında. Vampirin acımasızca içinde gidip gelen penisı kadar sert ve gerçek şehveti içini eziyordu. Onu ezen bir fırtınadan başka kaçacak yeri yoktu. Etine, kanına ve varlığına tamamiyle sahip oluyordu. Bir kurban gibi altında yatıyordu. Derisi kendi ve onun kanıyla kıpkırmızı olmuştu.

“Adamın dişi ağrıyor Dominatriks.” Andy’nin bıkkın sesiyle söylediği sözler Domini’yi kendine getirdi.

Domini kendini öyle sertçe salladı ki, neredeyse telefonu düşürüyordu. Görüşünü tekrar odaklamaya çalışarak gözlerini kırptı. Bu neydi şimdi? İçi sanki şey olmuş gibi ağrıyordu; şey-

“Domini? İyi misin Domini? Kriz filan mı geçiriyorsun?”

“Nasıl bildin? Bir vampir var-”

“Astım krizi filan mı geçiriyorsun?” Andy’nin endişeli sesi Domini’nin lafını böldü.

“Ben... iyiyim.” Domini eliyle alnını sildiğinde kan yeri ne ter görünce şaşırdı.

Kan. Anısı öyle güçlüydü ki, neredeyse kokusunu alabiliyordu. Neredeyse tadını alabiliyordu. Kan ve seks -neden sürekli Reynard’ın vampir olduğunu görüyordu rüyasında? Ama bu rüya bile değildi. Önsezilerinden biri gibi de gelme mişti. Öyleyse neydi bu?

Paranoya mı? Çok hastalıklı ve sapkınca bir paranoya. Hayal gücünün karanlık kuyularından çıkıp gelen bir şeyler. Reynard onu ne kadar urkutse de bunun için onu suçlayamazdı.

Reynard’ı suçlayabileceği şeyleri hatırlamak için zorladı zihnini. “Bugün neden gelmiyormuş?” diye sordu Andy ve

“Soyledim ya dişi ağrıyormuş. Dişçiyi gidecekmiz. Rahat bırak adamı, bu akşam iş başında olacak.”

“Bunu nereden biliyorsun?”

“Çünkü bana geleceğini söyledi.”

Domini gerilmiş kaslarını rahatlatıp sakinleşmek için bir süre bekledi. Kendine herhangi bir şekilde saldırıya uğramadığını hatırlatmak için uğraştı. *Holly'yle ilgilenmeyi düşün. İşine odaklan başka bir şeye değil. Reynard'ı unut. Boş ver onu.*

Bunu nasıl yapacağını bilmiyordu.

“Yedide görüşürüz. Hoşça kal.” Telefonu kapadı.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

“Belki çılgılık atmanın faydası olur.” Alec’le Barak, Serisa’ya kasvetli bir bakış fırlatınca Serisa devam etti. “Sen değil tabii ki. Belki birine çılgılık attırsan–”

Alec acı ve şiddet dalgalarıyla, varoluşunu oluşturan vahşi dürtüler arasından Maderşah’ın sesini duydu. Kontrolünü kaybedemezdi. Bir anlığına bile.

“Acıyor.” Bu kadarını itiraf edebildi.

Alec evinde olduğunu biliyordu ama ataların ne zaman geldiğini hatırlamıyordu. Neden olduğunu bilmiyordu. Domini’nin resmi ateşte yanan bir fotoğrafa hızla baktığı gibi zihninde canlandığında onları unutmuştu.

Domini tehlikedeydi. Bilinmeyen bir kaynaktan gelen bir tehlike. Ayrıca kendisi de Domini için tehdit oluşturunuyordu.

Ona ulaşmak zorundaydı.

Ondan uzak durmak zorundaydı.

Şimdi onu düşünme. Şimdi onu düşünemezsin.

Ona sahip olmalıyım. ŞİMDİ!

Barak, Alec’in diz çöktüğü yerin yanında eğildi.

“Gözlerime bak Seçkin.” Barak sakın ve dengeli bir şekilde konuştu. Alec bu kontrolü yüzünden ondan nefret ediyordu.

Tekrar gözlerini kapadı. İki erkek vampir arasında geçen her kelime meydan okuma sayılabileceğinden Alec gözlerini açmak istemese de açtı. Işık çok fazlaydı, çok canını yakıyordu fakat Alec meydan okumaya karşı Barak'ın gözlerinin içine baktı.

Barak'ın bakışında ne acıma ne de alay vardı. Yani ona saldırmasına gerek olmayacaktı. Kahretsin, şimdi birine saldınp çığlık atışını duymak ne iyi olurdu.

Ne gündü ama. Sabah her şey aldığı bir telefonla başlamıştı; kesintili olarak hatırlıyordu. Domini'nin evinden donmuş, biraz uyumuş sonra şafağa doğru geçen her saniye artan baş ağrısıyla uyanıp volta atmıştı. Hiçbir ilaç veya ıgne işe yaramamıştı. Belki çok fazla aldığından, belki de yeterince almadığından. İlaçlı kanın tadını ve nasıl midesini bulandırdığını anımsadı.

Şafaktan hemen sonra klinikten biri arayıp sakın bir şekilde ona randevusunun iptal olduğunu söylemişti. Bir açıklama yapmamış, ama serumun işe yaramadığı kötü haberini vermişti. Vahşi sanrılar görebileceği söylenmişti Reynard'a.

Belki de atalar bu yüzden gelmişti...

Telefondan sonra, güneşin doğuşuyla birlikte bedeninin derinlerine ağrılar sızmasına rağmen bir süre neredeyse normal davrandığını hatırladı. Bütün perdeleri çekip her ışık kaynağını kapamıştı ama ağrı hâlâ artıyordu. Meditasyon yaptı. Kafasından atmaya çalıştı. Ofisi aramayıp işe gitmemek için bir bahane uydurmayı düşündü. Düşündü-

"Gözlerin açık ama sıkıntıların içine bakmıyorsun."

Odaklan, Barak'ın sesi Alec'in zihninde fısıldadı. Fısıltının içinde çelik vardı. Kontrolünü yitirmedin, ama seni sınıra yaklaştıran şey onu kaybetme korkusu. Kontrolünü kaybedersen olabilecek en kötü şey nedir?

Görüntü aniden Alec'in zihninde belirdi. Barak'a da göründü.

Domini'nin, zihnini işgal ederken ağzı dudaklarına yaslandı. Kadınım! Kadınım! Kadınım! Bakırımı kan ve tatlı hükimiyet tadındaki öpüşü haşin ve talepkardı. Domini'nin içinde acımasızca gidip gelirken arzu içinde çırpınıyordu. Yumuşak sıcaklığına gidiyordu. Etine, kanına ve varlığına tamamiyle sahip oluyordu. Bir kurban gibi altında yatan Domini'nin teni, kendisinin ve onun kanıyla kıpkırmızı olmuştu.

Kadınım. Benimsin. Bunu bil. Bunu sev.

Kadınım. Beni arzula. Sonsuza dek. Beni sev.

Alec'in ona ilettiği arzu ve acı karışımı duyguyla işkence çeken Domini çığlık attı. Altında kıvranıp, mücadele etti ama sonunda teslim oldu. Zihni fethedilmişti; bedeni onun vahşi irişlerine uymaya çalışıyordu. Alec zevkle inliyor, kurduğu üstünlükten zevk alarak ona sahip oluyordu. Ve tekrar ona sahip oldu.

Kadınım. Sonsuza kadar kadınımsın!

Karanlık ve vahşi arzularını Barak'tan saklamaya Alec'in gücü yetmedi.

Anlıyorum.

Bu düşünce Alec'in zihninde hafif bir iç çekme, neredeyse bir kutsama olarak duyuldu. Şimdilik çirkin görüntüleri kaldırdı. Alec atanın tiksinimediğini, yargılamadığını hissetti. Sadece Barak'ın ona karşı sempati duyduğuna algıladı.

Anlıyor musun?

Bu ateşi biliyorum.

Şimdiki halimle bunu istemek fena. Yapamam -

Doğaya karşı kovuyorsun -ama nedenini anlatmıyorum. Ölümlü biriyle bağ kurman için zamanlama kötü, ama kader bize bunu hep yapar.

Alec neredeyse kahkaha atacaktı ama Barak'ın zihninden çekildiğini hissederken keyfi kaçtı. Bu müdahaleyi kendisi istememişti, ama cam gibi un ufak olmak üzere olan zihninin içinde tek başına olmaktan nefret ediyordu.

"Kendini toparlayacaksın," dediğini duydu Barak'ın. "O kız için."

Serisa kahkaha attı. "Görmesini yasakladığım ölümlü-yü takıntı yapıyor değil mi?" Sesi hoşnut gelmiyordu. "Yine de şimdi bir kadına ihtiyacı var." Düşünmek için durup devam etti. "Kanla tutkuyu paylaşması gerek; kavgaya, fethetme ve hâkimiyete ihtiyacı var. Gece gelen kuvvete ihtiyacı var ve bir Seçkin olmaya da. Belki de ölümlü bir kadın bile onu bu durumdan kurtarabilir. Risklerini anlayan biri—"

"Herhangi bir ölümlü kadın işe yaramaz."

Serisa konuşmadan önce uzun ve bekleyiş dolu bir sessizlik vardı. "Kahretsin. Zamanlanması çok kötü."

"Ben de aynısını söyledim ona sevgilim."

"Öyleyse kızı ona biz getirmeliyiz."

"Hayır!" Alec konuşmaya girdi. Ağzı zonkluyordu. Alt dudaklarını sıyıran, ağırlı keskin dişleriyle konuşmak zorundaydı. "O çok yetenekli. Çok kırılgan. Onu kendimden koruyacağım." Gözlerini yanan kömürler gibi hissetmesine rağmen Serisa'ya dik dik baktı. "Onu senden koruyacağım."

Serisa yere, onun yanına diz çöküp güçlü, uzun parmaklarıyla ona dokundu. Serisa kendi klanından olmamasına ve Alec'i sinirlendirmesine rağmen o hâlâ bir Maderşah'tı. Maderşah'ın dokunuşu güven verirdi. Söyleyecekleri dinlenmek zorundaydı.

"Tavrına saygı gösteriyorum çocuk." Parmaklarını Alec'in terden ıslanmış saçlarında geçirdi. "Gerçekten. Ama sana

ne olduğunu anlamak zorundasın. Dr. Casmerek'in senin için formüleştirdiği ilk seruma kötü tepki veriyorsun. Bu tepki bedenine daha önce bir kez yaşamış olduğun bir deneyim yaşıyor. Bilinçli olarak hatırlamadığın bir deneyim."

Serisa'nın eli omzundan aşağıya, kasıklarına doğru hareket etti. Dokunduğu yerden Alec'e mızrak gibi bir ısırap yayıldı. Kaya gibi sertleşmişti ve bunun farkında bile değildi.

"Ergenlik bizim türümüz için bir oyun değildir," dedi. "Ergenlikten Seçkinliğe ya da yetişkin dişiliğe olan dönüşüm azap vericidir. Bu vahşilik zamandır. Gençken bunu unutup ıstırapı uzaklaştırabiliyoruz. Maalesef ki artık Seçkin olduğun için neler yaşadığının tam olarak farkındasın."

"Neyse ki," diye ekledi Barak, "bu ihtiyaçla savaşabiliyorsun."

Serisa Barak'a sinirle baktı. "Neden bunu yapması gerektiğini anlamıyorum."

"Çünkü bunu istiyor," diye cevapladı ata eşini. "Benim görevim vahşi dürtülerini kontrol etmesine yardım etmek."

"Benim görevim de acı çekmemesini sağlamak, kendi siyle savaş halinde olduğu için yaralanmasına göz yummayacağım. Işıktaki dolaşmasını sağlayan ilaçlar şimdi onun düşmanı. Kız kardeşlerin ve çocukların koruyucusu olarak Alec, ona sağlayabileceğimiz her yardımı hak ediyor."

"O zaman beni kliniğe götürün," diye araya girdi Alec. "Beni Casmerek'e götürün."

Yaşlı çift birbirine baktı.

"Ne oldu?" diye sordu Alec. "Sorun ne?"

"Klinik bugün kapalı," diye cevapladı Serisa. "Bütün ayakta tedavi randevuları iptal edildi. Güvenlik ekibinde olmayan tüm vampir çalışanlar uzak durmak zorunda."

"Bir güvenlik sorunu olabilir," diye açıkladı Barak.

“Henüz hiçbir şey kesin olarak bilinmiyor,” dedi Serisa. “Ama klinik çalışanları çok temkinli.”

Alec bu bilgiyi kabul etti. Güvenlik anlayacağı bir şeydi, odaklanabileceği bir şey. Ayrıca biliyordu. “Orayı gözetiyorlar. Oraya son gittiğimde hissettim.”

Odanın kısık ışığının neden olduğu acı pusu içinden Alec, yaşlı çiftin birbirlerine endişe ve şüpheyile baktıklarını gördü. Halüsinasyon gördüğünü mü sanıyorlardı? İçinden öfke yükseldi.

Öfke parmak uçlarından pençelerin çıkmasına neden oldu, diz çöktüğü yerin iki yanındaki yeri tırmalarken öfkeyle tısladı. Aşağı bakınca Alec parlak cilalı ahşap parke de bıraktığı ilk izlerin bu olmadığını gördü. Ev sahibinin bu zarar yüzünden derisini yüzeceği düşüncesi Alec’in ağrıyan başında belirince neredeyse gülümsedi.

Alec dikkatini kliniğe vermeye çalıştı. Ağrıdan başka bir şeye odaklanmaya ihtiyacı vardı. Dominiden başka bir şeye.

“Avcılar,” dedi. “Kliniği Avcılar izliyor.”

“Kaliforniya’da Avcılar’la ateşkes halindeyiz,” dedi Barak.

“Gayrı resmi, tabii ki,” diye ekledi Serisa. “Yıllardır biz onlara bulaşmıyoruz, onlar da bize bulaşmıyor. Bunca zaman sonra çizgiyi aşarlarsa hem bizim için hem onlar için bir kan banyosuna dönüşebilir bu.”

“Bize karşı başka kim tehdit olabilir?” diye sordu Alec. “Aileler tarafsız. Kabileler Klanlar için yapılan tıbbi araştırmaları onaylamıyor, ama bir gün ihtiyaç duyabilecekleri bir kaynağı tehlikeye atmak istemeyecek kadar faydacılar. Sadece Avcılar bizden nefret ediyor.”

“Eski günler kadar kötü değil,” dedi Barak. “Artık bütün vampirlerin ölümlülerin düşmanı olmadığını anlıyorlar.”

“Hepsi değil,” dedi Serisa acıyla. “En kötü fanatiklerine bir evlat kaybettiğimizi unutuyor musun? Kendilerine Pürist adını koyanları?”

“Joshua’yı kaybetmemizi asla unutmayacağım,” dedi Barak eşine. “Yanarken attığı çığlıkları hâlâ duyabiliyorum ve de onların izini bulduğumda Püristler’in attığı çığlıkları. Bedelini ödediler. Onlar yüzünden bütün vampir avcılarında nefret etmeyeceğim. Elimden gelirse onlardan uzak dururum, mecbur kalırsam savaşırım. Ama kimseyi öldürmem, Püristler’i bile. Bunu biliyorsun.”

Serisa başını salladı. Sonra tekrar Alec’le konuştu. “Bölgedeki avcıların izini sürüyoruz, onların da bizim izimizi sürdüğü gibi. Bir nedenle kliniği izliyorlarsa bunu öğreniriz. Ve bunun çaresine bakarız.” Alec’in yüzünü elleriyle tuttu. “Şimdi seni iyileştirmeye odaklanalım. Barak, Alexander’in ilaç çantasıyla dozaj talimatlarını getir. Onu bu hale getiren ilaçlar değil serum. Ben hâlâ gecelerce şiddetli seks yapmasından yanayım, ama yapmazsa yapmasın.”

“Ben yokmuşum gibi konuşmana gerek yok.”

Alec’in yanağını okşayıp gülümsedi. “Huvsuzluk yapıyorsun. Olsun. Kötü olmandan iyidir. Hem sadece kendi ihtiyaçlarıyla ilgili değilsin, klinikle ilgili endişelenecek kadar da tetiktesin. Meditasyonla ilaçlar sayesinde iyileştireceğiz seni.”

Alec kendini ona inandırdı. Başka çaresi yoktu.

“Hadi başlayalım,” dedi. “Yedide işte olmam lazım.”

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

“Ne bu halin, ölü gibi görünüyorsun Reynard?” diye sordu Domini Reynard kulübün arkasındaki kalabalık park yerine yavaş yavaş yürürken.

Park yerinin her bir köşesinde bulunan uzun direklerdeki parlak ve beyaz ışıklar yüzünden Reynard’ın uzun, ince gölgesi peşine düşmüştü. Bir gecede kilo mu vermişti? Dar kotu ve vücudu saran siyah tişörtüyle kesinlikle zayıf görünüyordu fakat zaten yalın olan hatlarında bir kofluk vardı. Domini Alec’in bütün çalımına rağmen yorgun göründüğünü düşündü. Onu görmek huysuzlaştırıyordu Domini’yi. Daha da kötüsü onunla ilgili endişeleniyordu. Bu ikilik öyle rahatsız ediciydi ki, iğneleyici yorumunu yapmaktan kendini alamadı.

Arka girişin yanında park etmiş siyah cipe yaklaşırken Reynard’ın cevabı da aynı derecede inciticiydi. “İlginiz için teşekkür ederim Bayan Lancer.”

Yakından bakınca Domini devam etti. “Çok solgun ve sağlıksız da görünüyorsun.”

“Bu ışıklar ten rengime iyi gelmiyor,” dedi Reynard kaportaya yaslanan Domini’ye.

Önünde arkasında GÜVENLİK yazılı gömlekler içinde iri adamlar hayranlarla arka girişin yanına park edilmiş Lincoln Navigator arasındaki bölgeyi devriye geziyordu. Domini'yle Reynard birbirleriyle konuşurken artan kalabalığa bakıyorlardı.

"Ve yine gece gece güneş gözlüğü takmışsın. Niye?"

"Ortama ayak uydurmaya çalışıyorum."

"Güneş gözlüğü takan kimse göremiyorum."

"Vücut piercingi ve tam beden dövmelemine ilgim olmadığına göre havalı görünebilmek için tek yapabildiğim bu. Burası sana *Hızlı ve Öfkeli* seti gibi geliyor mu?"

Domini kalabalığa bir baktı. "Modifiye arabalar yok. Daha fazla kız var."

"Galiba."

Alec az ve öz konuşmaya çabalamasının işe yarayıp yaramadığını merak etti. Domini onu gördüğü an ona sözle saldırmıştı. Alec de karşılık verdi. Vampir flörtleşmesi. Tokat atıp hırlamak da sıradakiydi. Ve ondan sonra da...

Bu laf değiş tokuşu tehlikeli olabilirdi.

Görev. Disiplin. Sorumluluk. Alec bu standartlara göre yaşırdı, ama şimdi Lancer çalışanı bir Seçkin olarak zorunlu olduğu şeyleri yerine getirmekteki ısrarı belki de pek iyi bir fikir değildi. Atalarından aldığı yardımla katı inadı onu buraya getirmişti. Ama şimdi buradayken Domini'nin yüzüne bakmakta zorluk çekiyordu. Vahşi hayal gücü bugün aşırı yüklenmişti ve kurduğu sert fantezinin görüntüleri peşinden gelmekle kalmıyor onu utandırıyor da.

Ama onsuz olmaya dayanamazdı. Zihni ona, Domini'nin onunla güvende olmayacağını söylediği halde yine Domini'nin yanına dönmesi gülünçtü.

Gerçekten kendinden başka birinden korunmaya ihtiyacı var mıydı Domini'nin? Yakınında olmayı meşrulaştırmak için Domini'yi izleyen başka bir tehdit daha olduğunu mu hayal ediyordu Alec?

Domini Reynard'ın gelmemesini ummuştu. Alec'in gerçek doğasını ve niyetlerini sakladığına olan inancı bir şey inkar etme biçimi miydi?... Eğer öyleyse neyi inkar ediyordu? Arzu? Kontrolü kaybetme korkusu? Tutkunun pençesinde kendini kaybetme korkusu?

Bu eski moda düşüncesiyle dalga geçti. Tutkunun, ona kontrolünü ya da kendini kaybettirdiğini kim demişti ki?

Holly. Sadece şarkılarıyla değil; Holly duygularına tamamen kendini adayarak yaşıyordu. Ergenliğe girdiklerinden beri Domini onun âşık olup ayrılırken terk edilişini ve sık sık yaşadığı kalp kırıklıklarını izlemişti. Domini pek çok kez kırılan parçalarını toplamasına yardım etmişti ve bu hiç hoş değildi. Çılgınca olanıysa Holly asla âşık olmaktan vazgeçmedi.

Tutku, şehvet ve arzu güvenilir duygular değillerdi ve akli başında bir yola çıkmazlardı. Domini günlük hayatta akıl sağlığını korumak için yeterince sıkıntı yaşıyordu. Bu karışıma bir de tutku eklenirse-

"Müşterimiz hâlâ arabada," dedi Reynard Domini'yi hüyalardan çıkararak. Saatine baktı. "Neden?"

"Telefonla konuşuyor," dedi Domini. "Özel bir konuşmamış."

Holly Jo'yla konuşuyordu. Domini başını salladı. Aşktan umudunu kesmemeye bak. Medya bunu öğrenirse-

"Ashe'in birkaç dakika içinde sahnede olması gerekiyor mu?"

Domini Holly'nın ekibinden bazılarının huzursuzca cı-pın diğer tarafında volta attığını gördü. Turne menajeri çok mutsuz görünüyordu.

Domini omzunu silkti. "Holly istediğinde kulübe girece-ğiz."

Müşterinin programı mahvetmesinden şikâyet etmeye-cekti. Eger gecikmenin güvenlik tehdidi oluşturduğunu dü-şünüyorsa bu Andy'nin işiydi. Arka girişin orada görevli iki kulüp fedaisinin onlara kızgınca baktığını gördü. İri fedaile-re de omzunu silkip Reynard'a döndü.

"Sana bir soru sorabilir miyim?"

Alec kollarını kavuşturdu. Kolları uzun ve adalelivdi, du-ruşu omuzlarının genişliğini vurguluyordu. Domini sıkı vü-cutlu, yapılı erkeklere alışkındı, ama hiçbirinin bunun gibi et-kileyici değildi.

"Sorabilirsin."

Domini derin bir nefes alıp lafa girdi, "Vampirlerle ina-nır mısın?" Aptal bir soru olduğunu düşünmüyordu Domi-ni. Tehlikeli bir soru olduğunu düşünüyordu.

Alec güneş gözlüğünün üzerinden kuçümser bir şekilde baktı. Gözleri kızarmıştı. "Diş perilerine ve Koca Ayak gibi şeylere inanıp inanmadığımı mı soruyorsun?"

"İnanıyor musun?"

"Koca Ayak'a kesinlikle inanmıyorum."

Domini Alec'in, sorusunu cevaplamadığını anladı. Alec, artık onu şaşırtmayan esrarengiz bir hızla yaklaştı. Konu-şurken Domini'nin iki santim ötesindeydi. "Peki ya sen? Sen neye inanıyorsun?"

"Kesinlikle diş perilerine inanmıyorum."

"Vampirler inanır," dedi Alec. "İki kere bebek dişleri çıktığından yastığın altına para koyma olayına gerçekten takıldılar. Aslında çoğu vampirin üniversite hesabı, diş perisi parasıyla açılır."

Alec'in zevzekliği Domini'ye komik geldi. Görünüşüne ve kuvvetli seks cızırtısına bu hali de eklenince ortaya çıkan karışım ürkütücü bir şekilde güçlüydü.

"Sen vampirlere inanıyor musun?" diye sordu Alec.

"Çocukken vampirlerle ilgili rüya görürdüm," diye itiraf etti Domini. "Son iki gündür de bu rüyaları görüyorum. Seninle tanıştığımdan beri."

Domini, güneş gözlüğüyle gizlenen yeşil gözleri ve üstten gelen parlak beyaz ışıkla tuhaf bir şekilde gölgelenen solgun yüzünün açılı yapısı yüzünden Reynard'ın bu söylediğini nasıl algıladığını anlayamadı. Kahretsin, nasıl da vampir gibi görünüyordu! Olabileceğinden değil de; rüya görüntüleri onu bilinçaltından bir şeye karşı uyarıyor olduğundan-

Alec Domini'nin yanaklarına ve boğazına tam dokunmadan parmaklarını onun yakınında gezdirip onun içinde soğuk ve ateşli titremelere sebep oluyordu. "Seni ele geçireceğimden korkuyorsun değil mi? Hayatını emeceğimden?" Sesi kısık ve çok öfkeliydi.

Domini bir adım yana kaydı. Alec de dönüp uzak durarak onu izledi. Domini kollarını kavuşturdu. "Onun gibi bir şey."

Alec geri adım attı. Sesi öfkeden buz gibiydi. "İltifat ediyorsun."

Domini Reynard'a arkasını dönüp çevreyi inceledi. Sokağın iki yanına yayılan hayran kalabalığı binayı çevrelemişti, ama gecenin bu saatinde çok uslu duruyorlardı. Asıl mese-

le Holly'yi içeri sokmak değil, onu kulüpten çıkarmak olacaktı.

Domini Reynard'ın bakışını üzerinde hissederek omzunun üstünden baktı. "Neye bakıyorsun Bay Reynard?"

Alec bir kaşını kaldırıp güneş gözlüğünün üstünden ona baktı. "Bayan Lancer kıçında bir kuş gördüğümü fark etmekten kendimi alıkoyamadım."

Domini'nin üzerinde kalçalarını açığa çıkaran kısa bir etek vardı ve omurgasının altından uzanan dövmenin biraz görüldüğüne şüphe yoktu. Bel çukuruna doğru elini gezdirdi. "Akbaba."

"İlginc," diye mırıldandı Reynard. "Önünde de buna benzeyen bir şeyler var mı?"

"Bunu asla bilemezsin Bay Reynard."

Alec Domini'ye arkasından öyle yaklaştı ki, Domini onun teninin sıcaklığını hissedebiliyordu. "Öyle mi?" diye mırıldandı dudaklarıyla Domini'nin kulağına. "Bence bu konuda iddiaya girmek istemezsin."

Domini titredi. Hayır. İstemezdi.

Andy Maxwell cipin ön tarafından geldiğinde hiç mutha görünmüyordu.

"Ne oldu?" diye sordu Domini.

"Kulübe bu akşam için Tanner'dan ekstra güvenlik kiralamasını tavsiye etmiştin değil mi?" Domini başını salladı. "Güvenlik hattında yürüyen bu insanlar ve fedailer Tanner'ın adamları değil. Kulüp yönetimi Dennis Weader'la anlaşma yapmış."

"Kahretsın."

"Bir sorun mu var?" diye sordu Reynard.

"Bize fazladan iş çıkabilir," dedi Andy Reynard'a. "Sammy Weader şehirdeki en profesyonel güvenlik şirketi değildir."

Domini homurdandı. "Seyyar steroid kullanan vücutçuları ve bazen de bazen eski mahkûmları çalıştırır," diye açıkladı. "Referans kontrol etmekte de hiç hassas değildir." Reynard'a sertçe baktı ama Reynard yaptığı göndermeye tepki vermedi.

Tam o anda Holly cipin arkasından çıktığında Domini işe başlayabileceği için rahatladı.

"Romantik hayatımın nasıl olduğunu sormayacak mısınız?" diye sordu Holly Domini yanına gelince.

"Şapşal gibi sınıyorsun, sormama gerek yok."

Domini arkadaşı kendisiyle binanın arka duvarı arasında kalsın diye Holly'nin kokuna girdi. Andy önde, Reynard da arkadaydı. Çabuk adımlarla hareket ediyorlardı. Holly'nin ekibi arka kapıda dizilmiş bekliyordu.

Holly Reynard'a bakmak için başını çevirdi. "Bay T ile işler nasıl gidiyor?"

"Karıya geldik bile. Sonra konuşuruz."

"Hiç eğlenceli değilsin."

"Ben de ona aynı şeyi söylüyordum," dedi ulu orta laf dinleyen Reynard.

Holly'nin kıkırdaması ve Domini'nin pis pis bakışı hoşuna gitti ama dikkatini kapının iki yanındaki korumalara çevirdi. Daha iyi bakmak için gözlüğünü kaydırды. Ashe'in adamları görüşüne engel oluyordu, ama Domini'yle Holly girişe ulaştığında Reynard daha iyi bakabildi. Korumalar kadınlara kalkan oluşturmak için onlara döndü. Domini'nin en yakınındaki, kararlılıkla ona bakıyordu. Bu adamın yan duruşu Reynard'a tanıdık geliyordu...

Dün geceki kalabalıkta vash kadının yanında duran korumalar! Durumu iyi olsaydı önceden bunu fark edebilirdi.

Domini'nin gözünün kenarına bir ışık düşti, vana bakiğinde kapıdaki korumanın elindeki bıçağı gördü. Hemen Holly'yi sertçe ve hızla binaya itti.

Domini içeri adım atmadan adamı üstüne fırladı. Holly'ye değil - Domini'ye. Bunu anlaması onu çok etti, ama eğitimi sayesinde hemen darbeyi bloke edip saldırı hatlarını dışına çıkı. Ama etrafta her taraftan bastırıcı çok fazla insan vardı. Girişin etrafındaki dar geçitte sıkışıp katarak birinin üstüne doğru tökezledi.

Bu çarpışma onu tekrar harekete geçen saldırganına doğru savurdu. Gideceği bir yer yoktu ve bu sefer bir bıçak lokunu sıyırılmıştı. Domini, kanı akarken acıyla inledi.

Birisi çığlık attı. Başka birisi daha çığlık attı. İnsanlar Domini'nin üstüne yığıldı. Saldırganı görüş alanından çıkması ama bir süre sonra aralarındaki kişiyi itip tekrar Domini'nin üstüne çıktı. Başka bir darbeyi daha bloke ederken adamın gözlerinin fanatik bir ofkeyle tutuştuğunu gördü.

"Melun!"

Alec Domini'ye ulaşmak için onlarca insanı itip savururken çığlıklar bağırışlar arasında saldırganın bu cirkiz kelimeyi söylediğini duydu. Domini'nin kanının kokusu aynı adı bir sıyrıktan fazla bir şey varsa bunu yapan orospu çocuğu kendini ölmüş sayabilirdi. Hayır. Orosu çocuğu ölecekti, o kadar.

Alec nihayet Domini'ye ulaştığında bıçak üçüncü kez vuruyordu. Domini'yi kenara itip saldırganı baleğinden vaktedi. Kemikleri kırılan adam çığlık atıp canını parmaklarından bıçağı düşürdü. Alec bıçağı kullanmayı düşünmü ama çıplak ellerini kullanmaya karar verip bundan vazgeçti.

Adamı yere itip kendini yanma attı. Adamın kırık bileği-
ne başparmağını bastırınca orospu çocuğunun inlemesi-
den büyük zevk aldı.

“Neler oluyor? Domini nerede?” dedi bir ses.

Alec ağzının içinden küfredip başını kaldırıncı Max-
well’in ona doğru eğildiğini gördü.

Neredeydi Domini?

Saldırganı bayıltıp sıçrayarak ayağa kalktı ve etrafa ba-
kındı. Işıklar ve gölgeler ağrıyan gözlerini mahvediyordu.
İnsanlar ayağa kalkıyor öne doğru ilerliyordu. Tek ihtiyacı
olan kişiyi hiçbir yerde göremiyordu. Gürültü ve yabancı-
ların yoğun duygu dalgaları Alec’in yanan duyularına bas-
kı yapıyordu.

Bulanıklık içinde kendi etrafında döndü. “Domini!”

Ve sonunda duvara yaslanmış kıvrılan bir yığın halinde
duran Domini’yi gördü.

Anında yanına ulaştı. “Domini?”

Maxwell peşinden geldi; Alec Domini’yi nazıkçe çevirir-
ken onlara ulaştı. “İyi mi?”

Alec, Domini’nin damarlarında akan sıcak kanını his-
settiğinde rahatlamayla iç çekti. Ellerini yüzünde, saçların-
da gezdirdi. “Başında bir şişlik var,” dedi Maxwell’e. “Kırılan
kemiği yok.” Kesigin kanaması geçmişti bile, Alec onu kol-
larına aldı.

Maxwell yanlarına diz çöktü. “Ashe içerde güvende. Ne
oldu burada? Kaç kişiydiler?” Park yerine doğru baktı. “Cep
telefonlarıyla 911’i arayan bir sürü yaralı insan var.”

Alec her an polisin ve acil servisin geleceğini bile-
rek kaşlarını çattı. Bunu bu şekilde oynamak istemiyordu.

Andy Maxwell'in gözünün içine baktı. Birkaç dakika sonra Maxwell'in göz bebekleri büyümüş, ifadesi gevşemişti. "İçeri git," diye emir verdi Alec. "Ashe ile ilgilen. Buradaki durumla ben ilgilenirim. Git!"

Maxwell ayağa kalktı. "Domini'ye iyi bak," dedi ve Alec'in dediğini yaptı.

"Bakarım."

Alec önce Domini'yi yavaşça oturtup saldırgana geri döndü. Pençesini uzatıp adamın kolunu kesti. Adamın kanı akarken Alec öne eğilip uzun ve derin bir nefes aldı. Adam kımıldayıp gözlerini açtı. Alec adamın gözlerine baktı ve gözlerinde korkunun uyanışını gördü.

"Kokunu aldım artık," dedi adama. "Ve seni avım olarak damgaladım. Sonra oynayacağız."

Polis sirenlerini duyunca geri çekilip Domini'nin güçsüz bedenini kollarına alarak kalabalığın içinde kayboldu.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Domini uzakta bir yerde telefon çaldığını duydu. Uzun uzun çaldı, başındaki ağrıyı iyice kötüleştirdiğinden keşke sussa diyordu.

Mucizevi bir şekilde dileği yerine getirildi. Ama bu sefer de telefon sesinin yerini bir konuşma sesi aldı. Sesi tanı mıyordu, ama çok tanıdık olduğundan merakla dinlemek istedi. Dinlemek istemesi onu uyandırdı, ama bunun başını daha da kötüleştirdiğini anladı. Ayrıca uyanık olmak düşünmek demektir. Zihninin arkalarında isimsiz korkular ve karanlık anılar dolaşıyordu. Uyanırsa bunlarla yüzleşmek zorunda kalacaktı.

Gerçeklik belirip kaybolursa da ses konuşmaya devam etti ve Domini duymak için kendini zorladı.

“Ne var?” Alec’in sesi sertti ve ahizeyi eline aldığı anda daha da sertleşiyor gibi geliyordu. Mutfak masasında açık duran ilaç çantasını karıştırırken çalan telefonun onu sinir etmesine daha fazla tahammül edemedi. “Kimsin ve ne istiyorsun?”

“Anthony Crowe,” geldi yanıt olarak. “Püristler buraya gelmiş.”

“Bir de bana anlat.”

“Kliniğe zorla girmeye kalkıştılar. Ben kişisel olarak her şeyin yolunda olduğunu söylemeden kimsenin polisin yanından bile geçmesini istemiyorum.” Alec Tony Crowe’un kliniğin güvenliğinden sorumlu olduğunu hatırladı. Crowe alaylı yorumunu da gerçek olarak algılamıştı. “Püristler’i biliyorum. İki saat önce onlarla karşılaştık.”

“Biz derken?”

“Kadınım saldırdı. *Bana* değil, kadınım. Onu haklamadım, ama onu takip edebilirim,” dedi bu bölgenin Seçkin’ine. “Senin için sakıncası yok ya Tony?”

“Ben bölgesel savunmacılık yapmam, hem ne başka bir Seçkin ne de Maderşah yoldaşlığı kadınını korumana karşı çıkmaz. Senin için haber salarım herkese.”

“İyi, teşekkürler.”

“Bekle,” dedi Crowe ve bir süre durakladı “Bir ölümlüylesin değil mi? Onu hatırlıyorum.”

Alec diğer Seçkin’in sesindeki ilgiye karşı hırlamamak için kendiyle savaştı. “Bunu tartışmıştık.”

Crowe kahkaha attı. “Hiç kimse birleşme halindeki bir Seçkin kadar kıskançlık yapamaz. Kadınına gelince neden Püristler-?”

“Hiçbir fikrim yok.” Düşünceli bir duraklamadan sonra devam etti Reynard. “Belki sen yardımcı olabilirsin. Özel detektif olan sensin.”

“Halk arasında böyle biliniyordum. Ama o zamanlar genç ve kan sarhoşuydum. Neden hedef olduğunu ona sordun mu?”

“Henüz değil; bilinci yerinde değil. Bizimle ilgili bir

bir şey bilmiyor. Onlarla ilgili de. Bundan eminim. Ama Püristler'in onunla bir derdi var. Bununla ilgilenebilir misin? Onun kanını akıtan herifi yakalayınca sorma şansım olmazsa diye."

Vampirler sevdiklerinin kanını akıtan her kim olursa ölümcül derecede gözleri kararırdı. Kan kutsaldı, sevdiğinin kanıysa kutsaldan da öteydi. Ve kanın bedeli kanla ödeneirdi. Ölümlü vampir avcıları vampir inançlarını ve tabularını çok iyi bilirdi. Ne zaman ellerine fırsat geçse bu inançlara nefret ve küçük görmeyle saygısızlık ederlerdi.

"Elimden geleni yaparım," diye cevapladı Crowe. "Aslında—"

"Ne var?"

"Boş ver. Bir şey hatırladım da. Muhtemelen önemli bir şey değil, bu yüzden kontrol edene kadar bir şey söylemeyeceğim. Ama kadınına *karakuş* kelimesinin onun için bir anlamı var mıymış diye sorsana. Tekrar ararım seni."

Oturma odasında kanepede uzanmasına rağmen Alec Domini'nin nefes alış verişindeki hafif değişikliği ve bilincinin odaklandığını fark etti. Bir süredir uyanmaya çalışır gibiydi ama Alec durumunu yavaş yavaş anlıyordu

"Peki," diye yanıt verdi sabırsızlıkla. "Teşekkürler Tony."

Alec ahizeyi bırakıp çabucak haplarını yutarak oturma odasına yöneldi.

"Ne bu halin ölü gibi görünüyorsun Bayan Lancer?"

Domini yavaşça doğrulup oturdu, ağrıyan başını dikkatle kaldırırken Reynard'ın kollarını göğsünde kavırtırmış bir halde kapıya yaslanmış olduğunu gördü. Odadaki

tek aydınlatma birkaç masa üzerindeki mumlardı. Reynard, üzerindeki koyu renk bol pantolonun içine soktuğu beyaz Oxford tişörtünün kollarını kıvırmıştı. Yüzünde endişeli bir ifade vardı.

“Neden senin evindeyim?”

“Acil servise gitmene gerek olacak kadar ciddi yaralanmadın.” Kayıtsızlığı sinir bozucuydu. Ağır adımlarla odaya girip Domini’nin yanına oturdu. Çok yakınına.

Domini ona bakmak için yavaşça başını çevirdi. Alec başparmağını Domini’nin alnında gezdirdi. Domini öne eğilmekle geri çekilmek dürtüleri arasında kaldı. Rahatlatıcı dokunuşunu kabul ederse mi yoksa reddederse mi korkak olacağından emin değildi. Reynard’a bu kadar yakın olmak başını döndürmezse, muhtemelen ayağa kalkabilecekti. Kendini harap ve darmadağın hissediyordu ve o baygınken Alec’in düş alıp üstünü değiştirebilmesine sinir olmuştu. O yıkandığı için ikisi birden arka sokakların pisliği gibi kokmuyordu; sadece Domini kokuyordu.

Arka sokak mı? Hayır, hiç de değil. Şeyin arkasındalardı-

“Başın nasıl?”

“Ağrıyor.” Otomatik olarak sol şakağının hemen üstündeki şişliğe dokundu. “Neye çarptım?”

“Duvara.”

“Koca duvar ufak bir şişlik mi yaptı?”

“Şişliğe buz koydum,” dedi Domini’ye.

Alec kolunu ona doladığında dehşet içinde gerilecek gücü bile yoktu. Bitkin başını Reynard’ın omzuna yaslayacak kadar ileri gitmese de kanepenin arkasına uzanmış uzun, güçlü koluna yasladı. Gözlerini kapayıp ferah, erkek-

si kokusunu içine çekerek onları bu noktaya getiren olayların parçalarını bir araya getirmeye çalıştı. Saldırıya uğramış olduğunu düşündü, ama-

“Neler olduğunu hatırlıyor musun?”

Domini gözleri kapalı mırıldandı. “Bunu düşünüyorum.”

“Yardım etmemi ister misin?”

“Umarım buna gerek kalmaz.”

“Aklın zayıflamadı.”

“Ama şu anda oldukça zayıf hissediyorum.”

Domini yanında Alec’in yumuşak gülüşünün dalgalanmasını hissetti. Ona bu kadar yakın olmak güzeldi. Bu adamdan nasıl bu kadar şüphelenebildiğini ama aynı zamanda da onun yanında nasıl bu kadar rahat olabildiğini bilmiyordu. Reynard’ın bu kadar yakınında olmak neden böyle rahatlatıyordu onu; neden içten içe onu istiyordu? Muhtemelen başına aldığı darbe yüzündendi. Kafa yaralanması geçiren insanlar yaptıklarından sorumlu olmazdı.

“Kolun nasıl.”

“Kolum mu?”

“Kesilmişti.”

“Ah. Bu yüzden batıyormuş. Sen söyleyene kadar fark etmemiştim. Önemli bir şey yok.”

“Gerçekten mi?”

Ses tonundaki tehlikeli havayı gözden kaçırmadı ama başka bir düşünce dikkatini dağıtıyordu. Kaçırdığı önemli bir şey vardı. Bir sorumluluk. Üstlenmeyi unuttuğu sorumluluk neydi?

“Holly!” Tehlike hissi içine düşünce doğrularak oturdu. “Tanrım, Holly nerede?”

Alec duvar saatine baktı. "Tahminen şimdiye sahneden ayrılmıştır. Ama sanırım ruh haline göre sahneyi birkaç saat daha uzatabilir."

"Yani -kulüpte mi diyorsun? Ama o-" Hafızası geri geldi. Anlık baş dönmesini görmezden gelerek ayağa sıçradı. "Saldırıya uğradı. Bıçaklı bir adam vardı. Ben onu-"

"Saldırıya uğrayan Holly değildi. Sendin."

"-koruyamadım," diye cümlesini bitirdi Domini Alec'in sözleri üzerine.

Karnında ağrıdan düğümler oluşurken gergin elleriyle yüzünü ovuşturdu. Aptaldı. Salağın teki. Tam bir felaket.

Alec'in elleri aşağı inip Domini'nin omuzlarını sardı ve onu kendine çekti. Domini başını kaldırıncı Alec'in hiddetli yeşil gözlerini gördü.

"Olur böyle şeyler!" diye patladı Reynard. "Ordudayken öğrendiğim bir şey varsa o da ne kadar sıkı plan yapıp hazırlansan da bazen operasyon kötü gider. Seni oyuna getirdiler Domini, pusuya düşürüldün. Güvenebileceğini sandığın insanlar sana karşı oldu. Bunun olacağını göremedin. Hiçbiri-miz göremedik. Yanlış bir şey yapmadın. Bıçağı gördüğünde Ashe'i tehlikeden uzaklaştırdın. Binaya soktun onu, tehlikenin uzağına. Orospu çocuğunun peşinde olduğu sendin. Sen. Neden olduğunu biliyor musun?"

Domini sımsıkı kavrandığının, birbirlerine çok fazla yakın durduklarının yoğun bir şekilde farkındaydı. Alec'ten ona doğru akan yoğun duygunun ise daha da çok farkındaydı. Etraflarındaki hava tıngırdarak ısınıyordu.

Domini gözlerini kırıp gerilim çıtırtıları arasından kendi sesini duydu. "Işık hızında hareket etmeyi bıraksan çok iyi olur," dedi Alec'e. "Sinir bozuyor."

Alec onu daha da kendine çekti. Domini o büyüleyici yeşil gözlerde ateşlerin dans ettiğini gördüğüne yemin edebildi. "Sinir bozucu olmamı mı istiyorsun?" Alec onu öptü.

Büyük bir hataydı bu. Korkunç bir hata. Ama Alec bundan zevk aldı.

Kötü fikir, diye düşündü Domini. Çok kötü bir fikirdi. Kollarını Alec'e doladı. Ağzı önünde açıldı. *Çok güzel öpüyor.*

Alec'in elleri üzerinde gezindi. Haşin ve istekli öpüşünün heyecanına zıt olarak sert, savaşçı ellerinin dokunuşu tereddütlüydü. Reynard ona sanki camdan yapılmış kıymetli bir varlık gibi dokunuyordu. Bu Domini'nin onu daha fazla istemesine neden oldu.

Tereddütlü de olsa bu eller çabuk ve zekice hareket ediyordu. Kısa eteği birkaç dakika içinde bileklerine düştü. Alec'in dudaklarına btişik bir şekilde kahkaha atınca onu titrettiğini hissetti.

Alec'in elleri kalçalarında, sırtında ve ince örgü bluzunda gezindi. *Adam sutyen açmada deneyimli.*

Alec göğüslerini avuçlayıp meme ucuna yönelerek başını eğdi.

Dokunuşu deneyimli. Dili deneyimli.

Domini zevkten inlerken sırtı yay gibi eğildi, Alec'in onu yere yatırdığını anlamadı bile. Ahşap zemin pürüzsüz ve serindi. Domini eriyordu. Hiç beklediği gibi bir şeye benzermiyordu bu.

Alec Domini'nin şaşırıp hayrete düştüğünü anladı, böylesine tahrik olabileceğini hiç ummadığını da anladı. Alec onun ilk erkeği değildi ama ona tutku veren ilk erkekti. Bu

gururunu okşasa da daha önce bu kadar fazla hayal kırıklığı yaşamış olduğunu öğrenmek onu üzdü.

“Bir daha asla olmayacak.” diye fısıldadı duyulamayacak bir sesle göğüslerine. İsteddiği her şeyi almamak için kendini zapt etmesi, içindeki, ona sahip olmak isteyen hayvanı uzak tutmaya çalışması gerekiyor ve bu durum onu zorluyordu.

Domini’nin bedeninin ona verdiği hissi, sert kaslarının üzerinde kıvrılan kadifemsi tenini sevdi. Çok büyük bir özenle onu okşayıp kendini geri çekti. Durakladı.

“Bu güvenli değil,” dedi dudakları onunkiyle buluşurken.

“Hayır,” diye fısıldadı Domini. “Ama baş ağrısına iyi geliyor”

“Seni incitemem.” Sözleri bir yemin edercesine gibi yongundu.

Alec kendini geri çekmeye çalıştı ama Domini ona sınıksı tutundu. Alec’in yüzünde gördüğü endişe öyle güçlüydü ki, acı gibi görünüyordu, ama gitmesine izin vermeyecekti. Bunun durmasına izin vermeyecekti.

Reynard’ın gömleğinin önünü kavrayıp çekti. Düğmeler koptu. Alec’in çıplak göğsüne uzanıp boynunu öperek aşağıya doğru ilerledi. Alec yumruk yaptığı elleri iki yanında, Domini’nin parmaklarıysa onun omuzlarındaydı; Domini parmaklarını onun uzun sırtında ve dar belinde gezindirdi. Teninin erotik, keskin ve temiz bir kokusu vardı ve-

Ve birden kendi teni ile saçlarındaki pislikle ter kokusunu fark etti. “Leş gibiyim. Bana nasıl katlanabiliyorsun?”

Alec’in yarı kapalı gözleri kedigözü gibi parlıyordu. Gölgeler yüzünün sert çizgilerini yumuşattığından mum ışığı ona yakışıyordu. Ama içindeki kor haldeki gerginliği hiçbir

şey yumuşatmıyordu; gölgeler bunu daha da belirgin hale getirmekten başka bir işe yaramadı.

O yanan kedigözleriyle diz çökmüş Domini'yi seyreden Domini ayağa kalkıp bluzuyla sutyenini başının üzerinden sıyırdı. Alec'in gözlerini ondan alamadığını, onu terlettiğini, onu sertleştirdiğini bilmek gibi güçlere sahip olduğunu hiç bilmezdi. Domini de ondan gözlerini alamıyordu. Onu öyle kuvvetli istiyordu neredeyse nefesi kesiliyordu. İçinde şehvet çınlıyor, ateşler yükseliyordu ve kendi arzusundan büyük zevk alarak elleriyle kendine dokunmadan duramıyordu.

Son zamanlarda gördüğü karanlık rüyaları hatırladı, tüm o canavar görüntülerinin gerçek adamı bulandırıp, onu, kötü seksle ilgili korkulara sürüklediğini hatırladı. Başını geriye atıp bu saçmalığa güldü.

Domini geri adım atıp ellerini uzattı. "Hadi, seni ısır-mam," dedi. "Banyon nerede?"

Banyo sıradan bir banyo değildi; oturma yeri ve ayna karolarıyla her yönden su püskürtmek için bir sürü su ağızlıkları bulunan, seks için mükemmel bir banyoydu. Alec ışıkları açmasına izin vermemişti ama banyoda da mumlar vardı. Mum ışıklarının yansıması karolarda sis içindeki yıldızlar gibi parıltıyordu. Alec soyunup Domini'nin ardından içeri girdiğinde su fiskeyelerinden buhar yükselmeye başlamıştı bile. Domini'nin eline aldığı duş jeli ardıc kokuluydu.

Domini su ve sabunla kayganlaşan tenini Alec'e dolayıp hemen onu içine yöneltti ve ilk orgazm patlamasını yaşadığında daha fazlasını isteme arzusuyla tükenmişti.

Domini onu canlı canlı yiyebilir ama yine de ona yeterince sahip olamazdı.

Domini sıcak, sıkı, kavrayan bir baskıyla onu içine aldığı anda Alec inledi. Domini'nin içine girerken duyduğu hazın gücü baş döndürücüydü. Domini'nin orgazmı duyularına yıldırım hızında sıcak dalgalarla vuruyordu. Sıcak su dalgaları teninin üzerinde akıyordu. Zevk neredeyse acı vericiydi, arzu da neredeyse onu tüketiyordu. Domini büyük bir heyecanla üstünde gidip geliyordu.

Alec kendini ona bıraktı. Kontrolü elinde tutamazdı. Kontrolünü kaybedemezdi de. Yüzünü Domini'nin göğüslerine gömüp kalp atışının uğultulu ritmiyle yuvarlandı. Teninin altında seksle tatlandırılmış sıcak şarap gibi kuvvetle akıyordu kanı. Alec kan arzuladı; arzuladı ve bu arzuyla savaştı.

Diş çıkmasın! Diş çıkmasın! Diş çıkmasın!

Keskin dişlerin ağzında uzanmaya çalıştığı yere yayılan acıya karıştı mantra'sı. Dilinde tadını duyduğu kan kendi kanıydı. Çıldırılmış bir kurt gibi ulumak istedi ama sadece zevk inlemeleri çıktı içinden. Kadın üstünde hızla gıdıp gelerek vahşi, acımasız bir şekilde onu derine, daha derine çekiyordu. Orgazmları Alec'i kurşun gibi vurarak işleri daha kötüleştiriyor, belki de iyileştiriyor, tahammül sınırlarının ötesine götürüyordu.

Sonu gelmeyen olağanüstü bir süre sonra Alec artık daha fazla dayanamadı. Domini'yi bileğinden kavradı; duştan dışarıya yuvarlandılar. Banyo zemininin serin karolarına sınıslamak bir halde düştüler. Alec Domini'nin üstüne çıkıp ikisini de uçurarak patlama noktasına getirene kadar hızlı, sert vuruşlarla içinde gidip geldi.

Uzun bir süre Alec, birbirine girmiş duyularla kör oldu. Sonra dünya karardı ve bir anlık panikten sonra Alec gözlerinin kapalı olduğunu fark etti.

"Her şey yolunda," dedi uykulu Domini'nin ıslak saçlarını okşayarak. "Her şey yolunda."

Domini biraz kıpırdanıp Alec'in yanağını okşayarak uzun, tatminkâr bir şekilde iç çekti. "Her şey yolunda," diye onayladı uykulu bir halde.

Alec duşa uzanıp suyu kapadı. Sonra Domini'nin doğrulmasına yardım edip bir havlu aldı. Biraz kurulandıktan sonra Domini'yi kucaklayıp yatak odasına taşıdı. Onu yatağa uzatıp yanına yattığında Domini hiç itiraz etmedi. Yatağa başını koyar koymaz uyuyakaldı Domini. Alec de hemen arkasından uykuya daldı.

YIRMİNCİ BÖLÜM

Alec, fazla uyumamış olmasına rağmen kendini çok daha iyi hissediyordu. O kadar iyi hissediyordu ki, aya karşı ulumak, yatak başlığına pençesiyle çentik atmak, kahkaha atmak, çığlık atmak ve -uyumak istiyordu. Derin, rüyasız, dinlendirici bir uyku ona sesleniyordu. Haftalardır böyle iyi hissetmemişti. Gerginliğin, acının bir kısmı hafiflemişti. Doğasının hayvani tarafını şimdiye kadar gizli tutabildiğinden çıldırma korkusu bile kısmen hafiflemişti.

Belki de Serisa haklıydı. Fiziksel rahatlamaya şiddetle ihtiyacı vardı. Çaresiz bir şekilde Domini'ye ihtiyacı vardı ve en azından bu seferlik ölümlü tarzıyla sevişmeyi başarabilmişti. Hâlâ kan paylaşımını, zihin, ruh ve et çiftleşmesini istiyor, arzuluyordu ama şimdi kendini bırakırsa rüya görüntüleri çirkin bir gerçekliğe dönüşürdü. İç çekti.

İç çektiğinde Domini kımıldadı. Saçları hassas teninde zevk uyandırarak göğsüne değdi. Nefesi kesildi ve güldü.

Domini uyuyordu ama Alec'in sesine uyandı. "Gıdıkladım mı?"

Gıdıklama gibi bir şeydi herhalde, gıdıklanmanın nasıl bir his olduğundan pek emin olmasa da Kendi türünün du-

yuları, olumlu kuzenlerinden nasıl daha farklı, daha yoğun yaşadığını anlatmayı çok istedi. Ama bunu kelimelerle değil onu oraya götürerek anlatabilirdi sadece. Normal bir olumlu bu yoğunluğu paylaşamazdı, fakat kader eşit herhangi bir olumlu değildi.

"Hatîf gıdıklandım diyebilirim," dedi ona.

"Demek artık sırlarından birini biliyorum," diye mırıldandı Domini ve uyumaya devam etti.

Ama ben senin hiç bir sırrını bilmiyorum, Alec Domini'nin sırları olduğunu anlamıştı, en azından bir tane, hem de aşırı tehlikeli olan bir sır.

Onu korumak için bu sırrı bilmesi gerekiyordu. Zihnine girip istediğini öğrenmesi kolay yoldu, özellikle şu gevşemiş haliyle. Kolay, ama etik değildi. Zaten bir kez çaresizlikten ve onu koruma ihtiyacından zihnini işgal etmişti, zamanın da iyi bir fikir gibi görünse de, artık bunu yapmanın ne kadar yanlış olduğunu çok iyi biliyordu.

Domini Lancer'la ilgili ne biliyordu? Domini'ye sarıldı. Arada sırada geleceği görebildiğini biliyordu, ama Domini tek yapabildiğinin bu olduğunu sanıyordu. Çok çalışıyor, yalnız yaşıyordu, pek çok kişinin leş yiyici ve zararlı gördüğü akbaba ve çakal gibi vahşi hayvanlara karşı bir zaatı vardı. Büyükbabasını seviyordu ve en azından bir tane iyi arkadaşı vardı. Muhteşem göğüslerini de listeye ekledi Domini kimildanıp tekrar ona yaslanırken. Ve çok güzel kokuyordu.

Alec kararlılıkla Domini'nin fiziksel özelliklerini düşünme durumundan kurtulmaya çalıştı. "Uyanık mısın?" diye sordu.

"Hayır," dedi Domini.

"Konuş benimle," dedi. "Bana kendinden bahset."

Alec Domini'nin bilincinin yavaş yavaş açıldığını hissetti. Dinlenme halindeyken hem düşüncelerinin hem de bedeninin böyle süzülmesi hoşuna gitti. Kendi gergin ruhunu yatıştırıyordu.

"Bana aileden bahset," dedi Alec. "Kardeşin var mı? Annen baban?"

"Kardeşim yok. Annemler de oldu."

Domini artık o kadar rahatlamış hissetmiyordu. Çatlağından dünya yüzeyine çıkan bir lav gibi tatmin olmuş halinin altından acı yükseliyordu.

"Anneler nasıl öldü?"

Domini Alec'in yanında kaskatı kesildi. Derin bir nefes aldı. "Çevreyolunda beş araba birbirine girdi. Sağ kurtulamayan sadece anneler değildi."

"Sen onlarla mıydın?"

"Hayır" Kesindi cevabı. Ötekeli. "Olacağını da görmedim. Anneler öldüğünde ben sörf yapıyordum. Orada eğleneceğime."

"Psşikler genelde kendi gelecekleri ile ilgili gerçekten çok önemli şeyleri görmezler," dedi Alec. "Bir savunma mekanizmasıdır bu; aklını yitirmemeyi sağlar. Olacak olan kötü şeyleri bilersen bunları engellemek yerine donup kalman çok daha olasıdır."

"Saçmalık," Domini Alec'in kollarından sıyrılarak doğruldu ve ona baktı.

"Bu bir armağan, Domini."

"Bu bir lanet. Giderek kötüleşiyor. Hem sen psşik olmakla ilgili ne biliyorsun ki?"

Alec doğrulup Domini'yi tutmamak için ellerini yatak

başlığına, başının arkasına dayadı. Domini çıplak ve öfkeli otururken ne kadar tahrik edici olduğunu farkında değildi. "Ben de psişığım," dedi Alec. "Senden farklı bir şekilde, bu yüzden sana deli diyebilecek son kişiyim."

"Bu güven verici değil Reynard."

Domini'nin tepkisi içinde öfke uyandırdı. Domini'yi şaşırtan bir çabuklukla onu kavrayıp kendine çekti. "Artık arkadaş değil miyiz?" Sesi Domini'nin dudaklarına değen hafif bir fısıltı gibiydi.

Domini öfkeden kızıştı, Alec'le sertleşti.

"Biz--"

Alec bir anda Domini'yi altına aldı. Birkaç saniye içinde Domini'ye arkadaştan çok öte olduklarını kanıtladı. Çabuk ve sert bir şekilde onunla sevişti, bu ikisinin de içindeki öfkeyi yakıp hızlı, tatmin edici bir şehvete dönüştürdü. Domini altında istekle kıvranıyor, ona ulaşmak için kalçasını yükseltiyordu ve arzu patlaması yaşayarak aynı anda, birlikte geldiler.

Alec sersemlemiş bir halde uzun bir süre Domini'nin üstünde kaldı. Domini'nin parmaklarının hafifçe sırtını yukarı aşağı okşayıp saçlarında gezindiğini yavaş yavaş fark etti. Artık ona kızgın olmadığını düşündü.

Eski, derin bir acıyı kurcaladığı için, öfkesi için onu suçlamıyordu.

Alec sonunda Domini'nin üstünden inip yataktan kalktı. Önceden üstünden çıkardığı giysileri giyip çekmecedeki uzun bir tişört alarak Domini'nin çıplak karnına serdi.

"Sadece bir tane mi dövmen var?"

"Hi-hi." Yatakta sevinli bir şekilde kollarını bacaklarını

uzanırken başını biraz kaldırdı. Tişörte dokundu. "Bu ne için?"

Alec aç bir şekilde ona baktı. "Manzara hoşuma gisse de seni bu şekilde görmek çok cezbedici. Giyin: konuşmamız lazım."

"Konuşmak istemiyorum." Bir kedi gibi halsizce kolunu kaldırdı. "Uyumak-" İç çekti. "Sadece uyumak istiyorum. Çok yorgunum."

Alec onu bileğinden tutup ayağa kaldırdı. Kendine çekip sert sahiplenici bir şekilde öptü. Alec onu öpmeyi bıraktığında Domini başını omzuna düşürdü.

"Bunun seni uyarması gerekiyordu."

"Bir gece için yeterince uyardın beni."

Elvle sırtını aşağı yukarı okşayarak poposunu kavradı. Sonra ereksiyon olup ona bir kez daha sahip olmaktan başka bir şey düşünemeyecek hale gelmeden ondan uzaklaştı.

"Uyumama izin vermeyeceksen en azından oturabilir zavım?"

"Peki." Alec Domini'yi yatağın köşesine oturtup kendisi de sandalyeye oturdu. Ona dokunmak ayık kalmasına fayda etmeyecekti.

"Başın nasıl?"

Domini'nin kafası karışık. Uzun bir süredir kullanmadığı kasları zorlanmış ağrıyordu, ama kötü bir şekilde değil. Adamın penisi kocamandı. Fırsatı varken kaç tane testi olduğunu saymadığını fark etti. Holly gözlem becerisinin ve tersizliği yüzünden hayal kırıklığına uğrayacaktı.

"Holly," diye mırıktandı elini alınına koyarak. "Neden başımın ağrıdığını şimdi hatırladım."

“Ağrıdı,” diye tekrarladı Reynard. “İyi. Şimdi geçti o zaman.”

“Ben çabuk iyileşirim.” Komodindeki saate baktı. “Bu sabah mı akşam mı?”

“Sabah.”

“Kahretsin.” Alec’e sinir olmuş bir şekilde baktı. “Reynard, hep böyle bütün gece uyanık mı kalırsın?”

“Genelde. Neden biri seni öldürmeye kalkıştı?” Parmağını ona doğru salladı. “Sakin bana Holly’nin peşinde olduğunu söyleme; Holly seni bulmak için kullanılmış bir yemdi. Ama nasıl? Ve neden?”

“Nedenini düşündüm.”

Alec sandalyeye yaslanıp kollarını kavuşturdu ve uzun bacaklarını uzattı. Domini odadaki mumlarının bazılarının söndüğünü fark etti. Yarı karanlık olmasına memnundu; mum ışığı Alec’e açılmasını kolaylaştıran samimi bir sahne oluşturunuyordu.

“Holly’nin peşindekilerin gönderdiği mektupların hepsine tekrar baktım,” dedi. “Bu sefer *melun* kelimesinin kaç kere kullanıldığına dikkat ettim. Sadece iki kez görünüyordu, her ikisi de Holly’nin çocukluğuna yapılan göndermelerde. *Doğuştan melun* diye geçiyor bir yerde. *Melunun çocuğu* da kullanılmış. Mektupları ilk kez okuduğumda kötü niyetli, hasta bir zihnin alakasız sözleri gibi görünmüştü her şey. Yeni bir bakış açısıyla belki, sadece belki, Holly’den değil de bütün hayatı boyunca tanıdığı birinden bahsediyor olabileceğini anladım.” Domini ellerini sıktı. “Benden.”

“Yine de biri sana bıçakla saldırana kadar buna gerçekten inanmadın.”

“O zaman bile inanmamıştım tam olarak,” diye itiraf etti. “Bu yüzden yeterince hızlı tepki veremedim. Şok olup dondum kaldım.”

“Birinin sana neden saldıırabileceğini anlayamadığın için mi?”

Domini başını salladı. “Ayrıca neden birinin bana ulaşmak için böyle detaylı bir düzen kurduğunu da anlamıyorum. Eğer biri bana zarar vermek istiyorsa–”

“Seni öldürür.”

Acı gerçeğı başını sallayarak kabul ederken içine soğuk bir titreme yayıldı. “Beni bulmak kolay,” diye tamamladı. “Neden bunca sıkıntıya gerek olsun? Holly’yle aramızdaki bağlantıyı nasıl buldular? Hayır, bekle.” Parmağını kaldırdı. “Galiba nasıl olduğunu biliyorum.”

Alec başını yana eğdi. “Gerçekten mi?”

“Yakın zamanda Holly’den izinsiz bir biyografi basılmıştı. İçinde benden bahsediliyor.”

“Fotoğrafin var mı?”

Domini bunun tuhaf bir soru olduğunu düşündü, buna rağmen başını salladı. “Liseden bir sınıf arkadaşımızın kitabı yazan adıye sattığı iki fotoğrafta ben varım. Ama neden biri ergenlik fotoğraflarımdan peşime düşsün ki?”

Alec omzunu silkti. “Bilmiyorum. Sadece soruyorum. Bu dünyada gölgede dolaşmaktan büyük zevk duyan insanlar var. Bu tarz esrarlı işler onların tarzıdır.”

Domini ona sert bir bakış attı. “Öyle mi diyorsun gizli operasyon askeri?”

Alec başını salladı. “Karakuş kelimesinin bir anlamı var mı senin için?”

"Büyükannemin takma adı." Karnında bir yumru oluştu. "Neden?"

"Bir fikrim yok. Bu işle ilgilenmesini istediğim özel detektif sana bunu sormamı istedi."

"Neden bunu-"

"Bilmiyorum. Beni aradığında kesinlikle ona sorarım."

Domini ayağa kalkıp odada aşağı yukarı yürümeye başladı. İçinde korku dolaşıyordu. "Belki bunun büyükbabamla bir ilgisi vardır. Ona zarar vermek için beni kullanıyorlar belki de."

Alec endişelendiğini hissetti ve bu konuyu açtığına pişman oldu. Geceyi Domini'yle sevişmek yerine ona saldıran adamı bulmak için kullanmalıydı.

Yarın, diye düşündü. Orospu çocuğunu yarın gece bulacağım. Şafak yakındı ve güneş ufukta belirmemiş olmasına rağmen gözleri acımaya başlıyordu.

Yerinden kalkıp Domini'nin önünde durarak huzursuz volta atışını durdurdu. Onu kollarına aldı ve gözlerinin içine baktı. "Endişelenme. Şu an yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Şimdilik herkes güvende."

Domini başını salladı. Alec hipnotik ses tonunu onun üzerinde kullanmaktan hoşnut değildi ama her ikisinin de dinlenmeye ihtiyacı vardı. Domini'yi yatak odasına doğru yöneltti, yatağa yatırıp yanına uzandı. Onu tahrik edip onunla sevişirken mumlar teker teker söndü. Gün ışığı kalın valizimli yatak odası perdelerine dayandığında Domini huzur içinde kollarında uyuyordu.

Domini yanındayken Alec, acıya rağmen içindeki canavarı sessizleştirip uyuyabilmesine yetecek huzuru buldu.

YIRMI BİRİNCİ BÖLÜM

Domini uyandığında, gördüğü bir rüyada birinin ona Kırakuş dediğini hatırladı ama ne zaman olduğunu pek çıkaramadı. *Dün gece değildi*, diye düşündü. Dün gece? Saat kaçtı şimdi?

Gözlerini açıp komodine baktı. "Bu sabah mı akşam mı?"

"Akşam," dedi Reynard.

"Ah, aman tanrım!"

Doğrulamaya çalıştığında çelik boru gibi bir kol üzerine geldi. Yanındaki beden sıkı, sıcaktı ve uyku kokuyordu. Karanlık oda ona yabancı gelmedi. Yatak rahattı ve bütün hayatı boyunca yatağı bu adamla paylaşmış gibi hissediyordu.

Bütün gün ve gece uyumuş olduğuna şaşırmadı. Tüm olanlar yüzünden bitkin düşmüştü.

"Başın nasıl?"

Domini bir süre bunu düşündü. "Dönüyor."

"Başın mı dönüyor? Acı var mı bir yerinde?"

Reynard'ın sesindeki endişeye gülümsedi: onu umursadığını bilmek içine neşe dalgası yaydı.

"Kafam karışık," diye cevapladı Domini. "İçim sıkılıyor."

Fiziksel bir acım yok.” Tekrar doğrulmaya çalıştı ama kolu kıpırdamıyordu. “Aramam gereken insanlar var.”

“Ben aradım bile.”

Alec’in gülümsemesi yüreğini çarptırdı. Konuşmadan önce boğazını temizlemesi gerekti. “Büyükbabamla mı konuştuğun? Ona neler olduğunu anlattın mı?”

Alec’in bakışı ondan uzaklaştı. Yüzü mü kızarıyordu? “Tam olarak değil,” diye cevapladı. “Ofisi arayıp hasta izni aldım ikimiz için.”

“Biraz zaman kazandırdın bize,” dedi Domini. “Kovulmadan önce.”

“Dinlenmeye ihtiyacın vardı.”

“İşe ihtiyacım var.” İşi istiyordu. İşini seviyordu. Şirketin hiçbir kuralını çiğnemeyeceğine inanıyordu şimdiye dek.

Büyükbabasıyla konuşmalıydı. Şehvetin böyle kolayca etik değerlerini geçersiz kılmasına şaşırdı. Tutkunun onu bu kadar savunmasız yakalayabileceğini hiç düşünmemişti. Şimdi büyükbabasının hayal kırıklığıyla yüzleşmek zorundaydı. Kahretsin, Babalık’i incitmekten nefret ediyordu.

Buna değmiş miydi? Tanımadığı bir adamla –ama her çift başlangıçta birbirine yabancı değil miydi zaten? Temel çiftleşme güdüsü kontrolü eline alıp hayatını alt üst etmeden önce resmi bir tanışmaya gerek olmuyordu.

E, artık Reynard’la cinsel tanışmayı gerçekleştirdiği kesindi. Ama onu tanımaya devam etme arzusu yeterince tatmin olmamıştı; içindeki temel arzu hâlâ yanıyordu. Bunu salıverirse uzun bir süre yataktan çıkamazlardı.

Domini iç çekti. Benjamin Lancer’la yüzleşmeyi ne kadar geciktirirse her ikisi için de o kadar kötü olacaktı.

“Artık yataktan kalkabilir miyim?”

Reynard doğrulup ona doğru eğildi. Gözlerinin altında siyah halkalar vardı ve yanakları normalden daha çukur bir hal almıştı, ama hâlâ Domini’ye muhteşem görünüyordu. Dudaklarını ona değdirmek için başını eğdi. Domini içine yayılan heyecanla savaştı. Savaşı kaybedince ellerini Alec’in saçlarına dolayarak daha yoğun bir öpücük için onu kendine çekti.

Domini gözlerini kapayıp yükseldi, ama bilincinin yaşadığı sıkıntı kendini tamamen kaybetmesine engel oldu. Başını çevirip Alec’in çıplak sırtına bastırıldığı yumruklarını gevşetti. Reynard’a doğrudan bakmamasına rağmen hayal kırıklığının son derece farkındaydı. Biraz sonra Alec yatağın kendine ait olan tarafına yuvarlandı. Domini peşinden gitmek, ona ulaşmak istiyordu. Ona-

“Tutku sinir bozucu bir şey,” diye mırıldandı Domini ve doğrularak oturdu.

Bir an için tekrar sırt üstü yatıyordu. Reynard karanlıkta üstüne uzanmış onu altında tutuyordu. Alec’in gözlerindeki ofke ve incinme Domini’yi şaşırttı.

“Âşık olmak iyi bir şey Domini.” Yumuşak fısıltısının yoğunluğu bir bağırıştan daha acı vericiydi. “Pek çok insan âşık olmak ister.”

Reynard’ın ağzından çıkınca bu kelime kulağa büyük, derin ve karmaşık geliyordu. Kendisine birinin âşık olabileceği hiç aklına gelmemişti Domini’nin. Henüz şehvet kavramıyla daha yeni yüzleşiyorken Reynard aşktan bahsediyordu. Aşktan ilk bahsedenin kadın olması gerekmiyor muydu? Reynard ona âşık olduğunu mu söylüyordu? Ona âşık mıydı?

İnsanlar bir haftadan kısa sürede âşık olmazdı.

İnsanlar bir andan kısa sürede de âşık olurlar. Bazı insanlar daha tanışmadan bile âşık olurlar.

"Tüm hayatım boyunca seni arıyordum," dedi Alec. "Bunun ne kadar uzun bir süre olduğunu hiç bilemezsin."

Sözleri Domini'yi sersemleten bir yumruk gibi vurdu. *Beni seviyor. Telepatik güçleri var. Beni seviyor. Kafamın içinde benimle konuşuyor. Beni seviyor. Zihnimi okuyabilir. Zihnimi okuyabiliyor musun?*

Evet.

Hem de günlerdir bunu yapıyordu; bunu şimdi anlıyordu Domini. Kafasının içinde onunla konuştuğunu duymuştu. Ve Domini de ona cevap veriyordu. Çok, çok doğal gelmişti ona.

Alec önceden ona psişik olduğunu söylemişti. Domini'nin buna dikkat etmemesi, doğru soruları sormaması Alec'in hatası değildi. Hiçbir soru sormaması hatta...

Bununla beraber Alec'in ona âşık olması telepatik olmasından neredeyse daha da korkutucuydu. Hayır, neredeyse değil. Psişik yetenekleri olması fikrini anlayabilirdi. Ama ona âşık olmasını istemiyordu. Yoksa istiyor muydu? Ayrıca Alec ona âşık olduğunu söylememiştir ki-

Sana âşığım.

Domini ters ters baktı. "Bunu hiç kolaylaştırmayacaksın değil mi?"

"Âşk kolay değildir." Alec kısa, acı bir kahkaha attı. "Tüketen bir tutku halindeyse şehvet bile kolay değildir."

"Tutku." Domini iç çekti. "Reynard ben tutku fikrine bile alışkın değilim. Daha önce hiç yaşamamıştım." Başka her-

her birine bunu itiraf etmekten utanırdı ama Alec'e ger-
çek borçluydu. Ona gerçeği vermek istiyordu. "Sana güven-
miyorum." diye belirtti. "Senden hoşlandığımı bile bilmiyo-
rum."

"Benden hoşlanama gerek yok. Peki, beni seviyor mu-
sun?" derken Alec'in yeşil gözlerinde hınzır bir parıltı vardı.

Domini'nin nutku tutuldu, korkuyordu. Loş odada tek
vardığı Alec'in köşeli yüzüydü. Kokusu tenine, tadı ağ-
zına sinmişti. Bedeninin sıcaklığı kendi bedenini örtüyor
ve elleri ellerini tutuyordu. Ayrıca farkındalığı korkudan da
denne gidiyordu: özüne gidiyordu; kalbinde atıyor nabzını
kızdırıp kanını ısıtıyordu. Bedeni ve ruhu başka hiç kim-
sen değil sadece Alec'i istediğini, istediğini, istediğini fısıldı-
yordu. Zihni bu denkleme hiç karışmıyordu.

Alec onun bir parçasıydı. Bu ihtiyaçtan yoksun olduğunu
hayal edemiyordu. Bu aşk mıydı?

"Seninle sürekli sevişmek istiyorum." diye cevapladı so-
randa. "Defalarca. Şimdilik bu yeterli bir cevap olur mu?"

Alec'in yüz ifadesi burulsa da "Bana verebileceğin tek
şeyse razıyım. Şimdilik," dedi.

Domini her ikisinin de *şimdilik* kelimesini kullandığını
fark etti ki bu birbirleri için bir gelecek, dün gecenin, bu va-
tak odasının, bu anın çok ötesine uzanan birlikte bir zaman
daşıdıklarını ima ediyordu.

"Kendimi neye buluşturuyorum?"

"Hayat," diye cevapladı Alec. "Şimdiye kadar yaşamıyor
sun."

"Bu sen yoluma çıkıp beni yatağa atmadan önce de var
olmadığımı mı ima ediyor?"

"Evet."

Alec'in sesi kendini beğenmiş ya da kibirli gelmiyordu. Sesi kendinden emindi.

Domini'nin kalbi hızlı, şiddetli bir sarsıntı yaşadı, sonra da eridi. Öfkelenmesi veya hakarete uğramış hissetmesi gerekiyordu ama bunun yerine-

"Kahretsin Reynard, bana bunu yapma!"

"Ne?" Alec Domini'nin yanağına dokundu. Parmağını boğazından göğsüne dokundurup kalbine gelince durdu ve hafifçe bastırdı. "Sevildiğini hissettirmeyi mi?"

Domini'nin soluğu kesildi. "Evet -onu"

Alec başını sallarken koyu saçları keskin çizgili, gıcık yüzünde kıvrıldı. "Buna engel olamam."

Domini'nin içinden onu Alec'e çeken tutku kadar kurvetli zevk dalgaları geçti. Adam onu kimsenin hissettirmeyeceği gibi hissettiriyordu. "Beni korkutan duygular değil," diye itiraf etti Domini. "Hayatımın bir düzeni var. Rahat Emniyetli. Şimdi her şey değişti -kurulu düzen kalmadı." Domini başını salladı. "Bunu konuşmayı bırakabilir miyiz? Kalkmam lazım. Banyoya gitmem, giyinmem, telesekreterimi kontrol etmem gerek. Biliyorsun ya dışarıda-"

"Yatak odasının dışında bir hayat var," diye tamamladı Alec. "Evet. Aslında ben de duş alsam iyi olur."

Domini dikkatle üstlerini kokladı. "İkimiz de"

Alec ayağa kalkıp elini uzattı. "Bana katılır mısın?"

Domini kahkaha atarak başını salladı. "Bunun nereye varacağını ikimiz de biliyoruz." Eliyle banyoyu gösterdi. "Sen git." Yataktan kalkmadan önce komodinin üstündeki ışığı yakıp Reynard'ın banyoya girmesini bekledi. Bu sayede

Reynard'ın çok düzgün arka tarafını tam olarak inceleme ve bakarak gözleri olmadan yataktan çıkabilme fırsatı oldu. Neden birdenbire çıplaklığından utanır olduğunu bilmiyordu. Ama utanıyordu işte. Seksten başka bir şey düşünebil-
mek için üzerinde kıyafet olması lazımdı.

Belki de gerçekten bazı ortak noktaları vardı.

Dün geceki uzun tişörtü üstüne geçirip oturma odasına geçti giderken önüne çıkan lambaları yaktı. Mum ışığı ro-
mantik olabilirdi ama şimdi ihtiyacı olan şey değildi.

Oturma odasında terk edilmiş giysilerini toplayıp kane-
peye oturdu. Mini eteğinin cebinden cep telefonunu çıkara-
rak açınca pilin bittiğini gördü. Küfretti. Telesekreteri kont-
rol etme fikri buraya kadardı. Belki de mutfakta bir telefon
bulabilirdi. Kulübün dışında yaşadığı olaydan sonra iyileş-
meye çalışırken burada yattığı sırada Reynard'ın biriyle ko-
nuşmasını belli belirsiz duyduğunu hatırladı. Belki de bunu
uyusmada görmüştü.

"Olay?" Sılık, alaycı bir kahkaha attı. Biri ona bıçakla sal-
dırmıştı.

Ve Reynard hayatını kurtarmış, iyileşmesi için onu evi-
ne getirmişti. Başından beri ona göz kulak oluyordu. Peşin-
de biri olduğundan şüphelenmiş, evini izlemiş ve de bir de-
jektif tutmuştu.

İlgisi onu duygulandırdı. Araya girmesine, Domini'nin
hareketlerini yönetmeye çalışmasına sinir olsa da belki de
Deltacı'nın romantik jestten anladığı buydu. Korumacı ol-
maya, kontrolü elinde tutmaya ve bağımsız eylemlere alış-
kındı.

Belki de adamı rahat bırakmalıydı. Onu sevdiğini söv-
lemiş ve bunu, onu koruyarak göstermişti. Buna nasıl ki-

zabilirdi? Domini ona güvenmekte güçlük çekiyordu -ama bunun nedeni rüyaları, hayal gücü ve bir iki tuhaf görüden başka bir şey değildi. Rüyalar ve görüler neyi kanıtlardı ki? Seks yapma korkusuyla yarı delirmiş olduğundan başka...

Her şey kendisinin yüzünden değil miydi? Alec kibar, ilgili ve sevgi dolu olmaktan başka bir şey yapmamıştı.

Bunu anlaması dudaklarına huzur dolu bir gülümseme kondurdu.

"Kadınım saldırdı. Banu değil, kadınım. Onu hakladım, ama onu takip edebilirim. Senin için sakıncası yok ya Tony?"

Domini doğrulup oturdu, hafızasından kelimeler çıkarken gülümsemesi silindi. Bilinci gelip giderken burada uzanmış yatıyordu. Reynard mutfaktaydı ve telefonda biriyle konuştuğunu duymuştu. Tuttuğu dedektif miydi o konuştuğu?

"Bana kadınım dedi." Domini iç çekti ve bir an için ona sahip olmasının tatlı zevki neredeyse Alec'in söylediği diğer şeylerin anısına baskın geldi.

Adama Tony diyordu. Tony dedektifin adıydı. Tony ona Karakuş'u sormasını söylemişti.

Gördüğü bir rüyada Tony diye biri ona Karakuş demişti. İçinde vampirler olan çok canlı bir rüya.

Domini ayağa kalkıp mutfığa yöneldi. Reynard'ın evinde top kek veya en azından dondurulmuş simit filan bulundurduğunu ümit etti, çünkü "kadınının" ona evcimenlik yapacağını filan sanıyorsa gelecekte hayal kırıklığına uğrayacaktı.

Tavan ışıklarını yakınca ilk gördüğü, mutfak masasında

açık duran metal bir çantaydı. Çanta hap şişeleriyle doluydu.

“Haplar,” deyip yakından bakmak için masaya yöneldi. Reynard hap mı kullanıyordu? Hap satıcısı mıydı? Albay Reynard neden ordudan ayrılmıştı? İçinde iyi, şeffaf kapsüller olan yuvarlak bir şişe aldı. Elinde çevirince reçete etiketini gördü Domini. İlacın adını bilmiyordu ama bir doktorun adıyla dozajın yanı sıra Alexander Reynard adı etiketin üstünde yazılıydı.

Kalbi aynı anda hızlanıp yavaşladı. Reynard'ın aldığı her neyse bunun yasal olarak bir hekim tarafından yazılan bir şey olduğuna rahatladı fakat ilaç almak zorunda olmasına endişelendi. Hatta bir sürü farklı ilaç alması gerektiği için neredeyse panik oldu.

Nasıl bir hastalık bu kadar yoğun bir tedavi gerektirirdi ki?

Aklına sadece bir tanesi geldi. Bunu inkâr etmek istese de AIDS kelimesi geldi aklına. Korkuyla, öfkeyle ve acımayla titredi. Reynard HIV-pozitif miydi? Kanında bu virüs mü vardı? Kana bulanmış görülerinin taşıdığı sembol aslında bu muydu?

Reynard onunla korunmasız seks yapıp ona söylememiş olabilir miydi?

Domini şiddetle kafasını salladı. Ondan bunu beklenmezdi. Başka bir sorunu olmalıydı. Ölümcül bir hastalığı olmamalıydı; buna dayanamazdı. Onu daha yeni bulmuşken değil.

Ne hastalığı olabilir? Reynard'ın ışığa karşı duyarlı olduğunu hatırladı. Buna ne sebep olabilir? Porfiriya? Ülke-

* Porfiriya: Nörolojik kompleks bozukluktur veya cilt bozukluğudur. Nadir bulunan bir hastalık ışığa karşı hassaslık ortaya çıkarır. [1], N

sini savunurken karşılaştığı korkunç bir çeşit kimyasal veya biyolojik silah?

Ona neden söylememişti? Domini'nin yapabileceği bir şey var mıydı?

Endişeli halde buzdolabını açtı.

Her rafta titizce etiketlenmiş, parlak kırmızı plastik kan torbaları vardı.

Domini donakaldı. İlk başta inanmadı. Bu bir kâbus olmalıydı; başka bir sanrı. Bu gördüğünü gerçekten görüyor olamazdı -*olamazdı!*

Kan.

Neden Reynard'ın buzdolabında kan vardı? Mantıklı bir nedeni olmalıydı; tıbbi durumuyla ilgili bir şey.

Neden buzdolabından kan olduğunu biliyorum. Neden çok hızlı hareket ettiğini biliyorum. Neden çok güçlü güneş koruma kullanması gerektiğini biliyorum. Neden vahşi hayvanları okşadığını biliyorum. Neden zihin okuduğunu biliyorum.

"Biliyorum." Kalbi göğsünde güm güm atıyordu; içinde dolaşan korkuyla çöktüğünü hissediyordu. "Biliyorum," diye tekrarladı Domini ve sendeleyip dizleri üstüne çöktü. Kalkmalıydı. Kaçmalıydı.

"Görüyorum ki zulamı bulmuşsun."

Reynard'ın sesi yumuşak, keyifli bir sohbet havasındaydı; bu durum Domini'yi dehşete düşürdü.

Tek yapabildiği yukarı bakmaktı, dizleri üstünde durduğu yerden çok uzakta olmasına rağmen Alec'in bakışını yakaladı.

Ama adam mutfak ışıklarının parıltısında güneş gözlüğü

takıyordu. Domini denemesine rağmen gözlerinin içine bakmadı. *Orospu çocuğu*.

“Sen vampirsin,” dedi bunu söylerken bile ölüyor gibi hissetmesine rağmen. “Sahiden bir vampirsin.”

“Evet,” diye cevapladı Reynard tamamen konuşma havasında. “Sanırım önceden söylemeliydim sana.”

YIRMI İKİNCİ BÖLÜM

Parlak mutfak ışıkları Alec'in alevlenen baş ağrısını kötüleştirse de ışıkları açık bıraktı. Işık Domini'yi daha güvende hissettirirdi. Alec ona dikkatle, yavaşça yaklaşıp ellerini uzattı. Domini'ye karşı saldırgan davranmıyordu ama Domini'nin bunu fark etmediğini düşünüyordu. Domini ona baktı ama Alec, onun kendisini gördüğünden emin değildi.

Öte yandan Domini'nin duyguları Alec'i dövüyordu. Kafasının içinde çılgılık atıyordu ve Alec bunu duyabiliyordu.

Ama bu korkudan değildi.

Alec ona elini uzattı. "Domini..."

Domini yavaşça, zarif bir şekilde, öfkeden çıldırarak ayağa kalktı. "Ben deli değilim."

"Sen deli değilsin."

"Sen bir vampirsın."

"Evet," diye tekrar onayladı Alec. Bu Domini'nin sakinleşmesine hiç fayda etmedi. Parlak mavi gözlerinde neon alevleri gibi öfke yanıyordu.

"Rüya görmüyorum değil mi?"

Alec ona yaklaşıp yanagını avuçladı. "Tatlım, hiçbir rüya değildi."

Domini sertçe nefes aldı. "Hiçbiri mi?"

"Hiçbiri."

"Aklımı yitirdiğimi düşünmeme izin mi verdin?" Yumruğunu Alec'in çenesine yapıştırdı.

"Açıkla-"

"Bana vampir görüleri gönderdin değil mi? Bazı şeyleri gösterdin bana."

"Bilerek yapmadım! Paylaştığımız-"

"Bir arka sokakta neredeyse bana tecavüz ediyordun ve bunun bir rüya olduğuna inandırdın beni?!"

Alec'in suçluluk duygusuyla burkuldu. "Ben-"

Domini ona bir yumruk daha atınca Alec'in güneş gözlüğü fırladı. Domini aynı şeye tekrar kalkışmadan Alec sıkıca bileğini tuttu. "Kes şunu," diye emretti Alec, Domini'yi döndürüp sırtını göğsüne çevirerek kollarını önünde bağladı. Bu yakın kucaklama sadece savunma amaçlı değildi; Domini'nin acısını ve öfkesini daha yoğun hissetmesine rağmen onu yakınında istiyor, dokunuşuna ihtiyaç duyuyordu. Domini ondan nefret ederken bile bu şiddetli duyguları paylaşması, onu her yönüyle sevmesi gerekiyordu. Nefreti geçecekti. En azından Alec böyle umuyordu.

Alec ışığa karşı gözlerini kapadı. Zihnini Domini'ye açtı, karşısına bir fırtına çıkmasına rağmen doğrudan onunla konuştu, düşünceden düşünceye açıldı.

Beni dinle. Sadece dinle. Benim -hayallerimi- sana zorla dayatmayı hiç istemedim. Seni incitmeyi hiç istemedim.

Gerçekti! diye bağırdı Domini sessizce. *Bar. Kavg. Beni kazanman. Üstümdeki -içimdeki- ellerin!*

Gerçekti, diye itiraf etti Alec. Ellerim şimdi üzerinde. Seni incitiyor muyum?

Beni esir gibi tutuyorsun.

Seni güvende tutuyorum.

Neyden koruyorsun beni?

Kendinden. Benden.

Seni kendimden koruyorum.

Domini Reynard'ın gülümsediğini hissedebiliyordu. Çok tuhaf bir hazdı bu. Sanki yanan düşüncelerini iyileştiren hoş, yatıştırıcı bir şeydi. Sakinleşme dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldı, Reynard'ın gülümsemesinden başka şeyler hissetmeye çalışarak, ona dokunan zihninin derinliklerine inerek bu dürtüyle savaştı. Bir an, kalp atışı kadar kısa bir an açılan bir kapıdan karşısına ateş çıktı. Alevler içindeki çarpık yüzü gördü.

O kapı, bulduğundan da hızlı bir şekilde yüzüne çarptı.

Hayır! Şu halimle beni göremezsin –beni tanıyamazsın.

Alec'in düşüncelerinde ıstırap, gerçek korku ve utanç vardı. Domini için korkuyordu. Domini'nin gördüklerinden utanıyordu.

Neden? diye sordu Domini.

Gördüğün kötü rüyaları hatırlıyor musun? Onlar benim de kötü rüyalarımdı.

Domini zihninin derinliklerinde ne gördüğünü anlamadı; algılamak için çok kısa ve çok yoğundu. Ama rüyalarını hatırlıyordu.

Çok şey paylaşacağız Domini. Tüm iyi şeyleri. Sana söz veriyorum. Sonra, daha da kendim gibi olduğum zaman.

Bir vampir daha ne kadar kendi olabilir? diye sordu Domini. *Keskin dişlerini göstererek mi? Yarasaya ya da kurda dönüştürerek, kan emerek mi? Boğaz parçalayarak-*

“Kanlı ayrıntıları bırakır mısın lütfen.”

Alec’in sesi çok bitkin geliyordu, Domini neredeyse ona sarılmak istiyordu. “Bırakmak mı? Korkutucu olan sensin?”

“Hiçbir zaman seni korkutmaya çalışmadım.”

Alec bunu nasıl söyleyebilirdi? Hem de böyle içten bir şekilde? Bu yaratığın içinde bir yangın vardı. Zincire vurulmuş şiddet, dışarı çıkmaya çalışan korkunç karanlık dürtüler. Domini’yi kırılmaz bir bağla, çelik gibi kollarıyla tutuyordu.

“Sana karşı çaresizim,” diye hatırlattı Domini. Bunu hatırlatması bile neredeyse gülünçtü.

Alec boynunun yan tarafını öptü. Domini kaskatı halde keskin dişlerin iğnelemesini, kan fışkırmasını bekledi. Ama hissettiği şey yumuşak, sıcak dudaklardı ve tenine değen ise Alec’in nefesiydi. Bu ona iyi geliyordu, hem acı beklentisiyle hem de hasretle içini titretti.

Kahretsin! Domini hâlâ onu arzulamaya nasıl devam edebilirdi, ne olduğunu bile bile? *Yaşayan bir ölüyle yatıp kalkıyormuşum ya!*

Reynard kalçasını Domini’ye bastırdı ve Domini kesinlikle hiç de ölü olmayan bir parçasını hissedebildi.

Geri kalan yerlerim de ölü değil. “Ben vampir olarak doğdum. Ölümlü değildim. İşler bu şekilde olmuyor. Seçkinler’le değil. Sana kendimden daha önce bahsetmeliydim,” diye ekledi. “Ya da hiç bahsetmemeliydim. Bu yazılmış olsa da henüz sevgili olmamalıydık.”

“Yazılmış?”

“Biz çift olmak için yaratıldık,” dedi Alec. “Bağlıyız. Yaşadığımız sürece birlikte olmak için. Bunu henüz hissedememi anlıyorum, şu halimle değil tabii. Ayrıca içimdeki canavardan korktuğun için seni suçlamıyorum; bu kadar erken yaklaşmamalıydım sana. Ama kader beni sana yönlendirdi ve seni de bana. Pazar yerini hatırlıyor musun?”

Korku Domini’nin kalbini yumrukladı. “Rüya –dürtüler? O sen miydin? Beni oraya mı çağırdın?”

“Ben sana doğru sürüklendim. Sen de bana. Bağ böyle başlar. Rüyalarımız birbirine dokunacak kadar yakındı; aynı anda aynı yerdeydik.”

“Tabii.”

“Hayır, gerçekten böyle oluyor. Ben seni aramıyordum. Los Angeles’a tedavi olmak–”

“Tedavi? Sizin vampir Betty Ford Kliniğiniz mi var? Vampir olmayı bırakmaya mı çalışıyorsun?”

“Vampir olmayı bırakamam. Bunu istemiyorum. Bedenim günışığında yaşamamı sağlayan ilaçları kabul etmiyor. Gün ışığında yaşamama *gerek* yok, ama bunu istiyorum.”

“Çantadaki o şeyler anti-vampir ilaçları mı?”

“Beni dinlemiyorsun değil mi?”

Domini Alec’in onu ne kadar sıkı tuttuğunu anlamaya çalıştı, tutuşu acı verici olmasa bile ondan kendini kurtarmanın yolu yoktu. Reynard gitmesine izin verene kadar birbirlerine kenetlenmişlerdi. “Söylediklerine dikkat ediyorum,” dedi. “Nasıl etmem?”

“Çünkü bir vampirin nasıl olmasıyla ilgili önyargılarını aşmanı sağlamama izin vermiyorsun.”

“İçinde bir canavar var,” diye hatırlattı ona. “Vampir bu değil midir?”

Öyle yakındılar ki Alec’in titremesini her yerinde hissetti Domini. “Bizden konuşalım.”

Domini başını Alec’in omzuna vurdu. Canını acıtamazdı belki ama en azından öfkesini belli edebilirdi. “Biz mi?”

Alec sinir bozucu bir şekilde sakın ve sabırlı duruyordu. “Buna inanmasan bile seni sevdiğimi biliyorsun. İçimdeki canavara gelince –evet sana yapabileceklerimden korkuyorum ve bununla savaşıyorum. Seni asla incitmem. Ve başka sevgilin olamayacağını da yakında anlayacaksın.”

Başka bir sevgili istemiyordu. Alec’i bile istememişti ki. Vampir olduğunu öğrenmeden önce bile hayatına çok karışıklık getirdiğini biliyordu.

Hayır –siyah beyaz hayatına renk getirmişti Alec. Rengi gördükten sonra nasıl onsuz yaşayabilirdi?

“Başka sevgilim olmaması korkunç derecede romantik geliyor kulağa,” dedi Domini.

“Değil mi?” Alec yanağını Domini’nin yanağına dokundurdu. Yeni tıraş olmuş, sabun kokuyordu, tamamen normal ve güzeldi. “Ben romantığım. Bütün Seçkinler öyledir.”

Alec’in dokunduğu yerde teni karıncalanıyordu. Aslında bir vampir olarak çürüyen ceset gibi koksa ya da şeytani olsa her şey daha kolay olurdu Domini için.

“Seçkin. Ne demek?”

“Klanımın seçkin erkeği. Tilki Klanı’nın Seçkin’i,” diye cevaplarırken sesinde gurur ve kibir vardı. “Alfa erkeği de denebilir, ama Seçkin çok daha fazlasıdır. Biz vampirler testosteronu yoğun olan bir türüz. Erkeklerimiz daha erkekse, kadınlarımız da aşırı derecede dişidir.”

İçine düşen kıskançlık yıldırımına inanamadı Domini. “Vampir kızlar aşırı derecede dişi öyle mi? Neden beni seçtin o zaman?”

“Bu böyle yazılmıştı.”

Pek çok şeye bu cevabı veriyordu Alec.

“Ben kadere inanmam.”

“Geleceği görebiliyorsun.”

“Evet, ama...” Tamam, burada haklıydı Alec. “Sadece bazen.”

“Bir süre birlikte olduktan sonra yeteneğin gelişip sabitleşecek. Tüm zihinsel yeteneklerini özgürleştirmene yaradım edeceğim. Ve-” Alec tekrar boynunu ve ensesini öptü. Domini’nin içi titredi. “Hissetmeni, mükemmelleşmeni sağlarken öğreteceğim çok şey olacak.”

Aman ne güzel! İyi de burada şeytanla dans ediyordu. Alec öyle tatlı vaatler veriyordu ki: ebedi aşk, bedeni zevk, bilgi ve güç. “Cezbedici,” diye itiraf etti. Ama şeytanın işi de bu değil miydi? “Şimdi beni bırakır mısın? Lütfen?”

“Kaçacak mısın?”

“Kaçsam da şansım olur mu?”

“Hayır.”

“Kaçmaya kalkışmayacağım o zaman.” *Henüz değil.*

Alec Domini’nin düşüncesini duydu ama yine de onu bırakıp geri adım attı. Güven ve inancın hemen oluşmasını beklemiyordu. Özellikle de böyle bir başlangıçla. Birkaç gün önce Lancer Hizmetler’e gitmemiş olmayı diledi neredeyse. Ama gitmeseydi Püristler’den korumak için Domini’nin yanında olamazdı.

Ayrıca en fanatik vampir avcısı grubunun neden Domi-

ni'nin peşinde olduğunu hâlâ bilmiyordu. Püristler'in bıçak kullanması da duyulan kinin çok kişisel olduğu anlamına geliyordu. *İyi ama neden?*

Şu anda Domini'nin güvenliği ve onu neden güvende tutması gerektiği uğraşacakları en önemli konulardı.

Domini ondan uzaklaşıp mutfığa yöneldi. Çıkış yeri aramıyordu ama kasıtlı olarak Alec'e bakmıyordu. Fiziksel ve zihinsel olarak kendini ondan uzak tutmaya çalışıyordu.

Alec'in baş ağrısı vardı, bir kısmı da Domini'den ona akan öfkeli enerji yüzündendi. Domini'nin korkusu onu incitiyordu; ona canavar demesi de sinirlendirmişti Alec'i. Canavar onu mutfak masasına fırlatıp ona sahip olmak, zorla seks yapmanın yanı sıra zorla kan vermek istiyordu. Domini Alec'in tadını alınca bu kadar onur kırıcı olmazdı. Sadece bir vampirin verebileceği bir şeyden tek bir damla daha alabilmek için dizlerinin üstüne çöküp canavara yalvarabilirdi bile.

Canavar, tabii ki, kontrol altında tutması gereken kahrrolası erişkin taraftı. Canavar serbest kalmaya böyle ya-
kinken Domini'yle kanını paylaşma riskine kesinlikle giremezdi. İlaçlar bir yere kadar faydalı oluyordu. Yakında yeni bir serum geliştirilmezse bedeni kendi başına gece havasına geri dönmeye alışana kadar medeniyetten uzakta kalacaktı. Ama Domini tehlikeyken onu nasıl terk edebilirdi?

"Ona ihtiyacım varken Dr. Casmerek nerede?" diye mırıldandı.

Domini sıçrayıp Alec'in yüzüne bakmak için döndü. "Ne?"

Alec cevap vermedi ama her hareketini olabildiğince tehditsiz yapabilmek için hareket etti. Güneş gölgesini ab mutfak ışıklarını kapadı. "Bu daha iyi."

“Karanlıkta göremiyorum,” diye itiraz etti Domini.

“Şafak söktü.” Domini mutfak penceresinin çekilmiş güneşliğine bakarken Alec devam etti, “Güneşin ne zaman doğduğunu bilmek için dışarıya bakmama gerek yok. Vampir özelliği,” diye yanıtladı Domini’nin şüpheli bakışlarını.

“Vampir özelliklerini bilmek istemiyorum.”

“Vampirlerle ilgili bir şeyler biliyor olmalısın,” dedi Alec. “Yoksa vampir avcıları peşinde olmazdı. Seni öldürmeye çalışanlar. Püristler.”

Domini kafasını salladı. “Hiç duymadım onları. Birkaç dakika öncesine kadar vampirlerin kurgusal, korku filmi ve yatak vakti öykülerinin konusu olduğuna inanıyordum gerçekten.”

Alec güneş gözlüğünün üstünden ona baktı. “Yatak vakti öyküsü mü? Enteresan bir çocukluk yaşamış olmalısın.”

“Büyükbabam korku hikâyelerini sever.” Domini gerginlikle ellerini kırıyordu.

Alec ona doğru yürüdü. “Sanırım aile sırları saklıyorsun.”

Alec yaklaşırken Domini geri çekildi. “Bildiğim bir aile sırrı yok. Yani, ailemizin sırları yok. Lancerlar-”

“Karakuş.”

“Büyükannemi bu işe karıştırma!”

“Sanırım bu kadını büyükbabana sorsam iyi olacak.”

Domini geri çekilmeyi bırakıp elleri kalçasında dimdik ayağa kalkıp yüzüne baktı. “Ah, hayır, yapamazsın! Ölüm yıldönümü çok yakında. Kaybını hiç atlatamadı. Onu üz-mene izin vermem.”

Dişi kaplan gibi görünüyordu, sevdiği yaşlı adamı korumasına şefkatle gülümsedi. Ama Alec’e göre adam ne koruma istiyor ne de buna ihtiyacı var gibi görünüyordu.

“Korunması gereken sensin Domini,” diye hatırlattı ona Alec. “Seni kaybetmek büyükbabanı eşini kaybetmek kadar üzer. Tekrar bir kayıpla yıkılmasını istemezsin değil mi?”

Domini’nin dudakları büzüldü, burun delikleri ofkeli so-luk alışlarıyla genişledi. Başını salladı. “Ah, çok iyisin Reynard.”

Alec ellerini öne uzattı. “Biliyorum.” Domini’ye tepeden tırnağa baktı, “üstünde benim tişörtümden başka bir şey yokken çok sevimli görüldüğünü düşünsem de sanırım büyükbaban yıkanıp giyinmiş halini tercih edecektir. Dün gece giydiğin o ufacık kıyafetler olsa bile.”

Alec Domini’nin, onun Babalık’la yüzleşmesini geciktirmek için herhangi bir bahaneyi bile kabul edeceğinden emindi. Ayrıca Alec, o etrafında olmadan bu sabahki ilaç kokteylini alabilmesi için bir süre Domini’nin görünürde olmamasını istedi. Hayatını onunla paylaşmaya niyetlense de hâlâ bir Seçkindi ve herhangi bir zayıflık göstermek istemezdi. Bir iki ilaç yutma zayıflığını bile.

“Hadi,” diye teşvik etti Domini tereddüt edince. Ona gülümseyip biraz daha isteklendirdi. “Sonra hazırlandığında Jaguar’ı kullanmana izin vereceğim.”

YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Yoğun sabah trafiğinde Malibu'ya gitmek Domini'yi her an daha da gerginleştiren sinir bozucu, sessiz bir olaydı. Eve vardıklarında kapıya kadar ayaklarını sürterek yürüdü.

Kapıya ulaştıklarında Reynard'a dönüp sordu. "Senin bir eve girmeden önce davet edilmen filan gerekmiyor mu?"

Kilit açılana kadar kapı kolunu çevirip onu önüne kapıp eve girerek verdi cevabını Alec. İçeri böylece girmek çok teferruatlı bir alarm sistemini harekete geçirirdi ama Alec alarmı bulup anında etkisiz hale getirdi. Bu yeteneğin vampir olmakla alakası olmadığını düşündü Domini. Büyük olasılıkla haneye tecavüz ve alarmları etkisizleştirmek de Amerikan hükümetinden aldığı eğitimin bir parçasıydı. O anda Domini ödediği vergilerin özellikle bu şekilde kullanılmasını pek onaylamadı.

Alarmlar etkisiz hale getirildiğinde gerginliğinin bir kısmı azalan Reynard iç çekti. Domini güneş gözlüğü ve güneş korumaya rağmen sabah ışığının onu çok kötü rahatsız ettiğini düşündü.

Sempati duygularını dizginlemeye çalışarak doğrudan mutfığa yöneldi. Bir şekilde büyükbabasını uyarmayı umuyordu... ama mutfakta değildi.

Odanın boş olması onu korkuttu. Belki de gerçekten onu kurtarması için büyükbabasına güveniyordu. Büyükbabası ihtiyaç duyduğunda o hep yanında olmuştu.

Reynard okyanusa bakan teras kapılarından gelen parıltı ışığı kesmek için güneşlikleri çektikten sonra "Burada kimse yok," dedi. "Yalnızız."

Evde Domini'nin dışarıdan gelen okyanus, rüzgâr ve martı seslerini çıkardıktan sonra kolaylıkla duyabildiği boş bir durgunluk vardı. Babalık neredeydi?

Aklına ilk gelen ona bir şey olduğuydu, ama herhangi bir mücadele izi yoktu. Her şey normal görünüyordu: lavaboda bulaşıklar, bir kupada kahve çöküntüleri ve kesme tahtasında ekmek kırıntıları vardı. Mikrodalganın saatine bakınca saatin sandığından da geç olduğu gördü.

"Ofistedir," dedi Reynard. Kolunu Domini'nin koluna koydu. "Gidelim hadi."

Domini onu itti. "Bir dakika ver bana."

Vampirin onu sürükleyeceğini ya da en azından itiraz edeceğini düşündü, ama Domini telefon ahizesini kaldırırken Reynard geri adım atıp sıkığı yumruklarıyla çok sakın durdu. Günler boyu Alacakaranlık Kuşağı'ndan gezindikten sonra Domini'nin çaresizce gerçek dünyayla temas kurması gerekiyordu. Yeniden temas kurmanın bir yolu da evini arayıp telesekreterini kontrol etmek gibi göründü. Bir düzine mesajın arasında sadece ikisi önemliydi. Biri Holly'dendi.

"Andy kıçımı kurtarıp sonra da senin Bay Testis'le çılgın tutkulu bir seks için basıp gittiğini söyledi. Aslında, varalan-
dığını ve Bay T'nin sana baktığını da söyledi. Çok kötü varalanmadın değil mi? Sonunda Bay T ve sen tavşanlar gibi sevişiyor musunuz yoksa? Öyle olmak yoksa senden haber

alırdım. Yakında senden haber alacağım. Lancer, L.A. ziyaretim sırasında benimle ilgilendiğin için teşekkür ederim. Dun geceki Venüs gösterisi iyi geçti. Şimdi havaalanındayım, birkaç dakika içinde Vancouver'a gidiyorum. Andy'yle bir ekip yolda güvenliğini sağlamak için benimle geliyor. Orada Jo karşılayacak beni, yani bana şans ve aşk dile. Sana da aynıni dilerim. Ara beni."

"İkinize de bol şanslar," dedi Domini ve mesajı kaydetti.

Diğer mesaj da büyükbabasındandı. Bir saat önce bırakmıştı. "Kendini göstermeye karar verersen ofisteyim. Oraya gel. Konuşmamız lazım. Maxwell iyi olduğunu söylüyor. Reynard'la düşüp kalktığını sanıyorum. Eğer öyleyse kendini kovulmuş bil. İkiniz birden öyle bilin. Neyse bana gel konuşalım."

"Teşekkürler büyükbaba." Domini bu mesajı da kaydetti. Telefonu duvardaki yerine koydu.

"Gidelim," dedi Reynard Domini'yi kolundan tutarak. "Bizi görmek istiyor."

Domini'nin aklından, Reynard'ın diğer süper güçlerinin yanı sıra ekstra işitme yeteneği de olabileceği geçti. "Seninle konuşmak istediğini söylemedi."

"Ama ben onunla konuşmak istiyorum." Reynard sanki enerjisi bir tek buna yetiyormuş gibi Domini'ye ince, gergin bir gülücük gösterdi. "Ayrıca belki de eski kafalıyım ve onun rızasını almak istiyorum."

"Yaşlı adamı yalnız bırakacağına söz verersen benim rızamı alabilirsin."

Halihazırda sertleşmiş yüz ifadesinde öfke belirdi. "Hadı." Domini'yi evin önüne doğru çekti. "Gidelim."

Yükselen sabah sıcaklığına rağmen ofisin garajındaki loşluk Alec'in yanan tenine çok güzel bir şekilde serin geldi. Burada, sokakta olduğundan çok daha kolay görebiliyordu. Araba kapısını kapadıktan sonra artık aydınlık içinde boğulmadığını hissederek arabaya yaslanıp derin nefesler aldı.

Güneş koruma, güneş gözlüğü ve koyu film kaplı camları olan bir arabada gitmek bile onu hasta hissetmekten kurtarmaya yetmemiş, nihayet garaja adımını attığında kor olmuş ve acıdan bitap düşmüştü. Domini'yi Jaguar'ın direksiyonunda tek başına bırakmanın kötü bir fikir olduğunu biliyordu ama Lancer'in ofisine gitmeden önce kontrolünü geri kazanmak zorundaydı.

Domini'nin motoru çalıştırıp uzaklaşmaya çabalamadığına rahatlamıştı. Alec mecbur kalırsa onu yakalayabilirdi ama ondan sonra yaşayacağı öfke nöbeti ilişkileri için iyi olmazdı. Domini'nin sınıra yaklaştığını ve ihtiyatla tepki verdiğini hissetmesini umuyordu Alec.

Alec güneş gözlüğünü tişörtünün yakasına asıp avuçlarını ağrıyan gözlerine bastırdı. Daha bir hafta önce tenine değen güneş ışığı iyi geliyordu; hem gündüz hem gece görüşü keskin ve netti. Bedeninin ona nasıl ihanet etmeye başladığını artık hatırlayamıyordu. Hem endişelenmiş hem de Casmerek'in ünlü kliniğinin yakında her şeyi yoluna koyacağına güven duymuştu. Düzelmel için gelmişti; cehennem azapları çekmeyi beklemiyordu. Bağlanmanın getirdiği fiziksel ve psişik değişikliklerle tedavi karmaşıklaşmıştı. Belki de Casmerek'e bundan bahsetmeliydi, fakat Seçkin guru ru ve sahiplenme paranoyası buna engel oldu.

Bu işkence için Püristler'i de suçluyordu. Sadece Domini'yi değil kliniği de tehdit etmişlerdi. İlk serum işe varama-

mişti ama kliniğin hâlâ en iyi umuduydu. Oraya geri gidebilirdi-

Başka bir yolu daha vardı tabii ki. Geceyi kabul edip gün ışığından ve insanlarla yan yana yaşamak için gerekli desp-linden vazgeçebilirdi. Geçişin acısını ancak kan ve seks la-filetirdi. Alec gülümsedi ve teninin altında keskin dişleri-nin battığını hissetti. Çok bitkindi. Vazgeçip teslim olmak çok kolay olurdu.

Ve Klanların savunduğu her şeye ihanet etmek.

Canı istediğinde istediğini yapan bencil bir Kabile çocu-ğu değildi, ya da havatta kalma adına uygun olan neyse onu yapan Ailelerden birinin faydacı çocuğu da değildi. O bir Klan çocuğuydu. Yeminler etmişti. Onu çıldırtmasına rağ-men şerefün bir anlamı vardı.

Alec iç çekti. Yakında bir seçeneği kalmayacaktı. İster Klan. Aile ya da Kabile üyesi olsun. o hâlâ bir vampirdi. Ni-hayetinde doğa baskın çıkacaktı.

Ama henüz değil. Domini'nin iyiliği için, yapabildiği sü-rece kurallara uyacaktı.

Odaklanmak için, duyularının tetikte olması için göz-lerini kapadı. Ben Lancer'la ne kadar erken konuşursa Domini'ye saldıran Pürist'i avlama işine o kadar çabuk ko-yulabilirdi.

Lancer ofisi park yerinde kırmızı Jaguar'ından başka üç siyah Mercedes, siyah bir Hummer ve koyu mavi bir Lin-coln Navigator park etmişti. Bina girişinin yanında beyaz bir Grand Cherokee vardı, bu katta başka araba yoktu.

Alec sürücü tarafına gidip kapıyı açtı. "Nasıl asıl davran-dığımı hiç bilemezsin," dedi sevdiği kadına.

Domini'nin elini tutuşup alçak spor arabadan çıkması-
na yardım etti. Domini'nin yardımı ihtiyacı yoktu aslında
ama Alec'in dokunuşu, kaçmaması için bir uyarıydı sanı-
lı. Domini'nin yumuşak teninin, Alec'in tenine verdiği his onu
rahatlatmış ve aklını acıdan uzaklaştırmıştı.

"İyi misin?" diye sordu Domini ona.

Domini onu umursadığı için kendine kızıyordu ve Alec
bunu fark etmişti. Domini bu husse engel olamıyor Alec'i
önemsiyordu.

"Eve gidip, uzanıp dinlensen-"

"Hadi." Onlar vaklaşıırken beyaz cipin kapısı açıldı; Alec
hazırlıksız vakalanmıştı. Sınırla hırlayıp Domini'yi itti ve
cipi bakmak için döndü. İçgüdüseli pençe ve uzamış keskin
dişleriyle atılmasını söyledi ve Alec, içgüdüselini zapt ede-
cek halde değildi. İçgüdüselinin ayrıca vakanda başka bir
Seçkin olduğunu da söylemesi gerekirdi; yani Alec onu tam
olarak görmeyen önce.

Anthony Crowe betona dikkatle basıp elini Alec'e uzattı.
Diğer elinde de beyaz bir zarf vardı. "Selam, Tili." Sessiz-
ce konuşuyor, arkasından cipin kapısını kapamak için yavaş
bareket ediyordu.

Alec diğer Seçkin'im, sakinleşmesi için ona verdiği süre
boyunca bekledi. "Selam Karga," diye cevapladı görüşü kir-
mızdan normale dönünce.

Arkasından Domini seslendi. "Merhaba Torv."

Alec, Domini'nin Anthony'yi gördükten sonra vampir
barındaki olayın hayal ürünü olmadığını anlaşıp bir yandan
rahatladığını, öte yandan da sınırlendığını fark etti. Öncelik-
le barda yaşananların bir hayal olduğunu düşünmesinin is-
tediği için Alec'e gerçekten çok kızgın olduğu anlaşıyordu.

Tamam, Alec'in onu bu şekilde yönlendirmesi yanlıştı. Ama tekrar özür dilemeyecekti bunun için.

Hiç özür dilemedin ki.

Alec, Domini'nin bu düşüncesini duydu ama görmezden geldi. "Burada ne arıyorsun?" diye sordu Crowe'a.

"Birkaç nedeni var," diye yanıtladı Crowe. "Birkaç saat-tir Püristler'in Lancer Hizmetler'e karşı bir ilgisi var mı diye bekliyorum burada. Benden başka burayı gözetleyen kimseyi görmedim. İkincisi, sana Casmerek'in ekibinin her şeyi toplayıp şchirden ayrıldığını söylemek istedim. Endişelenme, seninle temasa geçecek yakında." Crowe ceket cebinden çıkardığı bir cep telefonunu Alec'e uzattı. "Doktor seni sadece bu numaradan arayacak."

"Teşekkürler." Alec telefonu cebine koydu. Sonra küçük FedEx paketine baktı. "Bu nedir?"

"Burada olmamın asıl nedeni," Crowe zartı Alec'e uzattı. "Kadınınla ilgili bazı yerleri aradım ve sana vermem için bana bu gönderildi."

Domini bunun kaçmaya çalışmak için uygun bir zaman olduğunu düşünse de bunun yerine merakla Reynard'ın omzunun üstünden baktı. Öncelikle iki vampirden daha hızlı koşabileceğini sanmıyordu. İkincisi de vampirlerin FedEx paketleri almasına büsbütün şok olmuştu. Doğaüstü yaratıkların cep telefonları veya hızlı teslim hizmetlerini kullanması bir şekilde ona garip geliyordu. Gece yarısı olunca solgun, uzun parmaklı ellerinde kırmızı kadife çantalarla dalgalanan siyah pelerinleriyle gelen gizemli beyaz saçlı ulaklar kullanmalıydılar. Ama adresin kalın, koyu bir mürekkeple, oldukça süslü bir el yazısıyla yazıldığını fark etti.

Reynard paketi açmakta tereddüt ederken Domini sabır-

sızlandı. "Kimden gelmiş?" diye sordu adeta merakla ayak parmaklarının üstünde zıplayarak.

"Annesinden," diye yanıtladı Tony.

Domini diğer vampire dik dik baktı. "Efendim?"

"Maderşah'ım," dedi Reynard.

"Neyin?"

"Onun durumunda annesi oluyor yanı." Tony Domini'nin kafasının karıştığını anladı. "Tilki, bu kıza Klan'ınla ilgili hiçbir şey anlatmadın mı? Evlenecekseniz aileni bilmesi lazım."

"Biz evlenmiyoruz," diye belirtti Domini.

"Ben öyle duymadım," diye cevapladı Tony.

Domini onu görmezden gelmeyi tercih edip Alec'in titreyen parmaklarla zarfı yırtıp açmasını izledi. Avcuna küçük kırmızı bir keseyle, küçük katlanmış ağır bir kâğıt düştü. İşte bu, vampirlere daha uygun görünüyordu.

Beton garajda durmaları ve Tony Crowe'un keseği görünce keskin bir ısıklık çalması yüzünden gizemli etki bir şekilde bozuldu.

"Ne bu?" diye sordu Domini.

"Benim düşündüğüm şey mi?" diye sordu Crowe

İkisi de daha yakından baktı.

Alec'in karnına sinirden ağrı girmişti. Bunun Crowe'un sandığı şey olmasını kesinlikle istemiyordu. Kadıncı kese avcunda ağır duruyordu. Onu hazırlayan kadının düşünceğini taşıyor gibiydi; sadece saatler önce onu gönderen ekin sıcaklığını yayıyordu sanki.

Keseği kapalı tutan orgu ipek bağları çekerek açtı ve yü

zük eline düştü. Reynard Klanı'nın Maderşah'ına ait altın-yakut mühür yüzüğü. Bileğindeki dövmenin aynısı tilki sembolü, yuvarlak yakut yüzük kaşına derinden işlenmişti. Güzel bir şeydi, eski ve sembolik.

Yüzüğün Maderşah'a geri verilmesi gerekiyordu. Yüzükle gelen emre her ne olursa olsun hemen, sorgusuz itaat edilmeliydi. İtaat etmemenin cezası Klan'dan kovulma ve dolaşısıyla ölümdü. Klanı olmayan vampir bir zamanlar kardeş, soydaş, anne baba dediği kişiler tarafından avlanır ve öldürülürdü. Maderşah yüzüğü, ona fiziksel biçimini veren som altın ve paha biçilemez taşın kendisinden çok daha ağırdı.

Crowe ciddi ve sessiz durarak bir adım geri attı. Domini'nin dikkati ise şiddetli bir şekilde Alec'e döndü. Bunun önemli olduğunu hissetti, ciddiyetsiz sorular veya yorumlar yapmak için fazla önemli bir şey gibiydi.

Alec kâğıdı açınca Maderşah'ının el yazısını tanıdı.

Bana Domini Lancer'i getir.

Buzdan yumruklar Alec'in kalbinin etrafını sardı, karnına tekmeler attı. Maderşah'ının ne istediğini bilmiyordu ayrıca bir anlığına bunun umrunda da olmadığını düşündü. Etrafındaki dünya öfkeden kan kırmızı olmuş kaynıyordu. Başını geri atıp hiddetle uludu.

Domini onundu.

Leydi Anjelica'nın ondan vazgeçmesini istemeye hakkı yoktu-

Hakkı yok mu? Anjelica Klan'ın Maderşah'ıydı.

Kalbi çatırdadı ama bir yandan da öfkesi azaldı. Dünya kırmızıdan karanlığa döndü. İçi boşaldı, çöktü, makineleşti.

O Seçkin'di. Klan'dı.

Görev. Şeref. İtaat.

Domini'nin korkusunu ve kafasının karışıklığını, hatta ona karşı duyduğu endişeyi hissetti, ama ona bakmaya dayanamadı. Domini artık Maderşah'a aitti.

Alec yüzüğü keseye geri koyup dikkatle izleyen Anthony Crowe'a döndü. "Idaho'ya gitmemiz lazım," dedi yoldaş Klan'ın Seçkin'ine. "Hazırlıklara yardım eder misin?"

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Issız bir havaalanına doğru gidiyorlardı.

Domini arabayı kullanıyordu. Jaguar'ın ileri teknoloji gösterge panelinin ortasındaki küçük bir GPS ekranında görünen haritayı takip ediyordu. Dışarıda öğle güneşi uzun rüzgâr türbini kulelerinin devasa dönen fanlarının görüldüğü çöl tepelerini yakıyordu. 10 numaralı yoldan çıktıklarından beri trafik hafifti ve sürekli sıkışık trafikte araba kullanmaya alışkın birine tuhaf geliyordu bu durum.

Çorak manzara ona tekinsiz görünüyordu ama Reynard'la yolculuk yapmanın tuhaflığının yanından bile geçemezdi. Reynard'ın başı ağrıyordu. Kendi başı da ağrıdığından bunu biliyordu Domini. Psişik bir bağları olduğunu inkâr edemezdi; onun yanında kaldıkça ona daha çok bağlanıyordu. Alec'in fiziksel acıdan çok daha kötü, daha büyük bir acı sakladığından şüpheleniyordu. Alec'in sinirli olması onu da gerginleştiriyordu. Kızgındı ama nedenini söylemiyordu. Bir de içinde, hapsolmuş, öfkesi burnunda bir canavar pusuya yatmış bekliyordu. Kafesin demirleri zayıflıyordu ve Domini canavar oradan kaçarsa ne olacağını bilmiyordu.

Tek bildiği Alec'in Tony Crowe'la rotalar, gizlilik ve terk edilmiş havaalanlarıyla ilgili yaptığı kısa tartışmaydı. Önemli bir sevkiyatı organize etmeye çalışan iki uyuşturucu kaçakçısı gibi görünüyorlardı. Kimse Domini'ye fikrini sormadı.

Konuşmaları sırasında bina girişine doğru koşup vampirler fark etmeden insan yardımı alma umuduyla kaçma fırsatını kullandı. Reynard ise ona, kendini iyi hissetmese de hâlâ hızlı hareket edebildiğini kanıtladı. Domini'den önce girişe varıp sıradan bir şekilde kollarını kapıya uzatmış beklemişti.

Domini öfkeyle ufak bir çığlık atıp ona küfretti. Alec gülmüsedti. Daha ziyade hırladı ve bu an, Domini'nin, Alec'in gerçekten de keskin dişlerinin olduğunu gördüğü ilk an oldu: keskin, yırtıcı ve tamamıyla korkutucu. Dehşetle geri çekildiğinde Tony Crowe'a çarptı. Tony onu Reynard'a doğru itti, Reynard da Domini'yi kolundan kavradı. Sonra bir kez daha Jaguar'ın sürücü koltuğuna oturtuldu. Reynard GPS'ine Salton Deniz Eğlence Tesisi'nin direktiflerini girip Domini'ye arabayı kullanmasını söyledi.

Saatler sonra Domini hâlâ araba kullanıyordu ve yorgundu. Bir kez benzin ve tuvalet molası verdiler, ama Alec ona kaçmak için değerlendirebileceği bir şans tanımadı.

Klima ve koyu camlar sıcaklığı bastırıyordu. İkisinin de teni terden parılıyordu; tabii Reynard'ın koyu gömleği ve kotu onu Domini'ye göre daha fazla örtüyordu. Aşırı kısa eteğiyle dekolte bluzu Domini'ye koruma sağlamıyordu. Reynard'ın süper güneş koruma kremine daha çok ihtiva ettiğini bildiğinden ondan bunu istemekte tereddüt etti. Vampirler için güneş yanığı kavramının anında alev almak

demek olduğunu öğrenmişti. Belki bu insanlarla canavarların karşı karşıya kalması durumunda genel olarak iyi bir şeydi ama bunun Reynard'a olduğunu hayal edemiyordu.

Neden onun için endişelendiğini bilmiyordu, ama endişeleniyordu işte. Her geçen kilometreyle daha da artıyordu endişesi.

"Bay T, çok kötü bir yol arkadaşı olduğunu biliyor musun?"

Reynard başını biraz kaldırıp su şişesinden büyük bir yudum içti. Konuşurken boğazı hâlâ susuzluktan kavruluyor gibiydi. "Neredeyiz?"

Domini ekrandaki haritayı kontrol etti. "Thermal'i geçtik az önce. Mecca'ya doğru gidiyoruz. Neredeyse oradayız," diye ekledi haritadaki iç denizin mavi lekesi büyürken.

Domini Kaliforniya'nın bu kısmına hiç gelmemiştii. Palm Springs'in güneyinden ötesine hiç gitmemiştii. Ortankuddas bir coğrafya dersinden Salton Denizi'nin uzun zaman önce Colorado Nehri'nin taşmasıyla oluştuğunu hatırladı. Deniz aslında sadece kirlü çiftlik atıklarıyla beslenen tuzlu bir göldü. Eskiden turistlerin meşhur uğrak yeri idi ama şimdi sadece göç eden kuşların uğradığı bir yerdi.

"Beni çok ıssız bir yere götürüyorsun," dedi.

"Amacımız bu zaten."

"Eğlenceli bir randevudan anladığım bu değil."

Sohbete ilgisini kaybetmiş görünen Reynard başını yumuşak deri koltuk başlığına yasladı. Sonra Domini'nin açtığı baldırının arasını okşamak için vites kolunun ötesine uzattı elini.

Domini'nin içini ateş bastı, şiddetle inledi. Araba güncetden kavrulmuş yolda savruldu.

"Senin randevu anlayışına uyabilirim," dedi Alec

Domini arabayı kontrol altına aldı. "Bunu görüyorum." Alec'in parmakları yukarı hareket edip onu okşamaya devam etti. Domini'nin nefesi hızlandı

Reynard'ın yaptığından başka bir şeye odaklanmaya çalıştı. Uzakta ufak bir kasabanın kıyısında hurma ağaçları gördü. Yol tabelası hızı yetmişe düşürmesini söylüyordu. Hızı düşürmek için Reynard'ın elini itmek zorunda kaldı,

"Mecca," dedi Reynard Jaguar küçük kasabanın kıyısına yaklaşırken "Yüz kırk kilometre kaldı."

"Neşe yüz kırk kilometre kaldı?"

"Salt Shore Moteli'ne yüz kırk kilometre." Ellerini göğsünden kavuşturdu. "O zaman beni uyandır."

"Hizmet etmek için varım," diye homurdandı Domini.

"Hepimiz öyle değil miyiz?" oldu Reynard'ın anlaşılabilir cevabı.

Yolun kalanında Domini onun ağızından tek kelime daha demedi.

"Hiçliğin ortasında beni ne de güzel terk edilmiş bir motele getirdin Reynard. Çok etkilendim."

"Terk edilmiş değil," diye cevapladı Reynard kapıyı kapadıktan sonra. "Resepsiyondaki görevli iki odada daha bulunak olduğunu söyledi."

Domini mobilyalar kılıksız olsa da mekânın temiz olduğunu itiraf etmek zorundaydı. Odanın tek penceresinin dışında çok eski bir klima yüksek sesle dışarı üfliyor, diğer bütün sesleri boğarak öğleden sonra ucağını hatırlatıyordu. Kahin beton duvarlar canlı mercan rengine boyanmıştı. İçer

soluk yeşil halı yeni süpürülmüştü. Odadaki yatağın yanında bir masa ve bir sandalye de vardı. Masanın üstünde duran lambanın ampulü öyle düşük voltlu bir ışık veriyordu ki Reynard'ı bile rahatsız etmiyordu. Odada bir komodinle eski orta sehpanın üzerinde duran bir televizyon da vardı. BelAir Otel'i'ne hiç benzemese de en azından banyosu vardı kaldıkları yerin.

“Duş almamın sakıncası var mı?”

Reynard hücresinin boyutlarını ölçen huzursuz bir mahkûm gibi odada volta atıyordu. Kabaca banyoya işaret etti. “Tamam.”

Domini bir an tereddüt ederek onu inceledi. Alec'in halini hiç beğenmiyordu. Mahkûmdan çok kafesteki bir hayvana benziyordu.

Yanına gidip onu kucaklama dürtüsünü dizginkledi. Bunu yapsa olabileceklerden korkuyordu. “Kötüleşiyor musun?”

Alec Domini'ye alaycı bir bakış atmak için volta atmaya bıraktı. “Sence?”

“Neden?” diye sordu.

Alec volta atmaya devam etti. “Pek çok nedeni var. Kızıştım. Açım. Canım acıyor. Bir şeyleri ısırmak istiyorum.”

“İlaçlarını evinde bıraktın.”

“Evet.” Ona sertçe baktı. “Keşke birimiz bunu önceden fark etseydi.”

Domini bu küçük yolculuğu düzenleyenin kendisi olmadığını belirtebilirdi, ama sinirli bir vampire dırdır etmek muhtemelen çok sağlam bir hareket olmazdı.

“Uzanmak ister misin?” diye sordu. “Bir bardak su veya başka bir şey ister misin?”

“Başka bir şey?” Reynard şiddetle nefes aldı. Kasları çeklik kadar gergin görünüyordu. “Domini, hiçbir fikrin yok-” Reynard elleriyle yüzünü ovuşturdu. Acıyla yontulmuş ince çizgileri hiç olmadığı kadar keskindi. Acı çeken bir azizin güzelliğini ya da aç bir yırtıcının acımasızlığını katıyordu ona. “Yakında hava kararacak. Belki iyi gelir.”

Hiç kendinden emin gelmiyordu sesi. Reynard volta atmaya devam etti, Domini de banyoya girdi. Burada hiç pencere yoktu. Çok uzun süredir giydiği kıyafetleri çıkarıp ufak duş kabinine girdi. Duş başlığı onun için çok alçaktı ve aşırı coşkulu püskürtücü ılıktan ne sığağa ne de soğuga çevirebiliyordu. Borular şimşek gibi gürüldüyör; su da ölüleri uyardıracak bir gürültüyle akıyordu. Neyse ki minik bir kare sabunla ince havlular vardı da temizlenip biraz olsun kurulabilirdi.

Domini duştan çıkınca biraz daha medeni hissetti kendini ama tekrar üstüne kirli giysilerini giymek zorundan olmaktan hiç mutlu değildi. Muhteşem tatil kaçamağından anladığı kesinlikle bu değildi.

Kaçırma konusuna gelince tabii ki daha kötüsü olabilirdi.

“Dışarda bir vampir var,” dedi banyo aynasındaki yansımasına. “Nasıl *daha da* kötüsü olabilirdi?”

Aç bir vampir hem de, diye ekledi, omurgası dehşetten titriyordu. Gerçeklik ona ağır geliyordu, dizlerinin üstüne düşmemek için lavaboya tutundu. Uzun bir süre olduğu yerde kaldı, titriyordu, boş midesi bulantıyla kıvrılıyor, kusmamak için soluk soluğa kalmasına neden oluyordu.

Bir vampirle tek başınaydı.

Daha da kötüsü bir vampirle tek başına değildi. Odayı kiraladıkları müdürle burada kalan diğer insanlar da vardı.

Reynard aç olduğunu itiraf etmişti. Bir şeyler ısırmak istediğini. Birisini, demek istemişti. Kimseden beslenmek ya da kimseye saldırmak *istediğini* düşünmüyordu Domini. Ama yakında seçme şansı kalmayacağından korkuyordu.

Domini kapıyı açıp yatak odasına girdi. Masa ve komodin paramparçaydı. Televizyon yerdeydi. Reynard hâlâ volta atıyordu; bir de duvarda bıraktığı pençe izleriyle neşeli mercan renk boyanın altındaki soluk beton izleri ortaya çıkmıştı. Domini'ye bakmak için hızla döndü. İşkence içindeki yüzden Domini'ye doğru bakan gözlerde çılgınlık vardı, ona rüzgâr gibi çarpan bir çılgınlık. Derin bir nefes alıp kendine Reynard'ın tırnaklarının altındakinin kan değil boya olduğunu hatırlattı. Gözlerindeki vahşi parıltıyı hayalinde gördüğünü söylemeye çalıştı kendine. Reynard kendini sıkı bir zincirle bağlı tutuyordu ve artık zincir fena halde kopuyordu.

Domini içinde yükselen korkuyu bir kenara bıraktı. "İnsan avlayacak mısın?" diye sordu ona. "Kan mı içmen gerekiyor?"

"Kana ihtiyacım var."

Bir an içinde Domini'nin üstündeydi, elleriyle Domini'nin omuzlarını sımsıkı tutarak bedeniyle sert bir şekilde onu duvara yasladı. Domini Reynard'ın ağırlığını, gücünü, ateşini ve sertliğini hissetti. İçinde yanan şeyin yansıması olan gözlerindeki ateşi anlamamak mümkün değildi.

Domini'nin içinde de karşılık olarak yanan ateş nefes alış verişini, bedenini ve kanını hızlandırdı.

Reynard yüzünü Domini'nin yüzüne gömdü; dudaklarını ona dokunmadan sadece değdirse de Domini Reynard'ın dudaklarının altında gizlenmiş keskin dişlerin hafif şişkin-

liğinin farkındaydı. Reynard Domini'nin kokusunu içine çekti. Domini kalbinin, Reynard'ın çıldırmış kalp atışlarına eşlik etmeye başladığını fark etti. Reynard'ın düşünceleri Domini'nin içini yakıyordu.

Ne istiyorum? Neye ihtiyacım var?

Bu sözler Domini'nin donup kalmasına neden oldu.

"Beni mi?" diye sordu Domini.

"Seni!" Kelime arzu ve itiraz dolu bir homurtu şeklinde çıkmıştı ağzından. Domini cevap veremeden Reynard sıçrayarak ondan uzaklaştı. Birbirlerine yakınlaşmalarına fırsat vermemişti.

"İstedigimi alamam. Sen benim değilsin."

Domini sarsılmış halde eski duvara tutunarak ayakta durabiliyordu. Reynard odanın diğer ucunda, klimanın soğuk dalgasının altında gözünü kapamış, yüzünü yukarı çevirmiş duruyordu. Harap olmuş oda, parçalanmış duvarlar, hapşolmuş şiddetinin kanıtıydı. Yatak, sadece kurban bekleyen bir sunak gibi dokunulmadan duruyordu.

İçindeki canavar Domini'yi istiyordu. Canavarın ona ihtiyacı vardı.

Domini kapıya baktı, sadece birkaç adım ötedeiydi. Zayıf dizleriyle bir adım attı. Koşacak gücü olduğunu sanmıyordu ama Reynard fark etmeden kapının dışına çıkmayı başardı.

Dışarı çıkmıştı ama ne yapmak niyetinde olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Küçük park yerinde her biri tutulmuş odaların önüne park etmiş üç araba vardı. Domini mini eteğinin küçük cebinde Jaguar'ın anahtarlarını buldu. İsterse gidebilir, tüm bu karmaşadan kaçabilirdi. Arabaya binip uzaklaşmak zor olmazdı; Reynard'ın onu vakalayabileceğinden şüpheliydi. Çıktığını fark ettiğinden bile şüpheliydi.

Sonra ne olacaktı?

Bu ilişkiden elini eteğini çekecek miydi? Bunu bir kâbus ya da psişik yeteneklerinin getirdiği bir sanrı olarak mı sayacaktı?

Reynard'a ne olacaktı? Acı çekiyordu. Yardıma ihtiyacı vardı. Onu öylece bırakamazdı, sağlık görevlilerini filan da çağıramazdı.

Reynard'ın gerçekten yardıma ihtiyacı vardı, hem de hemen. İçindeki bariyerlerin parçalanışını, vahşiliğin ortaya çıkmasını kendi duygularıymış gibi hissedebiliyordu.

Birini incitmek istediğine inanmıyordu. Onu incitmemişti; onu korumuştur. Holly'yi de korumuştur.

Onunla sevişmişti. Sevişmişlerdi. Reynard ona öyle şeyler hissettirmişti ki...

Reynard, Domini'nin başını yukarı kaldırdı ve dudaklarını onun dudaklarına götürdü. Birbirine dokunan dudakların, iç içe geçmiş dillerin getirebileceği derin, ateşli zevki bilmiyordu Domini. Alec'in öpücüğü, zengin bir duyu ziyafeti gibiydi.

Reynard'ın keskin dişlerini dudaklarında hissetti. Heyecan korkuya göre daha ağır basmıştı. Belki de korku, heyecanını güçlendirmişti. Tek bildiği, Reynard dudaklarından uzaklaştığında hissettiği kayıp karşısında inlediğiydi.

"Hayır-!"

"Sakin ol," diye fısıldadı. Reynard, Domini'nin gözlerine bakabilmesi için onun yüzünü ellerinin arasına aldı. Her gece yarattığında olduğu gibi onun da gözleri ay ışığında hafifçe parılıyordu. "Bu gece benimsin, canımın istediğini yapacağım seninle."

Bu gözlerdeki bakışlar bir cevap, bir onay talep ediyordu.

"Seninim."

"Beni istiyor musun? Bedeninin bedenini sarmasını istiyor musun? Beni içinde istiyor musun? Senin rızam istiyorum."

Domini, Reynard'ın kalın, siyah suçlarını parmaklarına sarıp dudüğını dudğına doğru çekti.

Bu öpücük de aynı derecede yoğundu. ama Reynard uzun sürmesine izin vermedi. "Gece daha yeni başlıyor." diye fısıldadı Domini'nin dudaklarına doğru.

Elleri kızın üzerinde gezindi, boynunu ve göğüslerinin arasını öpüp, meme uçlarını emdi, sonra karnına ve bacaklarına doğru devam etti. Dokunduğı her yerde alevler bırakıyordu. Domini'nin karnının aşağısına sıcaklık dolmuştu; ısrarlı bir şekilde daha fazlası için yalvararak kalçasını sıkıp kendini ona itiyordu.

Arada bir Reynard'ın keskin dişleri tenini delirken hafif bir iğne batması hissediyordu Domini; ama sıkıntı veren bir acıdan çok, zevk veren bir acıydı bu. Her öpücüğünde bir iki damla kanını emse, verdiği ısıtılı haz coşkusu karşılığında yapacağı ufak bir fedakârlık olarak görürdü bunu. Reynard'ın parmakları Domini'nin bacaklarında geziniver, okşuyor ve artık Domini öleceğini düşünene kadar onunla oynuyordu.

Kız bacaklarını açıp kalçasını kaldırdı. Kollarını uzatmış. Reynard'ın bakışını yakalayabilmek için ona bakıyordu.

Fakat güneş gözlüğü taktığından gözlerini göremedi. Keskin dişlerinde ay ışığı parıldıadı.

"Reynard, benim rüyamda ne işin var?"

"Senin rüyan mı?" diye cevapladı Reynard. "Benim benim rüyam olduğunu sanıyordum."

Domini gözlerini kırparak açtığında kendini, motelin park alanında gökyüzüne bakarken buldu. Gün batımının son parıltısı da solup giderken yıldızlar çıkıyordu. Bir an neler olduğunu anlayamadı.

Sonra bunun bir rüya olduğunu hatırladı. Reynard'la paylaştığı bir rüya. Yoksa Reynard'ın bir şehri kurtardığı ve Domini'yle ödüllendirildiği ortak geçmişlerinden bir anı mıydı?

Şimdi kurtarılmaya ihtiyacı olan Reynard'dı.

Bunu daha önce de yapmışlar mıydı? Geçmişte sevgili miydiler? Ruh eşleri miydiler?

Domini kafasını sertçe salladı. Metafizik teoriler üretmenin zamanı değildi şimdi. Doğa ötesi bir yaratık arkasındaki odayı parçalarken ve her an binayla insanların tamamını parçalayabilecekken değil.

Kâbus -görü- her neyse onu hatırladı.

Vampirin acımasızca içinde gidip gelen penisi kadar sert ve gerçek şehveti içini eziyordu. Onu ezen bu fırtınadan kaçacak yeri yoktu. Etine, kanına ve varlığına tamamıyla sahip oluyordu bu his. Bir kurban gibi altında yatıyordu Reynard'ın. Derisi kendisine ve ona ait kanla kıpkırmızı olmuştu.

Hangisi gerçektir: birinci rüyadaki zevk mi yoksa ikinci rüyadaki aşağılanma mı?

Rüyalarda yaşamıyorsun, diye hatırlattı kendine şiddetle. Gerçeklik şu odada duran şey.

Alexander Reynard'ın ona ihtiyacı vardı.

Domini topuğu üstünde dönüp odaya geri yürüdü. Yeni keşfettiği kararlılığı yaprak gibi titremesine engel olamasa da, kendi özgür iradesiyle bunu yapıyordu. Ne yapması gerektiğini biliyordu.

Domini kapıyı açıp içeri girdi. "Bana ihtiyacın var," dedi hızla ona doğru dönen vampire. Kollarını uzattı. "Bana ihtiyacın var, ben de buradayım."

YIRMI BEŞİNCİ BÖLÜM

"Hayır!" Elleri yüzüne koymuş aklındakileri reddederrek kafasını sallıyordu. "Yapamam!"

"Tabii ki yapacaksın," diye cevapladı Domini. "Yaşadığım o vicdan krizi sırf buraya geri gelip senin hayır dediğini duymak için miydi? Kendini kurban edecek biri varsa o da benim."

Domini yavaşça ona yaklaştı. Reynard her adımında geri çekildi, ama Domini'nin avantajlı durumdaydı; çünkü Reynard'ın arkasında duvar vardı. Sonunda da gidecek yeri kalmamıştı.

Elleriyle ona dokunup başını çevirmeye çalıştı; yüzünü avuçlayarak "Alexander," dedi. Avuçlarının içindeki yüz yanıyordu. "İyi bir adam olduğunu kanıtladın. Acı içindesin. Yardım etmeme izin ver. Hak ettiğin kadın olmayabilirim ama buradayım işte ve bana ihtiyacın var."

Alec derin bir nefes alıp güçlükle konuştu. "Bana ait değilsin."

"Ben kendime aitim." Hafifçe gülümseyip çok kararlı bir şekilde konuştu, "Kendimi sana veriyorum. Siz vampirlerin benimle ilgili olan meselenizin bir anlamı yok. Büyü-

lü yüzükler umrumda değil. Gizli topluluklar umrumda değil. Bunların hepsi saçmalık, beni ilgilendirmiyor. Bizi ilgilendirmiyor.”

“Beni ilgilendiriyor.”

“*Seni* ben ilgilendiriyorum. Şimdi burada. Başka hiç kimse ve hiçbir şey yok.”

“Sadece biz mi?”

Alec’in sesinin acıyla kıvrandığını duymak onu üzüyordu. “Evet, Alexander.”

“Hayır. Çok tehlikeli. Git.”

Domini başını sallayıp geri çekildi ve giysilerini çıkardı.

Alec Domini’ye bakmaktan kendini alamadı. Onu tüm duyularıyla görüyordu. Etinin sıcaklığı, yumuşaklığı onu çağırıyordu. Tatlı ve yoğun kokusu tamamıyla dışıydı. İtiraz etmeye çalıştı ama Domini gülümseyip kollarını açarak bütün zihin bariyerlerini düşürdü. Kendini tamamen ona sunuyordu. Özgürce. Korkuyordu ama kararlıydı, bir yandan açlığı da artıyordu.

Alec elini uzatıp ona dokunmaktan başka bir şey yapamadı.

Nazik olmak istiyordu ama bunu istemesi boşaydı. Ona sahip olmak her şey demekti. Domini’yi kendine çekip kollarına aldı. Yatak bir adım ötedeydi.

Pamuk yatak örtüsünün hafif çıkıntılarına rağmen Domini yatağın boyun eğmez sertliğini, ağırlığının altında yayların gıcırdadığını hissetti. Alexander ona dokunduğu an Domini aşırı duyarlı hale geldi. Her şey *daha da fazla* olmuştu.

“Sabit dur,” dedi Alec’in sert fısıltısı. “Bırak olsun. Kaç-

maya çalışma. Savaşmaya çalışma. Seni incitmek istemiyo-
rum.”

Alec’in uyarısı yatıştırıcı olmasa da onu öptüğü an Domini düşünmeyi bıraktı. Öpüşü sıcak bakır ve elektrik tadındaydı.

Elleri acının ardından zevk vererek üzerinde gezindi. Bu karışım baş döndürücüden de öteydi: bu an, bu mekân, onunla olmak, hepsi mükemmeldi. Burada korkuya yer yoktu, sadece uyarlama vardı.

Alec her yerine dokunuyordu, haşındı, nazikti, heyecan vericiydi. Tırnaklarıyla Domini’nin göğüslerinin üzerine, arasına küçük delikler açtı. Minik kan damlaları yüzeye çıkmıştı. Alec ağzıyla her birini bulup kan boncuklarını yalayıp emerek beslendi ve karşılığında Domini’ye zevk verdi. Domini keskin dişlerin etine girdiği yeri bilemedi.

Domini gözlerini kapayıp kendini tamamen bıraktı. Bariyerler yoktu, hazdan başka bir şey yoktu. Orgazmı kanına alevler gönderip kemiklerini eritti. Ve bu daha başlangıçtı.

Korku Domini’nin içini kaplamış onu tüketiyor, bir an yüksekliklere çıkarıyor, bir başka an kalbinin Alec’inkiyle birlikte attığı girdaplı karanlık kuyulara indiriyordu. Sonra başa dönüyordu her şey. Onu her seferinde daha yükseğe ve öteye götürüyor, sonra daha derine bırakıyordu. Güneşe doğru süzülüp şiddetli karanlığın derinliklerine dalyordu Domini. Boğuluyor, her seferinde canının çekildiğini, sonra da ateşli hayata tekrar geri getirildiğini hissediyordu.

Yavaş yavaş kalp atışlarının artık belli bir ritim içinde olmadığını fark etti. Alec’in kalp atışı daha güçlü, çok daha güçlüydü. Kalbi yıldırım hızıyla atıyor, hayat ve güç ile gür-lüyorken Domini’nin kalp atışı zaman geçirmek için çabalayan hafif bir yankıya doğru azalıyordu.

Hayatta kalmaya çabalayan bir yankıya.

Domini neler olduğunu anladı. İçinde, alevler üzerinden yükselen duman gibi bir korku belirtisi yükselmeye başladı. Yangın yakında onu ele geçirecekti. Ya da karanlık. İki şekilde de Domini tükenecekti. Ölüyordu.

Ne konuşabiliyor ne hareket edebiliyordu. Ruhu bir lav akıntısında süzülüyordu; hiçliğe doğru yavaşça kaynayarak yok oluyordu ama bedeninin farkındalığını tamamen yitirdi. Sessiz bir fısıltı çıkaracak iradesi bile kalmamıştı. İmdat dileyebilecek gücü bile yoktu. Tek yapabildiği adını söylemekti.

Alexander.

Alec'in zihninde küle dönen kıvılcımların her yerden yağmur gibi yağdığı görüntüsü beslenmenin çılgın zevkiyle araya girdi. Kar gibi yoğunlaşan kül, ateşli aç gözlülüğünü kar fırtınası gibi kaplayarak daha başa çıkılır duruma getirdi. Zevk ve tatmin hissini bırakmaya hazır olmayan Alec öfkeyle bağırdı. Sadece kan tadının verdiği o gücü unutmuştu. Kırmızı yıldırım. Evrende buna benzer hiçbir şey yoktu.

Alexander.

Onu çağıran ses zayıflıktan silik, soluk ve tanınmaz haldeydi.

Alexander.

Kendi adını bile tanımayacak haldeydi. Tanımak da istemiyordu, çünkü o zaman Alexander olmak zorunda kalacaktı. Alexander beslenen ve daha fazlasını isteyen bu canavar değildi.

Alexander-

Domini'yi seven adamdı.

Domini?

Alexander onu orgazma ulaştırıp ardından Domini'nin yumuşak, güçsüz bedeninin üstüne yığılmasına neden olan şiddetli, yoğun bir hücumla dünyaya döndü. Artık çevresindeki şeyleri bir insanın görebileceği şekilde görebiliyordu. Ne zaman Domini'nin içine girdiğini, kanıyla birlikte bedenine sahip olduğunu hatırlamıyordu, ama tadı ağzında ve dölü Domini'nin içinde, birbirlerine yapışık haldeydiler.

Ve Domini ölüyordu.

Alec acıyla çılgılık attı. Çok çabuk, çok fazla içmişti. Hiçbir şey vermemiş, hiçbir şey paylaşmamıştı. Domini kendini sunmuştu ama Alec reddetmeliydi. Kontrolünü kaybetmiş, kendini kaybetmişti. Şimdi daha birbirlerine bağlanmaya bile vakitleri olmadan onu kaybediyordu.

Alexander.

Domini'nin sesi daha da silikti.

Adı Domini'nin zihninde ne güzel yankılanıyordu. Ölmeden önceki belki de son düşüncesi olarak bunu, kendi adını duyması Reynard'ın ruhunu parçalıyordu.

"Bencil, aptal geri zekâlı!" Alec beynindeki sisi açmak için başını kaldırdı.

Yatağın kenarına oturup Domini'yi kucağına çekti, başını omzuna yasladı ve yüzündeki saçlarını itti. Domini nefes almıyordu ve her zamanki solgunluğu ay taşı saydamlığına dönmüştü.

Alec'in fazla zamanı yoktu ve etraftaki tek keskin nesne kendi pençeleriyle keskin dişleriydi. Sol bileğinin damarını çabuk, keskin bir şekilde ısırp Domini'nin ağzını açarak bileğini onun dudaklarına dayadı.

İç, dedi kanı Domini'nin ağzına akarken. İç. Alec Domi-

ni'nin solan düşüncelerine emir verdi. *İç ve yaşa. Ne olur yaşa.*

Alec dehşet ve suçluluk duygusu içinde nefesini tutup bekledi. Ve bekledi.

Domini!

Alexander?

Domini'nin giderek solan sesi kilometrelerce öteden geliyordu.

Yanımdayım, Domini'ye düşüncelerini gönderdi. Dedimi yap!

Emredersin!

Alec hâlâ içinde dolaşan korkuya rağmen kahkaha attı. *Tartışacak zaman değil. Em, tutlım. İç. Hadi.*

Domini'nin karanlıklara gömüldüğü yerden cevap gelmedi. Alec daha fazla bir şey yapamazdı -beklemek, dua etmek ve kanamaktan başka.

Alec Domini'nin yutmasına yardım etmek umuduyla boğazını okşadı. Nabzını bulmaya çalıştı ama sılık bir çarpıntıdan başka bir şey değildi.

Ne halt ettim ben böyle-

Domini sarsıldı, ağzı Alec'in bileğine sarılmış halde içmeye, şiddetle canını geri kazanmaya başladı.

Alec, ondan aldığı yangının avnısını verme zevkinde kendini kaybederek derin bir nefes verdi.

Işık vardı, ses vardı. İkisi de Domini'nin asılı kaldığı karanlık yerden uzaktaydı. İkisi de ona sesleniyordu. Alec karanlığı terk etmişti ama açlık kalmıştı. Domini seslendi

ve ses, ona cevap verdi. Işık bir şey söylemiyor, onu çağırmiyordu. Işık sadece huzur sunuyordu; oysa ses, ses onun yaşamasını istiyordu. Ses ona yaşam sunuyordu. Alec onu istiyordu.

O Domini'ydi ve karşısındaki de onun Alexander'ı, onun Alec'i, Tilki'siydi; ve Domini onu her şeyiyle istiyordu.

Domini onun için açlık çekiyordu. Alec ona kendini sunmuştu ve Domini de doya doya içti.

Domini, Alec'in bileğinden akan ateşi içine çekmeye devam ediyordu.

Tatlı ateşin tadı uzun süre duyularını doldurdu ama Domini yavaşça, adım adım başka şeylerin, beslenmenin ötesindeki şeylerin farkına vardı. Bir bedeni vardı. Kuruyan terini ve üstüne esen serin meltemi fark etti. Sert ve erkeksi, güçlü kollarıyla onu tutan, davul gibi çarpan kalbiyle başka bir beden daha vardı. Davul sesinin altında kulaklarını acıtan, sinir bozucu, ısrarcı başka bir ses daha vardı. Neydi o?

Telefon mu?

Telefondu. Evet.

Bir süre sonra sustu.

Bundan kısa süre sonra karanlık geri geldi, ama bu sefer farklıydı. Domini zihni, bedeni ve ruhu mutlu halde bitkin ve doygun, bu karanlığın içinde süzülüyordu. Tekrar kendisi olmuştu. Uyanık ve her şeyin farkında sayılırdı ama hareket etmek için hiç hali yoktu.

Alexander'in yanında olmasını istiyordu; ama onun oda da gezindiğini bilecek kadar kendindeydi. Giyindiğini düşündü. Ne kötüydü. Ondan yatağa gelmesini isteyecek kadar uyanık değildi.

Telefonun tekrar çaldığını duydu. Sonra kapı çaldı. Sesler duyuldu. Alexander kükreyerek bir soru sordu. Ona cevap verildi. Tenindeki hava akımları değiştiğinde Alexander'ın kapıyı açtığını anladı.

Alec iki adama kapıyı açmak zorunda kaldı, ama bedeniyle girişi engelledi. Dr. Casmerek'i selamladı. Diğeri de pilot olmalıydı.

Casmerek Alec'in omzunun üstünden baktı. "Ne yaptın sen?"

"O benim," diye cevapladı Alec.

"Girmeme izin ver."

O Seçkin'di. Kimse eşinin yanına yaklaşamazdı. Casmerek insan hekim değil de başkası olsaydı Alec pençelerini çıkaracaktı. Şu durumda keskin dişlerini bile göstermedi. Pilot ise karanlığa çekilecek kadar akıllıydı.

Casmerek geri çekilmedi. Bir adım öne gitmeye çalıştı ama Alec elini omzuna koydu. "Ona zarar verdin mi? Kan nakline ihtiyacı var mı?"

Alec doktorun görebilmesi için bileğini çevirdi. "Benim kanım. Sadece benim."

Casmerek'in gözleri büyüdü. "Bağlandınız mı? Şu halinizde?" Yüz ifadesi kaskatı kesildi. "Kenara çekil Alec," dedi sakin ve çok otoriter bir sesle. "Onun iyiliği için. Ona zarar vermeyeceğimi biliyorsun. Sana yardım etti, bunu görebiliyorum. Şimdi ona yardım etmeme izin ver."

Alec geri çekilince doktor ilerledi. Ama Casmerek i kadının yanına yaklaştırmadı. Bunun yerine Domini'yi yatağın örtüsüne sarıp kollarına aldı.

"Uçak bekliyor mu?"

“Evet,” diye cevapladı Casmerek. “Yeni serumu getirdim. Uçakta tedavini yapacaktım.”

“Planı değiştirmeye gerek yok.” Alec virane otel odasından dışarı çıktı. Karanlık ona iyi geldi. Uzun süredir böyle canlı, böylesine kendinde hissetmemiştir. Domini’yi göğsüne sımsıkı bastırdı. Bu gece için ona borçluydu.

Doktor aceleyle peşlerinden park yerine doğru yürüdü. “Yarın kendini berbat hissedeceksin,” dedi sanki Alec’in düşüncelerini okuyormuş gibi.

“Belki.”

Alec kapısında “Salt View Havaalanı” yazan pikaba yaslanmış, gölgede bekleyen pilota baktı. Motelle havaalanının sahibi Klanlar’dı. Bu iki insana iyi para ödemekle kalmıyordu iş. İkisi de Klanlar’a aile, dostluk ve sadakatle bağlıydı.

Alec pikabın arka koltuğuna çıkıp Domini’yi kucağına aldı. İtaat edilmeyi bekleyen zorba bir Seçkin gibi “Gidelim,” diye emir verdi.

YİRMİ ALTINCI BÖLÜM

Adının Domini olduğunu biliyordu; ama diğer her şey bulanıktı.

Havada çam kokusu vardı; kuzey ormanı, tadına uygun bir nemlilik havasıyla taze ve tatlıydı. Uykudan uyanıp tekrar dalarken pencere camına vuran yağmur damlalarını duyduğunu hatırladı.

Karyola büyük, yatak yumuşaktı, daha da yumuşak olan çarşaflar lavanta kokuyordu. Kendi yatağında değildi.

Gözlerini zorlukla açtı. Güzel bir odaydı, ama hiç tanımadığı yerdi. Krem renkli duvarda asılı koyu ahşap çerçevelerdeki botanik resimleri gördü. İncecik perdeler hafif aralık bir pencereden giren meltemle uçuşuyordu. Çam kokulu meltem yeni yağan yağmurla nemliydi. Yanındaki komodinde küçük, şirin bir pembe ışık yanıyordu. Işık yanıktı ama ampul şu anki düşünce süreci gibi solgundu. Pembemsi ışıkla beyaz üstüne beyaz işlemeli, eski moda uzun kollu pamuklu bir gecelik giydiğini fark etti. Bunu nasıl giymişti ki?

Doğrulmaya çalışırken gözlerinin arkasında yanan ışıklar -acıyı saymazsa- güzel olabilecek bir havai fişek gösterisi gibiydi. Kalın kaz tüyü yastıklara kendini geri atıp çok, çok

hareketsiz bir şekilde durdu. Anlaşılan henüz kalkmaya hazır değildi.

Öfkelenene, inatlaşana kadar bu düşünceye bir süre izin verdi. Bu kez yavaşça hareket ederek tekrar doğrulmaya çalıştı. Hareket ederken hâlâ başı acıyordu, bunu zaten beklediğinden bu acıyla başa çıktı. Odanın karşısında bir kapı vardı. Kapıdan çıkmaya niyetlendi.

Aklında sorular oluşmaya başlıyor ve bu soruların cevaplarını istiyordu. Los Angeles'in pusundan, tozundan ve kuru sıcağından çok uzakta bir yerdeki güzel bir odada yumuşak yatağında uzanarak cevapları bulamazdı.

Eve gitmek istiyordu. Ve-

İçine keskin şiddetli, başındaki ağrıdan daha acı verici bir yalnızlık saplandı.

Alexander Reynard'ı istiyordu. Alec. Onun Alexander'ı.

"Alexander nerede?"

Bu sözler bir büyüü harekete geçirmişçesine kapı açıldı -ve kara bir melek içeri girdi. Kadın güzeldi; uzun boylu, ince, zarif, süper model gibi elmacık kemikli, yeşil gözlü ve uzun siyah saten saçlıydı; giydiği her şey siyahtı. Sağ kolunu uzatınca Domini kadının taktığı yakut altın yüzüğü tanıdı.

Domini reverans mı yapmalı yahut yüzüğü mü öpmeli bilemedi.

"Ben Leydi Anjelica," dedi kadın ılık kadife sesiyle. "Reynard Klanı'nın Maderşah'i. Şato'ma hoş geldin."

"Hı hı," dedi Domini yavaşça başını sallayarak. Kadının tüm bunların kulağına nasıl aptalca geldiğini bilip bilmediğini merak etti. "Hangi yüzyılda yaşıyorduk?"

Diğer kadın sadece kahkaha attı.

"Ben yirmi birinci yüzyılda yaşıyorum. Bizim adetlerimize alışkın olmayan birine bu unvan garip gelebilir." Kadın gülümserken yeşil gözleri espiyle parıltıyordu. "Altmışlarda benim çok seksi bir bayan olarak tanındığımı söylesem rahat eder misin? Tabii ki bu sen doğmadan çok önceydi, ama aynı büyükannenin o zamanki haline benziyorsun. O zaman çok sıkı-"

"Hey! Hey! Hey!" Domini ellerini salladı ve baş ağrısına çok kötü geldi bu ama kafasının karışıklığı ağrıdan da kötüydü. "Büyükannemi tanı mıyorsun. Tanıyor olamazsın. Sen vampirsin; anlayabiliyorum."

Leydi Anjelica başını salladı. "Tabii ki vampir olduğumu anlayabiliyorsun. Alec'le sen pek meşguldünüz." Domini'ye parmağını salladı. "Keşke ikinizle de konuşmadan önce öğlümle sen bağlanmaya başlamasaydınız, ama Dr. Castmerek bana bu vahşi olayın engellenemez olduğumu söyledi. Ona yardım ettiğin için sana teşekkür ederim. Ama hemiz anlamadığın şu, onun kanı seni değiştirmeye başlıyor"

Domini, Leydi Anjelica'nın söylediklerinin çoğunu anlamadı. Hatırlayamıyordu -geçmiş hatırlayamıyordu. "Bir yüzük vardı. Senin yüzüğün. Alexander-" Zihninde acı dolu, kontrolden gerilmiş, yakışıklı Alexander'ın yüzü belirdi. Onu çaresizce özlüyordu, onunla olmaya ihtivacı vardı. "Alexander nerede? Revnard nerede?"

Leydi Anjelica'nın yüzünde endişeli bir bakış vardı. "O iyileşecek," diye yatıştırdı Domini'yi. "Daha mi olduğunda onu görebilirsin."

"Şimdi görmem lazım onu."

"Anlıyorum."

Yüz ifadesi şetkath olmasına rağmen Leydi Anjelica

Domini'yle kapı arasında kararlı bir şekilde durdu. Onu aşır geçemeyeceğini biliyordu Domini. Yine de denemek istedi; ama nereye gideceğini bilmiyordu. Belki Alexander'ı bulmayı istemeye odaklanırsa bu istek onu Alexander'a götürebilirdi. Ama baş ağrısının bu kadar odaklanmaya müsaade edeceğini sanmıyordu. Başındaki ağrının yanı sıra tüm bedeni zayıf ve bitkindi, genel olarak iyi değildi. Ayrıca içinde büyüyen panik, kontrolünü kemiriyordu.

"Ne oldu?" diye sordu Domini. "Neden böyle hissediyorum? Neredeyim? Ne oldu?"

"Hepsi güzel sorular," diye cevapladı Leydi Anjelica. "Biraz daha dinlendikten sonra cevaplarını kendin anlayacaksın. Ayrıca beslendikten sonra. Çok sıvı kaybettin. Gücünü geri kazanman için çok fazla beslenmen lazım."

"Çok ne sıvısı ."

Vampir kadın "beslenme" derken tam olarak neyi kastediyordu?

Domini kendini yatağın köşesine oturmuş halde buldu. Kafası çok karışık ve başı daha fazla dönüyordu. Şakağın daki nabız çok hızlı atıyordu, ayrıca kadını görebilmek için gözlerini kısması gerekiyordu. Midesi bulanıyordu. "Ne sıvısı kaybettim öyle çok?"

"Sanırım biraz daha uyumalısın," diye cevapladı Leydi Anjelica. Vampirin sesindeki yumuşak ve ısrarcı tondan bunun öneriden ziyade bir emir olduğunu anladı Domini.

Anjelica'ya güçsüzce elini salladı. "Yapma şunu. Sizlerin bunu yapmasını sevmiyorum." Sesi kayıyordu.

"Kendi iyiliğin için."

"Alexander gibi konuşuyorsun."

"Onun annesiyim."

"Daha çok ablası gibi görünüyorsun."

"Teşekkür ederim. Sonra sana pek çok şey açıklayacağım. Şimdi uyu," diye emir verip Domini'nin yatağa uzanmasına yardım etti. Domini gözlerini daha fazla açık tutamadı.

Tekrar uyandığında Domini fiziksel olarak gerçekten daha iyi hissediyordu ama buna memnun olacak halde değildi. Hatırlayamadığı karanlık rüyalarından, pusuya yatmış bir korku hissiyle uyanmışken değil. Bir şey geliyordu, yüzleşmek istemediği bir şey.

Bu sefer kalktığında kimse gelmedi odaya. Yatağın ayak ucundaki sandığın üstünde özenle katlanmış givsiler bulundu. Vanilya kokulu sabunların ve kalın yumuşak havluların olduğu bir banyo da vardı.

İç çamaşırından uzun siyah çan eteğe, çam yeşili ipek bluzdan ve ayağına geçirdiği siyah terliklere kadar her şey üzerine tam geldi. Günle ya da geceyle ya da kapının dışın da bekleyen vampirlerle yüzleşmek için zırhlanmış, giyinmiş halde kendini çok daha iyi hissetti.

Aslında Alexander'ın annesiyle yüzleşmekten pek emin değildi. Vampir kraliçenin ya da her neyse buvulu ve korkutucu olduğundan ve bütün dişilerin egosu için fazla muhtemem olduğundan değildi. Kadın Alexander Reynard'ın *annesi*ydi yahu!

Hiçbir erkekle, ailesiyle tanışacak kadar uzun ya da ciddi bir ilişki yaşamamıştı. Ama Alexander'a ulaşmanın tek yolunun annesi olduğunu biliyordu, bu yüzden Levdi Anjelica'yla bir görüşme yapması yakındı. Ritirip kurtulması en iyisiydi.

Domini kapı kolunu açmaya çalışınca kilitli olmamasına şaşırdı. *Belki de* kilitli olmadığı için biraz hayal kırıklığına uğramıştı. Kilitli olmak esir gibi tutulduğunun kanıtı olurdu. Buraya isteği dışında getirilmemiş miydi? Leydi Anjelica'nın emriyle. Domini'nin hafızası hâlâ biraz bulanıktı ama Şato'da "konuk" olmaya gönüllü olmadığından oldukça emindi.

Domini yatak odasından çıkınca iki kat aşağıdaki büyük bir odaya bakan cilalı ahşap sahanlıkta buldu kendini. Pürüzsüz ahşap tırabzanlardan bakınca mobilyalar, kilimler ve Hollywood Vampir Şatosu'ndan ziyade North Woods Dağ kabinini andıran bir dekorla karşılaştı. Tabii, Reynard'ın evi de gayet normaldi. Belki de mekâna şato denmesi ona bazı fikirler vermiş olabilirdi. Bu havadar evde görünürlerde örümcek ağları ya da tabutlar yoktu hiç, ayrıca bu büyük odanın üç kata kadar uzanan duvarlarından birinin önemli bir kısmı, büyük bir göle bakan pencerelerden oluşuyordu.

"Güzel, değil mi?"

Domini irkilip hızla arkasını dönünce tırabzana yaslanmış, yanında duran Leydi Anjelica'yı gördü.

Anjelica'nın üstünde gri bol pantolonla gri kırmızı desenli yıpranmış kadife bir tunik vardı, uzun saçları çok güzel yüz hatlarının etrafından salınıyordu. Anjelica'nın yüzünde tuhaf bir bakış vardı.

"İnsanlara kalp krizi yaşatmak hoşuna mı gidiyor?" diye sordu Domini.

"Felç geçirtmek," diye cevapladı Anjelica. "Yüksek kan basıncı kurbanlara özel bir gazlı içecek havası veriyor -şaka, şaka." Domini'nin omzuna dokundu. "Böyle dehşete düşmüş gibi bakma. Dürüst olmak gerekirse siz genç insanların bugünlerde hiç karanlık espri anlayışınız yok."

“Şu anda yok. Ev ne güzel,” diye ekledi Domini kibarca.

“Beğendiğine sevindim.”

“Artık gidebilir miyim?”

“Benimle gel,” dedi Anjelica Domini’nin isteğini görmezden gelerek. “Konuşmamız lazım,” Sahanlıkta ilerleyip soldaki büyük bir hole girdi. Domini de peşinden gitti. “Gündüz odam,” dedi Anjelica Domini’yi holün sonundaki büyük, penceresiz bir odaya götürürken.

Sert renklerin hakimiyetine rağmen buradaki dekor feminendi; üst aydınlatmalar hafif, odanın ortasındaki alçak masanın etrafında duran iki sandalye ve iki kişilik kanepederiydi. Yanmakta olan beyaz mermer şöminenin üzerinde çerçevelenmiş fotoğraflar vardı. Duvarların birine yaslanmış küçük bir çalışma masasıyla odanın başka yerlerinde birkaç tane daha masa ve düz arkalı sandalyeler vardı. Mavi beyaz Çin desenli derin pelüş bir halı seriliydi.

“Aşağıdaki büyük oda sabahları çok güzeldir, ama ben pek sabahları seven biri değilim,” dedi Anjelica.

Domini Anjelica’nın sohbetinin onu rahatlatmak amaçlı olduğunu anladı, ama asıl dikkatini çeken masanın üstündeki tabaklardan gelen muhteşem kokulardı.

Anjelica’nın yanından geçip doğrudan şık porselendeki ufak ziyafetin olduğu alçak masaya yönelirken Domini’nin karnı guruldadı.

Domini uzun sürahiyi gösterdi. “Kahve mi bu?”

“Kahvaltı etmek istersin diye düşündüm.”

“Evet, lütfen.”

“Otur.”

Domini deri kanatlı sandalyelerden birine oturmuştu

bile. İki fincan kahve koyup bir yudum bile içmeden önce birini Leydi Anjelica'ya uzattı. Derin, yumuşak sandalyeye yaslanıp kahvenin tadını çıkardı. "Mükemmel."

"Portakal suyundan iç," diye belirtti Anjelica. "İyi gelir sana. Yumurta, pastırma ve sosis var. Kolesterolü dert etme, şimdi proteine ihtiyacın var. Sen yerken konuşacağım, çünkü bilmek isteyeceğin ve sen soru sormak istemeden önce söyleyeceğim çok şey var."

Domini'nin bilmek istediği Alexander'ın nerede olduğu ve iyi olup olmadığıydı, ama o daha sormadan Leydi Anjelica konuştu. "Alec'ten bahsetmeliyim. Genel olarak Seçkinler'den, ama o senin Seçkin'in olduğundan özellikle Alec'ten bahsetmeliyim. Ben açıklarken yumurtanı ye."

Domini kendini yemeye verip kadının konuşmasına izin verdi.

"Seçkinler yetişkin erkek vampirlerdir. Gururlu, buyurgan, sahiplenici, güçlü, bölgesine sahip çıkan, yoğun derecede seksüel, inatçı, mağrur, koruyucu, kibirli ve yakışıklıdır. Durumuna göre dünyadaki en harika erkek ya da aşağılığın teki olabilirler. Dişilerden daha çok erkek vampir olduğundan Seçkinler bazen insan kadınlarla cinsel birliktelik yaşar. Bazen bu ilişkiler uzun süreli romantik ilişkilere döner. Ve bazen de bir Seçkin'le dişisi arasında bir vampir erkeğiyle dişisi arasındaki gibi ömür boyu süren bir tür ruh bağlanması oluşur. Bu bağlanma psişik ve fiziksel düzeyde ve kalıcıdır. Seçkin ve insan ruh eşi kan ve psişik enerji paylaşır ve bu da eşinin yaşam süresine ayak uydurabilmesi için insanın yaşam süresini ve psişik yeteneklerini artırır. İnsanlardaki nadir görülen bir genetik anormallik nedeniyle bazen, çok nadiren, ölümlü bir kadın eş vampir dö

nüşümü yaşayabilir. Vampirler ölümsüz olmadığından bu değişim ölümsüzlük vermez ama insan kuzenlerimizden oldukça daha uzun yaşarız. Çok yakın kuzenleriz, ama fizyoloji, biyoloji ve tarihten daha sonra bahsedeceğim.”

“Peki,” diye kabul etti Domini ağzı yemek dolu halıyla. “Alexander’la beni anlat.”

Şimdi ona kanını sunduğunu hatırlıyordu ve Alec de onunla kanını paylaşmış olmalıydı. Anjelica’nın çok sıvı kaybetti yorumu şimdi anlamlı geldi. Bu deneyim kendini berbat hissetmesine neden olmuştu, ama Domini gösterdiği tepkinin nedeninin o anda Alexander’ın çok -vahşi- olmasından kaynaklandığına iddiaya girmeye hazırды.

“Kesinlikle doğru. Alması gereken fazla kanını aldı, ama elinde değildi. Seni seviyor,” dedi Anjelica, “çok geç olmadan durmasının nedeni de buydu.”

“Zihnimin okunmasına alışmaya başlıyorum ama hâlâ hoşuma gitmiyor.”

Leydi Anjelica zihnine girdiği için özür dilemedi. “İleri-de bariyerler geliştireceksin,” dedi sadece.

“İyi. Devam et.”

“Olayların normal seyrinde Alec’le aranızda olanlar, bağlanması kaderde olan eşlerin buluşması gibi görünüyor. Ama koşullar hiç normal değil.”

Domini yine dehşete düştü. Bağlanan eş meselesini anlamakta güçlük çekiyordu. Kendisi gibi geleceği gören insanlarla vampirlerin gerçekten var olduğu kabul edilirse ruhun derinliklerine ve hayat boyu aşkın olabilirliğine inanmak da mümkündü. Şimdi Leydi Anjelica işleri bûshûtun karıştıyordu.

“Oğlunla benim birbirimizin kaderi *olmadığımızı* mı söylüyorsun? Bunu onaylamıyor musun?” Domini buradaki ironinin farkında değildi. Birkaç gün önce kendisi Reynard’la birbirlerine ait olduklarından emin değildi.

“Onaylayıp onaylamamak bana düşmez,” dedi Leydi Anjelica ona. “Bağ kuruyorsunuz. Bu durdurulamaz. Asıl sorun Karga Klanı’nın Maderşah’ı torununun klanlar arasında bir ön anlaşma ya da sözleşme yapılmadan bir Reynard Seçkin’iyle bağlandığını öğrenince ortaya çıkabilir.” Domini şaşkınlıktan bakakalınca Anjelica ona elini salladı. “Ama bu kâğıt işleri ve seremoniyle halledilecek bir şey. Cassandra Crowe’la benim bir çözüm bulacağımızdan eminim; Karakuş mantıklı bir kadındır.”

Domini dehşetten ve duyduklarına anlam vermeye çalışmaktan başı dönmüş halde vampir anneye baktı. Tüm bildiği büyükannesinin adının Cassandra olduğu ve takma adının Karakuş olduğuydu. Herkes takma adının Karakuş olduğunu biliyor gibiydi –en azından tanıdığı tüm vampirler bunu biliyordu. “Neler diyorsun böyle?”

Anjelica kahve fincanını bıraktı. “Önce biraz Klanlar’ı anlatayım sana. Farklı vampir türleri, daha ziyade farklı kültürler vardır. Klanlar insanlarla en yakından ilişki kuranlar olmuştur. Biz insanları severiz –sadece menü içeriği olarak değil. Kan içmek zorunda olmamıza rağmen bu açlığı tatmin etmek için öldürmemize gerek yok. Bunu tercih etsek de insan kanı içmemize bile gerek yok. Bu açlığın belirli bir tıbbi nedeni var ve araştırmacılar bunun üzerinde çalışıyorlar.

“Klanlar insan kuzenlerimin ıyılığı için çalışmak üzere mümkün olan her şeyi yaparlar. Biz de daima yaptık ve ya

pacağız. İnsan kuzenlerimizle aramızda çok eski, kutsal bir sözleşme var. Çok eskiden insanlar bizi tanrı olarak görürdü. Adalet sağlayıp onları korurduk. Zaman değişti, insanlar değişti ve vampirleri kötü görüp kötü anlamaya başladılar. Ama Klanlar insanları koruma yeminlerine sadık kaldılar.

“Yeraltına indik ve dünya üzerinde bir zamanlar kral olan her eski Klan, insanların ihtiyaç duyduğu ama nefret ettiği bir yaratığın adını aldı. Yılanlar, Kurtlar, Tilkiler, Kargalar, Çakallar vs. İnsanların zararlı hayvan dediği yaratıkların isimlerini alıp şeref ve ironiyle bunları taşıdık. Vampirlerin espri anlayışı olmadığı söylenemez.

“Karga Klanı, Reynard⁸ Tilki, Çakal gibi. Büyükannen Karga Klanı’ndan.”

Domini itiraz etmek istedi ama Anjelica’yla tartışmak hikâyeyi daha çabuk öğrenmesine fayda etmeyecekti.

“Dişi vampirlerin sayısı erkeklerden daha az olduğundan geleneksel olarak vampir kadınlar nadiren Seçkinler’in yaşadığı türden cinsel birliktelikler yaşarlar. Ancak son yüzyılda bazı genç kadınlarımız Klanlar’ın başı olarak sorumluluklarını yerine getirmeden önce onlarca yıl dünyayı yaşadılar. Bir zamanlar Cassandra Crowe’un bir insan sevgilisi vardı.”

“Hayır.”

Anjelica Domini’nin silik itirazını duymazdan geldi. “Onlarca yıl birlikte yaşadılar. Bir oğulları oldu. Bu çocuklar nadiren vampir izleri gösterir. Biraz psşik olabilirler, ama diğer açılardan tamamen insandırlar. Baban insandı Domini, ama bazen vampir özellikleri bir nesil atlar.” Anjelica duraksadı. “Sen tamamıyla insan değilsin Domini.”

"Yeter artık. Cıdıyorum buradan."

Domini sıçrayarak ayağa kalkıp kapıya yürüdü. Hiç kimse, kesinlikle, katiyen ona vampir olduğunu söyleyemezdi.

"Domini! Buraya gel."

Anjelica'nın emri ona kırbaç gibi çarptı. Domini itaat etme dürtüsüne karşı koyarak gitmeye devam etti.

Kendi evimde bana itaatsizlik edilmesini kabul etmem,

İnatçı öfkesiyle ateşlenen tüm iradesini kullanarak kapıya zorla varabildi. Kapı koluna uzanıp çevirmek hayatında yaptığı en zor şey gibi geliyordu. Uzun sürüyormuş gibi gelse de sonunda kapı açıldı.

Kapı açıldığında Alexander hücumu geçmiş defans oyuncusu gibi içeri girdi. Domini'yi kavradı ve onu hızla odanın ortasına sürükledi.

"Nedir mesele?" diye sordu çıldırmış bir şekilde Domini'yi sımsıkı tutarak. Domini kollarını ona dolayıp sert kaslarına ve etine sımsıkı tutundu.

"Anne" dedi Domini'yi daha da yakına çekerek, "kadınıma ne yaptın?"

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM

"Ona hakikati anlatıyordum," dedi Anjelica ayağa kalkarken. "Sana da anlatmam gereken hakikati. Bize katılmak istemene sevindim."

Alec annesinin öfkesini fark etti. Musaade almadan Maderşah'ın huzuruna çıkmaya cüret etmişti; ayrıca onun la kaba konuşmuştu.

Oysa bu, Alec'in umrunda değildi. Klan Maderşahı'nın bile bağlanmanın kırılğan başlangıcındaki birine acı çekirtmeye hakkı yoktu. Domini'nin sıkıntı ve acısını Şato'nun diğer ucundan hissetmişti. Domini'nin ihtiyacı Casmerek'in ona verdiği yatıştırıcıların etkisini geçirmeye ve sevgilisinin yardımına gelmesine yetmişti.

Domini'nin sıkıntısına sebep olanın annesi olduğunu görmeyi beklemiyordu.

"Domini aşırı tepki veriyor," dedi annesi sabırsızlığını şiddetle kontrol ederek. "Ona mirasını açıklıyordum ama buna kızdı."

Alec Domini'yi yatıştırmak için sırtını okşayıp annesine dönerek şaşkın bir şekilde baktı. "Mirası mı?"

"Görünen o ki büyükbabası ondan bazı sırlar saklıyor

muş. Onu en çok rahatsız eden de bu sanırım. Değil mi Domini?”

Domini Anjelica'ya yüzünü dönmek için Alec'in kollarından hızla döndü. “Ben vampir değilim!” dedi.

Domini'nin ses tonundaki hınç Alec'e acı verdi, buna rağmen kendine Domini'nin aslında henüz vampirlerle ilgili hiçbir şey bilmediğini hatırlattı. Birkaç gece önce onu neredeyse öldürmüş olması da kesinlikle işe yaramıyordu. “Tabii ki vampir değilsin,” diye yatıştırdı onu. “Bir vampire bağlanıyorsun; ama sen-”

“Değişebilir ve değişecek de,” diye lafını böldü annesi. Alec'e sert bir şekilde baktı. “Dr. Casmerek bunu kanıtlayan kan testleri yaptı. Püristler neden onun peşinde sanıyorsun?”

Olanlar yüzünden Alec sevdiği kadına saldıran fanatikleri tamamen unutmuştu. Elleriyle Domini'nin omuzlarını tutup onu nazikçe kendine doğru çevirdi. “Bana söylemediğin bir şey mi var?”

Domini'nin hiddetle parıldayan bakışları Alec'in bakışlarıyla buluştu. “Tabii ki hayır!”

“Aile tarihiyle ilgili hiçbir şey bilmiyordu,” dedi Anjelica

Eğer Domini gerçekten vampir soyundan geliyorsa birlikte olma olasılıkları çok önemli ölçüde değişebilirdi. Alec henüz umutlanmaya cesaret edemedi. İster vampir ister insan olsun, bir bağ eşinin olması pek çok Seçkin'in başaramadığı bir şeydi. Domini'nin bağ eşi olması yeterince iyiydi. Ama...

Alec tekrar annesine baktı. “Bundan emin misin? Nasıl?”

“Dr. Casmerek testleri yapmadan önce geçmişini biliyordum. Neden onu çağırdım sanıyorsun?”

“Hiçbir fikrim yok. Sen emir verdin. Ben itaat ettim.” Klan Maderşah’ının dahi özel ilişkilerine burnunu sokmasından nefret ederek şiddetle söyledi kelimeleri.

“Oturun, ikiniz de,” dedi Anjelica. “Açıklayayım.”

Domini Alec’in kucağında öfkeden titriyordu. Onu bırakmaya kalksa tekrar dışarı çıkmaya çalışacağını biliyordu. Maderşah onu durdurmasını isterdi, Alec de bunu yapardı ve sonra Domini’yle tartışırlardı.

Bu tartışmayı önlemek için Anjelica’ya olan kendi öfkesini dizginlemeye çalışıp Domini’yi ikili kanepede yanına oturttu. Kolunu Domini’ye dolayıp onu rahatlatmaya çalıştı ve tekrar sıçramasına engel olmak için yakınına çekti.

“Anthony Crowe ikinci kuzeniyle benim her zaman iyi arkadaş olduğumuzu bilir,” diye açıklamaya başladı Anjelica yerine oturduktan sonra. “Karga Şatosu’nda kimse Maderşahlarının nereye tatile gittiğini bilmezken o burayı, beni arayıp bilip bilmediğini sordu. Biliyordum, ama bir Maderşah rahatsız edilmek istemiyorsa başka bir Maderşah, Klan’ı tehdit eden acil bir durum olmadıkça onu rahatsız etmez.” Alec’e hafifçe gülümsedi. “Ona bunun neyle ilgili olduğunu sorduğumda Anthony senin kuzeni Karakuş’a şaşırtıcı derecede benzeyen Lancer isimli genç bir kadınla birlikte olduğunu ve Püristler’in tekrar Los Angeles’ta aktif olduklarını söyledi. Vampirleri tehdit etmekle kalmamışlar Lancer kadınına da bulaşmışlardı. İki kadın arasında güçlü bir benzerlik olduğundan bir Crowe bağlantısı olduğundan şüphelendi. Domini, Karakuş’un ölümlüler arasındaki hayatıyla ilgili bir şey bilmiyor ama ben biliyorum. Domini’nin kim olduğunu anladım, bu nedenle onu çağırdım.”

Alec hâlâ Anjelica’nın müdahale etmesine kızgındı ama

aynı zamanda meraklanmıştı da. “Eğer o bir Karga’ysa neden onu Karga Klanı’na göndermedin?”

“Çünkü onun yapmasını istediğim bir iş var.”

Alec Maderşah’a kaşlarını çatı. “Benim eşim olmaktan başka ne var?”

“Evet.”

“Burada oturuyorum,” diye araya girdi Domini. “Ne yapmamı istiyorsun?” diye sordu Maderşah’a.

Anjelica doğrudan Domini’ye baktı. “Avcılarla Püristler hakkında konuşmanı istiyorum.”

Bir duraklamadan sonra Domini konuştu, “İstersin tabii.” Alec’e döndü. “Bunun anlamı nedir?”

“Oyuncuların kim olduğunu bilersen anlamı var,” diye telkin etti Alec.

“Açıkla ona Alexander,” dedi Anjelica.

Domini’nin endişe ve öfkesi geçmiyordu ve hissettiklerini çok şiddetle dışa vuruyordu. Duyguları Alec’e açıktı; Alec Domini’nin, ona olan korumacılığını ve Maderşah’a olan zincirlenmiş öfkesini hissedip hissetmediğini merak etti.

Alec konuşmak istemedi. Aklı başındaydı ve fiziksel tepkilerinden emindi. İkisi de tatmin edilmiş şehvetten kör, sağır ve hissiz olana kadar bu yeniden doğumu defalarca eşine sahip olarak kutlamak, sonra tekrar en baştan başlamak istiyordu.

Ama bunun yerine arzusunu dizginleyip konuştu. “Bu hem filmlerin konusu hem de bir gerçekliktir. Vampirlerin olduğu yerde vampir avcıları da var. Bütün vampirler iyi değil. Tüm avcılar da Püristler gibi kötü değil. Bin yıl boyunca avcıların daha az fanatik olanlarıyla tam olarak ateşkes ol-

masa da en azından konuşulmamış anlaşmalar yaptık. Canavar gibi davranan ve genelde Klanlar'dan ayrılıp tek başına yaşayan vampirleri avlarlar. Kolay olmayan bir anlayış bu. Çoğu avcı en iyi vampirin 'kalbine kazık çakılmış, kafası koparılmış, ağzı sarımsakla doldurulmuş, kömür olana kadar yakılmış' ölü bir vampir olduğuna inanır. Çoğu vampir geçmişteki zulümler yüzünden, ne kadar kötü olursa olsun herhangi bir vampiri öldürdükleri için avcılardan nefret eder, çünkü çok az vampir kaldı. İki tarafta da kötü kan var ve kimseye gerçekten güvenilmiyor. Durum her zaman gergin ve kan banyosuna dönüşmeye hazır.

"Püristler yüz yıl önce avcıların arasından çıkan aşırı gizli fanatik bir tarikat. Bütün vampirlerin Şeytan'ın kötü tohumu olduğuna ve yok edilmeleri gerektiği asıl vampir doktrinine inanıyorlar."

"Purist adı da oradan geliyor," diye yorum yaptı Domini.

"Kesinlikle sevgilim."

Hakkılar mı?

Alec Domini'nin düşüncesini yakaladı ve kimsenin aklından geçen düşünceler yüzünden suçlanamayacağını söyledi kendine. Annesiyle bakışınca onun da Domini'nin belirsizlik düşüncelerini gördüğünü anladı.

"Vampirlerin gerçekten ne olduklarıyla ilgili bazı gerçekleri araya sokabilir miyim?" diye sordu Anjelica. "Biz doğa ötesi varlıklar değiliz. Şeytanla yapılan bir anlaşmayla ya da herhangi bir mitolojik saçmalıkla yaratılmadık. İnsanların var olduğu sürece -hayır insansı maymunların var olduğu sürece- vampirler de vardı. Biz evrim ağacının hafif farklı bir dalından geliyoruz sadece."

Bu antropolojik açıklama Domini'nin çok dikkatini çekti. "Gerçekten mi? Nasıl? Nereden biliyorsun?"

Anjelica da açıklamak için aynı derecede heyecanlıydı. "İki kız kardeşin efsanesi vardır. Vampirler bu efsaneyi binlerce yıl hayatta tuttular. Bizim inancımıza göre zamanın başında dünyanın kalbinin, Afrika'nın derinliklerinde ikiz kız kardeşler doğmuş. Bir kız kardeş gündüzleri gezer geceden korkarmış. İkiz kardeşinden fiziksel olarak daha zayıfmış ama çok doğurganmış. Diğer kız kardeşe ise çok uzun bir yaşam bahşedilmiş, ama pek üretken değilmiş. Pek çok başka armağanın yanı sıra gece de onunmuş. Günüşiğinden korkmakla kalmıyormuş, günüşiği onu öldürme gücüne sahipmiş. Vampirlerin anasıymış. Son yıllarda bizim köken efsanemizin bazı kanıtları yüz üstüne çıkmaya başladı. Havva'yı duydun mu?"

"Adem ile Havva'dan bahsetmiyorsun değil mi?" dedi Domini. "Dünya üzerindeki herkesin tüm mitokondriyal DNA'sının hepimizin anası olan dişi bir insansı maymunla bağlantısını kuran çalışmadan bahsediyorsun. Bazı bilim adamları ve medya ona Havva diyor."

"Çok fazla Discovery Channel izliyorsun değil mi?" diye mırıldandı Alec.

"Evet," diye cevapladı Domini. "Ayrıca antropoloji okudum."

Anjelica Domini'nin ilgi göstermesine zevkle gülümse-di. "Bu tam da bahsettiğim Havva. İnsan bilim adamları insan kokenlerini bu ilkel insansı maymun kadına bağlıyor. Ve vampir bilim adamları da Havva'nın kız kardeşini bulmak için çalıştılar. DNA'mızı aynı kaynağa daha doğrusu aynı aileye bağladılar."

"Bu çok ilginç," dedi Alec. *Bazıları için sanırım.* "Ama Domini'yle ben birlikte biraz yalnız vakit geçirmek istiyoruz."

Anjelica gururla başını kaldırdı. "Domini'nin ne bizim ne de kendisinin iblisler ve canavarlarla hiçbir bağlantımız olmadığının bilimsel kanıtını anlaması gerekiyordu."

"İyi. Bunun hallolmasına sevindim."

Domini'nin hâlâ rahatsız olduğunun farkındaydı Alec, ama sadece zaman ve tecrübeyle şüpheleri tamamen kal-kacaktı. Alec vampirlerle ilgili bilimsel açıklamalardan pek memnun değildi ama Domini'ye faydası olacaksa daha ro-mantik bir vampir kökenleri versiyonunu tercih ettiğini söylemeyecekti.

"Püristler'i anlattığıma göre Domini'nin neden avcılarla konuşmasını istediğini söyler misin bize?"

"Çünkü avcılar Püristler'le yaşadığımız ortak sorununu bir insanla yüz yüze çok daha rahat tartışacaktır. Bir ıı bir-ligine çok ihtiyacımız var ve Domini'nin geçmişı her iki ta-rafla konuşmasına faydalı olur. Son Pürist saldırıları yuzun-den bütün vampir kesimlerinde gerilim giderek artıyor. Tü-rümüzün çoğu eski *en iyi avcı ölu avcıdır* inanışına geri su-rükleniyor. Bir savaşın başlamasına engel olmaya çalışıyo-rum, Domini de bu savaşı durdurmamıza yardımcı olabilir Kader tam ona ihtiyacımız olan zamanda onu bize getirdi."

"Benim ona ihtiyacım var," diye belirtti Alec. "O benim."

"Domini'nin yardımına bütün Klanların ihtiyacı var," diye devam etti Anjelica. "Bir Meclis düzenledim." Bileğin-deki altın saate baktı. "Bu akşam için haftalardır planlıyo-rum. Günlerdir ülkenin pek çok yerinden konuklar geliyor."

"Meclis mi?" diye sordu Domini Alece.

"Dini bir çeşit tören, yönetim kurulu toplantısı gibi bir şey," diye açıkladı Alec. "Genelde çok eğlencelidir." Şimdi hiç de sosyalleşme havasında değildi gerçi; Domini'yle yal-

nız kalmak istiyordu. “Yapacak işi olmayanlar için eğlence-
li,” diye ekledi saygıyla annesine başını eğerek.

Anjelica Alec’in neyi kastettiğini anladı. “Karşılammam
gereken konuklar var,” dedi. “Çalışanlara talimat da vermem
gerekıyor.” Çalışma masasına baktı. “Yazmayı bitirmem ge-
reken bir konuşma da var.”

Alec ayağa kalkıp Domini’yi yanına aldı. “Öyleyse seni
işinle baş başa bırakalım.” Anjelica cevap veremedi kadı-
nını koridora çıkarmış ve kapıyı kapamıştı bile.

Anjelica Alec’in düşüncelerine telepatik kahkahalar attı.
*Domini’ye çardağı göster, diye söyledi Alec’in zihnine. Ora-
da yalnız kalabilirsiniz.*

Mükemmel bir öneriydi. Alec düşüncesiyle teşekkür edip
Domini’ye döndü, “Sana bahçeleri ve göl kenarını göstere-
yim. Etrafı çok seveceksin.”

Domini etrafı gezme şansı yakaladığına memnun ol-
muştu. Kaldığı yerlerdeki tüm giriş ve çıkışları bulmak üze-
re eğitilmişti; kaçış rotasının ne zaman işe yarayacağı bel-
li olmazdı.

“Daha iyi hissediyorsun,” dedi dışarıya, günışığına adım
attıklarında.

Hava bulutlu ve biraz serindi, ama çam kokusu çok fe-
rahlattıydı. Alexander Domini’nin elini tuttu. Domini’ye
sıcak ve kendini güvende hissettiriyordu; ayrıca Alec’in te-
ninin dokunuşu onun içine arzu titreyişleri gönderiyordu.

“Nasıl anladın?” diye sordu Alec ve Domini’nin elini du-
daklarına götürüp her bir parmak eklemine teker teker öptü.

Domini bu öpücüklerin etkisinden kurtulup başka bir şeye odaklanabilmek için bekledi. "Güneş gözlüğü takmıyorsun," dedi sonunda güçlkle. "Ayrıca... iyi görünüyorsun." Ki bu hiç de yeterli bir tanım değildi.

Alec'in yüzü artık perişan ve ölü gibi solgun değildi. Gözlerindeki kıvılcım vahşi değil çarpıcıydı. Ne acı ne de zayıflık ibaresi yoktu halinde; tam tersi vardı hatta. Güven, güç, hâkimiyet ve çekicilik akıyordu ondan. Kalbini hızlandırıp dizlerini güçsüzleştiriyor ve içine arzu sarsıntıları gönderiyordu. Alec onu yakıyordu, bunu da biliyordu aşırı doz seksapeliyle yaşamaktan memnundu.

"Seçkin," diye mırıldandı Domini.

"Hı hı."

Üstünden karizma ve cinsel güven akan film yıldızlarıyla, rock starlarıyla ve başka, aşırı güçlü erkeklerle vakit geçirmişti. Ona hep gücün seksi olduğu söylenirdi. Bu güç kokusunun kadınları nasıl çektiğini görmüştü ama şimdi bunu kendisi yaşayarak anlıyordu.

Alexander Reynard capcanlı bahçenin ortasında durmuş ona gülümserken Domini güzel manzarayı boş verip Alec'in muhteşemliğine daldı. Alec Domini'nin hayranlığını hakkı olarak kabul ediyordu.

"Sen -çok etkileyicisin," dedi Domini.

Alec onu kendine çekti. "Ve bu hoşuna gidiyor."

Ellerini Domini'nin etrafında gezdirip poposunu, belini ve sırtını aşağı yukarı okşarken tahrik oluşunu ona çok iyi belli ederek Domini'nin inlemesine neden oldu.

Sonunda derin bir nefes alıp Domini'yi kendinden bir kol boyu uzaklaştırdı. "Burada kalamavız," dedi.

“Neden?” diye sordu Domini Alec’i tekrar kendine çekmeye çalışarak.

“Çünkü evin arkasındaki bütün pencerelerden görülebiliyoruz.” Domini’ye arkasını döndürdü.

Domini büyük üç katlı binaya baktı. “Çok fazla pencere var,” diye hak verdi.

“Göl kıyısına gidelim.”

Alec kolunu Domini’nin omzuna koydu ve onları zikzaklı bir yoldan sıralı bahçelere çıkaran kırmızı tuğlalı bir yola ilerledi. Şato’nun bazı yerlerinin manzarası çok güzeldi, ama çoğunluğu ormanlıktı. Birkaç kez kütük yürüyüş köprülerinin üstünden dolambaçlı su akıntılarını geçtiler.

Domini ağaç sıraları ve alçak duvarların ötesindeki diğer binaları gördü. “Burası ne kadar büyük?”

“Birkaç dönüm ve birkaç bina daha var. Ergenler için yatılı küçük bir özel okul var. Klan’ın ihtiyaç duyduğu diğer şeyler de.”

“Kaç kişi yaşıyor burada?”

“Çoğumuz Şato’ya ev desek de her zaman burada yaşamıyoruz. Meclis için pek çok konuk olacak burada.”

“Neredeyiz?”

“Coeur d’Alene Gölü’nün kıyılarında.” Uzakta yükselen dağlara baktı. “Güzel değil mi?”

“Evet. Buraya nasıl geldik?”

“Özel bir havaalanından bir diğerine özel uçakla geldik, sonra helikopterle garajın yanındaki helikopter pistine indik. Birkaç helikopter ve uçağımızla her zaman nöbette bekleyen pilotlarımız var. Klanlar oldukça varlıklıdır.”

“Ortaçağ hazinelerinden mi?” diye tahminde bulundu Domini.

“Çoğunluğu ilaç firmalarına yapılan yatırımlar. Bıvotek-
noloji, genetik araştırmalar, tıpla ilgili her şey.”

“Ne kadar hayırseversiniz.”

“Kısmen.”

Patikadan dönüş yaparken büyük yaşlı bir çam ağacının
altında bankta oturan bir adama rastladılar. Adam onları
görünce ayağa kalktı.

Alec yakalanmış okul kaçağı bir çocuk gibi geri çe-
kildi. “Dr. Casmerek,” dedi. “Doktorla tanışmıştın,” dedi
Domini’ye, “ama hatırlamıyorsun.”

“Bu çok oluyor gibi,” diye mırıldandı Domini.

“Seni bekliyordum Alec. Sizi ayakta görmek ne güzel Ba-
yan Lancer.” Doktor yaklaşıp elini uzattı.

Domini biraz sonra doktorun tokalaşmaktan ziyade nab-
zını kontrol etmesine güldü. Alexander’ın kendinden başka
bir erkeğin ona dokunmasını onaylamadığını bilse de bile-
ğini itaatkâr bir şekilde hekime uzattı.

Biraz sonra Casmerek’in parmakları tenine değdiğin-
de artık gülmüyordu; ona Alexander’dan başka bir erkeğin
elinin değmesinden kendisinin de hoşlanmadığını fark etti.
Neyse ki doktorun muayenesi çabuk ve gayri şahsivdi.

Doktor hemen geri çekildi, “İyi gidiyorsunuz. Sen,” dedi
katı bir şekilde Alexander’a bakarak, “aşılarının ortasında
revirden ayrıldın.”

“Ne aşısı?” Domini hemen Alec’e baktı endişeyle. “Tama-
men iyileştğini sanıyordum.”

“İyileşti,” dedi Casmerek. “Ama hâlâ bazı çok tehlikeli
alerjilere karşı tedavilere ihtiyacı var.”

“Sarımsak, alıç odunu, gümüş gibi şeyler,” diye ekledi
Alexander.

Domini birkaç gün önce cildini kaşındıran bileziği hatırlayıp bileklerini ovuşturdu. "Bazen gümüş takınca sıkıntı yaşıyorum," dedi. "Bir dakika -gümüşe alerjisi olanın kurt adamlar olduğunu sanıyordum."

"Benim bildiğim kadarıyla değil," diye cevapladı Alexander. "Ama vampirler için gümüş ölüm demektir."

"Ve bu geceki toplantıda yüzde yüz formda olmak istiyorsan Seçkin," diye araya girdi Casmerek, "şimdi benimle gelmelisin."

Alec hayal kırıklığıyla hırlamak istedi. Günişığında duruyor ve gayet iyi hissediyordu. Domini'yle olmak istiyordu. Fakat Casmerek iyi bir nedeni olmadan asla bir Seçkin'e engel olmazdı. Alec'in geri kalan iğneleri yaptırması gerektiğini söylüyorsa haklıydı.

"Tamam doktor. Bir dakika ver bana." Domini'yi göndermeden önce ellerini tutup tek tek öptü. "Bu akşam görüşürüz. Bana bir iyilik yap tatlım." Avcunu son bir kez öptü. "Partide siyahtan başka bir şey giy."

YİRMİ SEKİZİNCİ BÖLÜM

“Siyah giymememi söyledi,” dedi Domini merdivenlerden inerken Maja’ya. Aşağıdaki odaya bakmak için duraklayınca Maja da yanında durdu. “Aşağıda siyahtan başka bir şey giyen kimse görüyor musun?”

“Hayır.” Maja’nın üstünde çok zarif, Morticia Addams tarzı uzun kollu siyah kadife bir elbise vardı.

Alexander onu bahçede bıraktığında Maja, Domini’nin yanında belirmiş ve o andan beri yanından ayrılmamıştı. Ona eşlik etmesi için Leydi Anjelica tarafından gönderildiğini söylemek ve Domini’nin sorduğu her soruya “hayır” cevabını vermek dışında pek konuşkan değildi. Tavırları tamamen tarafsız ve çok uyanıktı. Maja’nın her hareketini gözetmesine bu kadar sinir olmasa meslektaşına işini iyi yaptığı için iltifat ederdi.

Kibarca göze batmamaya çalışsa da Maja’nın varlığı Domini’nin Leydi Anjelica’nın evinde bir konuktan çok bir mahkûm olduğu inancını pekiştirdi. Onu korkutmaktan çok öfkelen-diriyordu bu. Sürekli korkmak sınırlara iyi gelmiyordu. Ayrıca, şimdi tek istediği Alexander’ı bulmaktı: Şato’daki başka kimse ve hiçbir şey önemli değildi.

Tabii ki üzerindeki kıyafet hariç.

Giydiği kıyafet kırmızıydı ve çok açıktı.

Misafirlere ayrılmış yatak odasındaki giysilerle dolu gardıroptan kısa, askısız, kırmızı saten vücuda oturan bu elbiseyi seçmişti. Gardıropta pek çok bedende kıyafetlerle ayakkabılar olduğundan Domini beklenmedik misafirlerin sık görüldüğünü düşündü. Domini'nin bedenine uygun birkaç gece kıyafeti vardı, ikisi siyahtı. Kısmen Alexander'a seksi görünmek kısmen de giymiyle kendini belli etmemek işinin bir parçası olduğu için kırmızı elbiseyle ince topuklu ayakkabıları tercih etmişti, ayrıca bu gece bir partiye katılacaktı. Ancak yabancıardan oluşan bir kalabalıkta bu kadar göze batmayı planlamamıştı.

Zemin kata inmeye devam etti ve –ipek, saten, payetli, dantelli, nakışlı– siyahlar içinde bir güzel kadınlar denizine adım attı, kıyafetlerin hepsi pahalı, çoğu tarz, kimi eski moda kimi gotikti. Erkekler –hem de ne erkekler!– de kadınlar gibi koyu giyinmişti. Çoğu deri giymeyi tercih etmişti.

Kafalar anında ona doğru döndü. Sohbetler kesildi. Kendine bunun elbise yüzünden olduğunu söyledi ama psişik enerji düzeylerinin de değiştiğini hissedebiliyordu. Ona bakıyor, inceliyor, değerlendiriyorlardı hem de sadece gözleriyle değil. Kendisinin insan olduğunu ve bu kişilerinse olmadığını vurguluyordu bu.

Alexander'a ihtiyacı vardı. Onu görmeye, ona dokunmaya, onunla konuşmaya. Yanında değilken onunla konuşmayı özlüyordu. Bütün öğlen bedeni arzu ve beklentiyle mırıldanarak onu istemişti. Ona karşı temkinli olmaktan onunla ilgilenmeye dönmesi şaşırtıcıydı. Ayrıca onun yanında olmak istemesinin bir nedeni de, bu mekânda emin olduğu tek şeyin o olmasıydı.

Belki de hayatında emin olduğu tek şeydi.

Eğer büyükbabası ona yalan söylediye... Leydi Anjelica'nın söyledikleri doğruysa...

Domini şüphelerini bir tarafa itti. Dolaşan garsondan bir şampanya alıp büyük odanın içine doğru ilerledi. En azından şampanya olduğunu umuyordu -vampirlerin partilerinde gazlı kan ikram ettiklerini biliyordu. Cesaretle bir yudum aldı ve kadehte gerçekten şampanya olduğunu anladı. Hem de çok iyi bir şampanya.

Maja nihayet onun yanından ayrılmıştı. Yanından geçtikten sonra kendisine hayran olan erkek vampirler tarafından çevrelenmesi fazla uzun sürmemişti.

Domini bekçi köpeğinden kurtulduğuna sevindi ama yabancılarla dolu bir odada kendi halinde kalakaldı. Ne yapacaktı ki? En yakınındaki gruba gidip kendini mi tanıttı? Bu toplantıda konuklarla tanışma adabı hakkında kimse bilgi vermemişti ona.

En iyisinin etrafı gezinmek olduğunu-

"Merhaba güzelim."

Domini konuşan adamı görmek için döndü. Yüksek topuklarla bile adamın bakışını yakalamak için oldukça yüksek seğme bakması gerekti. Koyu renk gözlü adam sarışındı. Geniş omuzları, yüksek yakalı, Rus stili tuniğı dolduruyordu. Gülümsemesi kendini beğenmişlik derecesinde güven doluydu. Vampirlerin nasıl yaşlandığına dair hiçbir fikri olmasa da bu adamın genç olduğu izlenimini edindi Domini.

"Merhaba yakışıklı," diye cevap verdi düşünmeden, çünkü gerçekten öyleydi.

Adam aptalca sırtıttı. Domini bunu tahmin etmişti.

“Benim adım Kiril.”

Domini tüm gözlerin onların üzerinde olduğunu farkındaydı ama Kiril bunu anlamış gibi görünmüyordu ya da umrunda değildi. Domini’nin önünde durdu ve onu etkilemek için üstünü başını düzeltti.

Domini bir yudum şampanya içti. “Beni etkilemeye mi çalışıyorsun?”

“Çalışmama gerek yok.” Kiril, Domini’nin küçük dövmesini görebilmesi için kolunu kaldırıp bileğini çevirdi. “Kurt Klanı,” diye belirtti gururla. “Ariadne Hanesi.” Domini’ye bir adım daha yaklaştı. “Bir eş arıyorum.” Eliyle odadaki bütün erkekleri gösterdi. “Hepimizin olduğu gibi.”

Domini şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. “Direkt lafa giriyorsun demek?”

“Ben Seçkin’im.”

“Sen ahmaksın,” dedi Kiril’in arkasından bir ses.

Sarışın Seçkin hızla hırlayarak dönerken Domini keskin dişlerini gördüğünü sandı. Başka bir iri sarışının üzerine fırladı. Domini hızla geri çekilirken dövüşen çiftin etrafını kahkahalar atan bir kalabalık sardı.

Alexander’la Tony’nin Los Angeles’daki barda nasıl onun için dönüştüklerini hatırladı Domini. Anlaşılan eşlerine sahip olmak için dövüşmek bu alfa erkek kültürünün parçasıydı. Etrafına bakınca büyük odada kadınlara oranla çok fazla erkek olduğunu ve her kadının etrafının erkeklerle sarıldığını gördü. Partiye geldiklerinde Maja’nın yanında kalmamasına şaşmamalıydı. Bu kadar çok iyi görünümlü aygır varken neden ölümlü bir dişiyle takılındı ki?

Domini kavgadan uzaklaştı. Kazananın elde edeceğini

biri olmakla ilgilenmiyordu. Ayrıca Alexander'ı bulamazsa korunmayan bir çıkış bulmuştu. Herkesin dikkatini kaygındayken belki-

"Nereye gidiyorsun güzel şey?"

Ah bir tane daha olmasın!

Domini bu sefer arkasını döndüğünde sırtım gibi ince, keskin yüz hatları olan, kalın kızıl saçları arkasından uzanan bir Seçkin ona gülümsüyordu. Domini'ye öyle ateşli bir şekilde baktı ki, Domini'nin vanakları kızardı. Kirişin kendini beğenmişliğinden çok daha fazla korkmuştu.

Domini bir adım geri atma dürtüsüne karşı koydu. Yabancıyla yüzleşti. "İnsan olduğumu biliyorsun değil mi?"

"Evet." Adam daha da yaklaştı.

Domini bu sefer geri çekildi. "Ayrıca biriyle ilişkim olduğunu?"

Vampir derin bir nefes aldı. "Sende onun kanı var," diye onayladı Domini'yi. "Ama bir başkasının sana sahip olamayacağı kadar çok değil." Uzun parmakları ona uzanıp yanaklarına dokundu. "Meclis sırasında her şey serbesttir."

Domini tekrar geri çekildi. Adam da tabii ki ilerledi. Domini sonunda adamın onu karanlık bir köşeye doğru çektiğini anladı. Şöyle bir bakınca oda karanlık köşeler, kenarlar ve aralıklarla doluydu.

Kızıl saçlı vampir Domini'nin çıplak omzuna elini koydu. "Sıcak, yumuşak ve güzel," diye mırıktandı.

"Soğuk, lanet, şirret," diye cevapladı Domini.

Şampanyasını kadehle beraber adamın vücutuna fırlatıp uzaklaştı. Adam gülümseyerek ıslak zeminle kırık kristal parçaları üzerinden ona doğru atladı. Domini adamın hızını kullanarak onu ahşap zemine savurdu.

Daha Domini gözünü bile kırpmadan adam ayaktaydı ve tekrar ona doğru geliyordu. "Bu oyunu sevdim."

Domini geri adım attı ve sert bir kas duvarına çarptı.

Kuvvetli elleri Domini'nin omuzlarını tuttu. "Ben oyun oynamam." dedi Alexander. "Kadınımın seninle yerleri silmesine izin vermeden git buradan Colin."

Alexander Domini'yi kendine çevirdiği için Domini, Colin'in gidişini görmedi. "Çocuklar," diye mırıldandı Alec nefesinin altından. Ve Domini'yi öptü.

Domini'nin içine zevk dalgaları ve ağrıyan tutku alevleri yayıldı. Alexander ellerini omzunda ve sırtında gezdirip saçlarını okşadı. Domini onun kokusunu ve tadını içine çekerken elleri de Alexander'ın hareketlerini takip etti.

Birkaç dakika sonra Alexander'ın onları Domini'nin biraz önce gitmekten çekindiği karanlık köşeye sürüklediğini anlayacak kadar kendine geldiğinde, onunla baş başa kalmaktan büyük zevk duydu. Alec Domini'yi kendine çekerek boynuna eğilip çenesinden şakaklarına doğru onu öptü. Geniş omuzları Domini'nin odası görmesini engelliyordu ama müziği, kahkahaları, mırıldanmaları ve arada bir gelen bağırış ve hırlamaları duyabiliyordu.

Sivah giymemesi Alec'in hoşuna gitmişti. Domini'ye bakabilmek için onu öpmeyi gönülsüzce bıraktı. Domini'nin mavı gözleri arzuyla parıltıyordu, dolgun dudakları Alec'in öpücüklerinden şişmişti. Domini enfes görünüyordu fakat Alec arzusunun yanı sıra Domini'nin merakını ve biraz da kızgınlığını hissetti.

"Geç kaldığım için üzgünüm. Coline ve diğer çocuklara ahnma; etek giyen her şeye asılmadan duramazlar."

Domini kaşını kaldırdı. "Gururum okşandı."

Alec omzunun üstünden arkasına baktı. "Flare şato'ya gelmiş. Meclis'in sebeplerinden biri de bu; hasta olan ve vakti olan bütün Seçkinler burada."

"Sen de dâhil mi?"

Alec sevgilisinin yaşadığı kıskançlıktan memnun oldu. "Ben boşta değilim ki. Hem Flare benim kardeşim"

"Flare?"

"Francesca. Çabuk öfkelenmesi ve sert dili yüzünden ona Flare deriz. Maderşah'in ona da yüzüğünü gönderdiğine bahse girerim yoksa eve gelmezdi."

Bu çok ilginçti ama Alec omuzlarını, göğsünü ve boynunu nazikçe okşarken düşünmek zordu. Bu temas Domini'nin içini titretiyordu. Alec'in yüzüne dokunup çene çizgisini, ateşli dudaklarını ve çenesinin oyukunu okşadı. Domini onu istiyordu, başka hiç kimseyi istememişti ve bir daha başka kimseyi istemeyeceğini biliyordu. Ayrıca bunun şehvetten de fazla bir şey olduğunu biliyordu.

"Seni beğendim," dedi Alec'e. "Siyah giysen bile." Geniş omuzlarına mükemmel oturan siyah bir cekette altına siyah, klapa yaka bir gömlek giymişti. Alec'in gömleğinin parlak siyah düğmelerini söküp altındaki tenine dokunmamak için zor tuttu kendini. "Bir de şu şehvet olası var."

Sürekli bahsettikleri şu bağlanma olayı mı böyle hissetmesine neden oluyordu? Aşk mıydı yoksa? İki kişi beraber tek ve aynı kişi mi olmuştu?

Alec ellerini Domini'nin beline dolayıp rahat, karanlık köşelerinden çekti onu. "Gidelim buradan."

"Kaliforniya'ya mı?" dedi Domini zevkli arzu yangınından kurtulup kendine gelerek. "Eve gitmem lazım. Büyük babamla konuşmam lazım."

Alec ona hafiften kızarak baktı. “Telefon kullanmak istediğini söyledin mi?”

“Evet,” diye cevapladı. “Maderşah’ın telefon görüşmesi yapmamı istemediği söylendi bana. Nezaketle tutulan bir mahkûmum burada.”

“Sevilen bir misafirsin.”

“Saçmalık.”

“Anlıyorum,” dedi Alec.

Domini’yi büyük odanın küçük kameriyelerinden birine götürüp mahremiyet için kapı girişindeki perdeyi çekti. Penceresiz küçük odada kalın yastıklarla dolu sedirler, kısık romantik aydınlatma ve pelüş kilimler vardı; bunun gibi geceler için düzenlenmişti.

“Neyi anlıyorsun?” diye sordu Domini romantik yatak odasına girdikten sonra.

Alec cevap verdiğinde, Domini’yle girişin arasında duruyordu. “Maderşah’ın burada kimseyle iletişim kurmadan kalmanı istediğini anlıyorum. Onun sözü kanundur Domini. Benim yapabileceğim hiçbir şey yok.”

Domini onun böyle körü körüne itaat etmesine çok kızdı. “Yapabileceğim bir şey yok da ne demek?”

Alec Domini’nin kızgınlığını görmezden geldi. “Körü körüne değil,” diye cevapladı Domini’nin düşüncelerini. “Yaşım geldiği gün Klan’ın bir evladı olarak istediğim gibi yaşama tercihim var.”

“Ama-”

Alec Domini’nin dikkatini çekmek için elini kaldırıp çok ciddi bir şekilde konuştu. “Leydi Anjelica senin güvende olmanı istiyor. Ve ben de seni güvende tutmak için her şeyi

yaparım. Seni güvende tutacağım. Akıl sağlığını kurtardın sen,” diye ekledi. “Sana bunu borçlu olmasam bile seni seviyorum. Seni sevmesem veya sana borçlu olmasam bile tehlike altında olan bir insansın. Bir Seçkin’in asıl ve kutsal görevi insanları, onlara gelebilecek zararlardan korumaktır.”

Domini, dudakları sımsıkı kapalı, dik dik baktı Alexander’a. Bir erkeği görevi olduğunu düşündüğü şeyle sevdiğini söylediği kadın arasında bir seçim yapmaya zorlamak uygun olmazdı. Bunu yapsa kendine olan saygısı kalmazdı. Alexander’a duyduğu saygıdan bunu yapamazdı.

Ama büyükbabasının ona ihtiyacı vardı. Ortadan kayboluşuyla deliye dönmüş olmalıydı, ayrıca onunla konuşması da gerekiyordu. Yaşlı bir adamdı ve dünyada sahip olduğu tek kişiydi. Büyükbabasının sakladığı sırlar varsa bunu ondan duyması gerekirdi.

“Öyleyse kendi başıma kaçmam gerekiyor sanırım,” dedi Alexander’a.

Alexander kollarını kavuşturduğunda tehlikeli ve acımasız görünüyordu. “Deneyebilirsin sanırım.” İç çekip saldırgan duruşunu bıraktı. “Ya da Maderşah’ın misafirperverliğini ve benim korumamı kabul edebilirsin. En azından Klan Konseyi’ne seni sunana kadar.”

Domini’ye yaklaşip onu kollarına aldı. Alec’in sarılmasına karşı kaskatı duruyor, onu rahatlatmasının ve kendini teslim etmenin cazibesine karşı direniyordu. “Seni seviyorum,” diye fısıldadı Alec. *Seni seviyorum.*

Domini’nin kalbinin etrafındaki inatçı kabuğu eritmek için bu yetmişti.

Alıkonulmasını kabul edemese bile Alexander’a tutunup onun kendisini rahatlatmasını kabul etti. Alec Domini’yi

inatçı, huysuz bir karın ağrısı gibi görse de onun da kendisinde rahatlama bulduğunu biliyordu Domini.

Doğru, diye kabul etti Domini. Neden beni sevdiğini düşündüğünü bilmiyorum. Sanki sen benim kadar inatçı, huysuz bir karın ağrısı değilsin.

Huysuzdan çok dikenli, diye düzeltti Alec.

"Ah tabii, keskin dişler ve pençeler."

"Standart aletlerim," dedi Alec. "Çok daha iyi –Domini?"

Çok sıvı kaybettin. Anjelica'nın sözlerinin anısı Colin'in Sende onun kanı var yorumuyla birleşince Domini'nin zihninde karıncalanan bir şok yayıldı.

"Ne demek istediler?"

Daha Domini bunu sorarken anısı karanlıktan çıkıp yüzüne vurdu. Motel, harap olmuş oda, sadece onun yardım edebileceği acı. Tercih. Açlıkla karışan korku ve yanan coşkunluk. Derin, öldürücü açlık. Dünyanın en güzel tadıyla doyurulmak. Vermek, almak, vermek ve tekrar almak.

Paylaşmışlardı.

"Kandan tazlasını," dedi Alec. "Seksten de fazlasını." Alec Domini'nin yüzünü ellerinin arasına alıp gözlerine bakınca kafasının karışıklığını gördü. "Bağ böyle başlar. Zihinlerimiz ve ruhlarımız birbirlerini tanır, bedenlerimiz başka bir dokunuşu istemez, bir sevgiliyi bağ eşi yapan şey kan paylaşımıdır. Hatırlamana mutlu oldum, böylece sana teşekkür edebilirim. Ama şimdi başlamış olmasını isterdim. Şimdi nazık ve dikkatli olabilirim." Domini'nin yanağını okşadı. "Gelecekte olacağım gibi."

Alec yatağa baktı. O motel odasında başlayanı güçlendirmek için şimdi iyi bir zamandı. Domini'yi kendine daha çok bağlar, şüphelerinin kalkmasına yardım ederdi.

Ellerini Domini'nin üzerinde gezdirip onu sakinleştirerek tahrik etti. "Güçlü, cesur ve vericisin Domini. Bir de neden seni sevdiğimi mi merak ediyorsun? Şanslıydık. Seni çıldırtabilirdim. Ama kendini özgürce sundun ve sanırım bu ikimizi de kurtardı. Seni öldürebilirdim. Neredeyse öldürüyordum. Bu sefer," diye söz verdi Domini'yi yatağa yönelterek, "daha iyi olacak."

Alec konuşurken Domini'nin içinde arzu çınlıyordu. Alec'in onu ince bir enstrüman gibi çaldığını, usta bir müzisyen olduğunu biliyordu ve Domini bu müziğe bayılıyordu. Alec Domini'nin dudaklarını şiddetli, talepkâr bir öpücükle kapladı. Domini gömlek düğmelerini sökmek için uzandı ve-

Mavi RAV-4 palmiye ağaçlarının yanında durdu. Erimiş bronz renk kumsaldan uzanan denizin üzerinden güneş batıyordu. Kıyıdan yükselen evler akşam karanlığının solan ışığında karanlık silüetler gibi dizilmişti. Ama sürücüyü uç yolcu buranın güzelliğiyle ilgilenmiyordu.

Arkalarına başka bir araba yanaştı. Sonra bir kamyonet ikinci arabanın arkasında durdu.

Bütün ekip bir araya geldiğinde herkes araçlarından çıktı. Hepsinin elinde bir silah vardı.

"Büyükbaba!"

Domini Alexander'dan uzaklaştı. Gözleri görmüyordu; başı tutkudan ve görünün solan görüntülerinden puslanmıştı. Kalın halıya dizleri ve elleri üzerine sendeleyip zihninin açılmasını bekledi.

"Domini?"

Alexander ona uzandığında Domini ayağa kalkmıştı.

Alexander onu tekrar teskin edici bir şekilde kucağına alacakken Domini elini salladı.

“Buradan gitmem lazım,” dedi. “Gitmek zorundayım.” Arkasını dönüp kör bir çaresizlikle perdeli kameriyeden dışarı koştu.

YİRMİ DOKUZUNCU BÖLÜM

Alec Domini'den daha hızlı hareket ediyordu. Domini büyük odaya vardığında onu omuzlardan yakalayıp kendine çekti.

"Sakinleş," diye fısıldadı kulağına. Hareket edememesi için onu sıkıca tuttu. Elleri arasında titriyordu Domini. Alec onlara dönen bakışlara kafasını çevirirken zihniiyle Domini'yi sakinleştirmeye çalıştı. *"Sakın kaçma. Korktuğunu gösterme. Panik yapma. Burada kimse seni incitmek istemiyor, ancak burada ergenlikten henüz çıkmış çocuklar var. Onları kışkırtma."*

"Ben vampirlerden korkmuyorum," diye fısıldadı Domini öfkeyle, kelimeleri net ve keskindi. "Vampir avcılarından korkuyorum. Senin Püristler büyükbabamın peşine düşecekler ve ben de ona yardım edeceğim."

"Ne gördün?" diye sordu Alec. "Bir görü yaşadıysan ben neden bunu paylaşmadım?"

"Neden paylaşasın? Benim görüm bu."

"Bağlanıyoruz. Her şeyi pay~"

"Belki de senin zihnün düzüşmekle meşguldu," diye cı kıştı Domini.

"Beninki de öyleydi," diye karşılık verdi Alec.

"Büyükbabamın başının deritte olduğunu görene kadar."

Alec mantıklı, sakin durmaya çalıştı. "Babalık'la ilgili endişelisin. Bilinçaltın--"

"İşini yapıyor. Geleceği gördüysem Reynard, geleceği görmüşumdur. Ne zaman geleceği işaret eden bir görü yaşadığımı bilirim. Ve gördüğüm--"

"İşte buradasın," dedi Anjelica kalabalığın arasından çıkıp onlara doğru gelerek. "Benimle gelin," dedi ve herkes itaatkâr bir şekilde onu büyük odanın ortasındaki alana doğru takip etti. Domini'yle Alec kalabalıkla akıp odanın ortasına sürüklendi.

Alec Domini'nin bu durumdayken kavgaya devam etmeyecek kadar akıllı olduğunu biliyordu. Ve kaçmaya çalışmavacak kadar da akıllıydı. Bu yüzden Domini'yi sımsıkı tutmak yerine parmaklarını onun parmaklarına doladı. *Rahatla, dedi. Partinin tadını çıkar.*

Domini açık bir şekilde öfkesini kontrol etmişti. Gözleri öfkeyle yansa da vüzhne bir gülücük yapıstırıp Alec'in elini, onu teskin etmeye çalışır gibi sıktı.

Anjelica ne demişti Seçkinler için? Odada yürürken Domini düşündü. Dünyadaki en harika erkek ya da aşağılık teki olabılırlardı... Demek Levdi Anjelica bilerek konuşmuştu, sevgili oğlu şu anda Seçkin davranışının aşağılık tarafında olduğuna göre... Ne cüretle sırf kendine veya Klanının programına uymadığı için onu gördüğü şeyi aslında görmediğine ikna etmeye çalışabiliirdi?

Domini odanın ortasındaki kaba taş şömineye yaklaşıp sırta dayanırken dikkatini o ana vermeyi başardı. Şöminenin kalbinde yüksek bir ateş yanıyordu, değişik şekil ve boyda yanan

mumlar şöminenin etrafındaki derin taş bankların üzerine yerleştirilmişti. Beş ağırbaşlı ve oturaklı kadın bu taşların önünde duruyordu. Güzellerdi ve gençliklerinden bir şey kaybetmemişlerdi; güven dolu ve güçlü bir hava saçıyorlardı. Domini bunların Madersahlar olduğunu tahmin etti: Klan liderleri. Kimse ona kuralları tam olarak açıklamamıştı ama Klan toplumunun anaerkil olduğunu anlamak zor değildi.

Madersahlar'dan birinin yanında bir grup adam duruyordu - saçlarında griler, vakıslıklı yüzlerinde tecrübe çizgileri olan güçlü, zinde erkeklerdi bunlar. Hepsı gençliklerini geçmişti, ileri yaşlardaydı. Yaşı Seçkinler miydi? Vakıslıklı yaşlı delikanlıydılar kesinlikle - *Kurtlar, Kargalar ya da diğer Klanlar onlara ne diyorsa diye düşündü Domini.*

Madersahlar'ın diğer yanında başka bir grup duruyordu, çoğu daha genç Seçkinler'di, ama Maia da oradaydı. Başka bir genç kadın da. İnce siyah kumaşın altında solgun teninden başka bir şey bulunmayan kadının üstünde eskitilmiş kadife bir elbise vardı. Kısacık koyu saçları vardı ve azırı derecede koyu göz makyajı yapmıştı, yine de bu güzel kadınlarla dolu odadaki muhtemelen en güzel kadın olduğunu saklamıyordu. Bu Flare olmalıydı ve Domini gibi burada olduğuna hiç mutlu görünmüyordu.

Alec Domini'yi gençlerin olduğu gruba doğru götürdü ve on sırada yerlerini aldılar. Domini önce annesine sonra kendisine hançer gibi gözlerle düşmanca bakan Flare'in yanında dururken buldu kendini.

Leydi Angelica Madersahlar'ın ortasındaki yerini aldı. Partideki herkes şimdi şöminenin etrafında toplanmıştı.

Angelica Domini'nin bilmediği bir dilde bir şeyler konuş-

“Senininki de öyleydi,” diye karşılık verdi Alec.

“Büyükbabamın başının dertte olduğunu görene kadar.”

Alec mantıklı, sakın durmaya çalıştı. “Babalık’la ilgili en dışelisin. Bilinçaltın-”

“İşini yapıyor. Geleceği gördüysem Reynard, geleceği görmüşumdur. Ne zaman geleceği işaret eden bir görü yaşadığımı bilirim. Ve gördüğüm-”

“İşte buradasın,” dedi Anjelica kalabalığın arasından çıkıp onlara doğru gelerek. “Benimle gelin,” dedi ve herkes itaatkar bir şekilde onu büyük odanın ortasındaki alana doğru takip etti. Domini’yle Alec kalabalıkla akıp odanın ortasına sürüklendi.

Alec Domini’nin bu durumdayken kavga etmeye devam etmeyecek kadar akıllı olduğunu biliyordu. Ve kaçmaya çalışmayacak kadar da akıllıydı. Bu yüzden Domini’yi sımsıkı tutmak yerine parmaklarını onun parmaklarına doladı. *Rahutla, dedi. Partinin tadını çıkar.*

Domini açık bir şekilde öfkesini kontrol etmişti. Gözleri öfkeyle yansa da yüzüne bir gülücük yapıştırıp Alec’in elini, onu teskin etmeye çalışır gibi sıktı.

Anjelica ne demmişti Seçkinler için? Odada yürürken Domini düşündü. Dünyadaki en harika erkek ya da aşağılık teki olabilirlerdi. Demek Leydi Anjelica bilerek konuşmuydu, sevgili oğlu şu anda Seçkin davranışının aşağılık tarafında olduğuna göre. Ne cüretle sırf kendine veya Klan’ının programına uymadığı için onu gördüğü şeyi aslin da görmediğine ikna etmeye çalışabiliydi?

Domini odanın ortasındaki kaba taş şomineye yaklaştıkça dikkatini o ana vermeyi başardı. Şominenin kalbinde yüksek bir ateş yanıyor, değişik şekil ve boyda yanan

mumlar şöminenin etrafındaki derin taş bankların üzerine yerleştirilmişti. Beş ağırbaşlı ve oturaklı kadın bu ışıkların önünde duruyordu. Güzellerdi ve gençliklerinden bir şey kaybetmemişlerdi; güven dolu ve güçlü bir hava saçıyorlardı. Domini bunların Maderşahlar olduğunu tahmin etti; Klan liderleri. Kimse ona kuralları tam olarak açıklamamıştı ama Klan toplumunun anaerkil olduğunu anlamak zor değildi.

Maderşahlar'dan birinin yanında bir grup adam duruyordu -saçlarında griler, yakışıklı yüzlerinde tecrübe çizgileri olan güçlü, zinde erkeklerdi bunlar. Hepsı gençliklerini geçmişti, ileri yaşlardaydı. Yaşlı Seçkinler miydi? Yakışıklı yaşlı delikanlıydılar kesinlikle -*Kurtlar, Kargalar ya da diğer Klanlar onlara ne diyorsa* diye düşündü Domini.

Maderşahlar'ın diğer yanında başka bir grup duruyordu; çoğu daha genç Seçkinler'di, ama Maja da oradaydı. Başka bir genç kadın da. İnce siyah kumaşın altında solgun teninden başka bir şey bulunmayan kadının üstünde eskitilmiş kadife bir elbise vardı. Kısacık koyu saçları vardı ve asırı derecede koyu göz makyajı yapmıştı, yine de bu güzel kadınlarla dolu odadaki muhtemelen en güzel kadın olduğunu saklamıyordu. Bu Flare olmalıydı ve Domini gibi burada olduğuna hiç mutlu görünmüyordu.

Alec Domini'yi gençlerin olduğu gruba doğru götürdü ve on sırada yerlerini aldılar. Domini önce annesine sonra kendisine hançer gibi gözlerle düşmanca bakan Flare'in yanında dūrurken buldu kendini.

Leydi Anjelica Maderşahlar'ın ortasındaki yerini aldı. Partideki herkes şimdi şöminenin etrafında toplanmıştı.

Anjelica Domini'nin balmıdığı bir dilde bir şeyler konuş-

tu ve her ne dediyse etraftan -dudaklarını bükten Flare haricinde- alkış aldı. *Bir tür acıların kadını* diye düşündü Domini.

"Hoş geldiniz," dedi Anjelica Vampirce konuşmasını bitirdikten sonra. "Özellikle kızım Francesca, evine hoş geldin."

Daha çok alkış. Flare dudağını daha da bükünce etraftan başlarını eğip iyi davranması için uyaran bakışlara maruz kaldı. Alexander'a kızgın olsa da Domini onunla göze gelmeden duramadı.

"Ayrıca sadece Francesca'yı etkilemek amacıyla Meclişe gelen tüm Seçkinler, hoş geldiniz."

Daha fazla kahkahalar duyuldu, bazı Seçkinler birbirlerine meydan okuyarak baktı.

"Francesca'nın kendi evini kurma zamanı geldi. Önümüzdeki onlarca yıl pek çok torunum olmasını sabırsızlıkla bekliyorum."

Herkes, özellikle de başlarını sallayarak hak verdiklerini gösteren Maderşahlar, daha fazla alkışladı.

Leydi Anjelica dikkatini Alexander'la ona çevirene kadar Domini bu karşılıklı etkilemeyi eğlenceli buluyordu.

"Oğlum Alexander da Klanlara iyi şans getiriyor." Anjelica tekrar Domini'ye bakmadan önce kalabalığa göz gezdirdi. "Hepimiz ruh eşimizi ararız," dedi. "Bazılarımız bunu vampir türü arasından bulur; çoğumuz da insan kuzenlerimizden biriyle ilişki kurar. Oğlum eşini buldu."

Odayı alkışlar ve coşkulu tebrik bağırışları doldurdu. Alexander gururlu ve mutlu görünüyordu, Domini de biraz mutluluk duymaktan kendini alamadı. Alexander kolu-

nu omuzlarına koyduğunda Domini Alec'le olmaktan mutlu olarak ona doğru eğildi. Ancak hâlâ en kısa surede büyükbabasına gitmeyi planlıyordu.

Anjelica sessiz olunması için elini kaldırdı. "Alec bize bir gelinden fazlasını getirdi. Bize aynı zamanda Klanlar'ın bir kızını geri kazandırdı. Reynard Hanesi'nin Reynard'ı, Seçkin Alexander'ın eşi Domini, hoş geldin.

"Domini insan olarak doğdu fakat bir Kurucu'nun kıvılcımını taşıyor," diye devam etti Anjelica. "Güneşğinde doğan ama gece için yaratılan nadir kadınlardan biri."

Domini Alexander'a baktı. "Bu şatafatlı sözleri anlıyorsunuz?"

Alexander gülümsüyordu. "Her kelimesini."

Domini tekrar kalabalığa baktığında kadınların çoğunun Anjelica'nın sözlerinden hiç de memnun olmadığını gördü. Vampir politikası diye düşündü.

"Neye bulaştırıyor beni böyle?" diye fısıldadı Alec'e.

"Kurucular yeni klanlar kurabilir," diye fısıldadı Alec. "Maderşah olabilirler."

"Bütün vampir kadınlar Maderşah değil mi?"

"Maderşahlar Klanlar'ın başıdır. Çoğu kadın da Klanlar'ının içindeki Haneler'in başıdır."

Anjelica kollarını açıp konuşmasını bitirdi. "Yarın Domini'yi Maderşah'ına sunacağımı, onunla konuşacağınız çok şey olacak. Bu gece Klanlar Meclisi'nde kutlama var!"

Kalabalık alkış tuttu. Alec kolunu Domini'nin omzundan çekmeden onu partiye götürdü.

"Bu çok -"

"Bir dakika," diye lafını kesti Alex. Seçkinler tebriklerini sunmak için yaklaşınca.

Domini sessizdi ama aklı sorularla doluydu ve üstüne takıldığı kibar görüntü altında kızgınlıkla sabırsızlığın yükseldiğini fark etti. Kiril onlara yaklaşıp kadar hiçbir şeye tam olarak dikkat etmemişti.

“Beni tebrik et kuzen,” dedi iri sarışın. Kolunu kaldırıp gururla kurt başı dövmesiyle gösteriş yaptı. “İtfaiyeci oluyorum.”

Alec genç Seçkin’in omzunu sıvazladı. “Tebrikler. Birliğe hoş geldin.”

“Birlik mi?” diye sordu Domini.

Kiril mutlu bir mahcubiyetle başını eğdi. Alec’e baktığında bir kahramana tapınmayla doluydu gözleri. “Orduya geri mi döneceksin?”

Alec omzunu silkti. “Belki bir gün. Şimdilik kadınım ben koruma olarak çalışmaya devam edeceğiz.”

“Gerçekten mi?”

“Güzel,” dedi Kiril. Yanından bir kadın geçince dikkati dağıldı. “Müsaadenizle,” dedi. “Maja!” diye seslenip kadının peşinden gitti.

“Ne sevimli değil mi?” diye sordu Domini genç Seçkin uzaklaşırken.

“Tanışmış mıydınız?”

“Bana dövmesini gösterdi.”

“Seni etkiledi mi?”

“Etkilemesi mi gerekiyordu?”

Alec sol kolunu çekmek için Domini’den ayrıldı. Kendi bileğindeki yeni tazelenmiş tılkı dövmesini gösterdi. “İnsanları koruma geleneğine bağlı olanlarımız Klan işaretimizi bu şekilde taşıyız. Hepimiz güneşi ilaçlarını kullanmayı

tercih etmiyoruz, ama bunu seçenler orduya, polis gücüne, bu tür şeylere katılıyor. Kiril gibi bir çocuk için itfaiyeci olmak iyi bir başlangıç.”

“Çocuk mu? Gerzek demek istedin herhalde. Sız koruyucuların hepsi gerzek,” dedi arkalarından bir kadın sesi.

Alexander kardeşine dönerken Domini geride durdu “Nasil böyle konuşursun Flare?”

“Doğru olduğunu biliyorsun.” Flare acı bir kahkaha attı. “İnsanların size ihtiyacı yok, bu sadece siz Seçkinler’e gerçek dünyaya çıkma şansı veriyor.”

“İnsanları sevdiğini sanıyordum,” diye cevapladı Alexander.

“Kendi türümüzü sevdiğimden daha çok seviyorum. Gerçek dünyayı da seviyorum.”

“Onların dünyasını bırakma zamanın geldi.”

“Maderşah böyle istediği için mi?”

Domini dişi vampirin zehirli ses tonuna kızdı. Kimsenin Alexander’la bu şekilde konuşmasından hoşlanmadığı için kardeşlerin arasına girdi.

“Pardon,” dedi Flare’e. “Bence-”

Flare’in öfkeli kahkahası Domini’nin lafını böldü. “Senin ne düşündüğünün önemi yok. Bir kadının ne istediği önemli değil. Bağlandınız diye bir ureme makinesi olma hakkını da savunacak mısın? Bağ hapisliktir. Kardeşim ne isterse senin de istemene neden olur. O Seçkin. Seçkinler erkek evlat ister.” Flare erkek dolu odayı gösterdi. “Bu Seçkinler in hepsi bizi hamile bırakıp öyle kalmamızı istiyor. Sana her ne söylendiyse bilmiyorum ama buraya ureme makinesi olarak getirildin başka bir şey için değil. Bir rahimden ibaretsin, seni başka bir şeye inandırmalarına izin verme.”

Bu öfkeli bildiriden sonra Flare yüksek sivri topukları üzerinde dönüp uzaklaştı. Pek çok erkek de peşinden gitti.

Domini, Alexander'a döndü.

Alexander mahcup ve dikkatli görünüyordu. "Kardeşim melodram sever."

Flare'in söylediklerini inkâr etmeye çalışmadığını fark etti Domini. "Hı hı."

Alexander kardeşinin odada mağrurca yürümesini izledi. "Evde olmaktan pek mutlu değil ve konuşma yapmayı annemden bile daha çok sever. Bir de hormonları—"

"Doğru mu söylüyordu?"

Hemen alınarak kibirle konuştu, "Reynardlar yalan söylemez."

"Hı hı." Zapt ettiği öfkesini daha ne kadar tutabileceğini merak etti.

"Hı hı da ne demek?" diye sordu Alec.

"Bana söylemediğin bir sürü şey var demek. Soru bile sormadan itaat etmemi beklediğiniz bir sürü vampir kurallarınız, düzenleriniz ve beklentileriniz var. Sırf yatakta harikasin diye sana güvenmemi ve inanmamı bekliyorsun," dedi pat diye. "Ama ilişkiler böyle olmaz, ben de böyle olmam. Ayrıca kimsenin bebek fabrikası olmak istemedim! Beni anlıyor musun Reynard?"

Alec Domini'yi omuzlarından tutup yüzleri dip dibe olana kadar kendine çekti. "Benden başkasından çocuğun olmayacak. Benden başka hiç kimseden çocuğun olmayacak. Anlıyor musun Lancer? Sen benim ruh eşimsin ve bana oğullar vereceksin!"

Bir dakika -bunu demek istememişti!

Sevdiği kadın en ufak bir korku duymadan soğuk bir öfkeyle ona bakıyordu. Duygusal olarak kendini kan paylaşmadan önceki kadar mesafeli tutuyordu. Aralarında yaşananlar yüzünden bu Alexander'ı şimdi daha fazla incitiyordu.

Etraflarında bir sessizlik hâkimdi ve partideki herkes onlara bakıyordu. Burası Domini'yle tartışacak yer değildi. Büyük odanın diğer ucundan annesinin onlara doğru geldiğini gördü. Onun müdahalesi şimdi istediği son şeydi.

"Kahretsin!" Alec arkasını dönüp Domini'yi açık kapıdan dışarı terasa sürükledi. "Bu testosteron konuşmasıydı Seçkin sahiplenmesi. Kulağa geldiği gibi kaba bir şeyi kastetmemiştim."

Domini yatıştırılmaya hazır değildi. "Neyi kastettin o zaman?"

"Seni sevdiğimi ve birlikte çocuk sahibi olmayı istediğimi. Bir Klan kurarsak—"

"Ben vampir değilim."

"Karga Klanı'ndansın."

"Annen öyle diyor."

Alexander yine öfkesinin kontrolden çıkmaya başladığını hissetti. "Annem yalan söylemez"

Domini hızla döndü. "Bu vampir şeylerine onun ağzından inanamayacağımı anlayamıyor musun?" Alexander'ı omuzlarından tutup sarstı. "Bu hikâyesini onaylamak ya da inkâr etmek büyükbabama düşer. Bu onunla benim aramızda. Anjelica doğruyu söylese bile bunu kendi aklından dermalıyım. Onunla konuşmak zorundayım. Daha da önemlisi," diye ekledi Alec'in kollarını sıkarak, "ona vardım ettim. Güvende olduğunu bilmeden onunla konuşmam."

Domini öfkesini ve çaresizliğini bastırdı. Kızgınlığının yerini derin bir hayal kırıklığı aldı. Alec'i bırakıp bir adım geri attı. "Sevgide güven önemlidir."

Alec bu acıyı dindirememekten nefret ediyordu. "Seni güvende tutmaya çalışıyoruz." Verebileceği tek şey buydu.

"Biliyorum," dedi Domini, Alexander'ı şaşırtarak. "Ama ben de *onu* güvende tutmak istiyorum."

"Kötü bir şey görüp görmediğini bilmiyorsun." Alexander elini kaldırdı. "Önsezisi olan insanların kendi gelecekleriyle ilgili önemli şeyleri görmediklerini hatırla." Bunu yapmaktan nefret ediyordu ama devam etti, "Bana annelerin ölümünü önceden görmediğini söylemiştin."

Domini bitkin ve keder doluydu ama yine de içinde umut ışıkları yanıyordu. "Belki bu sefer şanslıyım. Gördüğüm şey henüz gerçekleşmedi. Eğer denersen geleceği değiştirebilirsin. Denemek *zorundayım*."

Domini öyle kendinden emin, öyle çaresiz görünüyordu ki Alec'in yüreği parçalandı. Sevgide güven önemli, demişti Domini. İçgüdülerine güven. Sevdiğine güven. Ardında ışıkla, ailesiyle, sevdikleriyle, tüm inandıklarıyla dolu Şato duruyordu. Önündeyse kadını. Ruh eşi. Bağlandığı eş. Özgürlük istemiyor sadece ona inanmasını istiyordu. Ne yapması gerektiğini söylemişti.

"Kahretsin!" Alec hırladı.

Alec Domini'ye arkasını dönüp bahçenin gölgelerinin derinliklerine doğru yürüyüp cep telefonunu çıkardı.

Domini sadece Alec'in mırıldanmasını duyarak gergin bir şekilde onu izledi. Alec ona döndüğünde ne düşüneceğini bilmiyordu. Alec elinde bir şey tutuyordu ve Domini'ye yaklaşıncı bunu ona fırlattı.

Domini otomatik olarak araba anahtarlarını yakaladı.

"Jaguar'ın yedek anahtarları," dedi Alec. Domini'yi kolumundan tutup hızlı adımlarla çim üzerinde yürüdü.

"Nereye gidiyoruz?"

"Helikopter pisti garajın yanında. Sana her zaman hazırda uçuş ekibi tuttuğumuzu söylemiştim."

"Uçuş ekibi mi? Nereye gidiyoruz?"

"Sen evine gidiyorsun." Alec durup ona kuvvetle sarıldı. "Git büyükbabanla konuş. Yapman gerekeni yap." *Bana geri dön.*

Domini mutluluktan balon gibi hafifledi. "Seni seviyorum!"

Alec onu şiddetle öptü. *Tabii ki seviyorsun, Lancer!*

Domini kahkaha attı, ikisinin de zihinleri bu ses ve mutlulukla doldu.

Alec onu hızla patikadan yürütüp, özel havaalanına götürecek küçük helikoptere binmesine yardım etti. Domini ona sımsıkı sarılıp bir kez daha öptü, şimdilik tek ihtiyaçları olanın bu olduğunu konuşmuşlardı. Şimdilik.

Domini havalandığında Alec, Maderşah'ının gazabıyla yüzleşmek için eve döndü. Ona sadece gerçeği söyleyecekti. ruh eşinin ihtiyaçlarının dünyadaki her şeyden baskın geldiğini.

OTUZUNCU BÖLÜM

“Buraya gelmen ne kadar uzun sürdü.”

Mutfakla oturma odası arasındaki kapı girişinde durduğu yerde “1-10 yolunda trafik kötüydü,” diye cevapladı Domini.

Domini daha birkaç dakika önce gelmiş, tozlu Jaguar’ı garaja park etmişti. Ön kapıya koşup anahtarını unuttuğu için büyükbabası kapıyı açana kadar deli gibi kapıyı çalmıştı. Büyükbabası onu gördüğünde bir şey dememiş arkasını dönmüştü, Domini de peşinden gitmişti.

Ben Lancer mutfak lavabosundan uzaklaşıp elinde su dolu bir sürahiyle geldi. Öğleden sonraydı ama hâlâ üstünde bornozuyla kahve yapıyordu. Bugün pazar olmalıydı, pazarları hep geç kalkardı. “Beş gündür yoksun.”

“Dedim ya trafik kötüydü.”

Domini’yi tepeden tırnağa süzdü. Domini’nin üstünde hâlâ kısa, askısız kırmızı elbise vardı. Uykusuzluk ve gerginlikten berbat görüldüğünü biliyordu.

“Bir partide miydin?”

“Evet.”

“Reynard’la mı?”

“Evet. Ayrıca muhtemelen senin eski birkaç dostunla da.”

“Muhtemelen mi?” Kelime derin, karanlık, şüpheli bir mırıltı gibi geldi.

Domini ta Idaho’dan beri bu ânı bekliyordu. Ama şimdi bu an gelmişken nasıl başlayacağını bilmiyordu. “Karakuş,” dedi en sonunda. “Cassandra Crowe. Karga Klanı.”

Ben, kahve sürahisini dikkatle siyah mermer tezgâhın üstüne koydu. “Demek Reynard tam da tahmin ettiğim ki-şiymiş.”

“Efendim?” Domini bu cevabı hiç beklemiyordu. Dünya-sının tekrar yörüngesinden çıkmasına sinirlendi; bir düşü-necek olursa şimdiye kadar alışmış olması gerekirdi. “Vam-pir olduğunu biliyor muydun?”

“Öyle olduğunu sandım. Bugünlerde anlamak giderek güçleşiyor. Güneşiği için aldıkları ilaçlar her zaman daha da gelişiyor. Zorlayıcı bir dürtü yaşadığını gördüğün o rüya-yı anlattığından beri bir vampirle tanışmanı bekliyordum. Seçkinler’le insanlar arasındaki bağlanma böyle başlar: ka-der tam gaz yola koyulmuş. Sonra Reynard ortaya çıktı. Sana bakışı –sadece onların yaşayabileceği türden bir açlı-ğı olduğunu düşündüm.”

“Açlık mı?”

“Şehvet, tatlım. Bu yaşımda bile bunu anlayabilirim.”

Sallanarak konuştu Domini. “Oturmam lazım.”

“Gidip üstünü başını değiştirsene,” diye önerdi büyük-babası bunun yerine. “Sürtük gibi giyinmediğinde kendini daha iyi hissedersin.” Kahve makinesine su koydu.

Domini bu fikirle kimin zaman kazanmaya çalıştığını

anlamadı, ama büyükbabasının dediğine uydu. Üstünü başını temizleyip eski yatak odasında bulundurduğu şortuyla tişörtünü giydi. Şehrin her yerinde parça parça eşyalarını bırakmasının ne tuhaf olduğunu düşündü giyinirken. Burada, ofiste, kendi evinde giysileri vardı. Alexander'ın evinde de giysi bırakmış mıydı? Muhtemelen. Belki de nereye ait olduğunu ya da gerçekten kim olduğunu bilmediğindendi.

"Ah lutfen." saçlarını tararken banyo aynasındaki yansımasına homurdandı. "Neyse ki yansımam var. Oyalanmayı bırak Lancer."

Buyukbabasıyla yüzleşmek için geri dondu, o da giyinmişti. Ona buharı tuten bir kahve uzattı ve beraber mutlak tezgâhının oraya oturdular. Buyukbabası ona bir sunit verince Domini kıtlıktan çıkmış gibi yemeye başladı. Bir düşününce en son ne zaman yemek yediğini hatırlayamadı. Levdi Anjelica'yla ettiği kahvaltı mıydı en son yediği yemek?

"Neredeydin?" diye sordu Ben boş fincanını bıraktıktan sonra.

"Idaho," dedi Domini simidini çiğnerken. Sonra vutup konuşmaya devam etti, "bir çeşit partideydim."

"Mechis mı? Bir Klan toplantısı mı?"

Domini başını salladı.

"Nasıldı?"

"Tuhaf. Gürültülü. *Buyuk Vampir Düğünü*'ün oyuncularından biriymişim gibiydi. İş de konuşuluyordu. Maderşahlar şev konuşmak için toplanmıştı... bilmiyorum ne olduğunu. Anjelica benden bir şey yapmamı istiyor -diplomatik bir şey sanırım, ama sanırım diğerlerinin de onaylaması gerekiyor. Vampirler fena değildi."

"Klanlar genelde iyidirler. En azından medeni olmak için çaba gösterirler. Aileler'in nereden fırlayacağı hiç belli olmaz. Ve Kabileler de kan emici orospu çocuklarından başka bir şey değildir. Klan erkeklerinden birine düşmene sevindim voksa onu öldürmek zorunda kaldım. Katan karışmış gibi duruyorsun kızım. Sana vampirleri anlatmadılar mı?"

Domini kafasını salladı. "Şey -belki de yeterli zaman yoktu."

"Sana her şeyi iyi göstermeve çalıştıklarını tahmin edebilirorum. Klanlar diğer vampir türlerine olan üstünlükleriyle ilgili çok kendini beğenmişlerdir."

"Bütün vampirlerin iyi olmadığından bahsedilmişti."

"Kesinlikle değiller." Düşünceli bir sessizlik sürdü. Sonunda Babalık konuştu, "Büyükannen de orada mıydı? Meclisde miydi?"

Domini bu kaybolmuş ve yalnız ses tonunu çok iyi biliyordu. Büyükannesiyile ilgili her konuştuğunda sesi böyle gelirdi. Özellikle de yılın bu zamanı, yıldönümünde-

"Hep onu kaybettiğini söyledin bana." Domini boğazında acılı bir yumruyla yutkundu. "Öldüğünü kastettiğini sanmıştım. Seni bıraktı, değil mi? Seni terk etti."

Ben, Domini'ye sertçe, öfkeyle baktı. "Asla böyle düşünme! Yapması gerekeni yaptı. Görevini yerine getirdi." Siyah tezgâha başını eğdi. "Ölecek gibiydim."

Domini, Alexander'la birkaç saattir avrı olduğundan büyükbabasının nasıl hissettiğini biliyordu. Benliğinde sızlayan bir ağrı vardı. Elini büyükbabasının omzuna koydu. Hâlâ sıkı kasları vardı. Benjamin Lancer'da hiç yaşlılık belirtisi yoktu. Domini nedenini artık biliyordu. "Onunla kan

paylaştınız değil mi? Senin ömrünü mü uzatıyor? Ama bağlandıysanız neden-?”

“Asla tam olarak bağlanmadık. Yine de aramızdaki bağ derindi. Bir vampiri sevdin mi onu sevmeyi hiç bırakmazsın. Vampir dişileri ve ölümlü erkeklerdeki psişik ve fiziksel bağlantı, insan kadınlarla Seçkinler’dekinden farklıdır. Türün hayatta kalması için, vampir çocukları olması için vampir kadınların kendi türünden biriyle bağlanması gerekir.”

“Sizin bir çocuğunuz oldu.”

Ben ona hafifçe gülümsedi. “Baban da vampir değildi ki.”

Domini gülümseyerek karşılık verdi. “Hiç de değildi. Babası normal, sırada, kibar, sevgi dolu, aklı başında bir adamdı. “Bir parça bile tehlikeli alfa erkek özelliği yoktu onda.”

“Annesiyle ben sert bir çifttik. Dünyayı umursamazdık. Ufaklığın böyle duygusal olmasından mutlu olduk. Sanırım vahşi kan bir nesil atlayarak sana geçti. Baban annesinin vampir olduğunu bilmiyordu. Sırlarımı saklı tutarak onu ben yetiştirdim. Senden saklamamalıydım. Daha bebekken o depremin olacağını tahmin ettiğinden beri sana bir gün bunları söylemek zorunda olduğumu biliyordum. Seni hazırlamaya çalıştım.”

“Bana anlattığın o yatak masalları.”

Ben başını eğdi. “Annenle aramız bozuldu bu yüzden.”

“Hatırlıyorum.”

Domini biraz daha yiyecek bir şeyler bulmak için buzdolabını kurcalamaya gitti. Konuşmayı algılamaya çalışırken aslında büyükbabasının hiçbir şeyi inkâr etmesini beklemediğini anladı. Tek istediği onaylamasıydı. Alexander’ı sevmesi onu gerçek kılıyordu; büyükbabasının bunu onaylaması da her şeyi daha gerçek yapacaktı.

Domini elinde bir dilim soğuk pizzayla büyükbabasının yanına döndüğünde önceki sorusunu cevapladı. "Cassandra Meclis'de değildi. Onun Maderşah olduğunu biliyor muydun?"

Ben başını salladı. "Beni bırakmak zorunda kalması bu yüzdendi. Klan liderliğinin varisiydi."

"Vampirlerde ilgili benden çok şey biliyorsun."

"Gerçek usullerini öğrenmek ve öğrendiklerimi unutmak için onlarca yılım vardı."

Domini pizzayı bitirdi. "Anlam veremediğim çok şey var. Leydi Anjelica neden Klanlar ve Avcılar arasında bir iş birliği kurmamı istiyor? Vampirleri avlayan insanlar hakkında bir şey biliyor musun? Püristler hakkında?"

Ben ayağa kalkıp terasın kapısına gitti. Kıvrılan yeşil Pasifike bakarken beden dilindeki gerginlik Domini'yi korkuttu.

"Büyükbaba?"

"Oturma odasına gidip rahatça konuşalım," dedi.

Büyükbabasının rahatla ilgilendiğini hiç duymamıştı. "Uzun bir hikâye olmalı," dedi büyükbabası mutfakta hareket ederken. Korkunç bir kesinlik Domini'nin içini ürpertti ve ayağa kalkıp büyükbabasının koluna dokundu. "Püristler'i biliyorsun."

Ben bir şey demedi, sadece elini tutup oturma odasına götürdü onu. Güneşle aydınlanmış mutfaktan uzak olan bu oda daha karanlıktı. Deniz manzarasıyla gulhatını çabaları ve palmiye ağaçlarının olduğu ön bahçeyi de görüyordu, ama odanın iki yanındaki perdeler kapalıydı. Ben ısıkları yakmadan kanepeye oturdu.

“Bazı öykülerin karanlığa ihtiyacı var sanırım,” dedi Domini.

“Evet öyle,” diye hak verdi Ben.

Domini korkuyla titredi. Ne tür hayaletleri ortaya çıkarcaktı büyükbabası?

“Bu hikâye tamamen karanlıkla ilgili,” dedi Ben. “Büyükanneni biliyorsun.” Derin, ağırlı bir iç çekti. “Şimdi benim nereden geldiğimi bilmen gerekiyor.”

“Sıçtık.” Korku dolu bir tıslama gibi geldi sesi.

“Benim evimde küfretme.” Ben ensesini ovdu, Domini’nin gözlerinin içine bakıp anlatmaya başladı. “Orta Çağ’dan beri avcılarla vampirler savaş halindedir. Biz onları öldürdük. Onlar bizi öldürdü.”

“Biz mi?”

“Sus ve dinle. Nihayetinde iki tarafın halkı da bu kan kıyımından yoruldu. Bir süre sonra avcılar sadece gerçekten çok kötü olanların, vampirlerin bile reddettiklerinin peşine düşmeye başladı. Ama avcıların bazıları iblislere karşı yumuşak davrandığımızı düşünüyordu. Bütün vampirlerin iblis olduğuna ve iblislerin de yanması gerektiğine inanıyorlardı. Büyükbabamlar, annemler, amcamlar, halamlar, kardeşlerim –ve ben– eski usullere dönen misyonerlerdik. Lancerlar bu yüzden Püristler’i kurdu.”

Domini ayağa sıçradı. “Ne?”

Ben, Domini’nin elini tutup onu yerine oturttu. “Kendimize göre nedenlerimiz vardı,” dedi. “İyi nedenlerimiz.”

“Ama nasıl–”

“Sana Kabileler’in orospu çocukları olduğunu söylemiştim. Kabileler’in sevdiği şeylerden biri de büyük baş hayvan

gibi insan tutmaktır. Tutsaklarından beslenirler, onları seks kölesi olarak kullanırlar. Ben on bir yaşlarındayken Anka Kabilesi'nin Seçkin'i annemi kaçırdı. Ya ondan hoşlandı ya da avcılara olan nefretini göstermek istedi. Annemin kanını emdi, bedenini kullandı ve ona kanını içirdi."

"Bağlandılar mı?"

"Bağ gibi bir şey değildi. Tecavüzdü, mütemadiyen tekrarlanan bir tecavüz. Bedenine, zihnine ve ruhuna. Onu takip edip bulmamız iki yıl sürdü. Büyükbabam annemi öldürmek, kalbine bir kazık çakıp cesedini -herhangi bir vampir gibi- yakmak istedi. Ama babam bunları kabul etmedi. Kirletilmiş olmasına ve bir daha hiç ona elini sürmeyecek olmasına rağmen onu seviyordu. Annem vampirlerden nefret ediyordu. Diğer bütün Püristler'den daha çok nefret ediyordu. Sonunda bu hareketin lideri oldu."

Domini ödül seremonisindeki kalabalığın arasındaki yaşlı kadını hatırladı birden. Yaşlı ama sert ve aşırı nefret dolu. Domini'nin bu yaşlı kadının kim olduğuna dair güçlü bir şüphesi vardı. Kendi büyük büyükannesinin onu öldürtmeye çalıştığını düşünmek içini ürpertti. Büyükbabasına bunu söylemesi gerekiyordu ama önce büyükbabasıyla ilgili daha çok şey öğrenmek istedi. Büyükbabası hikâyesine devam ederken bunu kendine sakladı.

"On altı yaşıma kadar vampir avladım, vampirlerden nefret ediyordum. Birine yakalanana kadar. Karakuş beni yakaladı, ama bunu yapması için onun da bir nedeni vardı. Çok kötü yaralanmıştım, ama beni öldürmek yerine Klan'ın şatosuna götürdü. Bana anneme yapılanların yapılacağını sandım. Oysa onlar, tam tersine beni medenileştirdiler. Ergen bir vampir çocuk kadar vahşiydim. Uzun lafın kısası

sı, bütün vampirlerin öldürölmeýi hak etmediğini öğren-
dim; Karakuş'la ben birbirimize âşık olduk; birlikte kaçtık,
onun ve benim insanlarımlın olmadığı uzaklara gittik. Bir-
likte yaklaşık otuz yıl kadar mutlu bir hayat sürdük. Bu pek
çok evlilikten daha uzundur," diye ekledi pişmanlıkla. "Pek
çok evlilikten de daha iyiydi." Domini'nin elini tutup sordu.
"Reynard'ı seviyor musun?"

"Evet," diye cevapladı Domini tereddüt etmeden.

Domini o dakikaya kadar Reynard'ın ne olduğuyla, ara-
larındaki şeyle ve kurabilecekleri birliktelikle ilgili şüpheler-
i, soruları kalmadığını fark etmemiştii. Bir sürü bebek do-
ğurmasını istese bile. Hazır olduklarında bebek sahibi ol-
manın hiçbir kötü yanı yoktu. Ayrıca büyükbabası ne za-
mandır torun isteyip duruyordu.

"Onu bırakma yoksa pişman olursun."

"Bırakmam." Domini büyükbabasının elini bırakıp per-
deleri açmak için odanın karşısına geçti. Daha fazla ka-
ranlıkta konuşmak istemiyordu. Güneşli akşam gölgeleri-
ne doğru solsa bile pencerelerden içeri biraz ışık giriyordu.
"Ama benim kökenlerimi öğrendiğinde o beni istemeyebi-
liir."

"Seni istese iyi eder."

"Bilmiyorum. O insanlar bana melun dediler ve -aman
tanrım! Tamamen unuttum."

Domini arkasını dönüp dışarı baktı. Bazı gölgeler hare-
ket mi ediyordu?

Kanepeye geçti. "Beni biliyorlar. Seni biliyorlar. Pürist-
ler bir şekilde bizi buldular. Bana saldırmak için Holly'nin
takipçisi numarası yaparak bana tuzak kurdular. Alexan-
der beni kurtarıp şatosuna götürdü. Dün gece senin peşin-

de olduklarını gördüm.” diye devam etti. “Hiç geleceği böyle kuvvetle görmemiştim. Yardım etmek için buraya koştum –ama vampirlerle ilgili konuşmaya başlayınca unuttum.”

Ben ayağa kalktı. “Ne gördün?”

“Bu eve saldırdıklarını.”

Ben orta sehpanın üstündeki bir bardakaltığına uzanıp silah dolabının anahtarını aldı. “Ne zaman?”

“Aa...” Domini tekrar pencereden baktı. “şimdi.”

ÖRÜZ BİRİNCİ BÖLÜM

"Aradığın için teşekkürler Alec."

"Rica ederim Tony," dedi Alec Crowe'un beyaz Grand Cherokee'sinin volcu koltuğuna binerken. Crowe, Lancer'in evinin iki sokak aşağısına park etmişti. Madersah'nın onaylamamasına rağmen bu uzun yolculuğa çıkmıştı.

"Bu Purist pislikleri harcamak için tek ihtiyacımız senin tüyüdü."

"Benim tüyüm değil. Kadınımın tüyüsü."

"Neyse. Sen bildirdin; operasyon için hedefi gösterdin."

Alec doğrudan Ben Lancer'in evine gitmesine izin verilmesi yerine, Los Angeles Seçkin'ine durumu bildirmesinin söylenmesinden rahatsızdı. Operasyonları komuta etmeye alışkındı ve izleyici durumuna düşmeye hiç niyeti yoktu. En azından Domini'nin hayatı söz konusuysen değil.

"Ekib durumunuz nedir?"

Crowe ona sınırlı bir şekilde baktı. "Elli yıldır bu şehirde polislik yapıyorum Delta. İşimi bildiğimi sanıyorum. Ayrıca," diye ekledi sırtarak, "burası Çakal bölgesidir, şovu yöneten de Yaşlı Barak. İyi bir strateji uzmanıdır. Plan şu, bu

tin Puristler'in ortaya çıkmasına izin verip etraflarını sara-
cagız ve eve saldırdıklarında onları etkisiz hale getireceği."

Alec diğer Seçkin'e öfkeyle baktı. "İnsanların hayatlarını
tehlikeye atıyorsunuz."

Crowe sessiz olması için elini kaldırdı, sonra zihninde
konuşan telepatik sesi dinlemek için başını eğdi. Alec de
edaklanıp Barak'ın sözlerini dinledi.

*Palmiyelerin altına park etmiş üç araba var. Arabalardan on-
dört insan çıktı. Dört gruba ayrıldılar, iki kişiyi de geride bi-
raktılar. Her grup eve farklı bir vonden yaklaşır. Arkasından
gidin. Eve yaklaşmadan onları yokalayın. Canlı olarak*

"Canlı mı?" dedi Alec kuşumseverek. "Ne eğlenesi var
o zaman?"

*Malibu sahillerine kan dokulmeyecek, diye düşüncesi-
le cevap verdi yaşlı Barak. Şimdilik tutsak olarak yokalayın
Onlarla sonra ilgileniriz.*

"Kan dokulmeyecek," diye tekrarladı Alec. Araba kapısı
nı açıp gece havasına adım attı. Birkaç kez havayı koklayın-
ca aradığı kokuyu buldu. Eşine saldıranın yaptıkları yanına
kalmıyacaktı. "Kan dokulmeyecekmiş. Yok canım."

Crowe onu çağırdı ama Alec arkasına bile bakmadan onun
peşine düştü.

"Alarm sistemini tamir edecek fırsatın olmamıştır seni-
rim," dedi Domini büyükbabasına. Ben katasını salladı. "Po-
lis çağıralım mı?"

"Hayır." Ben, Domini'ye ters ters baktı. "Bazı şeyler asle
içinde kalmalı."

Vampirler ve vampir savaşları gibi. Puristler Hükûmeti

dit etme numarasıyla Domini'ye yapacakları saldırıyı gizlemek için olmadık yollara başvurmuştu. "Şimdi niye alenen saldırıyorlar?"

"Çaresizlikten," dedi kısa ve öz bir şekilde Ben. "Buranın vampirleri çoktan enselerindedir. Öylece şehirden ayrılmayacak kadar fanatikler, bu yüzden kaçmadan önce bizi harcamayı deneyecekler. Soygun ya da cinayet gibi gösterecekler."

"Etkileyici." Mutfakta duruyorlardı, Domini'nin elinde 9mm bir Glock vardı. "Onları eve yaklaştırmak istemiyorum."

"Ben de."

Büyükbabanın elinde pompalı tüfek vardı ve ikisinin de yeterince mermisi bulunuyordu. Lancerlar saldırıya uğramayı boş karşılamayacaklardı.

"Keşke dükkândaki AK-47'yi alsaydım," diye söylendi Ben. "Ve keşke bu lanet evin bu kadar çok penceresi olmasaydı."

Şimdi zifiri karanlıktı. Domini gece görüşü gözlükle pencerenin dışına baktı. "Dışarıda çok fazla hareketlenme var; en az iki saldırgan dalgası görüyorum." Dönüp mutfak adasında çömelmiş duran büyükbabasına baktı. Tüm dikkati cam teras kapısında idi. "Kaç Pürist var?"

Domini ağzını açtığında cam parçalandı. Susturulmuş bir silahtan gelen kurşun Domini'nin başının dibinden vızlayıp geçti.

Domini yere yatmadan önce dönüp ateş etti. Bahçeden acı içinde bir çığlık geldi.

"Kaç kuş başladılarsa şimdi eksiler," dedi Ben.

Kan dökülmeyecek dedim! Barak'ın hiddetli düşünce sesi Alec'in zihninde çınladı.

Bunu Lancerlar'a anlat! diye karşılık verdi Crowe düşüncesiyle.

Alec bağları sayesinde Domini'nin adrenalın akışını hissedince gülümsedi. *İşte benim kadınıım.* Avına odaklanmaya devam etti. Adam evin arkasındaki teras merdivenlerinin yanında yoğun bir gülhatmi çalısının arkasında çömelmişti. Kırık bileği yüzünden ana saldırının gerisinde durduğunu düşündü Alec.

Harekete geçin! Daha hızlı! diye emir verdi Barak. *Ba... hemen temizleyin!*

Vampirler seçtikleri hedeflere doğru ilerlediler Lancer mülkünde. Karanlıkta görebilmeleri, üstün işitme ve koku alma duyularıyla düşünce ve duyguları hissedebilmeleri sayesinde sessizce hareket ediyorlardı. İnsan düşmanlarından daha güçlü ve daha da çevikteler ve etrafı sarsılmaz Püristler'in hiç şansı yoktu. Özellikle de Püristlerden sayıca fazla olduklarından, onların yaşayacakları şaşkınlık da vampirlerden yanaydı.

Alec, Seçkinler'in hedeflerini teker teker ele geçirdikçe yaşadıkları mutluluğu hissetti. Bakışlarını çalılıkta sağlam elinde sımsıkı tuttuğu silahıyla çömelmiş bekleyen Püriste odakladı. Pürist hareket etmenin uygun olduğunu düşündüğünde Alec, düşmanın bir adım ardındaki gölge gibi onu takip etti merdivenlerden. Elleri, tam uzamış pençeleri adamın omzuna dokunacak mesafedeydi.

Cezalandırma zamanı gelmişti.

Gözünün kenarına ilişen titremeyle zihnindeki hafif

uyarı fısıltısı Domini'ye terasa bakmasını söyledi. Günbatımının son çöküntülerinde bir gölgenin silüeti belirdi. Gölgenin ardında ona uzanan bir gölge daha vardı.

"Büyükbaba!"

"Görüyorum."

Pompalı tüfeğin patlaması cam duvarı parçaladı. Dışarıdaki Pürist terasın dışına savruldu.

Domini adamın pompalıyla vurulmadığını fark etti. Başka bir şey sürüklemişti onu.

Bir kapışma başlamıştı. Vücutlar yuvarlanıyor, kayıyor kırık camların üstünde çıtırdıyordu. Domini dikkatle öne yürüyüp daha yakından görmeye çalıştı. Glock'u hazır halde eğildi.

Terasın biraz ötesinde nihayet neler olduğunu görebildi. Sonra kötü, zafer dolu bir sesle kahkaha attı. Ruh eşi arkasına dönüp ona gülümsedi. Hafif ışıktaki keskin dişleri parıltıyordu.

Püristler'in birinin göğsüne oturmuş olan Alec, adamın yüzünü yumruklamayı bırakıp konuştu. "Merhaba tatlım. Birazdan gelirim."

"İşine bak." Domini hayatında birini gördüğüne hiç bu kadar sevinmemişti. Altındaki adam için hiç acıma hissi duymuyordu. "Beni kurtarmaya mı geldin?"

Alec Pürist'i cezalandırmayı bırakıp adamı ayağa kaldırdı. Domini'yle konuşurken, acıdan sinmiş adamı sımsıkı tuttu. "Evet." Kirpiklerinin altından Domini'ye çekingen bir şekilde baktı. "Bir sakıncası yok ya?"

Domini başını sallayıp güldü. Duyguları zevkten kabarıyordu. "Hem de hiç yok."

Benjamin Lancer gelip torununun arkasında durdu. Pompalı tüfeğini Pürist'e çevirdi. "Kim varmış burada?"

Alec cevap veremeden Barak fırtına gibi terasa geldi. "Bana ver şunu," dedi talepkâr bir sesle. Pürist'i Alec'in ellerinden aldı, omzuna kaldırdı. "Rahatsız ettiğimiz için özür dileriz Bay Lancer," dedi ve yüküyle birlikte gecenin içinde kayboldu.

Domini eliyle Barak'ı gösterdi. "Onlara ne yapacak?"

"Hipnotize edecek," dedi Alec. "Buranın vampirleri bütün Püristler'i yakaladılar. Onlara vampirlerin varlığıyla ilgili her şeyi unutturacaklar. Ve de Lancerlar'ı," diye ekledi yaşlı adamın çatık kaşlarına bakarak. "Klanlar mecbur kalmadıkça kimseyi öldürmez," dedi.

"Bunu biliyorum," diye cevapladı Lancer. Domini'yi terasa doğru iterek paramparça olmuş kapı girişinden eve girdi.

Alec Domini'ye sımsıkı sarılıp onu hiç öpmemiş gibi öptü. Püristler'le tek başına mücadele etmene izin veremedim, diye fısıldadı Alec, Domini'nin zihnine.

Biliyorum. Geleceğini biliyordum. Geleceğini umdum.

Gerçekten mi?

Aslında onlar saldırana kadar değil. Ama gelebileceğin akıldan geçmişti. Domini vücudunu Alec'e bastırıp onu öpücüklere boğdu. Seni seviyorum. Seni ne kadar çok sevdiğimi biliyor musun Reynard? Yanımdayken, yanımda değiken.

Her zaman yanımda olacağım.

Sonsuza dek mi?

Sonsuza dek, Lancer.

Alec Domini'yi öpmeyi bırakıp kollarıyla gerine doğru uzattı onu. Yüzünde kocaman bir gülümseme. gözlerinde

mücadele ve arzu ateşi vardı. "Ateşle dans etmekten çok eğleniyor gibisin."

Domini Alec'in çenesindeki çıkıntıda parmağını gezdirdi. "Ne de olsa bir Deltacı'yla birlikte değil miyim?"

Birbirlerine çok benziyorlardı. Ruh derinliklerine kadar. Ayrıca işi tatlandırmak için bir o kadar da benzemedikleri şey vardı. Alec bir an önce onu yatağa atmak için yanıp tutuşuyordu.

Domini'yi kendine çekti. "Kadınım, seninle birlikte ilginç bir hayatımız olacak sanırım."

"Uzun bir hayat." Alec başını salladı. Domini devam etti, "bir sürü de çocuğumuz olacak. Bir gün."

"Bir gün," dedi Alec. Domini'nin poposuna vurup ellerini sırtının altındaki dövmeyle koydu. "Kendimize Şahin Klanı adını koyacağız."

"Akbaba," diye düzeltti Domini ve Alec'i öptü. *Bir gün Akbaba Klanı'nın kurucuları olacağız.*